7 - 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 722 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2019)

37ος Αυθεντικός Μαραθώνιος της Αθήνας 2019

Tips, πρόσωπα και ιστορίες λίγο πριν την εκκίνηση

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΘΕΑΤΡΟ

120 ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Συνεντεύξεις, πρεμιέρες, έργα, πρωταγωνιστές. Τι θα δούμε και ποιους θα συζητάμε φέτος.

Επιμέλεια: **Αγγελική Μπιρμπίλη**

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Βαγγέλης Περρής – Τζένη Μελιτά

Γιάννης Νένες

Στέφανος Τσιτσόπουλος

Μάκης Προβατάς

Μαρία Πετρίδη

Δημήτρης Αθανασιάδης

Ελένη Κολοκοτρώνη

Δημήτρης Κοττάκης

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΪΤΖΑΣ

NEWSROOM

*Δελτία Ειδήσεων-Κάθε ώρα
(08:00 – 18.00)
από τον Παναγιώτη Μπρίμπο
και το Newsroom της A.V.

102.5 ATHENS VOICE RADIO

Ακούτε τη Φωνή της Αθήνας

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αμανίτης, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ν. Νομικός, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ν. Σταμάτη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Στεφανία Μουστάκη, Κατερίνα Μπουρνέλη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΝΤΥΠΟ

EDITO

Του **Φώτη Γεωργελέ**

Τώρα που έχουν περάσει λίγες μέρες, σκέφτομαι πιο ήσυχα, γιατί ενόχλησε τόσο πολύ κόσμο η μικρή παράσταση των κοριτσιών στη Νέα Φιλαδέλφεια; Ένα ειρηνικό χάπενινγκ ήταν στο κάτω-κάτω, ούτε μούντζες, ούτε υβριστικά συνθήματα, ούτε βία. Εντάξει, είναι η εχθροπάθεια των χρόνων της κρίσης, όταν οι μεν υποστηρίζουν κάτι, οι άλλοι θα πάρουν την αντίθετη θέση. Αλλά πέρα από την προφανή υποκρισία και την κομματική χειραγώγηση, πέρα από τις ακτιβιστικές αφέλειες και τις αναποφευκτες νεανικές μεγαλοστομίες, τι ήταν αυτό που έκανε τόσο κόσμο να νιώθει προσβεβλημένος, γιατί ακόμα κι εγώ που κανονικά θα έπρεπε να χαμογελάω έμεινα με μια δυσάρεστη γεύση;

Νομίζω επειδή ήταν «so nineties». Ήταν από μια άλλη Ελλάδα και μια άλλη Ευρώπη, πριν από το 2001. Ήταν από μια εποχή που τα παιδιά της Δύσης ήξεραν ότι ανήκουν στους προνομιούχους, στους ισχυρούς του κόσμου. Και είχαν μέσα στην ευμάρειά τους, μέσα στη για δεκαετίες αδιάκοπη ειρηνική ζωή τους, την πολυτέλεια να αμφισβητούν τη χώρα τους, να είναι ειρηνιστές, αντιμιλιταριστές, αντιιμπεριαλιστές, αντικαταναλωτές, να είναι γενικά «αντί». Λίγο εκ του ασφαλούς, λίγο εφηβικά, λίγο ενάντια στον κόσμο των μεγάλων με τις πατρίδες, τις θρησκείες, τους στρατούς, τις παρελάσεις, τους σταυρούς. Βέβαιοι πως ούτε θα πολεμήσουν, ούτε θα πεινάσουν οι ίδιοι.

Τι σχέση έχει αυτή η εποχή με τον κόσμο μας σήμερα; Καμία, η παγκοσμιοποίηση έστρεψε το ποτάμι της ιστορίας ανατολικά, αλλού πια μεταφέρεται ο πλούτος και η δύναμη. Η παλιά γερασμένη Ευρώπη με τα ατομικά της δικαιώματα, το κράτος δικαίου, την κοινοβουλευτική δημοκρατία, την ελευθερία της έκφρασης, βρίσκεται συνεχώς σε άμυνα, Τραμπ, Πούτιν, Ερντογάν, Σι, η διεθνής του αυταρχισμού, βλέπει την Ευρώπη ως εχθρό και θήραμα. Τώρα η Ευρώπη έχει ανάγκη υποστήριξης από τα παιδιά της και όχι αμφισβήτησης.
Γιατί όσο κι αν δεν μας αρέσει ο όρος, υπάρχει ένας «ευρωπαϊκός τρόπος ζωής» κι αυτός κινδυνεύει να γίνει παρελθόν. Ο λαϊκισμός του αυταρχισμού μοιάζει να δένει πιο πολύ με τη νέα εποχή.
Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση, η επανάσταση της πληροφορικής, η τεχνητή νοημοσύνη, εξαφανίζουν τα παλιά επαγγέλματα, εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων της Δύσης χάνουν τις δουλειές τους, χάνουν τον κόσμο τους, χάνουν τις σταθερές τους και μέχρι να ισορροπήσουν τα πράγματα σε μια νέα οικονομία με νέα επιχειρηματικά μοντέλα, η ανασφάλεια θα είναι εκρηκτική.

Κάποτε οι άνθρωποι είχαν ταυτότητες, είχαν μια συγκεκριμένη δουλειά, ήταν υπάλληλοι, ήταν μαγαζάτορες, τώρα έχουν χάσει το επάγγελμά τους, έχουν χάσει την τάξη τους, όλα έχουν γίνει ρευστά, υπερεθνικά, απομακρυσμένα. Έχουν χάσει ακόμα και σταθερές του πολιτισμού τους, πέρασαν τον 20στό αιώνα με αγώνες για να κατακτήσουν την ισότητα των ανθρώπων, τα ίσα δικαιώματα των γυναικών, τη σεξουαλική απελευθέρωση, πώς να δεχτούν τώρα έναν κόσμο με μαντήλες, πώς να συνηθίσουν ολόκληρες γειτονιές της πόλης τους μόνο με άντρες στους δρόμους γιατί οι γυναίκες είναι κρυμμένες στα σπίτια μακριά από τα βλέμματα; Οι άνθρωποι χάνουν τις ιδιότητές τους, τώρα ακόμα και το φύλο, λένε κάποιοι, είναι «επιλογή». Οι άνθρωποι είμαστε ευάλωτες ψυχές, νιώθουμε ανασφάλεια, τη γη να φεύγει κάτω από τα πόδια μας, θέλουμε στηρίγματα, θέλουμε να ανήκουμε σε μια ομάδα, θέλουμε ένα σύνολο μητρικό να μας περιέχει, θέλουμε μια πατρίδα. Το «μανιφέστο κατά του μιλιταρισμού» έχει ξεμείνει από άλλον αιώνα, κανένα μιλιταρισμό δεν εκφράζει η προχθεσινή παρέλαση, κι αν έψαχναν να βρουν κάποιον, ο τελευταίος ήταν στην παρέλαση του 2015, τανκς και τσάμικα στην πλατεία Συντάγματος, στη λαμπρή τελετή της Εθνικολαϊκής Αρετής των Ελλήνων με ιμπρεσάριους το δίδυμο Πάνου - Ρένας. Τότε όμως κανένας ακτιβισμός δεν έγινε, καμία προοδευτική φωνή δεν είπε λέξη για τις παρελάσεις. Ο κόσμος έχει άλλες έγνοιες πια και αν θέλαμε πραγματικά να βρούμε τη χαρακτηριστική εικόνα της φετινής διαδήλωσης, δεν ήταν τα χάπενινγκ, δεν ήταν καν η έγχρωμη περήφανη σημαιοφόρος του σχολείου της. Ήταν τα δάκρυα της μητέρας της στο πεζοδρόμιο. Δάκρυα ανακούφισης και περηφάνιας, φύγαμε κυνηγημένοι, καταφέραμε να στεριώσουμε, να δουλέψουμε, να δείξουμε την αξία μας σε έναν νέο τόπο και η νέα πατρίδα μάς αναγνώρισε, μας δέχτηκε, μας εμπιστεύτηκε το σύμβολό της στα χέρια μας. Αυτή την αίσθηση του ανήκειν σ' αυτό τον τόπο, κατοίκων παλιών και νέων, αυτή την αναζήτηση ταυτότητας, ποιος είμαι εγώ να την κοροϊδέψω; Ποιοι είμαστε εμείς που αντιμετωπίζουμε τόσο ειρωνικά την ανάγκη των ανθρώπων να δουν στην παρέλαση τα παιδιά τους με μια σημαία για συνδετικό κρίκο μπροστά, απόδειξη ότι ανήκουν κάπου; Εμείς που πηγαίνουμε στο gay parade; Εμείς που πηγαίνουμε στην πορεία - παρέλαση της 17ης Νοεμβρίου; Της 6ης Δεκεμβρίου; Που στην αναζήτηση ταυτότητας προσθέτουμε γράμματα στο LOATKI, ώσπου να φτάσουμε στις ταυτότητες του ενός, με ένα + για να χωράει στις αφίσες; Εμείς, με τα κασκόλ των ομάδων; Εμείς με τα χρώματα των κομμάτων;

Ας είμαστε καλύτερα όλοι λίγο πιο ψύχραιμοι. Κι ας αφήσουμε τους ανθρώπους να βρίσκουν στηρίγματα για να διαβούν αυτή την εποχή. Δεν είναι τόσο κακό. Ας μην κοιτάμε τόσο αφ' υψηλού τους διπλανούς μας, εμείς είμαστε οι διπλανοί μας. Η αναβίωση της πολιτικής ορθότητας του προηγούμενου αιώνα είναι όπλο μόνο για την εχθροπάθεια του τωρινού. Και γίνεται μπούμερανγκ στο τέλος, ακόμα και τα κορίτσια της παρέλασης κατηγορήθηκαν ότι προσβάλλουν τα ΑΜΕΑ με τις κινήσεις τους. Ας μην κυνηγάμε συνεχώς μάγισσες και ας μην παίρνουμε τόσο στα σοβαρά τους εαυτούς μας. Κολακεύονται και οι επαναστάτες εκ του ασφαλούς, ο ακτιβισμός προϋποθέτει προσωπικό κόστος, η Τζέιν Φόντα στα 82 της έχει πάει φυλακή 4 φορές σε ένα μήνα διαδηλώνοντας για το κλίμα. Στη χώρα που η αυθαιρεσία και η παραβίαση των νόμων είναι κυρίαρχη ιδεολογία, ο ακτιβισμός χωρίς κόστος είναι τσάμπα μαγκιά, μοιάζει με εκείνους που κάνουν ακτιβιστικά μπάρμπεκιου όταν οι άλλοι νηστεύουν τη Μεγάλη Παρασκευή ή με εκείνους που κάνουν vegan παρεμβάσεις την Τσικνοπέμπτη. Όλοι αναζητούν μια ταυτότητα, μερικοί επιλέγουν για ταυτότητα να προσβάλλουν την ταυτότητα των άλλων.

Περάσαμε μια δεκαετία εχθροπάθειας. Κι ακόμα, κάθε βδομάδα στήνεται μια νέα παράσταση αντιπαράθεσης, ο Τζόκερ, το silly walk, τα ονόματα των σταθμών του μετρό, το μάθημα των Θρησκευτικών, η Ελένη Παπαδάκη, συγκρούσεις για αναζήτηση ταυτότητας περισσότερο, παρά για την επίλυση προβλημάτων. Την ίδια ώρα η ζωή περνάει ορμητικά από μπροστά μας, ο κόσμος αλλάζει ιλιγγιωδώς, αδιάφορος για τις δικές μας αδυναμίες. Συγκρουόμαστε συνεχώς με τους διπλανούς μας για να μην αλλάξουμε τους εαυτούς μας. A

Στείλτε μας γράμμα ή carte-postale και

ΓΡΑΨΤΕ σε κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο και ταχυδρομήστε το με παραλήπτη την ATHENS VOICE, με το συλλεκτικό γραμματόσημο των ΕΛΤΑ κολλημένο στον φάκελό του.

Το ίδιο ισχύει και αν χρησιμοποιήσετε μία από τις 10 συλλεκτικές carte-postale

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
διαρκεί 2 μήνες και **4 τυχερά ζευγάρια**, που θα βγουν με κλήρωση, θα κερδίσουν υπέροχα ταξίδια συνολικής αξίας
€ 7.000!

Ταχυδρομήστε το γράμμα σας εδώ:

Athens Voice
Χαριλάου Τρικούπη 22
Αθήνα 10679

η ATHENS VOICE σας στέλνει ταξίδια

7ήμερη κρουαζιέρα
για 2 άτομα
με το Celestyal Crystal

▶ **Κωνσταντινούπολη, Τσανάκκαλε, Βόλος, Κρήτη (Ηράκλειο), Σαντορίνη, Μύκονος**
▶ Διαμονή σε δίκλινη εξωτερική καμπίνα
▶ Πλήρης διατροφή
▶ Απεριόριστη κατανάλωση ποτών
▶ 3 special εκδρομές: **Κωνσταντινούπολη** *(κρουαζιέρα στον Βόσπορο και Αγορά μπαχαρικών),* **Ηράκλειο** *(Μινωικό παλάτι της Κνωσσού),* **Σαντορίνη** *(εκδρομή στην Οία)*

4ήμερη κρουαζιέρα
για 2 άτομα
με το Celestyal Olympia

▶ **Μύκονος, Πάτμος, Κουσάντασι, Ρόδος, Κρήτη (Ηράκλειο), Σαντορίνη**
▶ Διαμονή σε δίκλινη εξωτερική καμπίνα
▶ Πλήρης διατροφή
▶ Απεριόριστη κατανάλωση ποτών
▶ 2 special εκδρομές: **Ρόδος** *(Ακρόπολη της Λίνδου και Κάστρο των Ιπποτών)* και **Κουσάντασι** *(Αρχαία Έφεσος)*

Celestyal Cruises

4ήμερο ταξίδι
για 2 άτομα στη Σαντορίνη

▶ Ακτοπλοϊκά εισιτήρια με τη **Blue Star Ferries**
▶ Μεταφορά από και προς το λιμάνι της Σαντορίνης με την **DNA Travel**
▶ Διαμονή σε δίκλινη σουίτα στο **Art Hotel,** με πρωινό στο δωμάτιο
▶ Ξενάγηση στην εικαστική έκθεση του βραβευμένου χώρου τέχνης **Aqua Gallery**
▶ Privé ξενάγηση στο **Βιομηχανικό Μουσείο Τομάτας «Δ. Νομικός»** στη Βλυχάδα
▶ Ξενάγηση στις περιοδικές εκθέσεις του **Santorini Arts Factory**

4ήμερο ταξίδι
για 2 άτομα στη Νάξο

▶ Ακτοπλοϊκά εισιτήρια με τη **Blue Star Ferries**
▶ Μεταφορά από και προς το λιμάνι της Νάξου
▶ Διαμονή σε δίκλινη σουίτα στο **Elaiolithos Luxury Retreat**
▶ Ημερήσια βιωματική τοπική εκδρομή γνωριμίας με την ιδιαίτερη παράδοση του νησιού

#REST@RT CULTURAL TOURISM
DNA TRAVEL ... Because traveling is in our DNA
AQUA VISTA HOTELS
ELaiolithos LUXURY RETREAT IN NAXOS
ART hotel SANTORINI CATEGORY DEFINING HOSPITALITY

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Άκου, μην ετοιμάσεις τίποτα, έχω φάει του σκασμού. Με μια αγγουροσαλάτα είμαι εντάξει... Ε, ναι, κανένα αυγό θα φτιάξουμε και καμιά πατάτα... Α, θα πάρεις κοτόπουλο; Ε, πάρε μου δυο καλαμάκια σκέτα. Ε, ναι, δεν πάει τίποτα κάτω».

(Κυρία μιλάει στο κινητό της, ταξί, διαδρομή Πειραιάς - Σύνταγμα, Κυριακή μεσημέρι)

«Πάλι αυτές τις απδίες θες να φας, αυτά τα τζανκ φρουτ;»

(Γιαγιά σε 5χρονο πιτσιρίκι στο Πάρκο της πλατείας Δεξαμενής, Παρασκευή απόγευμα)

«Ήμουν έτοιμος να του την πέσω άγρια, αλλά λέω άσε μη φάω καμία»

(Παππούς που μιλάει στο κινητό του, Βασιλίσσης Σοφίας, Δευτέρα πρωί)

Παιδάκι γύρω στα 5 και η μαμά του, αγοράζουν σχολικά σε πολυκατάστημα. Φτάνοντας στο ταμείο, το αγοράκι βλέπει ότι πουλάνε μαγνητάκια ψυγείου-κουλουράκια άσπρα και σοκολατί.

-Μαμά, να πάρω ένα;
-Να πάρεις.
-(προς την πωλήτρια)
Ένα ανάμεικτο, παρακαλώ.

(Σύνταγμα, Παρασκευή πρωί)

Φοιτητοπαρέα, τρώνε σε μαγαζί του κέντρου:

«Εγώ ένα ζευγάρι παπούτσια έχω» λέει ο ένας. «Αν δεν τρυπήσουν, δεν παίρνω άλλα»...

...Η συζήτηση συνεχίζεται:

-Παιδιά, εγώ έχω ένα φίλο που έχει 6 ζευγάρια παπούτσια.
-Ε, θα είναι γκέι.
-Αποκλείεται να είναι 6. Θα μετράει και τις σαγιονάρες.

(Πιάτσα Κολωνάκι, μεσημέρι Παρασκευής)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
➜ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Ελληνικό μπαουχάουζ (πίσω από το ΙΚΕΑ στην Κηφισού)

ΤΟ **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα είναι αφιερωμένο στον **Κωνσταντίνο Ρήγο**, διευθυντή του μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και Πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης. Είναι μια φωτογραφία που τράβηξε ο φωτογράφος **Θανάσης Καρατζάς** από τις πρόβες της παράστασής του «Χορός με τη σκιά μου», που κάνει πρεμιέρα το Σάββατο 9/11 στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος της Ε.Λ.Σ. στο ΚΠΙΣΝ.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΠΙΣΝ
Πώς να το πω; Είναι το ωραιότερα πράγμα που μας συνέβη τον 21ο αιώνα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΟΥΛΙΑΣ
«Κοιμήσου λίγο το απόγευμα και ξύπνα να έρθεις να με δεις». Εκτιμώ τη συμβουλή του φίλου μου που ετοιμάζει τη νέα του επίδειξη αυτό το Σάββατο στο Ζάππειο στις 11.30 το βράδυ!
(κάτι θα ξέρει από τα σπάνια ξενύχτια μας)

ΕΛΕΝΑ ΑΚΡΙΤΑ - ΑΦΡΟΔ. ΜΑΝΟΥ
Βγήκανε μπουγαδόνερα.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ MEGA
Η ωραιότερη μιντιακή είδηση της εβδομάδας. Όλγα, τρέμε!

ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
Όποιος βρέθηκε την περασμένη Κυριακή στους εμπορικούς δρόμους του κέντρου, αλλά κυρίως στο Μακ Άρθουρ Γκλεν (όπου τα αυτοκίνητα είχαν παρκάρει όχι δίπλα, αλλά πάνω στα αμπέλια), θα κατάλαβε πόση φασαρία γινότανε χωρίς λόγο τόσο καιρό για το ποτέ την Κυριακή.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ HALLOWEEN
Ποια κολοκύθα, παιδί μου. Εδώ τρώμε ακόμα καρπούζια.

ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ
Κύριε δήμαρχε, γιατί δεν την εντάσσετε κι αυτή τη ρημάδα μέσα στους 127 δρόμους της Αθήνας που θα ασφαλτοστρώσετε; Ούτε στην Καλκούτα, λέμε, τέτοιο χάλι.
(ο τόνος στην παραλήγουσα)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ
Διαπραγματευτής Brexit.

NOUVELLE VAGUE
Χάνεται σιγά-σιγά... κι αυτή. Μετά τον Γιάννη Σπανό έφυγε και η υπέροχη Marie Laforet.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΑΠΝΙΣΤΙΚΟΥ
Εντωμεταξύ, η πελατεία που λένε ότι θα χάσουν είναι αυτοί που κάθονται 4ωρο και βάλε με έναν καφέ των 3 ευρώ.

ΠΑΝΑΚΡΙΒΑ ΚΟΚΤΕΪΛ ΣΤΑ ΜΠΑΡΑΚΙΑ
10 ευρώ το ένα με 4 παγάκια στο ποτήρι; Να το λουστείτε μόνοι σας!

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

Στον ιππόδρομο

Της ΜΙΚΑΣ ΣΥΜΠΟΥΡΑ

Το παιδικό μου χέρι ζωγραφίζει το αγαπημένο μου ζώο, το άλογο, αυτό που θαύμαζα για την ομορφιά του, πάνω σε μια σελίδα σχολικού τετραδίου, αυτό που λέγαμε πρόχειρο και ήταν για τις ασκήσεις στο σπίτι. Η ζωγραφική ξεκινούσε πάντα από το κεφάλι δίνοντας έμφαση στην πλούσια χαίτη γλιστρώντας πάνω από τη γραμμή της πλάτης, και μετά τα καπούλια έκλεινε το σώμα με τη γραμμή της κοιλιάς που έδειχνε πόσο επιτυχημένο ήταν το προσχέδιο. Το μάτι, ένα γιατί ήταν στο προφίλ, έδινε την προσωπικότητα στο κάθε άλογο που ζωγράφιζα. Στο τέλος έρχονταν τα πόδια με τις οπλές τους πάντα αδέξια ζωγραφισμένα και σε ελαφρύ βηματισμό, προσπαθώντας να κρατήσω τη σωστή προοπτική. Η ουρά έσωζε πάντα το τελικό αποτέλεσμα. Κάθε προσπάθεια στόχευε στην καλύτερη απεικόνιση του ζώου αυτού.
Και ξαφνικά το άλογο κινείται, παίρνει ζωή και η ζωγραφιά απομακρύνεται και γίνεται μια κουκκίδα που τρέχει στο τερέν ενός ιπποδρόμου με τον χαρακτηριστικό καλπασμό των αλόγων. Δεν το πιέζω με το καμουτσίκι που έχω στα χέρια μου, όπως κάνουν οι άλλοι αναβάτες. Είμαστε ένα, σαν το τέλειο ζευγάρι τρέχοντας για το κοινό μας καλό. Οι σφυγμοί του αλόγου μεταδίδονται στο σώμα μου και νιώθω ότι έχω την ίδια δύναμη με αυτό, και αυτό τρέχει για εμένα. Είμαστε πρώτοι με μεγάλη διαφορά από τους άλλους και τερματίζουμε άνετα. Ακούγονται οι ιαχές αυτών που έχουν στοιχηματίσει σε εμάς. Ξυπνάω από τα χειροκροτήματα. Μένω για λίγο μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, εκεί που δεν υπάρχει χρόνος...

Νομισματοκοπείο

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

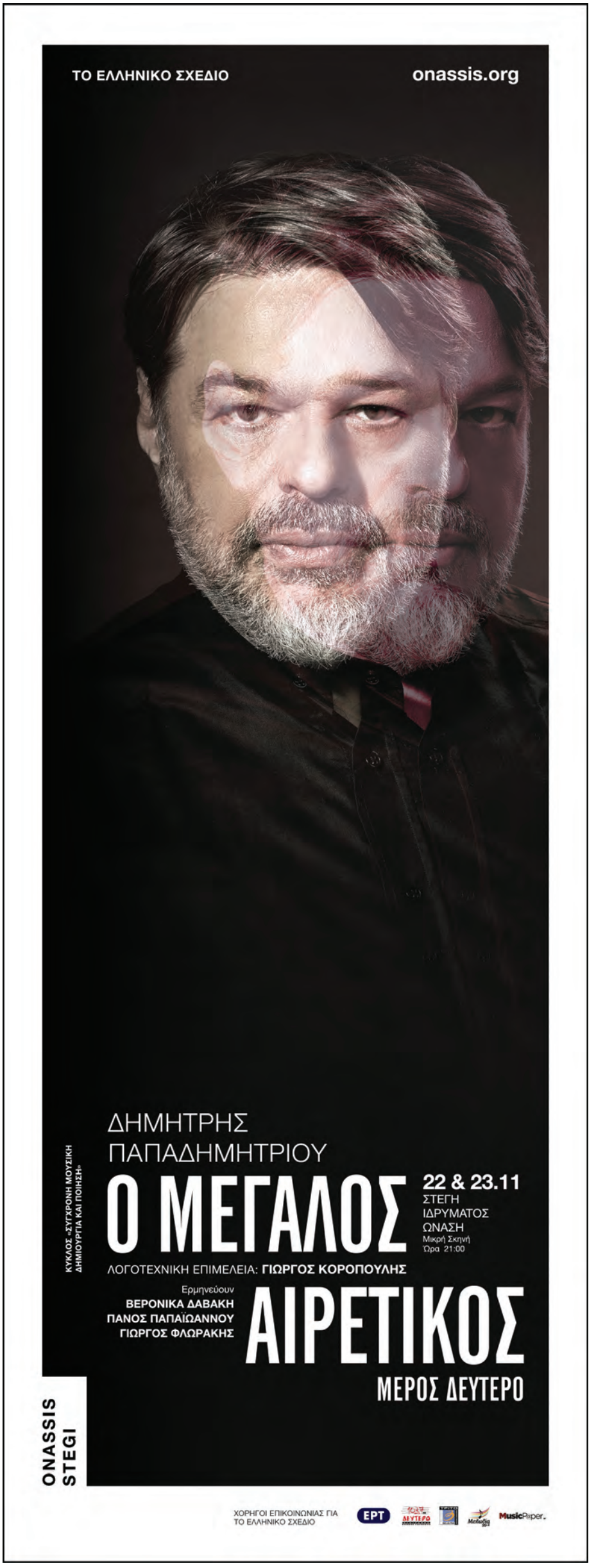
Είναι 5.20 το πρωί. Το μετρό μόλις άνοιξε. Καθώς περιμένω, σκέφτομαι ότι θα ήθελα να περάσω ένα βράδυ εδώ, σε ένα μέρος χωρίς μέρα, νύχτα ή χρόνο. Θυμάμαι το μετρό του Βερολίνου το οποίο έχει μια πολύ συγκεκριμένη μυρωδιά: γη. Σαν τη γεύση της ρόκας. Χώμα και μπαχάρι. Το δικό μας είναι πιο ουδέτερο. Χρόνια μετά το ντεμπούτο του φαίνεται ακόμα καινούριο, γυαλιστερό, του κουτιού. Καταφέραμε να κρατήσουμε κάτι καθαρό. Μετά αναρωτιέμαι γιατί τα μετρό δεν έχουν δέντρα και φυτά. Γιατί δεν γίνονται μικροί υπόγειοι κήποι;
Ενώ χαζεύω γύρω μου, το βλέμμα μου πέφτει στις ράγες και βλέπω μια μικρή κούκλα. Κάποιο κοριτσάκι κλαίει ακόμα. Την πήρε άραγε ο ύπνος χθες βράδυ; Τι όνομα της είχε δώσει; Ξεχνάω πράγματα παντού, αλλά παραδόξως δεν τα χάνω ποτέ. Είχα ένα λούτρινο ποντικάκι, μικρή. Το έχω ακόμα, 30 χρόνια μετά. Μόνο η ουρά του λείπει. Δεν του έδωσα ποτέ όνομα. Αναρωτήθηκα πολλές φορές γιατί αλλά δεν έχω απάντηση. Κάθε φορά που άλλαζα χώρα ερχόταν μαζί μου, έχει μπει σε πλοία, αεροπλάνα, αυτοκίνητα, βαλίτσες και κούτες. Ξέρει ίσως περισσότερα για μένα από οποιονδήποτε άλλον. Φοράει έναν χριστουγεννιάτικο σκούφο, δώρο Χριστουγέννων από τη θεία μου η οποία ήρθε να μας επισκεφτεί στη Νάπολη της Ιταλίας το 1988. Τώρα βρίσκεται ανάμεσα στα βιβλία μου.

Διάβασα κάπου πρόσφατα, σε ένα διήγημα νομίζω, ότι ο χρόνος δεν πάει πουθενά. Στη γλώσσα μας όμως, όπως και σε πολλές άλλες, τον σκοτώνουμε, τον σπαταλάμε ή λέμε ότι τρέχει σαν νερό. Και εν πάση περιπτώσει, ωραία, τρέχει. Πού πάει; Εμείς τον φοβόμαστε επειδή μεγαλώνουμε, αυτός γιατί να έχει τάσεις φυγής; Στον Χάρι Πότερ (ναι, είμαι φαν), υπάρχει μια μαγική κλεψύδρα της οποίας η άμμος κυλάει πιο αργά όταν η κουβέντα που λαμβάνει χώρα στο δωμάτιο είναι ενδιαφέρουσα, και αντίστροφα. Αν και σε μας τους θνητούς ο χρόνος φαίνεται να «τρέχει» όταν περνάμε καλά, ταυτόχρονα ισχυριζόμαστε πολλές φορές, σε στιγμές έντονες συναισθηματικά, ότι ο χρόνος «είχε σταματήσει», ίσως γιατί αντιλαμβανόμαστε τον χρόνο σε άμεση συσχέτιση με το περιβάλλον μας, και όταν ζούμε κάτι έντονο, παύει να μας απασχολεί οτιδήποτε έξω από αυτό.
«Πότε ήταν η τελευταία φορά που έζησες κάτι τόσο έντονο που σταμάτησε ο χρόνος;» Αυτό το γκάλοπ θα ήθελα να κάνω μια μέρα στο μετρό. Είμαι σίγουρη ότι μία από τις απαντήσεις που θα πάρω θα είναι: τι εννοείς; Η πιο κοινή, ενδεχομένως, «ούτε που θυμάμαι». Η παύση του χρόνου φαντάζει πλέον μια πολυτέλεια όμως... φαντάζομαι μια σουρεάλ εικονογράφηση της καθημερινότητας στην Αθήνα μας... τον χρόνο να μας κυνηγάει σαν τον Jason από το «Παρασκευή και 13».

Ξαφνικά γυρνάω και βλέπω έναν άντρα γύρω στα 45-50 με τη σύντροφό του να περιμένουν λίγα μέτρα μακριά. Φοράνε μεγάλα σακίδια στην πλάτη και μιλάνε γαλλικά. Έρχονται προς το μέρος μου. *«Do you speak English?» «Yes, I do, can I help you?»* Αφού με ρωτούν πώς πάνε στο αεροδρόμιο και εάν έβγαλαν το σωστό εισιτήριο, μου λέει ο κύριος «*το μετρό σας είναι πολύ καθαρό, μας έκανε φοβερή εντύπωση*». *«Όταν θέλουμε κάνουμε όμορφα πράγματα» τους λέω, «μπορεί να αργήσαμε αλλά το πετύχαμε». «Τι αργήσατε;» «Το μετρό μας. Το δικό σας είναι πάνω από 100 ετών». «Ναι, αλλά είναι άθλιο πια»* μου λέει ξεφυσώντας. *«Καμιά φορά έχει πλεονεκτήματα το να καθυστερείς κάτι».*
«Πόσο καιρό μείνατε στην Ελλάδα;» ρωτάω θέλοντας να συνεχίσω την κουβέντα. *«Δύο εβδομάδες»* μου λέει η κυρία που μέχρι εκείνη την ώρα με περιεργαζόταν. *«Ήταν υπέροχα, αλλά μας φάνηκε να περνάει αστραπιαία ο χρόνος». «Νιώθετε ήδη την αντίστροφη μέτρηση;»* ρωτάω. *«Excusez-moi?»* μου λέει ο κύριος. «*Για την επιστροφή σας στην πραγματικότητα»* τους εξηγώ. Βλέπω την κυρία να ακουμπάει απαλά το χέρι της στον πήχη του συντρόφου της, τύπου *«Don't worry, I got this». «Le temps s'arrête quand vous prenez des vacances**»* τους λέω με τα σκουριασμένα μου γαλλικά (στο πιάνο ακόμα τα καταφέρνω καλά). Η κυρία μειδιάζει, γνέφει καταφατικά και μου λέει *«c'est vrais, tu mesures le temps différement**». *«Je crois qu'il n'y a pas de temps**»* της λέω κοιτώντας της στα μάτια. *«Ο χρόνος ξεκίνησε ξανά να μετρά την ώρα που έκλεισε η πόρτα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου». «Και πού πήγαν αυτές οι δύο εβδομάδες;»* με ρωτάει. *«Εσύ τις τοποθετείς εκεί που θες μέσα σου. Ακόμα όμως και όταν φτιάξεις τον φάκελο φωτογραφιών στον υπολογιστή και το ονοματίσεις με μήνα και έτος, στο μυαλό σου θα παραμείνει ο τόπος. Ο χρόνος θα είναι πια ασήμαντος»*. Τις τελευταίες κουβέντες έσβησε η άφιξη του τρένου, και κλείνοντας τα μάτια μου για 2 δευτερόλεπτα σκέφτηκα το βίντεο κλιπ του τραγουδιού «My Friend» των Groove Armada. «Εσένα», ακούω την κυρία να μου λέει ενώ άνοιγαν οι πόρτες, *«πότε σταμάτησε ο χρόνος τελευταία φορά;» «Χθες βράδυ».* ●

Διάβασα κάπου πρόσφατα ότι ο χρόνος δεν πάει πουθενά

**Ο χρόνος σταματά όταν κάνεις διακοπές.*
**Είναι αλήθεια, μετράς τον χρόνο διαφορετικά.*
**Εγώ πιστεύω ότι δεν υπάρχει χρόνος.*

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΧΩΡΑ

Της **ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

ΤΙ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ; ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΕΙ.

Θυμάμαι την ταινία «Το ρεπό» του Βασίλη Βαφέα που περιέγραφε την Ελλάδα του 1981 — μια κάθε άλλο παρά «κανονική» χώρα. Αλλά, από το 1981 πήραμε, εμείς οι αργοκίνητοι, τον δρόμο της κανονικότητας. Κανονικότητα σήμαινε, εκτός από τα προφανή —δίκαιο κοινωνικό συμβόλαιο, τήρηση των νόμων, σεβασμό στους θεσμούς, ειρηνόφιλη στάση μέσα στον κόσμο— την παραίτησή μας από τα υπολείμματα της καθυστέρησης και της βαλκανικότητας. Όπως, για παράδειγμα, το να μην πλακωνόμαστε στο ξύλο για το ποιος θα χρησιμοποιήσει πρώτος το τηλέφωνο «για το κοινό»: στην εποχή του «Ρεπό» δεν υπήρχαν κινητά τηλέφωνα· μπορούσες να τηλεφωνήσεις από κερματοδέκτη ή από απλή τηλεφωνική συσκευή στο περίπτερο. Καμιά φορά, περιμένοντας να τηλεφωνήσουν, ο Έλληνες πιάνονταν στα χέρια: Εγώ ήμουν πρώτος· Όχι εγώ ήμουν πρώτος.Θα σου φέρω μια να δεις αστράκια. Αν θυμηθούμε τι συνέβαινε στη δημόσια ζωή ακόμα παλιότερα, το πράγμα αρχίζει να φαίνεται σουρεάλ — όχι χαριτωμένο σουρεάλ όπως αποτυπώνεται στις κινηματογραφικές κωμωδίες της δεκαετίας του '60. Ή ίσως περίπου όπως αποτυπώνεται —οι άνθρωποι αλληλοβρίζονται με το παραμικρό, οι άνδρες χαστουκίζουν τις γυναίκες, οι γάμοι γίνονται με συνοικέσια— αλλά, ως θεατές του σήμερα, δεν παίρνουμε αυτές τις εικόνες τοις μετρητοίς. Το έχω γράψει πολλές φορές: ο παλιός καλός καιρός ποτέ δεν υπήρξε· ζούσαμε στα βάθη του πολιτισμού και ήμασταν ένα απέραντο φρενοκομείο· έχουμε διανύσει μακρύ δρόμο.

Πάμε τώρα παρακάτω. Τι κάνουν οι «κανονικές« χώρες και πώς να βρούμε τη θέση μας ανάμεσά τους; Μια θέση που να ταιριάζει στην ιστορία μας, στις γεωγραφικές μας συντεταγμένες, στο μέγεθός μας, στα ισχυρά μας σημεία, στις αδυναμίες μας και στις απειλές που αντιμετωπίζουμε;

Τον παλιό καιρό, περισσότερο απ' όσο συμβαίνει σήμερα, όταν ένας τροχονόμος έκοβε κλήση σε Έλληνα οδηγό που είχε παρανομήσει, ο οδηγός δεν αντιδρούσε «κανονικά»: είτε γινόταν έξαλλος, είτε τηλεφωνούσε σε φιλαράκι του στην Τροχαία να του σβήσει την κλήση. Είτε και τα δύο φυσικά — Ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Και πράγματι, κάπως έτσι αντιδράσαμε το 2011 όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση μάς έκοψε κλήση: η λυπητερή δεν μας φάνηκε μόνο λυπητερή· μας φάνηκε απαράδεκτη. Τον παλιότερο καιρό μάς φαίνονταν απαράδεκτοι ακόμα και οι φόροι —γι' αυτό γίναμε οι περιβόητοι φοροφυγάδες που γίναμε— αλλά, περιέργως, δεν μας φαινόταν απαράδεκτος ούτε ο αυταρχισμός, ούτε ο συμπλεγματικός μας εθνικισμός, ούτε τα οθωμανικά ήθη, ούτε η χωριατιά μας. Οι Έλληνες σπρώχνονταν στην ουρά της στάσης του λεωφορείου, μούτζωναν ο ένας τον άλλον στην εθνική οδό, παρενοχλούσαν τις γυναίκες στον δρόμο και στους χώρους εργασίας, κάπνιζαν πάνω από την κούνια των παιδιών τους — ας αρχίσουμε λοιπόν από την επανόρθωση αυτής της αντικοινωνικής συμπεριφοράς που δεν χαρακτηρίζει τις «κανονικές» χώρες και που κάνει μαρτύριο τη συμβίωση ακόμα και στον μικρό μας παράδεισο.

Η ζωή μιας κανονικής χώρας είναι σχετικά προβλέψιμη, σταθερή και ασφαλής. Αλλά βεβαίως, δεν λείπουν οι ταραχές από τη ζωή των χωρών, όπως δεν λείπουν από τη ζωή των ατόμων. Τι κάνει μια κανονική χώρα που δεν μπορεί να κάνει μια μη κανονική; Διορθώνει και αναθεωρεί. Το στοίχημα δεν είναι να βαδίζουμε με ένα σταθερό σχέδιο, αλλά με έναν επαναλαμβανόμενο σχεδιασμό — μια διαδικασία που να προσαρμόζεται στις συνθήκες. Τα συντάγματα των χωρών είναι οι θεμελιώδεις νόμοι βάσει των οποίων διαμορφώνονται όλοι οι άλλοι νόμοι — κι όμως αναθεωρούνται. Ακόμη και το παλιό και παρωχημένο αμερικανικό σύνταγμα έχει αναθεωρηθεί 27 φορές από το 1787. Η διορθωτική ικανότητα είναι το θεμέλιο κάθε ευνομούμενης δημοκρατίας — αυτός είναι ένας από τους λόγους που τα δόγματα είναι γελοία και καταστροφικά. Η δημοκρατία είναι το μοναδικό πολίτευμα που έχει ενσωματώσει διορθωτικό μηχανισμό.

Χωρίς σταθερότητα και ασφάλεια δεν μπορούμε να μιλάμε για κανονικότητα. Όσο πιο βαρετή είναι μια χώρα, όσο πιο uneventful, τόσο καλύτερα τα καταφέρνει. Προϋποθέσεις: καλές σχέσεις με αγαθές δυνάμεις (π.χ. την Ευρωπαϊκή Ένωση), ανοχή και αντοχή έναντι των δόλιων δυνάμεων (π.χ. την Τουρκία) και οικονομική δραστηριότητα μέσα σε έναν κύκλο ικανοτήτων που πρέπει να ορίσει. Σε τι είμαστε καλοί εκτός από τον τουρισμό; Μια κανονική χώρα δεν είναι καλή μόνο σε ένα πράγμα και δεν περιορίζεται σε κάτι που εξαρτάται από φυσικούς παράγοντες ή από την παράδοση. Η καλοκαιρία και τα ερείπια μάς έχουν δοθεί· δεν είναι δικό μας έργο: την καλοκαιρία δεν μπορούμε να την επηρεάσουμε, μπορούμε όμως να επηρεάσουμε την ιστορική μας κληρονομιά, τα ερείπια. Παραλλήλως, το να βγούμε από τον κύκλο των ικανοτήτων μας, να ασχοληθούμε π.χ. με τη διαστημική τεχνολογία, ακούγεται κάπως τρελό· μη κανονικό.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό κανονικότητας είναι η αξιοπρέπεια και όχι ο αυτο-οικτισμός, ο οποίος, όσο πιο πίσω πάμε στον χρόνο, τόσο χειρότερος ήταν. Το συλλογικό συναίσθημα και η συμπεριφορά του επιθετικού θύματος μάς τραβούσαν προς τον πάτο. Παγιδευμένοι καθώς ήμασταν σ' αυτόν τον ρόλο, γίναμε κατά καιρούς παρανοϊκοί: όλη η ανθρωπότητα, ακόμα και το σύμπαν, συνωμοτούσαν εναντίον μας. Αν ένας άνθρωπος μπει σ' αυτόν τον φαύλο κύκλο οι άλλοι αρχίζουν σιγά-σιγά να απομακρύνονται, να τον αποφεύγουν. Μπορεί να συμβεί και στις χώρες. Γίναμε δακτυλοδεικτούμενοι. Ποιο είναι το νόημα του να είναι κανείς δυστυχισμένος επειδή κάποτε ήταν δυστυχισμένος; Τα παράπονα είναι χάσιμο χρόνου και η αυτολύπηση είναι διπλά αντιπαραγωγική: πρώτον, δεν κάνουμε τίποτα για να ξεπεράσουμε τη δυστυχία μας και δεύτερον, την εντείνουμε με την αυτοκαταστροφικότητά μας. Μαθαίνω ότι στο σχολείο της Κιμώλου επικρατεί απελπιστική κατάσταση· ένας δάσκαλος προσπαθεί να διδάξει σε έξι τάξεις. Τι έκαναν οι γονείς των παιδιών για να πιέσουν το υπουργείο να στείλει δασκάλους; Αποφάσισαν να μη στείλουν τα παιδιά τους στο μάθημα. Μη κανονική συμπεριφορά. Ποια θα ήταν η κανονική; Μαζί με το αίτημα στο υπουργείο, όποιος κάτοικος της Κιμώλου ξέρει πέντε γράμματα να αναλάβει την πρώτη και τη δευτέρα δημοτικού. Ώσπου να δούμε πώς θα λύσουμε το πρόβλημα.

Ο αυτο-οικτιρμός συνδέεται με τον κρυφό φθόνο. Φθονούμε τις «κανονικές» χώρες αλλά δεν το παραδεχόμαστε: ό,τι δεν φτάνει η αλεπού κτλ. Γίναμε μέλος μιας ομότιμης ομάδας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να νιώθουμε ίσοι και χωρίς να διαθέτουμε την όρεξη και την αξιοπρέπεια να βελτιώσουμε τη θέση μας και τον εαυτό μας παίρνοντας τη βοήθεια που μας αντιστοιχεί. Εκμεταλλευτήκαμε αυτή τη βοήθεια, δεν την αξιοποιήσαμε — κι όταν άρχισαν να συσσωρεύονται τα προβλήματα κάναμε ότι δεν τα βλέπαμε.

Μια «κανονική» χώρα αποφεύγει τα προβλήματα προτού χρειαστεί να τα λύσει. Οι μισές επιτυχίες μας οφείλονται στην πρόληψη: στο ότι στρίβουμε το τιμόνι προτού συγκρουστούμε με το άλλο όχημα. Το ζήτημα είναι να μετριάζουμε τις καταστροφές αντιμετωπίζοντας την πραγματικότητα χωρίς χρονοτριβή. Όσα είναι προβλέψιμα μπορούν να αποφευχθούν ευκολότερα από το να επιλυθούν — όπως συμβαίνει με τις ασθένειες.

Την κανονικότητα εμποδίζουν οι «κομματικές απόψεις» που είναι πολύ διαδεδομένες στην Ελλάδα και αποτελούν στοιχείο μιας γενικότερης καθήλωσης. Οι «κομματικές απόψεις» δεν περιορίζονται σε μεμονωμένα θέματα, αλλά συνθέτουν ολόκληρη εικόνα για τον κόσμο· παρουσιάζονται σαν ιδεολογίες και προσφέρουν λύσεις σε δέσμες, σε πακέτα. Όλοι οι λαοί σε κάποια φάση της ιστορίας τους έλκονται από ιδεολογίες: το ότι οι ιδεολογίες δεν επιδέχονται αντιρρήσεις φαίνεται πλεονέκτημα· όταν είμαστε ανώριμοι ατομικά και συλλογικά, το να κατέχουμε μια ισχυρή θεωρία που να δικαιώνεται ξανά και ξανά δημιουργεί αίσθημα ασφάλειας. Σε κανονικές χώρες πρυτανεύει η λογική· το πρακτικό πνεύμα· όχι οι ιδεολογίες.

Αναρωτιέμαι αν ένας σημερινός νέος αναγνωρίζει την Ελλάδα σε μια ταινία σαν το «Ρεπό» – ελπίζω πως όχι. Αναρωτιέμαι επίσης αν η κρίση, η νίλα, που περάσαμε (και περνάμε, κάπως πιο εύθυμα) θα συμβάλει στην κανονικότητα. Ο Chuck Lorre, παραφράζοντας τη γνωστή φράση του Νίτσε «ό,τι δεν με σκοτώνει με κάνει πιο δυνατό», γράφει: What does not kill me does not make me better; it makes me bitter. Μένει να αποδειχθεί αν η κρίση μάς έκανε δυνατότερους ή πιο πικρόχολους. A

Με διπλωματικό θέατρο σκιών δεν αντιμετωπίζεται η τουρκική επιθετικότητα

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Η επίσημη ανακοίνωση των πετρελαϊκών εταιρειών ENI και TOTAL πως αναβάλλονται όλες οι προγραμματισμένες γεωτρήσεις στο οικόπεδο 7 της Κυπριακής ΑΟΖ αποτελεί έμπρακτη απόδειξη πως η άσκηση εξωτερικής πολιτικής από την Τουρκία είναι απολύτως αποτελεσματική. Προηγήθηκε η επίσης επιτυχής εξέλιξη για την Άγκυρα με τις συμφωνίες περί κατάπαυσης του πυρός στη Βόρειο Συρία με Ρώσους και Αμερικανούς. Οι συμφωνίες αυτές νομιμοποίησαν πλήρως όχι μόνο την εισβολή της Άγκυρας σε τρίτη χώρα (Συρία) αλλά και τις διεκδικήσεις της επί συριακού εδάφους (ζώνη ασφαλείας κ.λπ.). Με λίγα λόγια, μέσα σε έναν μήνα η Τουρκία πέτυχε να αναγνωριστεί από τους ισχυρούς του κόσμου πως χωρίς τη δική της γνώμη δεν υπάρχει λύση στο συριακό ζήτημα και πως στην Αν. Μεσόγειο και μάλιστα στην Κυπριακή ΑΟΖ υφίσταται απροσδιόριστο καθεστώς που σημαίνει πως νομιμοποιούνται οι οικονομικές διεκδικήσεις της άρα και η στρατιωτική παρουσία της.

Δεν πέρασαν παρά λίγα 24ωρα από την απόφαση των εταιρειών ENI και TOTAL να διακόψουν κάθε δραστηριότητα (προς το παρόν) στο Οικόπεδο 7 και η Άγκυρα ανακοίνωσε διά προεδρικού διατάγματος πως προγραμματίζονται 5 γεωτρήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο για το 2020. Με αυτόν τον τρόπο αποσαφηνίζεται και η ουσία της διπλωματικής παρέμβασης και στρατιωτικής παρουσίας στην περιοχή που αφορά άμεσα τα ζωτικά συμφέροντα της Κύπρου και εμμέσως πλην σαφώς και της Ελλάδας, αφού οποιαδήποτε περαιτέρω νομιμοποίηση τουρκικών διεκδικήσεων στον ευαίσθητο χώρο μεταξύ Καστελόριζου και Κύπρου - Λιβύης θα προκαλούσε σοβαρά ζητήματα ασφάλειας στην ελληνική πλευρά ενώ θα τίναζε στον αέρα την οριοθέτηση της ελληνικής ΑΟΖ από την Αθήνα. Θα εξέθετε δηλαδή ακόμη και τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων τα οποία ενδεχομένως να υπάρχουν νοτίως της Κρήτης.

Όλα τα παραπάνω γράφονται για έναν και μόνο λόγο. Για να καταδείξουν πως η εκθετικά αυξανόμενη επιθετικότητα της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής στην Εγγύς Ανατολή και την Ανατολική Μεσόγειο είναι αποτελεσματική. Αυτό σημαίνει πως η ίδια πολιτική στο Αιγαίο πιθανότατα να αποβεί επίσης αποτελεσματική, όταν και εφόσον η Άγκυρα κρίνει πως οι συνθήκες επιβολής ενός νέου status quo προς όφελός της έχουν ωριμάσει.

Επίσης η επιτυχής αναγνώριση από τον διεθνή παράγοντα δικαιωμάτων της Τουρκίας επί των εξελίξεων στον τομέα της ασφάλειας στην Εγγύς Ανατολή καταδεικνύει πως η τουρκική στρατιωτική εμπλοκή αρκεί για τη διαμόρφωση νέων συνθηκών. Συνέβη στη Βόρειο Συρία με τη συναίνεση των Αμερικανών και των Ρώσων. Γιατί να μη συμβεί και αλλού με την συναίνεση του νατοϊκού παράγοντα αυτή τη φορά.

Το σπουδαιότερο όμως κεκτημένο είναι η απόκτηση εκ μέρους της Άγκυρας μιας επικίνδυνης αυτοπεποίθησης η οποία εδράζεται στη δικαίωση της επιθετικής πολιτικής της. Στην Ελλάδα έχουμε συνηθίσει να χαρακτηρίζουμε τις στρατηγικές της γειτονικής χώρας ως «επιθετική ρητορική» ή «απρόβλεπτες κινήσεις», δύο όροι που υποδηλώνουν τη συνειδητοποίηση από τον ελληνικό παράγοντα της εγγενούς αδυναμίας του να συγκρατήσει και να ακυρώσει τις τουρκικές αιτιάσεις.

Πρόσφατα στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ στη Ν. Υόρκη καθώς και κατά τις διμερείς ή και τριμερείς επαφές (με Αίγυπτο, Κύπρο, Ισραήλ) η ελληνική διπλωματία φάνηκε απροετοίμαστη και απληροφόρητη ως προς τις πραγματικές διαστάσεις της αποτελεσματικότητας της τουρκικής πολιτικής στην περιοχή.

Συνάμα το κληροδοτηθέν δόγμα από την προηγούμενη διακυβέρνηση της άνευ όρων (ενδεχομένως και αιτίας) υπαγωγής της Ελλάδας στον σχεδιασμό εξυπηρέτησης των αμερικανικών συμφερόντων χωρίς ανταλλάγματα, οδηγεί σε μελλοντικά αδιέξοδα. Για παράδειγμα, η Συμφωνία των Πρεσπών έχει νόημα μόνο με την υπαγωγή των Δυτικών Βαλκανίων σε περιβάλλον ασφαλείας που πλαισιώνεται από ΝΑΤΟ και ΕΕ. Η άρνηση της Γαλλίας ακυρώνει όλη τη διπλωματική προσπάθεια ενσωμάτωσης των Βαλκανίων στα δυτικά οικονομικά δεδομένα και πρότυπα ασφαλείας. Με λίγα λόγια μία τρύπα στο νερό, που μάλιστα αναδεικνύει την ασυνέπεια λόγων και συλλογικών αποφάσεων εντός της Ευρώπης και της Συμμαχίας. Η Ελλάδα μέσω των πρόσφατων συμφωνιών με τις ΗΠΑ, ενώ ικανοποιεί πλήρως τους αμερικανικούς σχεδιασμούς, δεν είναι σε θέση να διεκδικήσει μία σειρά από οφέλη που θα θωράκιζαν τουλάχιστον τα αυτονόητα. Την ασφάλεια έναντι επιθετικών διεκδικήσεων της Τουρκίας, καθώς και την αποτελεσματική οριοθέτηση ελληνικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης.

Η πρόσφατη εξέλιξη στη Συρία με το χαρακτηριστικού κυνισμού άδειασμα του κουρδικού παράγοντα από τους Αμερικανούς και μάλιστα σε on line σύνδεση με τα κέντρα αποφάσεων Δύσης και Ανατολής, κατέδειξε πως κάθε χώρα και λαός είναι καταδικασμένος να υπερασπιστεί μόνος του την επιβίωσή του. Το μήνυμα εισέπραξε στο ακέραιο και ο σημαντικότερος σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή, το Ισραήλ.

Οι επιλογές της Ελλάδας είναι πολύ συγκεκριμένες. Οφείλει να διασφαλίσει τα κονδύλια που απαιτεί ο επανεξοπλισμός της με σύγχρονα οπλικά συστήματα, τεχνολογίες αιχμής και έξυπνες λύσεις αμυντικού και επιθετικού σχεδιασμού. Μόνο με πολιτική συναίνεση εφ' όλης της ύλης και σχεδιασμό 20ετίας είναι δυνατόν να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Από τα οικονομικά μεγέθη της χώρας θα εξαρτηθεί και ο βαθμός στρατηγικής αυτοδυναμίας της. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο ούτε για πληθωρικές φρασεολογίες στα σαλόνια της εξουσίας. Η Άγκυρα ποτέ δεν μπλόφαρε στο παρελθόν. Ούτε και σήμερα μπλοφάρει. **Α**

ΠΟΣΟ HIGHBALL ΠΑΡΕΑ ΕΙΣΤΕ;

KEEP WALKING

JOHNNIE WALKER

Έχεις σκεφτεί ποτέ γιατί μπορεί να έχεις κάνει add εκατοντάδες friends, αλλά όταν θέλεις να ζήσεις a night to remember κατάσταση επιλέγεις πάντα αυτούς που εμπιστεύεσαι περισσότερο;
Οι σχέσεις που δυναμώνουν και αντέχουν στον χρόνο βασίζονται σε όλα αυτά που μοιράζεσαι και ζεις με τους κολλητούς σου.
Να ψάχνεστε μαζί στην Αθήνα, σαν να ταξιδεύετε σε μια άλλη μεγάλη πόλη. Να δοκιμάζετε μαζί νέες εμπειρίες δημιουργώντας αναμνήσεις που θα συζητάτε μετά από καιρό. Να πηγαίνει ψηλά ο ένας τον άλλον, όταν τα πράγματα μπορεί να μην πάνε όπως θα θέλατε. Το **Johnnie Walker**, το κορυφαίο whisky παγκοσμίως που δίνει γεύση στα ποτήρια ταιριάζοντας με τις ανθρώπινες στιγμές, δείχνει τον δρόμο ξανά για το μέλλον του fine drinking. Τρία νέα **HIGHBALL** cocktails με βάση το **Johnnie Walker Black Label** «κυκλοφορούν» σε 10 μπαρ της Αθήνας που οι city lovers εμπιστεύονται. Εμπνευσμένα από τρεις μεγάλες πόλεις, φέρνουν έναν διαφορετικό «αέρα» στην Αθήνα και σε περιμένουν να τα ανακαλύψεις μαζί με εκείνες κι εκείνους που θέλεις.

10 HIGHBALL BARS

1_ 42 BARSTRONOMY
2_ BARRUS
3_ CRUST
4_ FAUST
5_ GULLIVER
6_ TALL'S TOY
7_ THE DUDE
8_ TYCO ATHENS
9_ ΦΟΥΑΡ
10_ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΟΝ

PEACH Inspired by NEW YORK
Ανθρακούχο τσάι ροδάκινο, θυμάρι με πάγο και Johnnie Walker Black Label σε μια συνταγή γεμάτη φρεσκάδα. Δροσερό, λαμπερό και γευστικό, το Johnnie & Peach δίνει μία νέα εκδοχή στην αμερικανική συνταγή που αγαπήθηκε σε όλο τον κόσμο

GINGER Inspired by CAPE TOWN
Ουίσκι και πιπερόριζα, ένας ιδιαίτερος συνδυασμός. Πικάντικη και γεμάτη γεύση που αξίζει να ανακαλύψεις. Ιδανική επιλογή για μια νέα whisky εμπειρία, αλλά και υπέροχη εισαγωγή στον κόσμο των Scotch, το Johnnie & Ginger (γνωστό και ως Mamie Taylor) ταιριάζει σε όσους δεν θέλουν μια από τα ίδια.

LEMON Inspired by RIO
Ουίσκι, ανθρακούχα λεμονάδα και φρέσκος δυόσμος είναι ένας άλλος τρόπος να πίνεις το αγαπημένο σου Scotch. Η πολύπλευρη γευστική διάσταση του εσπεριδοειδούς και το twist που δίνει στον ουρανίσκο, επιβεβαιώνουν γιατί το Johnnie & Lemon είναι ένα serve που δεν μοιάζει με κανένα άλλο.

Περπάτησε στην καρδιά του ιστορικού κέντρου, χάραξε τη δική σου πορεία και μοιράσου τη **HIGHBALL** εμπειρία σου με το **#JohnnieWalkerHighball**

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ΠΩΣ ΚΥΛΑΕΙ Η ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ;

Έλληνες και μετανάστες που ζουν στην περιοχή δίνουν το κλίμα και έχουν ιστορίες να μας διηγηθούν

Κείμενο - φωτό: **ΦΙΛΙΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Η γειτονιά του μίσους», «Ορμητήριο της ΧΑ», «Γειτονιά της απόγνωσης», «Ταραγμένη συνοικία», «Πολύπαθη γειτονιά». Αυτοί είναι ενδεικτικά μερικοί μόνο προσδιορισμοί που αποδίδονται στον Άγιο Παντελεήμονα, την αθηναϊκή γειτονιά που διατρέχει σαν ραχοκοκαλιά η οδός Αχαρνών.

«Θέλω να φύγω, θέλω να φύγω! Μετά τις 6 απόγευμα βλέπεις μόνο μαυρίλα στη γειτονιά, μαυρίλα και όλο μαντήλα, μαντήλα, μαντήλα», Έλληνας καταστηματάρχης της οδού Αχαρνών δηλώνει με αγανάκτηση πως περιμένει να βγει στη σύνταξη για να σταματήσει να έρχεται στην περιοχή. Είναι όμως 2019. Δέκα χρόνια μετά τα επεισόδια του 2009, αλλά και των επόμενων ετών, η κατάσταση στον Άγιο Παντελεήμονα είναι σαφώς πιο ήρεμη, η Χ.Α. είναι πια εκτός Βουλής και καταρρέει μέρα με τη μέρα σε μία από τις πιο ευχάριστες και αισιόδοξες εξελίξεις τον τελευταίο καιρό στην πολιτική ζωή του τόπου.

Είναι ωστόσο προφανές ότι η ομαλή συνύπαρξη Ελλήνων και μεταναστών στη γειτονιά δεν έχει επιτευχθεί. «Θα πάτε στην πλατεία (σ.σ. Αγίου Παντελεήμονα); Κράνη και αλεξίσφαιρα βάλατε;», η φωνή ενός οργισμένου άντρα από το κουζινάκι ενός καφενείου απευθύνει την ερώτηση με τόνο επιθετικό και ζητά επίμονα να μάθει αν είμαι όντως δημοσιογράφος. Ύστερα ξεκινά με τη γνωστή φράση, *«Εγώ ρατσιστής δεν είμαι αλλά...»*.

Πάνω από την εκκλησία του Αγ. Παντελεήμονα υψώνονται κάτι γιγάντια και αφράτα άσπρα σύννεφα. Η μέρα είναι πλιόλουστη και πολλοί είναι εκείνοι που έχουν βγάλει τα παιδιά τους βόλτα με το καρότσι. Άλλοι στέκονται και φωτογραφίζουν τον επιβλητικό ναό με το κινητό τους σαν τουρίστες στην ίδια τους τη γειτονιά. Μια μητέρα με ένα παιδάκι που κουβαλά σχολική τσάντα και έχει μόλις σχολάσει, κάθονται σε ένα παγκάκι απέναντι από το σιντριβάνι και τσιμπάνε κάτι στο χέρι. Κράνη και αλεξίσφαιρα γιλέκα δεν φαίνονται να είναι απαραίτητα. Από ένα αναψυκτήριο έρχεται η ζεστή μυρωδιά του ψωμιού.

Το χατσαπούρι της Μαρίνας

Δεν είναι ψωμί, αλλά χατσαπούρι και σότι, παραδοσιακές γεωργιανές πίτες τις οποίες φουρνίζει η Μαρίνα με τους βοηθούς της σε έναν τεράστιο κυκλικό πέτρινο φούρνο με πλάκες. Ήρθε στην Ελλάδα από τη Γεωργία πριν 18 χρόνια και έκανε μία νέα αρχή στη χώρα μας προσέχοντας ηλικιωμένους. «Η Ελλάδα είναι δεύτερη πατρίδα μου, χίλια ευχαριστώ στους Έλληνες που μας φιλοξένησαν εκ μέρους όλων των Γεωργιανών μεταναστών, τους αγαπώ» λέει η Μαρίνα με ευγνωμοσύνη, ενώ αναφέρει πως δεν έχει βιώσει ρατσισμό. *«Κλείνω στις 12 τα μεσάνυχτα το μαγαζί και είμαι ακριβώς απέναντι από την πλατεία, δεν έχω δει τίποτα κακό ή ύποπτο. Και να σου πω κάτι; Τα ναρκωτικά και οι κλεψιές συμβαίνουν παντού και στην Κηφισιά και στη Γλυφάδα να πας. Δεν φοβάμαι στη γειτονιά μου».*

Μοχάμεντ και Τάνια: Ένας γάμος μέσω skype

Στην πολυσύχναστη Αχαρνών κάθε καφέ είναι σχεδόν γεμάτο. Άνθρωποι πηγαινοέρχονται στα πεζοδρόμιά της. Στο mini market του Μοχάμεντ επικρατεί συνωστισμός. Δεν είναι μόνο το μικρό του μέγεθος, αλλά και ότι διαθέτει κυριολεκτικά τα πάντα. Ο 36χρονος Μοχάμεντ ήρθε στην Ελλάδα από το Μπαγκλαντές το 2006. Πρώτος προορισμός του υπήρξε ο Πύργος Ηλείας όπου δούλεψε ως οικοδόμος. Η οικογένεια Ελλήνων που τον προσέλαβε, τον αγάπησε και τον προέτρεψε να παντρευτεί και να φέρει την αγαπημένη του να ζήσουν στην Πελοπόννησο. Ο γάμος έγινε μέσω Skype. *«Εγώ είχα μαζευτεί με φίλους μου εδώ και έναν ιερέα, εκείνη με την οικογένειά της και έναν άλλο ιερέα, υπογράψαμε ξεχωριστά τα χαρτιά του γάμου και η τελετή έγινε με βιντεοκλήση»* διηγείται γελώντας. Το ζευγάρι ήρθε στην Αθήνα και συγκεκριμένα στον Άγιο Παντελεήμονα το 2010 και ο Μοχάμεντ αγόρασε με τα χρήματα που είχε μαζέψει την επιχείρηση mini market που διατίθονταν προς πώληση, δίνοντάς της το όνομα της γυναίκας του, Tanya.

Η καθημερινότητα στον Άγιο Παντελεήμονα όταν έφτασε ο νεαρός Μπαγκλαντεσιανός δεν ήταν εύκολη, αλλά όπως αναφέρει οι *«μεγάλες φασαρίες γίνονταν στην πλατεία».* Από την Αχαρνών περνούσαν περιπολίες χρυσαυγιτών πάνω σε μηχανάκια με κράνη και λοστούς. *«Ήμασταν προσεκτικοί. Κατεβάζαμε τα ρολά, όταν περνούσαν»* θυμάται και διατείνεται πως ούτε εκείνος έχει βιώσει ρατσισμό. Οι πελάτες του είναι κυρίως από τη Συρία και έχει και μερικούς Έλληνες, τους «παλιούς» της περιοχής οι οποίοι, σύμφωνα με τον ίδιο, δυσκολεύονται τόσο με τις μειωμένες συντάξεις τους που πολλές φορές αγοράζουν τα απαραίτητα από το μαγαζί του βερεσέ.

Η μαμά Μαρία

Στο απέναντι πεζοδρόμιο, οι διερχόμενοι μπροστά από ένα περίπτερο φωνάζουν *«Μαμά Μαρία»*, ενώ άλλοι χαιρετούν εγκάρδια και ζητούν χάρες, όπως να τους κρατήσει μία εφημερίδα να περάσουν να την πάρουν μετά. Στο ίδιο πόστο τα τελευταία 30 χρόνια η Μαρία, 59 ετών, αποτελεί την ψυχή της Αχαρνών. Κατάγεται από την Κορυτσά. *«Στην Αλβανία με έβριζαν για Ελληνίδα και στην Ελλάδα για Αλβανίδα»* αναφέρει χαρακτηριστικά, αλλά ανακαλεί στη μνήμη της τη στήριξη που της έδωσαν οι Έλληνες όταν ήρθε στην περιοχή. Της άφηναν ρούχα και ψωμί έξω από την πόρτα του σπιτιού της. Έχοντας γνωρίσει τον ξεριζωμό και η ίδια, κατανοεί τους μετανάστες που ήρθαν στην περιοχή μετά από εκείνη, ωστόσο όπως λέει, *«μόνο αυτούς που δημιουργούν προβλήματα δεν μπορώ. Οι περισσότεροι μετανάστες "μαμά" με φωνάζουν».*

Ο Αντώνης διατηρεί παντοπωλείο στη Μιχαήλ Βόδα. Γεννημένος το '72 σε ένα σπίτι ακριβώς απέναντι από το κατάστημα που άνοιξε ο πατέρας του το 1969, είδε τη γειτονιά να αλλάζει δεκάδες φορές. Ανέλαβε το παντοπωλείο το 1998, μετά τον θάνατο του πατέρα του. Έζησε τις ταραγμένες μέρες του 2009 και τη γενικότερη επέλαση της Χ.Α. τα επόμενα χρόνια στην περιοχή πολύ έντονα. Θυμάται σπασμένα μαγαζιά και περιπολίες. *«Δεν έχω κανένα πρόβλημα με τους μετανάστες, οι κυριότεροι πελάτες μου είναι Ρουμάνοι και Αλβανοί. Με την ανομία έχω πρόβλημα. Μου έχουν ληστέψει το μαγαζί τρεις φορές. Ωστόσο δεν φεύγω, περιμένω να αλλάξει η γειτονιά, όχι να αλλάξω γειτονιά εγώ»*, γελάει. Για τον Αντώνη αυτό που καταδικάζει τον Άγιο Παντελεήμονα είναι το γεγονός ότι δεν ζουν εκεί νέοι άνθρωποι ελληνικής καταγωγής και το ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμα σπίτια ξενοίκιαστα δεν βοηθά την κατάσταση. *«Οι μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής έχουν γεράσει και σιγά-σιγά, ένας-ένας "φεύγουν"».*

Γειτονιές με βαθιές πληγές, όπως αυτή του Άγιου Παντελεήμονα, είναι δύσκολο να προχωρήσουν μπροστά. Η κρατική μέριμνα και η σωστή διαχείριση του προσφυγικού - μεταναστευτικού ζητήματος είναι ο ένας παράγοντας της εξίσωσης. Οι βαθιά ριζωμένες προκαταλήψεις απέναντι στον μετανάστη, ωστόσο, φαίνεται να είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο που οφείλουμε να υπερπηδήσουμε ως κοινωνία. **Α**

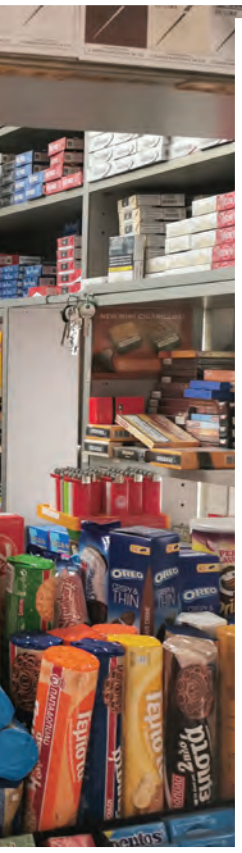

Όλοι οι μετανάστες φωνάζουν τη Μαρία «μαμά»

Ο Μοχάμεντ από το Μπαγκλαντές παντρεύτηκε μέσω Skype.

Δεν είναι ψωμί, αλλά χατσαπούρι και σότι, παραδοσιακές γεωργιανές πίτες τις οποίες φουρνίζει η Μαρίνα με τους βοηθούς της σε έναν τεράστιο κυκλικό πέτρινο φούρνο με πλάκες.

«Δεν φεύγω, περιμένω να αλλάξει η γειτονιά, όχι να αλλάξω γειτονιά εγώ», λέει ο Αντώνης

«Η Ελλάδα είναι δεύτερη πατρίδα μου», λέει η Μαρίνα με ευγνωμοσύνη

Ο ΧΑΡΗΣ ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΘΑ ΤΡΕΞΕΙ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΣΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ!

Διαγνώστηκε στα 2 του με νωτιαία μυϊκή ατροφία και από τότε κοιτάζει μόνο μπροστά. Έχει δύο εταιρίες Digital Marketing και την Κυριακή τρέχει στον Μαραθώνιο της Αθήνας.

Του **Νίκου Παπαηλιού** - Φωτό: **Θανάσης Καρατζάς**

Συναντήσαμε τον Χάρη Ασλανίδη στη γειτονιά του, στο Άλσος Μπαρουτάδικο κοντά στο σπίτι του στο Αιγάλεω. «Παλιά ήταν υπόγειο εργοστάσι και φτιάχνονταν πυρομαχικά. Μετά τη Χούντα, οι εγκαταστάσεις γκρεμίστηκαν και έγινε πάρκο» μας εξηγεί γεμάτος καμάρι. Πιο πριν έχει χαιρετήσει γνωστούς στον δρόμο και έχει προλάβει να μας πει ότι μας έφερε στο κέντρο του σύμπαντος. Στο πάρκο είδαμε νευριασμένους νέους να ψάχνονται για καβγά, άλλους πιο φιλικούς να μας ανοίγουν πόρτες και άλλους απλά να τρέχουν. «Αιγάλεω: Αρχίζει από α και τελειώνει σε ω, μπορείς να δεις τα πάντα».
Εκτός από υπερβολική αγάπη για το Αιγάλεω, ο Χάρης κρύβει άλλη τόση για τον Ολυμπιακό. Μάλλον δεν την κρύβει, αφού έχει ταξιδέψει σε όλον τον κόσμο για την ομάδα του και ζει για να παρακολουθεί τα ντέρμπι όλου του πλανήτη. Αυτά, μαζί με τις εξόδους και τα ασταμάτητα πειράγματα με την παρέα του, τα κάνει στον ελεύθερό του χρόνο. Γιατί κανονικά ασχολείται με το digital marketing και είναι ιδιοκτήτης δύο εταιριών, με περισσότερους από 650 πελάτες παγκοσμίως. Α, και την Κυριακή θα τρέξει για δεύτερη φορά τα 42 χιλιόμετρα του Μαραθωνίου. Όλα αυτά έχοντας διαγνωστεί από τα 2 του με νωτιαία μυϊκή ατροφία και έχοντας κοροϊδέψει τους γιατρούς όλου του κόσμου μέχρι και σήμερα στα 36 του.

Πότε άρχισες να ασχολείσαι με το Digital; Λόγω προβλημάτων υγείας, οι γιατροί μου έκοψαν το σχολείο μετά το δημοτικό και έκατσα σπίτι. Από εκείνη τη στιγμή και μετά συνειδητοποίησα ότι έπρεπε κάτι να μάθω να κάνω, για να πορευτώ στη συνέχεια. Έτσι αποφάσισα να μάθω πολύ καλά αγγλικά και υπολογιστές. Στη συνέχεια όταν χρειάστηκε να παράξω το δικό μου εισόδημα, άρχισα να ψάχνομαι και επαγγελματικά. Έψαξα πρώτα για εταιρίες κοντά στη γειτονιά μου, έπειτα για μεγαλύτερες, αλλά όταν ήρθε η κρίση, έπρεπε οπωσδήποτε να ψάξω για μια εταιρία στο εξωτερικό. Παιδεύτηκα πολύ, αλλά όταν βρήκα τον πρώτο μου πελάτη στις ΗΠΑ, τότε μέσω συστάσεων άρχισε όλο αυτό να μεγαλώνει και σήμερα οι εταιρίες μου «Ape1r0n Digital Universe» και «Greek Geeks» μετρούν περισσότερα από 650 συμβόλαια σε όλον τον κόσμο.
Είχα το θετικό ότι την εποχή του digital transformation, δηλαδή όταν οι εταιρίες έψαχναν πώς να μεταφερθούν από τον offline κόσμο στον digital και στα social media, εγώ ήμουν έτοιμος να πάρω την ευκαιρία. Το 2013 με παρότρυνση των ατόμων από την εκκλησία μου, ξεκίνησα να εκπαιδεύω εγώ την ομάδα μου, τους Greek Geeks, και μέσα σε λίγα χρόνια αν και είμαστε μόλις 40 άτομα καταφέραμε να βρούμε υπερβολικά πολλά συμβόλαια. Τα τελευταία δύο χρόνια έχει ξεκινήσει και η προσπάθεια με την «Ape1r0n Digital Universe» και έτσι προσπαθούμε να δούμε το όλο θέμα με δομές εταιρίας σιγά-σιγά.

Αυτοδίδακτος, δηλαδή; Το σχολείο μου το έκοψαν οι γιατροί στην 1η Γυμνασίου. Τότε δεν περίμενα ότι θα ασχοληθώ επαγγελματικά με αυτό, όμως ήταν τα χρόνια που η τεχνολογία άρχισε να ανθίζει. Επομένως κάθε άνθρωπος της γενιάς μου άρχισε να ασχολείται με αυτήν. Και εγώ δεν περίμενα ότι θα ζήσω από τους υπολογιστές, όμως αν δεις ποιοι ηγούνται στις μεγάλες εταιρίες σήμερα, θα διαπιστώσεις ότι είναι οι χάκερ της δεκαετίας του '90.

Πέρασες και εσύ από αυτό το στάδιο; Ε, αναλόγως ποιος θα δει τη συνέντευξη. *(γέλια)*

Τι άλλο κάνεις πέρα από τη δουλειά σου; Πάνω από όλα ο Ολυμπιακός! Μετά η μουσική, τα ταξίδια και τα τατού. Όσα βλέπεις πάνω μου τα έχω σχεδιάσει εγώ. Άλλωστε τα τατουάζ πρέπει να λένε την ιστορία μας.

Έμαθα ότι θα τρέξεις στον Μαραθώνιο. Μίλα μας για αυτό... Ήταν μια τρέλα που ξεκίνησε πριν από λίγα χρόνια. Έβλεπα τους φίλους μου που έτρεχαν όταν άρχισε να γίνεται viral το όλο θέμα και δεν πολυψηνόμουν να πάω και εγώ. Μετά από λίγα χρόνια, όμως, μια Κυριακή είχα σημαντικό ραντεβού με πελάτη. Ήμουν κανονικά με το πουκάμισό μου και ένας παλαβός κύριος φίλος μου με είχε δηλώσει για να τρέξουμε μαζί τα 5 χιλιόμετρα. Αυτός σαν συνοδός μου. Μπήκαμε με τσαμπουκά, τελειώσαμε και από τότε άρχισα να βάζω νέους στόχους. Μετά στα 10, στα 20 και από πέρυσι με την ευκαιρία που μου έδωσε το MDA στα 42 χιλιόμετρα.

Πώς ένιωσες, όταν τερμάτισες; Βγάλαμε τα 42 χιλιόμετρα με 3 συνοδούς. Ξεκινήσαμε και τελειώσαμε παρέα και αυτό ήταν που με ενδιέφερε. Ένιωσα την ικανοποίηση, ότι «ναι, ρε φίλε, το έκανα και αυτό». Η όλη εμπειρία είναι σαν ναρκωτικό. Μετά θες ξανά και ξανά. Πάντως είμαι άνθρωπος που του αρέσει το ταξίδι και όχι ο προορισμός. Απλά προσπαθώ να διασκεδάσω τη διαδρομή.

Ποιο είναι το δικό σου ταξίδι στη ζωή; Διαγνώστηκα στα 2 μου με νωτιαία μυϊκή ατροφία. Τότε οι γιατροί δεν είχαν ιδέα. Η τεχνολογία δεν βρισκόταν ούτε στο ελάχιστο στο σημείο που βρίσκεται σήμερα και οι γονείς μου άκουσαν ότι θα πεθάνω στα 3. Κλάμα, προσευχές και τα γνωστά. Έφτασα 4, δεν είχα πεθάνει. Τότε πήγαμε στη Γερμανία, μας φιλοξένησαν για 1 μήνα, ώστε να με δουν γερμανοί γιατροί. Μου κόψανε κομμάτι από τους μύες για να κάνουν βιοψία και έβγαλαν πόρισμα ότι θα πεθάνω στα 5. Πάλι κλάμα και προσευχές. Τελικά έφτασα και 6 χρονών και τότε πήγαμε στις Βρυξέλλες για να με εξετάσουν βέλγοι γιατροί. Εκεί μου πέρασαν ρεύμα σε όλο το σώμα για να δουν πώς αντιδράω, κάτι που θυμάμαι μέχρι σήμερα. Στο Βέλγιο οι γιατροί ήταν πιο αισιόδοξοι! Μου είπαν ότι θα ζήσω μέχρι τα 12! (γέλια)
Πήγα 13 και από τότε δεν ξανασχολήθηκα με τους γιατρούς, εκτός από ένα θέμα σκολίωσης που πέρασα στα 17 μου και παραλίγο να μου στοιχίσει τη ζωή. Τότε ο χειρούργος μού μίλησε σαν να είμαι ενήλικας, με αρκετά σκληρά λόγια, και αποφασίσαμε να χειρουργηθώ. Έκανα 11 ώρες χειρουργείο και ζω πλέον με λάμες στην πλάτη. Στο αεροδρόμιο χτυπούν όλα και καμιά φορά τους κάνω πλάκα και τους λέω ότι ξέχασα τη βόμβα στο σπίτι.

Κάνεις πολλά ταξίδια ε; Πώς ξεκίνησες; Προσπαθούσα από πάντα να μην είμαι μονόπλευρος άνθρωπος. Έχει τύχει να γνωρίσω ανθρώπους που είναι πολύ βαρετοί. Στο πλαίσιο αυτό άρχισα να ταξιδεύω. Να γνωρίζω νέους ανθρώπους και τόπους, έτσι ώστε όχι μόνο να μη βαριέμαι εγώ, αλλά να μην κάνω και τους άλλους να βαριούνται. Όλα τα ταξίδια έχουν τα θετικά, τα αρνητικά και τις ιστορίες τους και εντέλει αυτό είμαστε και οι ίδιοι. Οι ιστορίες μας.

Στη διαδρομή μάς είπες ότι δεν είναι και τόσο κακή η κατάσταση για τα ΑμεΑ στην Ελλάδα και ότι βαριέσαι να συζητάς για τα προβλήματα. Γιατί αυτό; Κοίτα, δεν λέω ότι η Αθήνα είναι τέλεια, αλλά δεν θα σου πω και ότι είναι η χειρότερη πόλη στον κόσμο. Έχω ταξιδέψει σε πόλεις που η κατάσταση είναι καλύτερη, έχω όμως πάει και σε πόλεις που είναι πολύ πιο δύσκολα. Εμείς εδώ έχουμε την τάση να τα μηδενίζουμε όλα. Υπάρχει μεγάλο περιθώριο ανάπτυξης και

περιμένουμε ακόμα να δούμε πράγματα, όμως νομίζω ότι είμαστε περίπου στο μέσο όρο. Με την γκρίνια δεν πετυχαίνουμε τίποτα.

Από ό,τι έχω καταλάβει το τελευταίο είναι μότο και της δικής σου ζωής. Αλήθεια δεν είναι; Μόνο με την αισιοδοξία μπορούμε να δούμε κάτι καλύτερο σε όλους τους τομείς. Κανείς δεν άλλαξε τίποτα μόνο με την γκρίνια. Ακόμα και ο Γκάντι με την παθητική του διαμαρτυρία κατάφερε να πετύχει κάτι, επειδή έλεγε στον λαό του να κοιτάξει μπροστά.

Έχεις κάποιο είδωλο; Τους γονείς μου και κανέναν άλλον. Δεν το έβαλαν κάτω, μου έδωσαν τα απαραίτητα για να ζήσω όσο καλύτερα μπορώ και αν δεν είχα αυτούς δεν θα τα κατάφερνα. Έχω γνωρίσει πολλούς από αυτούς που οι άλλοι θα θεωρούσαν είδωλα, όμως δεν μπορώ να βάλω κανέναν πάνω από την οικογένειά μου.

Πώς καλλιέργησες το management; Προσπαθώ να μην πέφτω στα λάθη που είχα αντιμετωπίσει σε άλλες δουλειές. Το know how το αποκτάς μέσα από την εμπειρία και τη δουλειά. Το σύστημα παιδείας δεν νομίζω ότι μας προετοιμάζει σήμερα για εργασίες, αλλά για θεωρίες. Να έχει η εκπαίδευση σύνδεση με την αγορά.

Εσύ κατάλαβες νωρίς, όμως, ότι έπρεπε να ασχοληθείς με το αντικείμενό σου. Ναι γιατί γεννήθηκα στο Αιγάλεω, όχι στο Λονδίνο. Ήταν Σάββατο και ο πατέρας μου μού έδινε 5 ευρώ για να βγω. Έπρεπε με τα πέντε ευρώ να ζήσω. Οπότε αναγκαστικά έπρεπε να κοιτάξω τι θα κάνω.

Τόση λατρεία με το Αιγάλεω; Εδώ γεννήθηκα, εδώ θα πεθάνω. Είναι το κέντρο του σύμπαντος για μένα. Είναι γειτονιά. Θα μιλήσεις με τον περιπτερά, με τους γείτονες. Δεν βαριέσαι ποτέ, θα δεις πραγματάκια εδώ…

Μαζί με όλα τα άλλα ξέρω ότι τρέχεις και το πρότζεκτ «Σπουδαία Events». Πες μας για αυτό… Ξεκινήσαμε μαζί με τον Χρήστο Πανοπλία, που είμαστε και οι δύο «συναυλιάκηδες», να διοργανώνουμε events για έναν σπουδαίο σκοπό. Έναν σκοπό που δεν θα διαλέγουμε εμείς όμως, αλλά ο ίδιος ο κόσμος, με ψηφοφορίες. Έτσι ο κόσμος θα ψηθεί περισσότερο να ενισχύσει την προσπάθειά μας. Η πλατφόρμα μας λειτουργεί με απόλυτη διαφάνεια, ώστε να βλέπει ο κόσμος πού ακριβώς πηγαίνουν τα χρήματά του και ήδη έχουμε προσεγγίσει καλλιτέχνες που είναι έτοιμοι να βοηθήσουν για ένα τέτοιο «Σπουδαίο Event».

Για πες μου και για την άλλη λατρεία; Πώς τη βλέπεις φέτος την ομάδα; Εγώ έχω το θετικό ότι έζησα τα πέτρινα χρόνια του Ολυμπιακού, δεν είμαι καλομαθημένος και νομίζω μπορώ να κρίνω λίγο καλύτερα. Εμείς οι παλιοί ζήσαμε ομαδάρες και τώρα ξέρουμε λίγο καλύτερα. Ο άνθρωπος αυτός που έχει δημιουργήσει την ομάδα φέτος, πρέπει να στηριχθεί και να μείνει χρόνια. Ο κόσμος του Ολυμπιακού θέλει να βλέπει μπάλα. Δεν είναι αλάθητος, αλλά ο Μαρτίνς έχει φτιάξει σπουδαία ομάδα και για αυτό πρέπει να στηριχθεί. Εγώ είμαι οπαδός, όχι φίλαθλος. Δεν είμαι αντικειμενικός και το ξέρω. Όμως σέβομαι τους οπαδούς όλων των ομάδων. Δεν γίνεται να είμαστε στο γήπεδο και να μην είναι εκεί οπαδοί και από τις 2 ομάδες. Θυμάμαι τόσο έντονα εκείνο τον τελικό κυπέλλου με την ΑΕΚ, όχι για τα 28 πέναλτι αλλά επειδή είχαμε απέναντι τους οπαδούς της αντίπαλης ομάδας και όχι 7.000 αστυνομικούς. Αυτό που γίνεται τα τελευταία χρόνια είναι σαν να τα έχεις με μια γυναίκα και να μην τη βλέπεις.

Τι σημαίνει επιτυχία για σένα; Να λες ότι κάτι άφησες σε αυτόν τον κόσμο, ρε φίλε. Διάβασα πρόσφατα κάτι που μου άρεσε πολύ: «Μήπως είσαι δυστυχισμένος γιατί προσπαθείς να γίνεις ευτυχισμένος;» Έχουμε μπει όλοι σε αυτή την παγίδα. Να συγκρινόμαστε και να προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι από τον διπλανό μας. Προσπάθησε εσύ να είσαι πετυχημένος στον τομέα σου και άσε την κούρσα του πρώτου. Έχω στόχους, έχω όνειρα. Κάθε μέρα θέλω και περισσότερα, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είμαι χαρούμενος. Με αυτά που έχω πετύχει ως τώρα και σήμερα να πεθάνω, θα είμαι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος. Αυτή είναι η επιτυχία για μένα. ●

INTIME, ΒΑΡΔΑΚΑΛΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

ΧΑΛΑΡΩΣΤΕ & ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ

Του **Παντελή Καψή**

Αν διαβάζετε αυτή τη στήλη οι πιθανότητες είναι ότι έστω και λίγο ενδιαφέρεστε για τον μαραθώνιο. Κι αν δεν παίρνετε μέρος, μια πολύ καλή ιδέα για την Κυριακή το πρωί είναι να τον παρακολουθήσετε ζωντανά, όχι από την τηλεόραση δηλαδή. Αυτό θέλει μια σχετική προετοιμασία. Κατ' αρχήν το πού. Μια απλή λύση είναι να παρακολουθήσετε τους τερματισμούς από τις κερκίδες του Παναθηναϊκού Σταδίου. Έχει το πλεονέκτημα ότι θα κάθεστε κι η ατμόσφαιρα είναι αρκετά ζεστή, τουλάχιστον όταν τερματίζουν οι πρώτοι. Όμως η μεγάλη ομορφιά του μαραθωνίου είναι να ζεις τον αγώνα, που θα πει να είσαι δίπλα στους δρομείς. Αν τρέχει κάποιος δικός σου άνθρωπος, τόσο περισσότερο για να μπορείς να του μιλήσεις και να τον ενθαρρύνεις. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει να βρεθείς σε κάποιο σημείο της διαδρομής. Το καλύτερο, για μένα, είναι η γωνία Βασιλίσσης Σοφίας και Ηρώδου του Αττικού. Έχει κόσμο, όχι τόσο όμως που να γίνεται ασφυκτικός, και ενθουσιασμό, ο οποίος ως γνωστόν είναι μεταδοτικός. Και βέβαια βλέπεις τους δρομείς στη στιγμή της μεγαλύτερης έντασης. Είναι κοντά στα όριά τους αλλά και νιώθουν ήδη τη συγκίνηση του τερματισμού. Άλλοι θα είναι ενθουσιασμένοι και θα ζητάνε «Hi-5», άλλοι θα είναι στα πρόθυρα της κατάρρευσης, θα συγκινηθείτε από την προσπάθειά τους. Και βέβαια θα ζήσετε το κλίμα της γιορτής και τον κοσμοπολιτισμό ενός μαραθωνίου, με τις διεθνείς συμμετοχές και τα ευρηματικά κοστούμια. Φυσικά, αν έχετε δικό σας άνθρωπο, μπορείτε να παρακολουθήσετε τον μαραθώνιο από 2 ή 3 σημεία. Σε αυτή την περίπτωση το βασικό είναι ο σχεδιασμός της μετακίνησης, καθώς κινδυνεύετε να φτάσετε στον τερματισμό καθυστερημένα, όταν δηλαδή θα έχει ήδη τερματίσει ο άνθρωπός σας. Μου έχει τύχει κι είναι σκέτη απογοήτευση. Η άλλη εκδοχή βέβαια είναι να παρακολουθήσετε τον αγώνα με ποδήλατο, οπότε ουσιαστικά μοιράζεστε την εμπειρία.

Εκτός από το πού, το δεύτερο που θέλει προετοιμασία είναι το πώς. Στον πρώτο μαραθώνιο που παρακολούθησα βράχνιασα στο πρώτο δεκάλεπτο. Στον επόμενο πήγα εφοδιασμένος με ροκάνες και σφυρίχτρες, τις οποίες μάλιστα μοίρασα και στους διπλανούς μου. Άλλη εμπειρία. Και βέβαια μπορείτε να δημιουργήσετε ένα χαρτόνι με ένα έξυπνο –όχι εξυπνακίστικο– σύνθημα, αρέσει στους δρομείς όπως και να τους φωνάζεις με το όνομά τους. Α, και να είστε προετοιμασμένοι για αρκετή ορθοστασία, ο πρώτος θα τερματίσει στις 2 ώρες και 15-20 λεπτά, ο μέσος όρος ωστόσο είναι κοντά στις 4 ώρες.

Υπάρχει φυσικά και η πιθανότητα ο μαραθώνιος να σας ενοχλεί, να θυμώνετε με τους κλειστούς δρόμους. Καλώς ή κακώς δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα, οπότε και σ' αυτή την περίπτωση χαλαρώστε και απολαύστε το... ●

10 tips

Ο τεχνικός σύμβουλος της διοργάνωσης **Γιώργος Δούσης** μάς δίνει συμβουλές για να βγάλουμε χωρίς απώλειες τα 42 χιλιόμετρα της διαδρομής

Της **Μαριάννας Μαρμαρά**

Αποφάσισες να κάνεις το μεγάλο βήμα και να παρατήσεις τις μικρές διαδρομές. Προπονείσαι εδώ και μήνες για να λάβεις μέρος στον Αυθεντικό Μαραθώνιο της Αθήνας. Παρόλη την προετοιμασία, όμως, έχεις άγχος. Εύλογο. 42 χιλιόμετρα είναι αυτά, δεν βγαίνουν εύκολα. Για να σε διευκολύνουμε βρήκαμε τον κατάλληλο άνθρωπο για να σου δώσει τα φώτα του και μερικά tips για να τερματίσεις αλώβητος την κλασική διαδρομή. Πρόκειται για τον τεχνικό σύμβουλο της διοργάνωσης του Μαραθωνίου και προπονητή μεγάλων αποστάσεων, Γιώργο Δούση, ο οποίος μας είπε τα εξής 10 μικρά μυστικά...

Πριν από τον αγώνα

Να αποφύγεις κάθε είδους stress. Να κάνεις τα πάντα έγκαιρα χωρίς να ξοδέψεις ενέργεια – θα χρειαστείς και την τελευταία σταγόνα.

Να επιλέξεις τον κατάλληλο μέσο ρυθμό (pace). Μη σταθείς μόνο στην επιθυμία. Να ξεκινήσεις με αυτό που είναι εφικτό, με βάση την προπόνησή σου και την εμπειρία σου.

Να είσαι ευέλικτος, έξυπνος και γενναίος στις αποφάσεις σου. Οι δύσκολες καιρικές συνθήκες, τα απρόοπτα της τελευταίας στιγμής και η διάθεσή μας επιβάλλουν μερικές φορές αναπροσαρμογή των στόχων. Κάν' το έγκαιρα, ώστε να μην εξαναγκαστείς από τις περιστάσεις.

Στον αγώνα

Ξεκίνα αργά! Πιο αργά από τον μέσο ρυθμό σου για τα πρώτα εύκολα χιλιόμετρα. Ειδικά σε αυτή τη διαδρομή έχει αποδειχθεί από μελέτες πως πετυχαίνουν τον στόχο τους εκείνοι που είναι καλά προπονημένοι, μα προπάντων όσοι ξεκινούν αργά και έχουν υπομονή.

Πιες (και φάε!...) τακτικά και από λίγο. Όταν ο Kipchoge έτρεξε πέρσι στο Βερολίνο την ίδια απόσταση σε 2 ώρες ήπιε από μια γουλιά 13 φορές. Εσύ σε 3, 4, 5 ώρες;

Άκου το σώμα σου και λύσε άμεσα, μα χωρίς πανικό, κάθε πρόβλημα που παρουσιάζεται. Ό,τι δεν λύνεται πολλαπλασιάζεται, ο μαραθώνιος είναι μια πολύωρη δοκιμασία.

0-10 χλμ. - μη λαχανιάσεις! Τα πρώτα 10 χλμ. είναι επίπεδα, πρέπει να είναι παιχνίδι για σένα. Μη σπαταλήσεις την παραμικρή ενέργεια για κανένα λόγο. Μη σκεφτείς ακόμα τερματισμό και επίδοση.

11-31 χλμ. - χμ... δύσκολα! Ειδικά από το 18ο χλμ. και μετά. Κουράζεσαι; Ελάττωσε τον ρυθμό, πιο αργά στις ανηφόρες. Οκ; Κράτησου εκεί που αισθάνεσαι πιο άνετα, μην επιταχύνεις.

31 χλμ. - τέλος Καλωσόρισες στην «κλασική διαδρομή»! Αφουγκράσου προσεκτικά το σώμα σου. Έχεις καθαρό μυαλό; Θα κάνεις τη σωστή επιλογή, θα επιταχύνεις ή θα επιβραδύνεις τον ρυθμό. Προσπάθησε να μείνεις σε ζωηρή κίνηση. Τώρα κι όχι νωρίτερα είναι η ώρα να ενεργοποιήσεις το πνεύμα, μήπως το ταλαιπωρημένο σώμα σου κερδίσει λίγη επιπλέον ώθηση.

Μετά τον αγώνα

Αμέσως μετά τον τερματισμό μείνε σε κίνηση, ντύσου σύντομα με στεγνά ρούχα. Ως το τέλος της μέρας να πίνεις (και να τρως...) πολύ συχνά και από λίγο. ●

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ

ΟΠΑΠ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΟΜΑΔΑ.

Και φέτος, στο πλαίσιο του **Αυθεντικού Μαραθωνίου** της Αθήνας, συμμετέχεις στο πρόγραμμα **Εταιρικής Υπευθυνότητας** του ΟΠΑΠ για την **ανακαίνιση** των **Παιδιατρικών Νοσοκομείων** «Η Αγία Σοφία» και «Παναγιώτης και Αγλαΐα Κυριακού» με τα εξής **απλά βήματα**:

1
ΚΑΤΕΒΑΖΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ
«ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ»

2
ΠΑΙΖΕΙΣ

3
Ο ΟΠΑΠ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΓΙΑ ΕΣΕΝΑ

ΜΗΝ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΣΑΙ
ΚΑΝΕ ΕΝΑ **DOWNLOAD** ΚΙ ΕΣΥ!

Download on the App Store
GET IT ON Google Play

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ – Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ – ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Ο δεύτερος Χριστόφορος Μερούσης και ο τρίτος Έλληνας Μαραθωνοδρόμος Παναγιώτης Καραΐσκος περνάνε από το άγαλμα του Δρομέα, στο κέντρο της Αθήνας, με προορισμό τον τερματισμό στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο, στον 36ο Αυθεντικό Μαραθώνιο, την Κυριακή 11 Νοεμβρίου 2018.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ 30ού ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟΥ

Του **Βαγγέλη Τζάνη**

Τον μαραθώνιο δεν τον τρέχεις μόνο αλλά και τον σπουδάζεις, κάθε αγώνας και ένας προβιβασμός στην επόμενη τάξη. Η υπομονή, η μεθοδικότητα και η καλή προετοιμασία είναι από αυτά που πρέπει να έχεις για να τερματίσεις αλλά παρόλα αυτά ο Κλασικός Μαραθώνιος της Αθήνας έχει και τα μικρά μυστικά του. Ένα από αυτά είναι το 30ό χλμ., το σημείο του αγώνα που οι δυνάμεις σου αρχίζουν να σε εγκαταλείπουν και οι σκέψεις του μυαλού σου γίνονται φωνές, φωνές από τις σειρήνες που σε ακολουθούν μέχρι τον τερματισμό, μα εσύ πρέπει να βρεις τον τρόπο να τις νικήσεις.

Το πιο κρίσιμο σημείο της διαδρομής

Το κομμάτι της διαδρομής από το 21ο, λίγο μετά τη διασταύρωση της Ραφήνας, μέχρι το 31ο χιλιόμετρο είναι το πιο δύσκολο, και είναι ο λόγος για τον οποίο ο Μαραθώνιος της Αθήνας θεωρείται ο πιο απαιτητικός παγκοσμίως. Αυτό συμβαίνει γιατί από τα 10 αυτά χιλιόμετρα περίπου τα 7 είναι ανηφορικά. Συγκεκριμένα στο 30ό, λίγο πριν τη γέφυρα του Σταυρού, ξεκινάει η τελευταία ανηφόρα που έχει διάρκεια, μέχρι το 31ο χιλιόμετρο. Είναι το τελευταίο κομμάτι της μακράς ανηφορικής διαδρομής που έχει προηγηθεί και είναι το πιο κρίσιμο. Μετά ξεκινάει η κατηφόρα, διάρκειας περίπου ενός χιλιομέτρου, μέχρι την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, που είναι με τη σειρά της επίπονη για τα γόνατα δεδομένης της προηγούμενης κατηφόρας. Από εκεί κι έπειτα ακολουθεί το πιο «γλυκό» κομμάτι της προσπάθειάς σου και είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα τα καταφέρεις. Αν έχεις κάνει καλή εξοικονόμηση ενέργειας από το 21ο μέχρι το 31ο χιλιόμετρο και διατηρήσεις αυτή που σου έχει μείνει μέχρι τον τερματισμό, θα έχεις τρέξει έναν ικανοποιητικό αγώνα. ●

Ο **Χριστόφορος Μερούσης**, έμπειρος μαραθωνοδρόμος, έχει τρέξει αρκετές χρονιές την κλασική διαδρομή και μοιράζεται τις σκέψεις του για το 30ό χιλιόμετρο.

«Το 30ό χλμ. είναι το σημείο σε ένα μαραθώνιο και κυρίως σε μια δύσκολη διαδρομή όπως η κλασική διαδρομή που χρειάζεται να επιστρατεύσεις οποιοδήποτε θετικό συναίσθημα που θα δώσει στο μυαλό σου ώθηση. Η σκέψη των αγαπημένων μου που με περιμένουν στον τερματισμό και κυρίως ο μικρός μου γιος είναι τα ψυχολογικά εφόδια που με ωθούν να σπάσω το φράγμα της κούρασης... Είναι το σημείο για το οποίο προετοιμάζομαι σε όλες τις προπονήσεις, προετοιμάζω και εκπαιδεύω το μυαλό μου να διαχειρίζεται θετικά την κόπωση του σώματος ανακαλώντας και δημιουργώντας ωραίες εικόνες και σκέψεις».

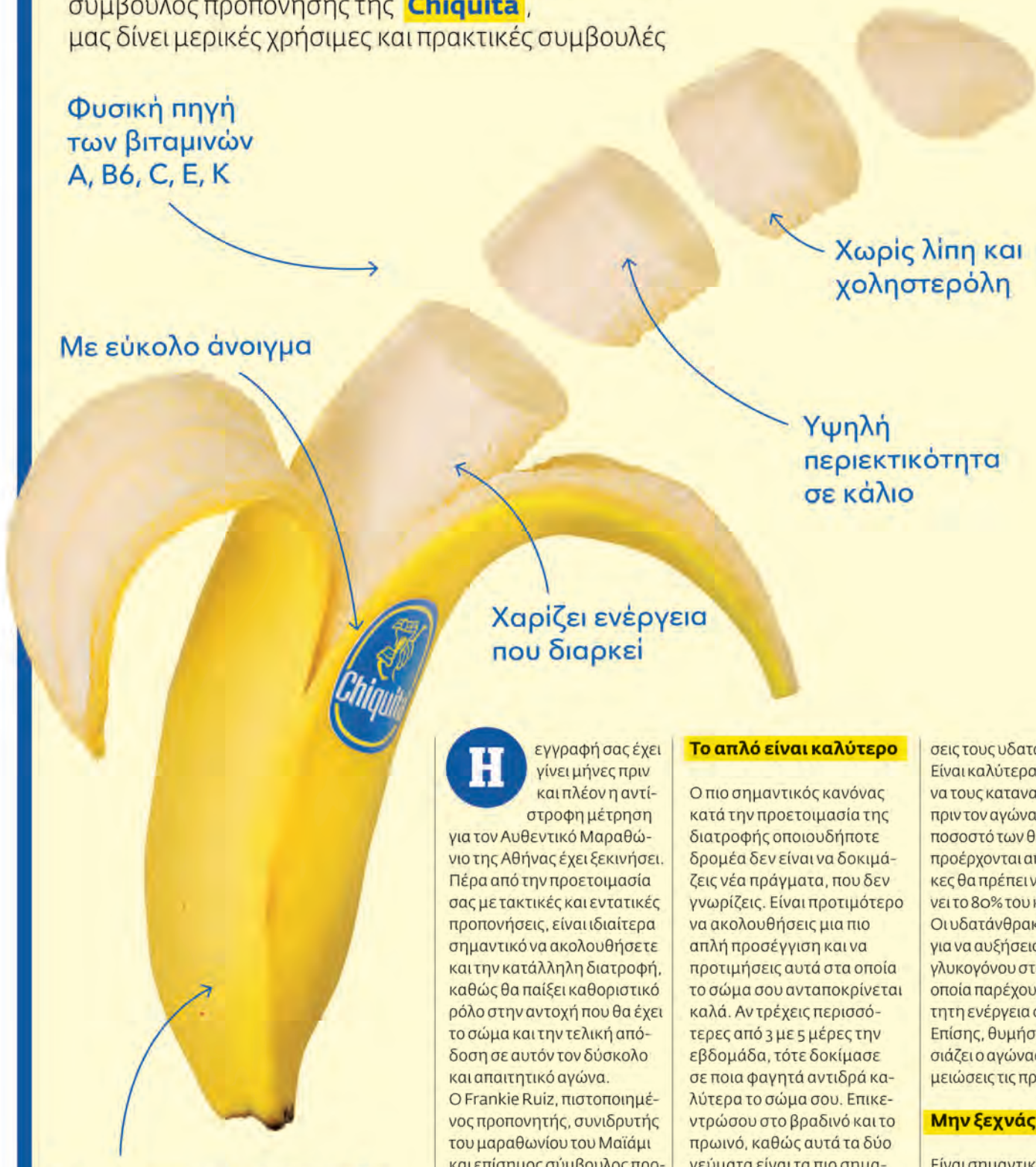
Ο **Παναγιώτης Καραΐσκος**, ένας σχετικά νέος μαραθωνοδρόμος με εξαιρετικές επιδόσεις σε αγώνες μαραθωνίου, μας μιλάει για το 30ό χιλιόμετρο της κλασικής.

«Το 30ό χλμ. του μαραθωνίου είναι για μένα η στιγμή που ξεκινάει ο αγώνας, πρέπει να διαχειριστώ μέχρι τον τερματισμό την κούραση, τα συναισθήματα και τις δυσκολίες που μπορεί να προκύψουν. Είναι το σημείο που μπορεί να έχει φύγει ένα μεγάλο μέρος του αγώνα αλλά εξίσου έχει φανεί η κατάσταση στην οποία βρίσκομαι. Εκεί, σε αυτό το σημείο προσπαθώ να βρω τον καλό εαυτό μου, να παραμείνω συγκεντρωμένος, ήρεμος και αισιόδοξος. Προσπαθώ επίσης να θυμάμαι τα συναισθήματα της πρώτης μου φοράς που τερμάτισα στο Καλλιμάρμαρο, καθώς ήταν καθοριστικά για εμένα να αγαπήσω τον μαραθώνιο και να συνεχίσω να τρέχω και αγωνιστικά.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ ΑΠΕ-ΜΠΕ/ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ο **Frankie Ruiz,** πιστοποιημένος προπονητής, συνιδρυτής του μαραθωνίου του Μαϊάμι και επίσημος σύμβουλος προπόνησης της **Chiquita**, μας δίνει μερικές χρήσιμες και πρακτικές συμβουλές

Η εγγραφή σας έχει γίνει μήνες πριν και πλέον η αντίστροφη μέτρηση για τον Αυθεντικό Μαραθώνιο της Αθήνας έχει ξεκινήσει. Πέρα από την προετοιμασία σας με τακτικές και εντατικές προπονήσεις, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ακολουθήσετε και την κατάλληλη διατροφή, καθώς θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην αντοχή που θα έχει το σώμα και την τελική απόδοση σε αυτόν τον δύσκολο και απαιτητικό αγώνα.
Ο Frankie Ruiz, πιστοποιημένος προπονητής, συνιδρυτής του μαραθωνίου του Μαϊάμι και επίσημος σύμβουλος προπόνησης της Chiquita, σας δίνει μερικές χρήσιμες και πρακτικές συμβουλές διατροφής. Διαβάστε και ακολουθήστε τις, για να εξασφαλίστε την επιτυχία σε έναν τόσο σημαντικό και έντονο αγώνα.

Το απλό είναι καλύτερο

Ο πιο σημαντικός κανόνας κατά την προετοιμασία της διατροφής οποιουδήποτε δρομέα δεν είναι να δοκιμάζεις νέα πράγματα, που δεν γνωρίζεις. Είναι προτιμότερο να ακολουθήσεις μια πιο απλή προσέγγιση και να προτιμήσεις αυτά στα οποία το σώμα σου ανταποκρίνεται καλά. Αν τρέχεις περισσότερες από 3 με 5 μέρες την εβδομάδα, τότε δοκίμασε σε ποια φαγητά αντιδρά καλύτερα το σώμα σου. Επικεντρώσου στο βραδινό και το πρωινό, καθώς αυτά τα δύο γεύματα είναι τα πιο σημαντικά για το πρωινό τρέξιμο.

Φόρτωσε υδατάνθρακες μερικές μέρες πριν

Μην περιμένεις μέχρι το βράδυ πριν τον αγώνα για να αυξήσεις τους υδατάνθρακές σου. Είναι καλύτερα να ξεκινήσεις να τους καταναλώνεις 72 ώρες πριν τον αγώνα. Στο τέλος το ποσοστό των θερμίδων που προέρχονται από υδατάνθρακες θα πρέπει να καταλαμβάνει το 80% του κάθε γεύματος. Οι υδατάνθρακες χρειάζονται για να αυξήσεις τα αποθέματα γλυκογόνου στο σώμα σου, τα οποία παρέχουν την απαραίτητη ενέργεια στους μυς σου. Επίσης, θυμήσου ότι όσο πλησιάζει ο αγώνας θα πρέπει να μειώσεις τις προπονήσεις σου.

Μην ξεχνάς τα σνακ

Είναι σημαντικό να προετοιμάζεις τα σνακ σου για τον αγώνα, δοκιμάζοντας τι σου ταιριάζει καλύτερα. Το σνακ αποδίδει για τους περισσότερους δρομείς μεταξύ του χρόνου από το πρωινό έως την έναρξη του αγώνα, είτε είναι κατά τη μεταφορά σου στον αγώνα, είτε όσο περιμένεις στο χώρο. Τα σνακ αυτά πρέπει να είναι χαμηλά σε φυτικές ίνες και μία από τις καλύτερες επιλογές είναι οι μπανάνες Chiquita γιατί σου προσφέρουν τους απαραίτητους υδατάνθρακες και είναι χαμηλές σε φυτικές ίνες. Το καλύτερο από όλα είναι ότι είναι πολύ εύκολο να τις πάρεις μαζί σου.

Αποθεραπεία πριν και μετά την προπόνηση

Για τις τελευταίες προπονήσεις σου πριν τον μαραθώνιο, είναι πολύ σημαντικό να μην ξεχνάς την αποθεραπεία. Κατά την αποθεραπεία πρέπει να προσφέρεις στον οργανισμό σου το απαραίτητο καύσιμο, τόσο κατά τη διάρκεια, όσο και αμέσως μετά τις προπονήσεις σου. Εάν προπονείσαι σε περιοχές με υγρασία τότε θα πρέπει να σιγουρευτείς ότι παραμένεις ενυδατωμένος, πίνοντας ροφήματα ηλεκτρολυτών στη διάρκεια της προπόνησης. Αμέσως μετά το τρέξιμο θα χρειαστείς ένα θρεπτικό ρόφημα ή σνακ, όπως ένα smoothie με μπανάνες Chiquita ή μία μπάρα δημητριακών που είναι ισορροπημένη σε υδατάνθρακες και πρωτεΐνες.

Δοκίμασε να φας, ενώ τρέχεις

Ο χρόνος που ξοδεύεις για έναν μαραθώνιο είναι σίγουρα μεγάλος. Το σώμα χρειάζεται να αναπληρώνει συνεχώς τις αποθήκες γλυκογόνου για να ανταπεξέλθει στην κούραση που με τη σειρά της μειώνει την απόδοση. Η εξάντληση σε τέτοιους αγώνες τείνει να εμφανίζεται κοντά στα 30 χλμ. Για αυτό τον λόγο, οι περισσότερες διοργανώσεις μαραθωνίων μοιράζουν τζελ υδατανθράκων, ενώ η Chiquita θα είναι επίσης εκεί μοιράζοντας μπανάνες σε όλο το μήκος της διαδρομής, για να τονώσει και να δώσει πολύτιμη και άμεση αναπλήρωση ενέργειας σε όλους τους δρομείς. Μπορείς πάντα να κουβαλάς και το σνακ της προτίμησής σου.

Τέλος, μετά τον αγώνα φροντίστε να καταναλώσετε άφθονα υγρά για να αναπληρώσετε αυτά που χάσατε, μισή ώρα μετά τον αγώνα να φάτε ένα σνακ υψηλό σε υδατάνθρακες και λίγη πρωτεΐνη, όπως μια μπανάνα Chiquita, και δυο ώρες μετά τον αγώνα να φάτε ένα γεύμα πλούσιο σε υδατάνθρακες και πρωτεΐνη. Καλή επιτυχία!

ADVERTORIAL A.V.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ «ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΤΕΡΜΑΤΙΖΩ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ ΣΕ ΕΚΣΤΑΣΗ»

Της **Μαριάννας Μαρμαρά**

ΟΤΑΝ ΤΕΡΜΑΤΙΖΩ ΑΠΟΓΕΙΩΝΟΜΑΙ ΣΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΚΟΣΜΟ, ΜΠΑΙΝΩ ΣΤΗΝ ΤΡΟΧΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ, ΕΙΜΑΙ ΣΤΗ ΝΙΡΒΑΝΑ ΜΟΥ. ΜΙΑ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ!

©GEORGE SPYROS

Ο τυφλός τριαθλητής του ΙΩΝΑ ΑμΕΑ μιλάει στην ATHENS VOICE λίγα 24ωρα πριν τρέξει στον αυθεντικό Μαραθώνιο της Αθήνας

ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΣΩ, ΑΝ ΚΑΙ ΕΙΧΑ ΑΚΟΥΣΕΙ ΠΟΛΛΑ ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ, είχα ορκιστεί ότι δεν θα υποκύψω σε κανένα κλισέ. «Βλέπει με τα μάτια της ψυχής» κι όλα αυτά τα τετριμμένα που γράφουμε όταν αναφερόμαστε σε ανθρώπους σαν τον **Χρήστο Κορομηλά**. Ο Χρήστος είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας. Ο καλός θείος που σου φέρνει σοκολάτες κρυφά από τη μαμά και τον μπαμπά, αλλά και που τον έχεις πρότυπο γιατί ενώ σου μοιάζει είναι και τόσο διαφορετικός. Αν τον γνώριζες όπως εγώ, θα μιλούσες σίγουρα με κλισέ. Είναι όλα τα κλισέ του κόσμου μαζεμένα.

Ο Χρήστος Κορομηλάς έχασε την όρασή του σε μεγάλη ηλικία. Δεν γεννήθηκε τυφλός. Αναγκάστηκε, λοιπόν, να αλλάξει όλη του τη ζωή. Να προσαρμοστεί. Να ξαναγεννηθεί. Ο Χρήστος ξαναγεννήθηκε κι έλαμψε. Όπως μας λέει, *«ο αθλητισμός είναι η διέξοδος για όλους τους ανθρώπους»*. Κι η αρχική διέξοδος του Χρήστου ήταν η κολύμβηση, στην οποία αναδείχθηκε πανελληνιονίκης αρκετές φορές από το 2012 στην κατηγορία s12. *«Βρίσκομαι σε έκσταση, απογειώνομαι για τον δικό μου κόσμο, μπαίνω στην τροχιά του δικού μου πλανήτη, είμαι στη νιρβάνα μου. Μια τρικυμία συναισθημάτων!»* μου λέει όταν αναφέρεται κάθε φορά που τερματίζει σε έναν αγώνα και το έχει κάνει σε πολλούς. Άλλωστε είναι ο μοναδικός ανάπηρος αθλητής που μετέχει σε πρωταθλήματα κολύμβησης αρτιμελών βετεράνων με αρκετά μετάλλια στην κατοχή του, ενώ από το 2018 συμμετέχει σε πολλούς αγώνες τριάθλου, ανοιχτής θάλασσας και ημιμαραθωνίους, με μεγαλύτερη μέχρι στιγμής πρόκληση το half iron man στο Costa Navarino, μία απόσταση συνολικά 113 χιλιομέτρων (2 χλμ. κολύμβηση, 90 χλμ. ποδήλατο και 21 χλμ. running).

Εδώ και 15 μήνες προετοιμάζεται με τον προπονητή του από τον ΙΩΝΑ ΑμΕΑ, **Γιώργο Γκούντα**, να τρέξει για πρώτη φορά στην αυθεντική διαδρομή του Μαραθωνίου της Αθήνας. Γιατί; Η απάντηση είναι απλή: *«Ήταν το όνειρό μου να τρέξω στον κλασικό μαραθώνιο»*.

Χρήστο, μίλησέ μας λίγο για σένα. Είσαι ένας αθλητής με ολική απώλεια όρασης αλλά δεν γεννήθηκες τυφλός. Πώς αποφάσισες να στραφείς στον αθλητισμό και δη, στο τρίαθλο; Όταν μου συνέβη το πρόβλημα με την όρασή μου ξαφνικά άλλαξε η ζωή μου γιατί έπρεπε να μάθω να ζω με διαφορετικό τρόπο, σταμάτησα να κινούμαι και με τα φάρμακα πήρα πολλά κιλά και αισθανόμουν χοντρός, δυσκίνητος και γέρος. Μετά από τρεισήμισι χρόνια, αφού είχα δοκιμάσει τα πάντα επιστημονικά και πειραματικά για να επανακτήσω την όρασή μου και αφού είχα κάνει μαθήματα κινητικότητας ώστε να κινούμαι μόνος μου με το λευκό μπαστούνι, αποφάσισα να ξανακολυμπήσω. Πέρασαν τέσσερα χρόνια κατά τη διάρκεια των οποίων η καθημερινή μου άσκηση γινόταν στην πισίνα και ελάμβανα μέρος σε αγώνες ΑμεΑ. Στη συνέχεια, ευτύχησα να πάρω μεταγραφή στον Ιωνά, όπου με την καθοδήγηση του προπονητή, συνοδού και φίλου μου Γιώργου Γκούντα ξεκινήσαμε τις μεγάλες περιπέτειες. Κολύμπι σε πισίνα, σε ανοιχτή θάλασσα, αγώνες δρόμου, ποδηλασία και φυσικά κατέληξα στο τρίαθλο…

Αθλείσαι από μικρό παιδί; Πάντοτε έπαιζα ποδόσφαιρο, κι αν και μυήθηκα σε αυτό το σπορ, μου άρεσαν πολύ οι ανώμαλοι δρόμοι, 5 και 10 χιλιομέτρων. Μετά τα 14 μου άρχισα να κολυμπάω, ενώ έχω παίξει και τρία χρόνια πόλο στην ΕΑΠ και στον Θρίαμβο, στην Πάτρα όπου μεγάλωσα.

Πόσο διαφορετική είναι η προπόνηση ενός αθλητή με προβλήματα όρασης και τι ρόλο παίζει ο προπονητής; Πολύ διαφορετική. Για την ακρίβεια, δεν έχει καμία σχέση με την προπόνηση ενός κοινού αθλητή. Φανταστείτε απλά ότι πρέπει να μάθεις να περπατάς, να κολυμπάς και, κυρίως, να σκέφτεσαι τελείως διαφορετικά από ό,τι πριν. Άλλη ζωή! Εκεί, λοιπόν, έρχεται ο προπονητής σου που πρέπει ανάλογα τη στιγμή και την κατάστασή σου να κρίνει πότε θα σε παρηγορήσει, πότε θα σε διατάξει, πότε θα σε βρίσει ακόμα και τέλος πότε θα σε πωρώσει να μην το βάλεις κάτω! Να είστε σίγουροι ότι δεν μπορούσα να διανοηθώ καν ότι μπορώ να κάνω αυτά που ο Γιώργος ήξερε ότι τα είχα. Προσωπικά θέλω να σας δηλώσω ότι η ευτυχία και η αθλητική μου επιτυχία είναι ο Γιώργος. Αυτός ευθύνεται που ανέκτησα ξανά τον αυτοσεβασμό και την αυτοεκτίμησή μου. Μαζί παλέψαμε τους ψυχαναγκασμούς, τα κολλήματα, τους φόβους και τις φοβίες μου, και τις κερδίσαμε και συνεχίζουμε να κερδίζουμε καθημερινά.

Ο αθλητισμός είναι διέξοδος για ένα άτομο με ειδικές ανάγκες; Θα συμβούλευες ένα παιδί με αντίστοιχα με εσένα προβλήματα να στραφεί στον αθλητισμό; Ο αθλητισμός είναι η διέξοδος για όλους τους ανθρώπους. Δεν έχει σημασία αν είσαι υγιής, αρτιμελής ή αντιμετωπίζεις κάποιο πρόβλημα υγείας ή αναπηρίας, όλοι πρέπει να έχουμε καθαρό το μυαλό μας για να αντιμετωπίζουμε την καθημερινότητά μας και σε αυτό ο αθλητισμός είναι σίγουρος σύντροφος και συνοδοιπόρος. Ότι τα παιδιά πρέπει να ταυτίζονται με τον αθλητισμό δεν το συζητάμε, είναι αυτονόητο και είναι ένα σοβαρό θέμα για το μέλλον μας ως κοινωνία.

Μίλησέ μας για τους αγώνες στους οποίους έχεις συμμετάσχει. Είναι αγώνες που απαιτούν πολλή αντοχή… Είμαι ένας άνθρωπος που λόγω ηλικίας δεν μου πάνε τα αγωνίσματα της ταχύτητας γιατί δεν έχω πλέον τις φυσικές δυνάμεις, αλλά στον ρυθμό μου και στη διάρκεια τα καταφέρνω καλά και μπορώ να πω ότι το απολαμβάνω. Δεν μπορώ να σας περιγράψω αυτό που αισθάνομαι όταν βγαίνω από τη θάλασσα μετά από αρκετά χιλιόμετρα ή όταν τερματίζω έναν ημιμαραθώνιο ή έναν αγώνα τριάθλου. Βρίσκομαι σε έκσταση, απογειώνομαι στον δικό μου κόσμο, μπαίνω στην τροχιά του δικού μου πλανήτη, είμαι στη νιρβάνα μου. Μια τρικυμία συναισθημάτων!

Με δεδομένο ότι αυτή είναι η πρώτη φορά που θα τρέξεις την αυθεντική διαδρομή των 42 χιλιομέτρων του Μαραθωνίου, αλλά και ότι η κολύμβηση είναι το δυνατό σου άθλημα και όχι το τρέξιμο, πόσο άλλαξες την προπόνησή σου κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας; Εδώ και 15 μήνες περίπου, όταν αποφασίσαμε ότι θα κάνουμε το Half iron man με τον Γιώργο αλλάξαμε πολύ την ποιότητα, την ποσότητα και το είδος της προπόνησης προσθέτοντας εκτός από το κολύμπι, ποδήλατο και τρέξιμο. Αλλά αν θέλετε πιστέψτε το, έχω να κολυμπήσω σε κανονικό ρυθμό και διάρκεια, για τα δεδομένα μου, από το τέλος Ιουλίου γιατί δίνω πολύ βάρος στην προπόνηση για τον μαραθώνιο. Σκεφτείτε ότι κάνω οπωσδήποτε 40 χλμ. την εβδομάδα! Ειλικρινά δεν με πιστεύω! (γέλια).

Τι ήταν αυτό που σε έκανε να πεις το ναι στην πρόκληση των 42 χιλιομέτρων; Πότε πήρες την απόφαση να δηλώσεις συμμετοχή; Το σκεφτόμουν εδώ και δύο χρόνια να κάνω τον κλασικό και μόνο αυτόν. Ήταν το όνειρό μου για την ακρίβεια, ήθελα να το κάνω μία φορά! Με τη φροντίδα, την καθοδήγηση και την επιστασία του Γιώργου έμαθα ότι μπορώ να ξεπερνώ τον εαυτό μου και αυτό ήταν. Υπάρχει ισχυρότερη πρόκληση;

Υπάρχει κάτι που σε αγχώνει λίγα 24ωρα πριν από την εκκίνηση του 37ου Μαραθωνίου της Αθήνας; Έχω αλλάξει τον τρόπο των κινήσεών μου για να αποφύγω ίσως κάποιο μικρό ατύχημα, διάστρεμμα, στραμπούλιγμα το οποίο ίσως να μου στερήσει την απόλαυση και το μεγαλείο της συμμετοχής στο κορυφαίο αυτό γεγονός. ●

Instagram: ckoromilas & ionas2007

RUNNING
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

EPA/CHRISTIAN BRUNA

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Αν προσπαθήσεις να τον ακολουθήσεις τρέχοντας είναι σίγουρο ότι μετά από λίγο τα πόδια σου θα δεν θα μπορούν να κάνουν ούτε βήμα, η καρδιά σου θα είναι έτοιμη να σπάσει και εσύ μάλλον θα βρίσκεσαι σε μια σύγχυση λόγω της υπερβολικής προσπάθειας που κατέβαλες.

Του **Βαγγέλη Τζάνη**

Ο αθλητής που προσπάθησες να ακολουθήσεις λέγεται Ελιούντ Κιπτσόγκε. Είναι ενας μικροκαμωμένος κενυάτης μαραθωνοδρόμος που κατάφερε να σπάσει το φράγμα των 2 ωρών στη Βιέννη τον περασμένο Οκτώβριο. Έχει ήδη πίσω του μια δρομική καριέρα με αρκετές πρωτιές μαραθωνίου σε παγκόσμιο επίπεδο, νίκες που του έχουν εξασφαλίσει παγκόσμια αναγνώριση και αρκετά χρήματα ως αμοιβή. Ο ίδιος επιβεβαιώνει την επιτυχία του λέγοντας, «δεν οφείλεται μόνο στο ταλέντο μου και τη σκληρή προπόνηση αλλά και στην απλότητα της ίδιας της ζωής μου που με αφήνει να πραγματοποιώ τους στόχους μου». Θα τον δεις καθημερινά εκτός προπονήσεων να καθαρίζει, να πλένει και να ασχολείται με την καλλιέργεια της γης, τρώει λιτά και υγιεινά, κοιμάται αρκετές ώρες, έχει ιδιαίτερη αγάπη στο διάβασμα και ασχολείται ελάχιστα με τη δημόσια εικόνα του. Υπάρχουν πολλοί ανά τον κόσμο που θέλουν να τον συναντήσουν αλλά αυτός δύσκολα παρεκκλίνει του προγράμματός του.

Ο ίδιος συχνά αναφέρεται στη σημασία της πειθαρχίας, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση όχι μόνο στη σκληρή προπόνηση του σώματος αλλά και στην εκπαίδευση του μυαλού. Πιστεύει ότι ο μαραθώνιος είναι ένα αγώνισμα αυτοπειθαρχίας και πολύ καλής φυσικής κατάστασης. Πρέπει να έχεις την ικανότητα το μυαλό σου να παραμένει καθαρό από το πρώτο ως το τελευταίο χιλιόμετρο του μαραθωνίου.

Για τον Κιπτσόγκε ο τελευταίος αγώνας στη Βιέννη δεν ήταν ένας αγώνας για ένα ακόμα παγκόσμιο ρεκόρ, αλλά ένας αγώνας μαραθωνίου που δοκιμάστηκαν τα ανθρώπινα όρια. Για την επίτευξη του στόχου χρειάστηκε εκτός του ταλέντου του και η βοήθεια της επιστήμης. Μελετηθήκαν οι συνθήκες περιβάλλοντος, η τροφοδοσία, ο ρουχισμός, τα παπούτσια και η σωστά κατανεμημένη υποστήριξη elite αθλητών για τη διατήρηση του ρυθμού.

Ο Κιπτσόγκε είναι ένας ήρωας για την πατρίδα του, μιλά με την καρδιά ενός ποιητή για το τρέξιμο και τη ζωή, προσπαθεί να αναδείξει τη μεγάλη σημασία της εκπαίδευσης στους νέους αθλητές και τη σημασία της απλότητας της ζωή. Για τον ίδιο ο αθλητισμός είναι το όχημα για να σε κάνει καλύτερο άνθρωπο και όχι μόνο καλό αθλητή, εμείς δεν έχουμε παρά να τον περιμένουμε στον τερματισμό για να του δώσουμε ένα ζεστό χειροκρότημα όπως και σε αυτούς που τερματίζουν και έχουν σπάσει το δικό τους προσωπικό όριο. ●

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΘΕΑΤΡΟ

120

θεατρικές παραστάσεις. Συνεντεύξεις, πρεμιέρες, έργα και πρωταγωνιστές που θα μας οδηγήσουν στα θέατρα της πόλης. Τι θα δούμε και ποιους θα συζητάμε φέτος.

Επιμέλεια:
Αγγελική Μπιρμπίλη

Κείμενα & συνεντεύξεις:
Έρρικα Ρούσσου, Κατερίνα Αγγελιδάκη, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης, Στέφανος Τσιτσόπουλος

Elenit
ΣΤΕΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

Ευτυχώς ο Ευριπίδης Λασκαρίδης γλίτωσε τον ψυχολόγο, όταν ήταν παιδί

Οι παραστάσεις του Ευριπίδη Λασκαρίδη είναι φτιαγμένες από φθηνά υλικά και ακριβά όνειρα και δεν μπορούν να μπουν σε κατηγοριοποιήσεις. Καθώς ετοιμάζει το «Elenit» για τη Στέγη, θελήσαμε να μάθουμε περισσότερα όχι μόνο για το έργο αλλά και για τον ίδιο

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Μου φάνηκε περίεργο ότι, όπως έχεις πει σε συνέντευξή σου, οι δικοί σου δεν είχαν ενθουσιαστεί τόσο στην ιδέα να μη γίνεις τελικά αρχιτέκτονας αλλά ηθοποιός· μα τι περίμεναν, όταν σε βάφτισαν Ευριπίδη; *(γέλια)* Πήρα το όνομα του παππού μου. Θυμάμαι μικρός είχα ρωτήσει τον πατέρα μου πώς και αποφάσισε ο προπάππους μου να δώσει τέτοιο όνομα στον γιο του. «Είχε μια τρελή νονά ο παππούς σου, η οποία ήταν λάτρης των αρχαίων» ήταν η απάντησή του. Τελικά αποδείχτηκε ότι δεν έφταιγε μια αρχαιολάγνα τρελή νονά για το Ευριπίδης. Χρόνια αργότερα, όταν στη διαδικασία ενός project που πραγματοποιούσα στη Λήμνο –από εκεί είμαι– έκανα συνεντεύξεις με ντόπιους και ανέφερα σ' έναν παππού το θέμα, έβαλε τα πράγματα στη θέση τους. «Καμία νονά δεν φταίει» μου είχε πει μ' έναν τόνο φωνής που δεν σήκωνε αντιρρήσεις. Πρώτα μου θύμισε ότι πολλοί από τους συνομήλικους και συνομήλικες του παππού μου είχαν ονόματα όπως Ερατώ, Διογένης, Αφροδίτη – όλοι τους γεννημένοι περί το 1900. «Μπορεί τότε η Λήμνος να ήταν υπό οθωμανική κατοχή, καθώς όμως είχε αρχίσει έντονα να κυκλοφορεί η ιδέα της ανεξαρτησίας το Φανάρι ζήτησε από τους Λημνιούς να δίνουν στα παιδιά τους αρχαία ελληνικά ονόματα» μου εξήγησε. Πάντως σε σχέση με το όνομα το αστείο επίσης είναι ότι μεγάλωσα στο Χαλάνδρι, στην περιοχή όπου ήταν ο δήμος Φλύας, εκεί όπου μεγάλωσε ο Ευριπίδης, και το σπίτι μας ήταν στην οδό Ηρακλειδών, που είναι τίτλος τραγωδίας του.

Πέρα από την πλάκα για την ευθύνη που φέρνει το ονόμά σου στο ότι ασχολήθηκες με το θέατρο, μπορείς να θυμηθείς αν υπήρξε κάποιος ή κάτι που σε οδήγησε στον δρόμο που ακολούθησες; Από μικρός ήθελα να γίνω αρχιτέκτονας. Μονίμως ήμουν με χάρακες και μοιρογνωμόνια και σχεδίαζα. Στην έκτη δημοτικού όμως έπαιξα στο σχολείο σε μια παράσταση μιας φοβερής δασκάλας, της Μαρίας Χρυσομάλλη - Κατζουράκη. Συνέχισα να παίζω, νομίζω, έως την Α΄ Λυκείου. Μιλάμε ότι οι παραστάσεις μας συμμετείχαν σε θεατρικούς σχολικούς διαγωνισμούς και κερδίζαμε και βραβεία. Ήταν υπερταλαντούχα δασκάλα! Ακόμα έχω επαφή μαζί της, έρχεται στις πρόβες...

(Αν και ποσώς την ενδιαφέρει θέλω να ευχαριστήσω αυτή τη γυναίκα. Καθώς συχαίνομαι τη λέξη περφόρμανς και ό,τι αυτή φέρει και συμβολίζει, δηλώνω απερίφραστα ότι είμαι φανατικός οπαδός του λασκαρικού σύμπαντος. Φαντάζομαι το ίδιο θα θέλουν να πουν και οι τόσοι θεατές σε όλα τα σημαντικά φεστιβάλ του κόσμου που χειροκροτούν τις παραστάσεις του. Η υποτροφία Pina Baush Fellowship είναι το κερασάκι στην τούρτα της αναγνώρισης).

Οι παραστάσεις σου έχουν κάποια συγγένεια με αυτές του σχολείου; Ω, ναι! Εκ των υστέρων βέβαια συνειδητοποίησα πόσα στοιχεία έλκουν από εκείνες. Η δασκάλα μας χρησιμοποιούσε ό,τι υλικά έβρισκε στις αποθήκες του σχολείου και με αυτά έφτιαχνε σκηνικά, περούκες, κοστούμια... Και οι δικές μου παραστάσεις έχουν έντονο το χειροποίητο στοιχείο. Καθώς υπήρξε και σύζυγος του Μίμη Χρυσομάλλη έζησε από μέσα την εποχή του «Ελεύθερου Θεάτρου» και των επιθεωρήσεών του και όλο αυτό το κλίμα το είχε φέρει στις παραστάσεις μας – στις δικές μου επίσης είναι πολύ αναγνωρίσιμο το επιθεωρησιακό στοιχείο.

Και το στοιχείο μιας παιδικής σκανδαλιάς. Να αναγνωρίσουμε ένα σκανδαλιάρικο παιδί; Θα με χαρακτήριζα καλό παιδί. Εντάξει, το πρόβλημα ήταν ότι κάθε τρεις μήνες οι γονείς μου με έτρεχαν στο νοσοκομείο γιατί κάτι έσπαγα λόγω υπερκινητικότητας ή κοιταζόντουσαν μεταξύ τους με απελπισία όταν καθώς τρώγαμε γελούσα μόνος μου γιατί θυμόμουν ένα αστείο. Ο πατέρας μου καμιά φορά με απειλούσε ότι αν δεν ηρεμήσω θα με πήγαιναν σε ψυχολόγο. «Να με πάτε» απαντούσα. Μάλλον ευτυχώς ποτέ δεν με πήγαν κι έτσι δεν βρέθηκα να έχω δυσλεξία, παιδικά τραύματα, διαταραχή ελλειμματικής προσοχής ή δεν ξέρω τι άλλο και δεν ξέρω και τι αποτέλεσμα θα είχε και αυτή η επίσκεψη! *(γέλια)* Πάντως, ναι, οι παραστάσεις μου είναι ένα προϊόν ανασκαφής και του προσωπικού μου παρελθόντος· μόνο που αυτή η ανασκαφή δημιουργεί και ένα νήμα που ενώνει τις ρίζες με το μέλλον. Τώρα που συζητάμε, θυμάμαι πως πολλούς μήνες μετά από τότε που ξεκίνησε το «Relic», την ώρα που έπαιζα, μου ήρθε ξεκάθαρα μια εικόνα από το παρελθόν που φάνηκε σαν να έκανα μια αναβίωσή της. Ήταν τρομερό, αν σκεφτείς πόσο ασυνείδητα είχε συμβεί.

Για κάθε παράστασή σου εν αρχή ην η περσόνα. Έρχεται εξ απροόπτου, σε καταλαμβάνει και απαιτεί τον χώρο της. Για το καινούργιο έργο που θα ανεβάσεις στη Στέγη ποια είναι αυτή και πού σε συνάντησε; Το αστείο είναι ότι ήρθε μια στιγμή που ένιωθα πολύ κουρασμένος από την πρεμιέρα των «Τιτάνων», τον Ιούνιο του '17, και σκεφτόμουν ότι δεν ήθελα να συνεχίσω με κάτι καινούργιο που θα έχει την ίδια λογική. Βρισκόμουν στην πρεμιέρα του έργου μιας φίλης, όπου στην πρώτη σειρά καθισμάτων κάθονταν αυτό που λέμε, κυρίες καθώς πρέπει. Ανάμεσά τους μια κυρία με ένα απίστευτο μαλλί και ακόμα πιο απίστευτη συμπεριφορά· ένιωθες ότι παρακολουθούσε το έργο σαν το έργο να ήταν αυτή· σαν να παίζει εκείνη. Α, ήταν και πάρα πολύ κοντή. Δεν με ρώτησε λοιπόν καν και ήρθε μια περσόνα εμπευσμένη από αυτή μέσω του δεξιού ημισφαιρίου του εγκεφάλου μου να με κατοικήσει. Εκείνη την ώρα είπα «όχι, γαμώτο, πάλι». Της αντιστάθηκα, ομολογώ. Όμως, λίγο καιρό μετά καθώς ήμουν για πρωινό στο ξενοδοχείο που μέναμε στη Βαρκελώνη όταν παίζαμε τους «Τιτάνες» δεν άντεξα, πήρα μια χαρτοπετσέτα και τη σχεδίασα.

Έχω μεγάλη περιέργεια πώς θα βγάλεις αυτό το «κοντή» που έχεις δυο μέτρα μπόι. Δεν είναι μόνο αυτό. Αυτή την περσόνα την είδα μέσα σε ένα φωτεινό κύκλο να παίζει κιθάρα, να τραγουδάει και να νιώθει ότι συμετέχει σε μια υπερπαραγωγή, ένα συνδυασμό μιούζικαλ και αρχαίας τραγωδίας! Εγώ δεν έχω καμία σχέση επίσης με μουσική ούτε τραγουδάω.

Το «Elenit» πώς προέκυψε ως τίτλος; Πρόκειται για έναν τίτλο-παρεξήγηση. Όταν αποφάσισα ότι αυτό το υλικό θα έπαιζε ρόλο στην παράστασή μου ήρθαν πολλές εικόνες από κτίσματα που είχα δει στο νησί, εδώ στην Αθήνα και σε όλο τον κόσμο φτιαγμένα και με ελενίτ. Καθώς μικρός, όπως είπαμε, ήθελα να γίνω αρχιτέκτονας ρωτούσα συνέχεια τον αρχιτέκτονα πατέρα μου για τα υλικά που έβλεπα. Θυμάμαι, λοιπόν, να μου ονοματίζει ένα υλικό ελενίτ. Όταν αποφάσισα ότι θέλω το υλικό στην παράσταση τον ρώτησα να μου πει κάποια πράγματα γι' αυτό· αν βγαίνει σε διαφορετικά πάχη, μεγέθη κ.λπ. «Ποιο ελενίτ, παιδί μου» μου απάντησε. «Το ελενίτ για χρόνια δεν υπάρχει γιατί κρίθηκε καρκινογόνο». «Μα τι μου λες; Εγώ το βλέπω παντού, ακόμη και σε νέες κατασκευές, κι εσύ μου είχες πει ότι το λένε ελενίτ». «Αποκλείεται. Αυτό το λένε κυματοειδή λαμαρίνα και το ελενίτ ήταν ένα υλικό που τη μιμήθηκε». Οπότε θα φέρω τελικά στην παράσταση την κυματοειδή λαμαρίνα κι ας λέγεται η παράσταση «Elenit». Αυτή η παρεξήγηση που κουβαλούσα για το υλικό τόσα χρόνια, το ότι ένα από τα σκηνικά υλικά της παράστασης δεν έχει σχέση με τον τίτλο, ταιριάζει τελικά στο έργο, που προτείνει κάτι και μετά το ανατρέπει και στη συνέχεια ξανά ανατρέπει την ανατροπή και πάει λέγοντας.

> *Οι παραστάσεις μου είναι ένα προϊόν ανασκαφής και του προσωπικού μου παρελθόντος*

Όταν πας να δεις μια παράσταση του Ευριπίδη Λασκαρίδη καλό είναι να μην πας φορώντας το γουνάκι του αεροπαγίτη, όπου πρέπει να καταλήξεις μέσα από εκλογικεύσεις σε συμπεράσματα για το «τι θέλει να πει ο ποιητής» και να αποφανθείς αν είναι καλό ή κακό αυτό που είδες. Πρέπει να πας με τη λογική της Αλίκης που αφού έχει πάρει LSD μπαίνει να ανακαλύψει τι στο διάολο υπάρχει πίσω από την κουνελότρυπα. Αν λειτουργήσει η σύνδεση με αυτό που θα δεις δεν θα το ξεχάσεις ποτέ κι ας μην ξέρεις μετά πώς να το εξηγήσεις στους άλλους.

«Δεν θα λογοκρίνω τον τρόπο ή τι βλέπει ο καθένας στις παραστάσεις μου. Υπάρχουν θεατές ή κριτικοί που βλέπουν μηνύματα που έχουν να κάνουν με τη διαφορετικότητα, την οικολογική καταστροφή ή την ελληνική κρίση, αλλά στην πραγματικότητα δεν υπήρξαν ποτέ στις επιδιώξεις μου. Δεν έχω ατζέντα σχολιασμού της καθημερινότητας και των μεγάλων προβλημάτων. Μπαίνω στην πρόβα και σκέφτομαι να δημιουργήσω ένα πρόσωπο και ένα σύμπαν που τελικά θα πρέπει όχι μόνο να γουστάρω και να σπάω πλάκα μαζί του εκείνη τη στιγμή, αλλά και χρόνια μετά. Το λέω αυτό γιατί απ' ό,τι φάνηκε τα έργα μου έχουν ζωή για χρόνια. Το «Relic» θα παιχτεί και του χρόνου, για 5η χρονιά, και οι «Τιτάνες» για 3η. Δυστυχώς βλέπω ότι αυτό που επικρατεί περισσότερο είναι η αγάπη για μια ακαδημαϊκή εξήγηση του οτιδήποτε συμβαίνει στην τέχνη. Προσωπικά έχω μια άλλη προσέγγιση. Ναι, έχω σπουδάσει, έχω κάνει μάστερ, αλλά όταν μπω στην πρόβα δεν θέλω να δουλεύω για να επεξηγώ ή να κάνω πράξη θεωρίες αλλά για να δημιουργήσω κάτι που θα λειτουργήσει στην ψυχή. Στην ψυχή των θεατών αλλά πρώτα στην ψυχή των συνεργατών μου που αποτελούν τη σταθερή ομάδα OSMOSIS *(σ.σ. Άγγελος Μέντης, Γιώργος Πούλιος, Ελίζα Αλεξανδροπούλου, Αλέξανδρος Μιστριώτης κ.ά.)*... Αυτό το άφυλο ή το πλάσμα που άλλοτε αφήνει να υπερτερούν τα αρσενικά και άλλοτε τα θηλυκά στοιχεία δεν το κατασκευάζω γιατί θέλω να μιλήσω για τα θέματα φύλου, αλλά γιατί κινητοποιεί τη φαντασία μου. Τόσο απλά».

Μπορεί η επιτυχία των παραστάσεων να δείχνει το πώς λειτουργούν τα έργα σου, αλλά υπάρχει ένα επεισόδιο που να σε έπεισε ακόμη περισσότερο ότι αυτό που κάνεις έχει αντίκτυπο; Είναι ένα επεισόδιο που συνέβηκε στο Βίλνιους. Στην πρώτη σειρά ένας θεατής καθόταν λες και ήταν έτοιμος να μπει στο έργο. Προς το τέλος της παράστασης ο χαρακτήρας είναι σαν να καλεί κάποιους από τους θεατές να ανέβουν στη σκηνή. Θεώρησα λογικό να απευθύνω την πρόσκληση και σε αυτόν έχοντας ένα φόβο ότι μπορεί να ανταποκριθεί. Και ανταποκρίθηκε! Ομολογώ έπαθα πανικό. Τέλος πάντων, το χειρίστηκα με έναν τρόπο ενσωματώνοντάς τον στη δράση – μπορείς να δεις το σχετικό βίντεο. Πρέπει να πω ότι σε αυτό το φεστιβάλ που ήταν στα σπάργανα υπήρχαν πάρα πολλά προβλήματα οργάνωσης σε βαθμό που με έκανε να αναρωτιέμαι αν αξίζει ο κόπος για τόση ταλαιπώρια. Το επεισόδιο με αυτόν τον θεατή, ο τρόπος που ανταποκρίθηκε το κοινό στο επεισόδιο, μου απέδειξε ότι τελικά αξίζει και μάλιστα πολύ. **Α**

Elenit, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση
28/11 - 7/12, 2109005800

ΘΕΑΤΡΟ

Θέατρο @ Megaron Underground

ΥΠΟΣΚΗΝΙΟ Β΄ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΡΙΑΝΤΗ

«Γιον Γκάμπριελ Μπόρκμαν» Ο΄Ιψεν του Γιάννη Χουβαρδά

25.1 - 22.3.2020

Ερωτικό μελόδραμα, έργο τρόμου, μαύρη κωμωδία. Ο «Γιον Γκάμπριελ Μπόρκμαν», το πρωτοποριακό έργο του Χένρικ΄Ιψεν, θα ξεδιπλωθεί στον «ιδανικό» για το έργο –όπως τον χαρακτηρίζει ο Γιάννης Χουβαρδάς– χώρο του Υποσκηνίου του Μεγάρου. Ο γνωστός σκηνοθέτης, επικεφαλής μιας dream team πρωταγωνιστών, κάνει πυρετωδώς πρόβες. Οι Νίκος Χατζόπουλος, Ρένη Πιττακή, Λυδία Φωτοπούλου, Ιερώνυμος Καλετσάνος, Θεοδώρα Τζήμου, Κωνσταντίνος Πλεμμένος, Σοφία Κόκκαλη αλλά και οι εξαιρετικοί καλλιτεχνικοί συντελεστές είναι παρόντες για να τον βοηθήσουν να μας μεταφέρει στον ονειρικό αλλά δυστοπικό κόσμο του μεγάλου νορβηγού συγγραφέα. Για τον Χουβαρδά αυτός είναι ο τρίτος Ίψεν της 45χρονης πορείας του, σε μια νέα, ειδική παραγγελία για αυτή την παράσταση, μετάφραση από την Έρι Κύργια. Γραμμένο το 1896, μέσα στην καρδιά της ακμαίας περιόδου του καπιταλισμού, το αριστούργημα του Ίψεν, έργο συμβολικό και ανατριχιαστικά σύγχρονο, περιγράφει με προφητικά ρεαλιστικό τρόπο τα υπερμεγέθη οράματα αλλά και την καταστροφική δύναμη ενός στυγνού οικονομικού συστήματος. Το πάθος για εξουσία και κέρδος, αδιαφορώντας για το περιβάλλον και τους νόμους, μπορεί να ισοπεδώνει οικονομικά και υπαρξιακά τους αδύναμους, αλλά η προδοσία των θεμελιωδών ανθρωπίνων αισθημάτων αποξενώνει και τους φαινομενικά ισχυρούς εξορίζοντάς τους σε μια παγωμένη ψυχική έρημο. Ο υπερφιλόδοξος ήρωας είναι εν τέλει ένα τραγικό πρόσωπο, ένας μοναχικός λύκος που για να πετύχει τους στόχους του θυσιάζει τα πάντα, ακόμα και τον μεγάλο νεανικό του έρωτα, για να βρεθεί λίγο πριν τη συντριβή αντιμέτωπος με τα ερείπια του μεγαλεπήβολου οράματός του. Σε αυτή τη συνταρακτική ποιητική δυστοπία οι αδυσώπητες μάχες ζωής και θανάτου για την κατίσχυση πάνω στη νέα γενιά έχουν κάτι ειρωνικά γκροτέσκο. Το νέο αίμα, αφημένο χωρίς αξίες και προσανατολισμό, αγωνίζεται απεγνωσμένα να αποδράσει από τον απάνθρωπο κόσμο του άκρατου εγωισμού των μεγάλων για να «ζήσει, μόνο να ζήσει!». Όταν το μίσος, η υποκρισία, η φιλαυτία τελειώνουν, όταν οι ψευδαισθήσεις καταρρεύσουν και η Νέμεσις αποδοθεί, τι μένει; Μια αισιόδοξη λυτρωτική αυγή ή το κενό; Το μέλλον χαμογελά αλλά ποιος μπορεί να πει με βεβαιότητα αν αυτό το χαμόγελο κρύβει μια ευοίωνη υπόσχεση ή μια δυσοίωνη απειλή;

megaron.gr , 2107282333

2

Ανεβείτε στο Φτερωτό Άλογο του Βασίλη Μαυρογεωργίου

Ένα άλογο με χρυσή σέλα και ασημένια χαλινάρια που μπορεί να σε πάει όπου επιθυμείς, παρέα με τον πρίγκιπα Φιρούζ Σαχ που έχασε την αγαπημένη του και την αναζητά περιπλανώμενος σε μέρη άγνωστα ανάμεσα σε άγνωστους ανθρώπους. Ο Νίκος Καζαντζάκης διασκεύασε το γνωστό αγαπημένο παραμύθι από τις «Χίλιες και μία νύχτες» αφήνοντας το δικό του στίγμα στη μέχρι τώρα άγνωστη και ανέκδοτη ιστορία του «Φτερωτού Αλόγου» αλλά και στην παιδική λογοτεχνία. Στη σκηνή του Μεγάρου αυτή η ιστορία, γεμάτη συμβολισμούς, διανθισμένη με κλασικά λογοτεχνικά μοτίβα αλλά και μια ανατρεπτική ποιητικότητα, θα φέρει σε επαφή τα παιδιά με τον κόσμο του συγγραφέα θέτοντας τις βάσεις για μία πρώτη γνωριμία με τον συγγραφικό και γλωσσικό του πλούτο.

Στη μουσικοθεατρική παράσταση του ευρηματικού Βασίλη Μαυρογεωργίου, που παίζεται για δεύτερη χρονιά, ένα ανατολίτικο Σαράι στήνεται επί σκηνής καλώντας τα παιδιά να εισέλθουν στον καζαντζακικό κόσμο. Δώδεκα ηθοποιοί ξετυλίγουν το νήμα της ιστορίας ταξιδεύοντας στη μακρινή Περσία, σ' έναν κόσμο γεμάτο βασιλιάδες, πριγκίπισσες, μάγους, δερβίσηδες, πραματευτάδες και καραβάνια. Σε αυτό τον μαγικό κόσμο τα παιδιά εισέρχονται όχι σαν απλοί θεατές αλλά σαν καλεσμένοι της βασιλικής αυλής, παρακολουθούν το παραμύθι καθισμένα σε αναπαυτικά μαξιλάρια μπαίνοντας μέσα στην ιστορία με όλες τους τις αισθήσεις. Οι ηθοποιοί ντύνουν την αφήγησή τους με πολυφωνικά τραγούδια και ερμηνεύουν με τα μουσικά τους όργανα ζωντανά τις πρωτότυπες μουσικές συνθέσεις του Νίκου Κυπουργού, ενώ τα παιδιά συμμετέχουν στα όσα συμβαίνουν βοηθώντας στην εξέλιξη της ιστορίας: Ένας παράξενος Ινδός πουλάει στον βασιλιά ένα ιπτάμενο άλογο. Το βασιλόπουλο καβαλάει το άλογο που τον πηγαίνει όπου θέλει η τύχη και η μοίρα! Βράδυ, φτάνει σε ένα παλάτι, γνωρίζεται κρυφά με την πριγκίπισσα, και τότε αρχίζει η περιπέτειά τους... Η άγνωστη μέχρι πρόσφατα ιστορία του Νίκου Καζαντζάκη σε αυτή τη θεατρική της διασκευή γίνεται μια διαδραστική ψυχαγωγική εμπειρία που με έμπνευση και ζωντάνια βρίσκει τους πραγματικούς της αποδέκτες, τα παιδιά κάθε ηλικίας.

INFO

Το «**Φτερωτό Άλογο**» παρουσιάζεται σε συνεργασία με τις Εκδόσεις Καζαντζάκη στο πλαίσιο του κύκλου Το Μέγαρο των Παιδιών και απευθύνεται σε παιδιά 5 ετών και άνω. Παιδική Σκηνή Α΄ του Μεγάρου (Νέος Εκθεσιακός Χώρος). Νοέμβριος 2019 - Ιανουάριος 2020, *megaron.gr, 210 7282333*

Σκηνοθεσία: **Βασίλης Μαυρογεωργίου**/ Θεατρική διασκευή: **Άνδρη Θεοδότου**/ Μουσική: **Νίκος Κυπουργός** / Σκηνικά: **Θάλεια Μέλισσα** / Κοστούμια: **Ιφιγένεια Νταουντάκη** / Κινησιολογία: **Έλενα Γεροδήμου** / Φωτισμοί: **Στέλλα Κάλτσου**

Με ζωντανή μουσική και θίασο 12 ηθοποιών και μουσικών: **Μιχάλης Βρεττός**, **Έλενα Γεροδήμου**, **Θανάσης Δόβρης**, **Ορφέας Ζαφειρόπουλος**, **Μιχάλης Κοιλάκος**, **Σωτήρης Μεντζέλος**, **Γιάννης Μπισμπικόπουλος**, **Γρηγόρης Ποιμενίδης**, **Γιώργος Τσούρμας**, **Γιώργος Φουντούκος**,**Θανάσης Χαλκιάς**, **Στέλιος Χατζηγεωργίου**

Καθημερινές παραστάσεις για σχολεία Ειδικές κρατήσεις εισιτηρίων για σχολεία

Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 2108668572 & 2108665144 (τηλ. & φαξ)

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Megaron the Athens Concert Hall

Με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού

Supported by the Ministry of Culture & Sports

19
20

ΧΕΝΡΙΚ ΙΨΕΝ

ΓΙΟΝ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΜΠΟΡΚΜΑΝ

ΣΕ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΥΒΑΡΔΑ

Ο Γιάννης Χουβαρδάς ανεβάζει τον τρίτο Ίψεν της 45χρονης πορείας του, σε νέα μετάφραση, στον «ιδανικό» –όπως τον χαρακτηρίζει– για το έργο χώρο του Υποσκηνίου του Μεγάρου.

Στη συνταρακτική ποιητική δυστοπία που χτίζει ο μεγάλος Νορβηγός, δίνονται ανάμεσα στα μέλη της παλιάς γενιάς αδυσώπητες μάχες ζωής και θανάτου για την κατίσχυση πάνω στο νέο αίμα.

Ερωτικό μελόδραμα, έργο τρόμου, αναρχικός ρεαλισμός, μαύρη κωμωδία, ειρωνικό γκροτέσκο, με άλλα λόγια, η πολυδιάστατη χρωματική παλέτα του ονειρικού κόσμου που συνθέτει ο Ίψεν.

25.01 ——— 22.03.2020

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Έρι Κύργια

ΣΚΗΝΙΚΑ
Εύα Μανιδάκη

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Ιωάννα Τσάμη

ΜΟΥΣΙΚΗ
Θοδωρής Οικονόμου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ
Λευτέρης Παυλόπουλος

ΠΑΙΖΟΥΝ
Νίκος Χατζόπουλος
Ρένη Πιττακή
Λυδία Φωτοπούλου
Ιερώνυμος Καλετσάνος
Θεοδώρα Τζήμου
Κωνσταντίνος Πλεμμένος
Σοφία Κόκκαλη

megaron.gr

Εισιτήρια & ομαδικές κρατήσεις
Tickets & Group bookings
210 7282333 & 210 7282367

Εισιτήρια στα ταμεία του Μεγάρου & σε όλα τα καταστήματα PUBLIC

Bookings at the Athens Concert Hall Box Office & at the PUBLIC Stores

Η φωτεινή επιγραφή από τη θρυλική μπουάτ της Πλάκας έχει σβήσει. Το μόνο που υπάρχει πια είναι μια θύμηση και το όνομα «Σείριος». Φυσικά είναι η μουσική και εκείνος ο τεράστιος άνθρωπος που της έδιναν μορφή. Έχουν περάσει χρόνια από τότε που ένας πιτσιρικάς χωρίς ακόμη επαγγελματική ταυτότητα ή επιθυμία καριέρας βρέθηκε στην Πλάκα και άφησε το χτύπημα των πλήκτρων να τον παρασύρουν στο εσωτερικό. Και να τον κάνουν ένα θαμώνα από εκείνους που ονειρεύονται ότι κάποτε αυτή τη μουσική αυτού του μεγάλου ανθρώπου κάπως θα την παρουσιάσουν στη σκηνή. «Θυμάμαι ότι πήγαινα κάθε μέρα εκεί και δίχως να ξέρω αν θέλω να γίνω χορογράφος ή σκηνοθέτης είχα την εμμονή να κάνω ένα έργο με τη μουσική του Μάνου Χατζηδάκι». Το όνομα του πιτσιρικά ήταν Κωνσταντίνος. Και το επίθετο, Ρήγος.

Κάπου εδώ, ένα Δελτίο Τύπου ανακοίνωσης παράστασης στριμώχνεται. Ο «Χορός με τη σκιά μου», η πρώτη φετινή παραγωγή του Μπαλέτου της ΕΛΣ, φέρνει τον διευθυντή Μπαλέτου και διακεκριμένο χορογράφο Κωνσταντίνο Ρήγο αντιμέτωπο με ένα από τα πιο μεγάλα του όνειρα: να δημιουργήσει μια παράσταση χορού πάνω στη μουσική του Μάνου Χατζιδάκι. Έτσι, στο πλαίσιο του τριετούς Κύκλου Μάνος Χατζιδάκις, το Μπαλέτο της ΕΛΣ παρουσιάζει σε μια ενιαία παράσταση με τίτλο «Χορός με τη σκιά μου», τον «Κύκλο του C.N.S.», τον «Καπετάν Μιχάλη», το «Καταραμένο φίδι» και το «Χαμόγελο της Τζοκόντας».

Έπειτα, ένα σπόιλερ «σκάει» με εκκωφαντικό θόρυβο. «Κάθε παράσταση θα είναι μια έκπληξη γιατί τα παιδιά θα με συναντούν επί σκηνής δίχως να ξέρουν κάποια χορογραφία. Θα φτιάξουμε έναν σκελετό αλλά η συνάντηση θα είναι τυχαία και θα μεταφερθεί σαν αυτοσχεδιασμός πάνω στη σκηνή» θα πει ο ίδιος. Και θα συνεχίσει: «Εγώ αδυνατώ να μάθω χορογραφία. Δεν έχω την εκπαίδευση του χορευτή, οπότε σε αυτή τη λογική θα στηριχθούν και οι συναντήσεις μας επί σκηνής με τους χορευτές».

Και ύστερα, έρχονται οι πρώτοι χορευτές. *«Είναι η πρώτη φορά που θα χορέψουμε μαζί του στην ίδια σκηνή. Μέχρι τώρα ήταν ο χορογράφος μας, ο σκηνοθέτης μας και ο άνθρωπος που μας έχει κάνει τη ζωή εύκολη. Οπότε δεν ξέρουμε πώς μπορεί να είναι μια τέτοια συνεύρεση επί σκηνής. Την περιμένουμε όμως με ανυπομονησία»* θα πει ο **Ντανίλο Ζέκο** από την τριάδα των πρώτων χορευτών που θα βρεθούν στην ίδια σκηνή με τον Κωνσταντίνο.

«Ο Κωνσταντίνος σού δίνει πέντε δέκα στοιχεία από αυτό που θέλει και μετά σε αφήνει να το κατευθύνεις όλο με βάση τη δική σου ψυχή και ιδιοσυγκρασία. Αυτό που κάνει είναι πάρα πολύ ωραίο γιατί ουσιαστικά σου αφήνει και ένα περιθώριο έκφρασης» θα συμπληρώσει η **Ευρυδίκη Ισαακίδου**, το κορίτσι της ομάδας των πρώτων χορευτών.

«Είναι τέσσερα πάρα πολύ άμεσα έργα. Ο Κωνσταντίνος ναι μεν μας δίνει την ελευθερία έκφρασης, αλλά το ωραίο είναι ότι ο κόσμος που θα το δει μπορεί να το ερμηνεύσει με τα δικά του στοιχεία και τις δικές του προσλαμβάνουσες» θα αναφέρει ο **Βαγγέλης Μπίκας** κλείνοντας την τριάδα.

Λίγα λόγια του Κωνσταντίνου για την παράσταση

«Το τελευταίο κομμάτι είναι το "Χαμόγελο της Τσοκόντα" όπου γίνεται ένα πάρτι σε ένα ξενοδοχείο στη Νέα Υόρκη και εκεί μέσα ουσιαστικά αποδομούνται καταστάσεις στις σχέσεις των ανθρώπων. Οι τρεις χορευτές που συμμετέχουν σε αυτό το μέρος είναι από τους πρώτους χορευτές της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Ο "Χορός με τη σκιά μου" είναι η σκιά που με κυνηγά εδώ και χρόνια για να κάνω Χατζηδάκι. Αποφάσισα, λοιπόν, μετά από πολλή συζήτηση και σκέψη να εμφανιστώ και εγώ στη σκηνή ως cameo στο τελευταίο κομμάτι του έργου. Αυτή μου η εμφάνιση δεν ήθελα να είναι ένα σόλο για μένα, γι' αυτό και συμβολικά αλλά και πρακτικά θα βγω στη σκηνή με τους τρεις αυτούς χορευτές. Είναι μια κίνηση με την οποία ήθελα να δείξω ότι πρόκειται μεν για μια παράσταση πολύ προσωπική και που ήθελα χρόνια να κάνω, και που ερμηνεύεται εξαιρετικά από την ομάδα, ταυτόχρονα και υπό μια έννοια ωστόσο προχωράμε όλοι μαζί και σε αυτό το βήμα και σε κάθε βήμα. Γι' αυτό και θα τελειώσουμε με το σύνολο της ομάδας, που στα τελευταία δευτερόλεπτα του έργου έρχεται να μας συναντήσει».

Και άλλα λίγα, για τους χορευτές

«Οι χορευτές του μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής έχουν πολύ μεγάλη εμπειρία. Η Ευρυδίκη χορεύει πάρα πολλά χρόνια, και ο Ντανίλο και ο Βαγγέλης, που είναι ο πιο νέος της παρέας των τριών. Έχουν χορέψει πάρα πολλά πράγματα, και κλασικά και σύγχρονα, είναι μια ομάδα που μπορεί να χορέψει τα πάντα και που δεν της λείπει τίποτα. Καμιά φορά μπορείς να πεις ότι δεν είναι πάρα πολύ εύκολο στα μεγάλα σύνολα να βγάζεις την προσωπικότητα των χορευτών, ακόμα και του πρωταγωνιστή. Σε ένα τέτοιο έργο, στην πραγματικότητα, ο χορευτής είναι ο πρωταγωνιστής του εαυτού του αφού ουσιαστικά θέλουμε να ερμηνεύσει τον εαυτό του. Γι' αυτό και αν δεν φτάσουμε σε αδιέξοδο, δεν δίνω πολλές οδηγίες.

Αυτό που θέλω είναι να προσπαθήσουν οι ίδιοι, αφού έρθουν σε σύγκρουση είτε με μένα είτε με τον εαυτό τους, ώστε να βρουν τη δική τους οπτική σε όλο αυτό το θέμα».

Η ερώτηση του εκατομμυρίου: Από πότε έχεις να χορέψεις σε σκηνή;

«Ούτε ξέρω *(σ.σ. βάζει τα γέλια)*. Η τελευταία φορά πρέπει να ήταν στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, οπότε μιλάμε για το 2004, κάπου εκεί».

Χορός με τη σκιά μου

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Παραστάσεις:
9, 10, 16, 17, 24 Νοεμβρίου
στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο ΚΠΙΣΝ

ο Κωνσταντίνος Ρήγος φοράει τα χορευτικά του παπούτσια, 15 χρόνια μετά

Λίγο πριν την παράστασή του **«Χορός με τη σκιά μου»,** ο διακεκριμένος χορογράφος μιλάει στην ATHENS VOICE μαζί με τους χορευτές που θα τον πλαισιώσουν στη σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ** - Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

ΡΟΥΛΑ ΠΑΤΕΡΑΚΗ

Αυλαία στον συντηρητισμό

Μία από τους σημαντικότερους εν ζωή θεατρανθρώπους μιλάει στην ATHENS VOICE για τα όνειρα, τους φόβους, τις παραστάσεις της

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Σε ένα χώρο που έμοιαζε με κελάρι, με λιγοστό φως και την υγρασία του νησιού να αγκαλιάζει ξεδιάντροπα τα κόκαλα, λόγια από το σπουδαίο κείμενο της *«Ευλογίας»* του Δημήτρη Δημητριάδη ακούγονται. Το κοινό, καθισμένο σε καρέκλες, στο πάτωμα ή σε παλιά παραπεταμένα έπιπλα παρακολουθεί δίχως ανάσα, εκείνη. Είναι καθισμένη στο πιο ψηλό σημείο του χώρου και μοιάζει με δέκα χρονών που λέει με τόλμη το ποίημά του. Για αρκετά λεπτά το βλέμμα όλων ήταν στραμμένο στη Ρούλα Πατεράκη ενώ υποδυόταν ρόλους ηρώων της επανάστασης. Έχουν περάσει δύο μήνες από εκείνο το βράδυ στο ύψωμα της Ύδρας, στο ιστορικό σπίτι του Παύλου Κουντουριώτη. Εκείνη φοράει ακόμη τις χαρακτηριστικές λευκές της κάλτσες και έχει αυτό το αφοπλιστικό χαμόγελο που δεν ξέρεις εάν το χαρίζει σε σένα ή στην πορεία της ζωής της. Τη συνάντησα στο Θέατρο Αργώ μια μέρα που δεν είχε, όπως είπε, πολύ κέφι. Αλλά απόκτησε λίγο αργότερα. Αν μπορούσε να ξαναγεννηθεί θα ήθελε να είναι ο Αλκιβιάδης ο Αθηναίος. Αν ήξερε να μιλήσει όταν ήταν μικρή, θα διάλεγε την αστροφυσική ως σπουδή. Αν βγάλουμε όλα τα «αν» του κόσμου από το λεξικό, η Ρούλα Πατεράκη θα ήταν «παιδί θαύμα» με οτιδήποτε κι αν τελικά καταπιανόταν.

Αναλόγιο «Έζησα πάρα πολύ μέσα στο θέατρο. Όλη μου η ζωή, από μικρό παιδί, είναι θέατρο, οπότε αισθάνομαι άνετα στην οποιαδήποτε σκηνή του κόσμου. Από την πιο μεγάλη μέχρι την πιο μικρή, μπορώ να πω ότι είμαι σπίτι μου. Όταν είσαι σπίτι σου, όμως, δεν σημαίνει και ότι το αγαπάς. Συνήθως, αυτό που αγαπάς είναι οι μετακινήσεις, τα ταξίδια, οι περιπέτειες. Το σπίτι σου είναι η ασφάλειά σου και για μένα το θέατρο σε μεγάλο βαθμό έγινε η ασφάλειά μου. Αν ο Στανισλάφσκι είχε μια γυναίκα και μια ερωμένη, το θεατρό του είχε γίνει η γυναίκα του αλλά η ερωμένη του πάντα ήταν τα κρυφά του πειράματα».
«Προτιμώ να μην έχω μια σύζυγο και να έχω ερωμένη παρά μονίμως να ζω με τις συζύγους μου. "Ζητάω ερωμένες" θα έλεγε εκείνος, "ζητώ εραστές" λέω εγώ».

Στο καμαρίνι του πολέμου και της ειρήνης Στη λέξη «πόλεμος», σαν να έλαμψαν τα μάτια της. «Οι μεγάλες στιγμές της αλλαγής των πολιτισμών γίνονται με δύο τρόπους: Ή με την επανάσταση ή με τον πόλεμο. Αλλά επειδή οι πόλεμοι είναι μακρύτεροι και πολυπληθέστεροι από τις επαναστάσεις πιστεύω ότι ο πόλεμος με καλό ή με κακό τρόπο, προχωρεί την ανθρωπότητα. Σύμφωνα με τη Ρούλα η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε τώρα είναι προπολεμική. «Υπάρχουν όμως πολλές πιθανότητες να δημιουργηθεί μια μικρή σπίθα για να προχωρήσουμε σε έναν τέταρτο παγκόσμιο πόλεμο». Για εκείνη, ο τρίτος παγκόσμιος ήταν η έκρηξη της τρομοκρατίας ανά τον πλανήτη. Το βλέμμα της κάπου χάνεται για λίγα λεπτά. Έπειτα επιστρέφει: «Όλος ο πλανήτης για μένα είναι ανήσυχος».

Στην υπόκλιση, οικολογία με πατάτες τηγανητές «Το οικολογικό πρόβλημα είναι μια πραγματικότητα που έχει εκτροχιάσει σε μεγάλο βαθμό τον ντετερμινισμό της ιστορίας, όπως τον ξέραμε. Έχει γίνει αρκετά απρόβλεπτο το ιστορικό μοτίβο».
Παραδέχεται ότι είναι μια πολύ ιδιότυπη εποχή και απαντά στην ερώτηση της εποχής «Κρέας τρως;» με ένα ξεφύσημα. «Δεν τρώω κρέας εδώ και 30-35 χρόνια. Δεν το έκανα συνειδητά. Ήταν κάτι που δεν ταίριαζε στη δική μου βιοχημεία, άσε που γευστικά δεν το συμπαθούσα. Αλλά γενικά, εκτός από τις τηγανητές πατάτες που τις λάτρευα και τότε και τώρα και πάντα, δεν μου αρέσει τίποτα. Α, εντάξει μου αρέσουν και τα γλυκά. Τρελαίνομαι και γι' αυτά». Από τα χείλη της έμοιαζαν να φεύγουν σάλια υγρά και χαρούμενα. Ξαναείπε για τις τηγανητές πατάτες, αυτή τη φορά με φωνή μικρού παιδιού που δεν το αφήνουν να σηκωθεί από το τραπέζι αν δεν τελειώσει το φαγητό του. «Είναι υπέροχες οι πατάτες τηγανητές αλλά παχαίνουν. Τώρα τις έχω αντικαταστήσει με βραστές, εντάξει ωραίες είναι και αυτές».
Η αναφορά στη μητέρα της στριμώχτηκε κάτω από το πιάτο αλλάζοντας ρώτα στην ανέμελη συζήτηση. «Από τότε που έχουν ξεκινήσει οι ροές, η μαμά μου έκοψε το ψάρι. Θυμάμαι πριν δύο-τρία χρόνια την είχα ρωτήσει "μαμά, δεν παίρνουμε κανένα ψάρι;" και μου απάντησε "όσο πνίγονται άνθρωποι στο Αιγαίο δεν θα ξαναφάμε ψάρι"».

Η κολεκτίβα των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών «Από την αρχή έχουμε κάνει πολλά λάθη στο μεταναστευτικό που, δεν ξέρω, συμμαζεύεται; Και πώς ξεκίνησαν όλα αυτά τα λάθη; Από τη μια δείχναμε υπερδημοκρατικοί και από την άλλη ξενοφοβικοί. Φταίνε οι πολιτικοί. Ο κόσμος δεν φταίει. Ο κόσμος σωστά αγκαλιάζει και σωστά αποφεύγει γιατί διακυβεύεται η ίδια του η ζωή, δεν είναι εύκολο. Αν ζούσαμε στα νησιά που έρχονται οι ροές θα είχαμε και εμείς μεικτά συναισθήματα, μην κοιτάς που είμαστε εδώ και είμαστε αρκετά απλωμένοι για να μιλάμε σε θεωρητικό επίπεδο».

Πρόβες στην πολιτική Η μητέρα της είναι 103 ετών και, σύμφωνα με τις προβλέψεις ενός φίλου της, θα φτάσει μέχρι τα 115. Ακούει ειδήσεις από το πρωί έως το βράδυ, «όχι τηλεόραση, ράδιο». Από την άλλη σε εκείνη αρέσει πολύ να αγοράζει τις μεγάλες εφημερίδες του Σαββατοκύριακου. «Την παρακολουθώ την πολιτική» θα πει και σχεδόν πατώντας πάνω στις λέξεις της θα εξηγήσει: «Είμαι πολύ μεγάλη για να πολιτευτώ. Θα με ενδιέφερε τώρα, προτού πεθάνω, να ολοκληρώσω κάτι με το θέατρο».

Η Ρούλα πριν το πρώτο εισιτήριο
«Όταν ήμουν δέκα χρονών κατέστρεψα μια παιδική γιορτή λέγοντας ένα ποίημα. Ύστερα δεν μπόρεσε κανένα άλλο παιδί να πει το ποίημά του και όλοι οι γονείς δεν παρακολούθησαν καθόλου τη γιορτή». Οι δάσκαλοι κάλεσαν τους γονείς της και τους είπαν να μην την αδικήσουν. «Εκείνοι, επειδή ήταν μορφωμένοι και μπορούσαν να καταλάβουν, με πήγαν στη Δραματική Σχολή και έγινα ηθοποιός». Σε αυτό το σημείο μια παύση θα στερεωθεί στο κεφάλι της και σαν Καρυάτιδα θα μείνει να κοιτά το κενό. «Προέρχομαι από μια οικογένεια πολύ μορφωμένη, με οικονομική άνεση. Παρόλο που ο πατέρας μου ήταν ένας χωριάτης από τα Σφακιά της Κρήτης, πρόκοψε και πέρασε στον αστικό μετασχηματισμό μετά φανών και λαμπάδων και έγινε ευκατάστατος. Ήταν ένας πολύ σημαντικός και ιδιαίτερα φιλόδοξος άνθρωπος, μορφώθηκε πάρα πολύ. Η μητέρα μου, που ήταν αστή από την αρχή, είχε μια ομαλότερη εξέλιξη στην παιδεία της, ήταν στις Καλόγριες, μάθαινε γαλλικά. Ήθελαν και οι δύο τα παιδιά τους να μη στερηθούν».
Μαζί με την αδερφή της έβλεπαν Φελίνι, πήγαιναν σε ταινίες που είχαν πολύ σεξ ή σε θεάματα προχωρημένα. «Αυτή η ελευθερία βέβαια μας έκανε και εμάς να κάνουμε λίγο πολύ αυτό που ήθελαν αυτοί. Ουσιαστικά, πρόφταιναν τις επιθυμίες». Και κάπου εκεί ένα εκκωφαντικό «μπαμ» πρέπει να έσκασε. «Δεν μπόρεσα ποτέ να εκφράσω την επιθυμία του τι θα ήθελα να γίνω. Και πού ξέρω εγώ εάν ήθελα να γίνω ηθοποιός ή άνθρωπος του θεάτρου, τώρα μου φαίνεται τόσο λίγο αυτό που έγινα». Και από την καρέκλα ενός θεάτρου που λίγες μέρες μετά ο κόσμος θα τη χειροκροτήσει βλέποντάς τη για μία ακόμη φορά να γίνεται ένα με τη σκηνή, θα πει: «Θα ήθελα να γίνω αστροφυσικός». Ο διάλογος που ακολούθησε, πήγε κάπως έτσι:
«Θα θέλατε να φύγετε, δηλαδή».
«Μα και στο θέατρο ήθελα να φύγω μικρή αλλά δεν μπόρεσα. Είχα οικογένεια. Η οικογένεια είναι πάντοτε ένα εμπόδιο».
Τώρα τα μάτια κοιτούν πάνω και ψηλά. Πολύ ψηλά. «Θα ήθελα να πάω στο διάστημα, πολύ. Τώρα σε αυτή την ηλικία, όμως, δεν με παίρνουν. Και δεν έχω εκπαιδευτεί οργανικά να μπορώ». Με ένα επαναλαμβανόμενο «Θα ήθελα» που έσβηνε σιγά-σιγά έκλεισε το θέμα.

Ο πιο σημαντικός άνθρωπος που έχει γνωρίσει «Ο Κυριαζής Χαρατζάρης ήταν ο δάσκαλός μου στο θέατρο. Για μένα, ήταν ο πιο σημαντικός από όλους».

Ο αυτοσχεδιασμός ενός ταξιδιού και πολλών απωθημένων «Δεν έχω πάει ποτέ στην Αμερική. Νομίζω δεν πρέπει να πάω ποτέ γιατί αν δω τη Νέα Υόρκη θα συγκλονιστώ και θα καταλάβω τι έχασα. Καλύτερα να παραμείνω στα όρια της Ευρώπης που είναι πιο οικεία και που δεν με ενδιαφέρουν και πολύ». Σαν ευρηματικός κωμικογράφος, θα κλείσει τη φράση της με ένα: «Η Αμερική θα μου δημιουργήσει ένα deja vu σαν να είμαι ένα σινεμά με κακό τέλος».

Ποια είναι τα απωθημένα της; «Οι αντρικοί ρόλοι που δεν έχω παίξει και δεν θα τους παίξω ποτέ» θα πει τονίζοντας το «ποτέ» στην πρώτη συλλαβή. «Δεν θα παίξω τον Μάκβεθ ποτέ, δεν θα παίξω τον Άμλετ, τον Λιρ. Εδώ στην Ελλάδα οι άνθρωποι του επαγγέλματος είναι πάρα πολύ συντηρητικοί. Πολύ δύσκολα θα δέχονταν να παίξω εγώ ένα ρόλο όπως ο Μάκβεθ, έχω και μια ηλικία».

Αυλαία στον συντηρητισμό «Είμαστε βαθιά συντηρητικοί, ως χώρα, και θα παραμείνουμε σε μεγάλο σημείο. Είναι θέμα νεολαίας και όχι γερουσίας. Η γερουσία έτσι και αλλιώς είναι χαμένη. Στη νεολαία ένα μικρό ποσοστό είναι φοβερά μπροστά».
«Στο θέατρο υπάρχει μια μειονότητα νέων ηθοποιών που έχουν τόσο σοβαρή σκέψη για το θέατρο που εμένα που θεωρούμαι ένας άνθρωπος που σοβαρά ασχολείται με το θέατρο, με ξεπερνά. Αλλά το πλείστον των υπολοίπων είναι "τρία πουλάκια κάθονται"» κουνάει τα δάχτυλα πέρα δώθε δίνοντας χώρο στο γέλιο μου και συνεχίζει τη σκέψη της.

Ένα αυτόγραφο από τον Κάρολο Κουν «Ο Κουν με βρήκε. Με είδε στην τηλεόραση να διδάσκω και με κάλεσε. Μου ζήτησε να τον επισκεφθώ στη Θεσσαλονίκη για να με γνωρίσει. Ήταν πολύ απλός άνθρωπος. Και από μένα απλούστερος.

Κουδούνι πρώτο: Όχι πια σκηνοθεσία, μόνο ηθοποιοί «Είμαι εναντίον της σκηνοθεσίας. Ούτε ο εαυτός μου δεν με ενδιαφέρει ως σκηνοθέτρια. Ό,τι δουλεύω το δουλεύω με την ηθική πράξη μέσα από τον ηθοποιό. Πολλές φορές με λένε εξαιτίας αυτού "δασκάλα". Για μένα είναι η εξέλιξη του "ηθοποιού" μου». «Οι ηθοποιοί γίνονται οι περισσότεροι σκηνοθέτες γιατί θέλουν την εξουσία. Οι σκηνοθέτες όμως όλοι καταλήγουν νευρωσικοί, να πετούν τασάκια, δυστυχισμένα πλάσματα δηλαδή». Ακολουθεί γλυκιά διασκευή του «ηθοποιός σημαίνει φως»: «Ο ηθοποιός όμως όταν ανεβεί στη σκηνή και παίξει και νιώσει τον εαυτό του ελεύθερο και τελειώσει η παράσταση και πεινάει και πάει στην ταβερνούλα του να φάει το φαγάκι του και να πιει το κρασάκι του για 2-3 ώρες, είναι ευτυχισμένος. Αυτό πρέπει να ζούμε».

Κουδούνι δεύτερο: Τηλεόραση, αγάπη μου «Την αγαπώ τόσο την τηλεόραση και την έχω στερηθεί τόσο τα τελευταία τρία χρόνια που μετακόμισα και δεν έχω βρει τον χρόνο να τη στήσω στο ντουβάρι. Θα ήθελα πολύ να βλέπω σειρές. Αυτές τις ξένες που μου λένε ότι σήμερα είναι καταπληκτικές».

Κουδούνι τρίτο: Οι όμορφες παραστάσεις, όμορφα καίγονται
«Έχουμε καλές παραστάσεις αλλά εμένα δεν με αφορούν οι καλές παραστάσεις. Όλος ο κόσμος μπορεί να κάνει ωραίες παραστάσεις άμα έχει λίγα λεφτά, μια ομάδα καλών ηθοποιών. Το θέμα είναι πόσο θέατρο υπάρχει μέσα σε αυτές τις παραστάσεις. Αυτό νομίζω σε πολύ λίγες στιγμές μπορείς να το δεις και παραδόξως όχι σε αυτές που λέμε ωραίες παραστάσεις». Σφίγγει τον αντίχειρα στον δείκτη. «Πεθαίνω για μια στιγμούλα θέατρο. Όλο το άλλο με κάνει αφορήτως να πλήττω».

Υ.Γ. Θα μπορούσα να μιλάω μαζί της για ώρες. Στα αστεία, τη ρώτησα τι ζώδιο είναι, στα σοβαρά μου απάντησε: «Δεν λέω, δεν έχω πει ποτέ».

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Θυμάμαι πριν δύο-τρία χρόνια ρώτησα "μαμά, δεν παίρνουμε κανένα ψάρι;" και μου απάντησε "όσο πνίγονται άνθρωποι στο Αιγαίο δεν θα ξαναφάμε ψάρι"

5

Η Ρούλα Πατεράκη συμμετέχει φέτος στις παραστάσεις:
«Το μυστικό της κοντέσσας Βαλέραινας» στο Θέατρο Αργώ
«Πόλεμος και Ειρήνη» στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά
«Ο δρόμος περνάει από μέσα» στο Από Μηχανής Θέατρο

Προσεχώς sold out

Προβλέπουμε το **top 6** των παραστάσεων που θα τερματίσουν πρώτες τη φετινή σεζόν

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Δυνατά ονόματα που συνδυάζονται με εξαιρετικούς σκηνοθέτες. Φώτα. Λάμψη, τόση όση χρειάζεται για να ξεχάσουμε τις επόμενες δύο ώρες κινητά, έγνοιες, social media. Επαναλήψεις που σίγουρα θα διεκδικήσουν μια θέση στον ήλιο, έργα που παίζονται για πρώτη φορά στην αθηναϊκή σκηνή και άλλα που αναμένεται να βρεθούν μεταξύ των νικητών της φετινής σεζόν, γιατί απλά «μπορούν» αφού η δουλειά που έχουν να παρουσιάσουν είναι εξαιρετική.

Ο πατέρας

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ο Βασίλης Μπισμπίκης, μετά την απόλυτη επιτυχία του *«Άνθρωποι και ποντίκια»*, φαίνεται να έχει πάρει φόρα και να ετοιμάζεται να κάνει το τρία στα τρία φέτος. Με την επανάληψη του πρώτου αλλά και με την παρουσίαση των δύο καινούργιων του σκηνοθεσιών. Ο *«Πατέρας»* έχει ήδη πέσει στη μάχη με το feedback να είναι ήδη εξαιρετικά καλό, ενώ τα *«Κόκκινα φανάρια»* τα οποία θα ανέβουν με queer καστ στο Θέατρο Cartel αναμένεται να «τριτώσουν» την επιτυχία. Ο *«Πατέρας»* είναι η πρώτη σκηνοθεσία του Βασίλη Μπισμπίκη εκτός γηπέδου του (Cartel), ενώ αποτελεί μια ακόμη προσπάθειά του να εγκαθιδρύσει τον ρεαλισμό στο θέατρο – στον δρόμο που χάραξε ο Γιάννης Οικονομίδης.
Από Τετάρτη έως Κυριακή

Τρεις αδελφές

ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΑΚΗ

Με το καστ της αφρόκρεμας των δυνατών ταλέντων της ελληνικής σκηνής, ο **Δημήτρης Καραντζάς**, αν και θα αργήσει στην εκκίνηση, αναμένεται να συζητηθεί και οι *«Τρεις αδελφές»* του να βρεθούν μεταξύ των πρώτων στη μάχη του χειροκροτήματος. Ο ίδιος ο Καραντζάς ανέβασε τον πήχη με τις καλοκαιρινές *«Νεφέλες»* και την πρώτη συνεργασία του με την **Καριοφυλλιά Καραμπέτη.** Μένει να δούμε εάν θα κερδίσει ξανά το στοίχημα.
Στις 17 Ιανουαρίου

Ρίττερ, Ντένε, Φος

ΥΠΟΓΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ

Τρεις εκπληκτικές ερμηνείες σε ένα βασανιστικά δυνατό κείμενο. Η **Μαρία Πρωτόπαππα** μπαίνει στον θαυμαστό, μπερδεμένο, ευφυή κόσμο του Τόμας Μπέρνχαρντ και μέσα από μια λιτή αλλά ομιλούσα σκηνοθεσία μάς καλεί να μπούμε στα έγκατα ενός μεγάλου μυαλού, όπως ήταν αυτό του Λούντβιχ Βιτγκενστάιν. **Αργύρης Ξάφης, Στεφανία Γουλιώτη** και **Λουκία Μιχαλοπούλου** συνθέτουν το απόλυτο τρίπτυχων πραγματικά καλών ερμηνειών.
Από Τετάρτη έως Κυριακή

Ρινόκερος

ΘΕΑΤΡΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Ο Γιάννης Κακλέας ξανασυναντά τον **Άρη Σερβετάλη** και τον Ιονέσκο σε μια παράσταση που έχει κερδίσει την προσοχή από την πρώτη κιόλας ημέρα της ανακοίνωσής της. Ο φανταχτερά dark κόσμος του σκηνοθέτη συναντά την κίνηση των πρωταγωνιστών του συνθέτοντας μια παράσταση που, αν μη τι άλλο, θέλουμε να παρακολουθήσουμε.
Από Τετάρτη έως Κυριακή

Άμλετ

ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟ

Σε μια ιστορική στιγμή της καριέρας της, συναντάμε την Κατερίνα Ευαγγελάτου στο θέατρο που ίδρυσε ο πατέρας της, Σπύρος Ευαγγελάτος. Οχτώ χρόνια μετά την αναστολή της λειτουργίας του «Αμφι-θεάτρου», η καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ Αθηνών ανεβάζει Σέξπιρ με τον ταλαντούχο **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλο** στον ομώνυμο ρόλο.
Από 7 Δεκεμβρίου

6-11

Αίας

ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΑΚΗ

Φώτα που τρεμοπαίζουν πάνω σε ένα γυμνό κορμί, μαύρη μπογιά και μουσική που σε ανατριχιάζει κατά τη διάρκεια της αφήγησης. Μπορεί ως ολόκληρο έργο να το έχουμε δει ουκ ολίγες φορές στην Επίδαυρο και τα διάφορα υπαίθρια θέατρα της χώρας, ωστόσο ο μονόλογος του «Αίαντα» παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην ελληνική σκηνή. Ο **Γιώργος Νανούρης**, στην πρώτη του σκηνοθεσία σε Αρχαίο Δράμα, τοποθετεί αριστοτεχνικά το κοινό στη σκηνή και δίνει στον μοναδικό **Μιχάλη Σαράντη** και τον εξαιρετικό ζωγράφο **Απόστολο Χατζάρα** τον χώρο (του θεάτρου) και τον χρόνο να μας διηγηθούν την ιστορία του Αίαντα μέσα από τη μετάφραση του ποιητή Νίκου Παναγιωτόπουλου. Ένα σίγουρο sold out και μια άχαστη παράσταση.
Χωρίς σπόιλερ: Ο Αίας, ο μεγαλύτερος πολεμιστής στο στρατόπεδο των Ελλήνων, δικαιούται τα όπλα του Αχιλλέα μετά τον θάνατό του.
Δευτέρα & Τρίτη

©VAGGELIS VALASSOPOULOS

Εναλλακτική Σκηνή Εθνικής Δυρικής Σκηνής
Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Από 21 Νοεμβρίου
έως 31 Δεκεμβρίου 2019

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Εθνική Λυρική Σκηνή
Greek National Opera

ΛΕΡΝΕΡ & ΛΟΟΥ

ΩΡΑΙΑ μου ΚΥΡΙΑ

Σε κείμενο και στίχους του Άλαν Τζέι Λέρνερ και μουσική του Φρέντερικ Λόου

Προσαρμοσμένο από το θεατρικό έργο του Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω και
το κινηματογραφικό έργο του Γκάμπριελ Πασκάλ *Πυγμαλίων*
Σκηνοθεσία πρωτότυπης παραγωγής: Μος Χαρτ

ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 20.00
(Κυριακές & 24, 26, 27/12
στις 19.00, 31/12 στις 18.30)

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Στάθης Σούλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννος Περλέγκας
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΙΧΩΝ: Δημήτρης Δημόπουλος
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΡΟΖΑΣ: Μαρία Κυριαζή, Γιάννος Περλέγκας
ΣΚΗΝΙΚΑ, ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λουκία Χουλιάρα
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ – ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Δήμητρα Ευθυμιοπούλου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Νίκος Βλασόπουλος

ΕΛΑΪΖΑ: Βάσια Ζαχαροπούλου (21, 23, 29/11 & 1, 5, 7, 13, 15, 19, 21, 24, 27, 29/12) /
Χριστίνα Ασημακοπούλου (22, 24, 28, 30/11 & 6, 8, 12, 14, 20, 22, 26, 28, 31/12)
ΧΙΓΚΙΝΣ: Γιάννος Περλέγκας

ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ: Μιχάλης Τιτόπουλος,
Βασίλης Δημακόπουλος, Ιωάννα Φόρτη, Έλλη Δαδήρα,
Μαρία Γράμψα, Νικόλας Μαραζιώτης,
Αθηνά Δημητρακοπούλου, Μαρία Αλεξάνδρου,
Γιάννης Μανιατόπουλος, Χρήστος Ραμμόπουλος,
Νικόλας Ντούρος, Αντώνης Αντωνιάδης, Μάγδα Καυκούλα,
Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη

ΠΡΩΤΟ ΠΙΑΝΟ: Στάθης Σούλης
ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΙΑΝΟ: Βικτωρία-Φιοράλμπα Κιαζίμη

Το έργο *Ωραία μου κυρία* των Λέρνερ και Λόου παρουσιάζεται σε συνεργασία με την Concord Theatricals Ltd για λογαριασμό της Tams-Witmark: www.tamswitmark.co.uk
Η άδεια για την παρουσίαση και το μουσικό υλικό του έργου χορηγήθηκαν από την ελληνική εταιρεία THE ARTBASSADOR/Performing Arts Management (www.theartbassador.gr) για λογαριασμό της Concord Theatricals Ltd.

Εισιτήρια από 18€ | Τηλ. κέντρο: 213 088 5700 | www.nationalopera.gr | www.ticketservices.gr | http://tickets.public.gr

ΙΣΝ/SNF ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION
AEGEAN ZEUS·DIONE INGLOT L'ORÉAL

ΘΕΑΤΡΟ

Σέλφι με τον Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη

Μια κουβέντα πριν χτυπήσει το τρίτο κουδούνι της παράστασης «Ποιος φοβάται τη Βιρτζινια Γουλφ» στο θέατρο Αθηνών, που σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ
Φωτό: ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΛΗ

Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ
ΘΕΑΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

Στο καμαρίνι του έχει παιχνίδια. Ένα ποδήλατο μινιατούρα, ένα αεροπλανάκι, ένα μεγάλο κεφαλαίο Κάππα, μια ασπρόμαυρη φωτογραφία δίπλα στο σπρέι Hexalen, όλα παράταιρα αλλά τακτοποιημένα. Η παράσταση «Ποιος φοβάται τη Βιρτζινια Γουλφ» σε λίγο θα ξεκινήσει. «Να φύγω για να συγκεντρωθείς;» λέω και σηκώνομαι. «Συγκεντρωμένος είμαι, μείνε λίγο ακόμα» έρχεται η φωνή του πίσω από την πόρτα. «Μια στιγμή μόνο να βάλω το κουστούμι μου». Η κουβέντα μας, που έχει ξεκινήσει νωρίτερα σε καφέ της Βουκουρεστίου δίπλα στο θέατρο Αθηνών, κρατάει ως το πρώτο κουδούνι.

Πριν κατέβω τα σκαλιά για την πλατεία στέκομαι άλλο ένα λεπτό: «Πες μου, αλήθεια δεν σε ενοχλούσαν όλοι αυτοί στο καφέ που ζητούσαν να βγάλετε σέλφι;» Κι εκείνος με ειλικρινή απορία: «Αν με ενοχλούν γιατί έγινα ηθοποιός; Προσπαθείς μια ζωή να γίνεις γνωστός για να μπορείς μετά να κρύβεσαι; Μου αρέσει η επαφή με τον κόσμο. Μου αρέσει να με αγαπάει κόσμος». Τα φώτα χαμηλώνουν και οι ήρωες του Έντουαρντ Άλμπι, ο Τζορτζ και η Μάρθα, ετοιμάζονται για το χιλιοπαιγμένο παιχνίδι αλληλοσπαραγμού που όμοιό του δεν διαθέτει το σύγχρονο ρεπερτόριο. Ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης και η Μαρία Πρωτόπαππα στέκουν ο ένας απέναντι στον άλλον, έτοιμοι να ξεσπάσουν σ' αυτό το άγριο, ακραίο, αδυσώπητο παιχνίδι που θα τους οδηγήσει στο πλήρες ξεγύμνωμα της ψυχής τους την ώρα του έσχατου δράματος. Κι όμως, αυτή η παράσταση είχε κάτι που δεν είχα ξαναδεί: η αγάπη του Τζορτζ και της Μάρθας ήταν εκεί, κρυμμένη στα σπλάχνα των αλληπάλληλων ματαιώσεων, αλλά εκεί. Αγρίως ρομαντική, ανυπόφορη, χαοτική, τρομερή σαν λεπίδι, όμως εκεί.

Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ, ένα τόσο εμβληματικό έργο; Ένα πρόβλημα με τα αριστουργήματα είναι ότι έχουμε ήδη γνώμη γι' αυτά από προηγούμενες εμβληματικές αναγνώσεις. Τα έργα αυτά κουβαλούν πάνω τους μια μυθολογία που μας εμποδίζει να τα διαβάσουμε διαυγώς. Νομίζω ότι το μόνο που έχεις να κάνεις εσύ που θέλεις να αναμετρηθείς μαζί τους είναι να διαβάσεις προσεκτικά το κείμενο. Σε μένα είναι σαφές ότι αυτό το ζευγάρι αγαπιέται πολύ, όπως και ότι το φινάλε του είναι αισιόδοξο παρά το βάρος που φέρει. Αυτοί οι δύο δεν ξεσκίζονται επειδή δεν αγαπιούνται ούτε παρόλο που αγαπιούνται. Ξεσκίζονται επειδή αγαπιούνται. Γι' αυτό θα ανέβουν μαζί τις χιλιοπατημένες σκάλες και δεν θα χωρίσουν ποτέ. Σπάνε το κακό σπυρί του ζωτικού ψεύδους για να χτίσουν τη σχέση τους πάνω στην αλήθεια.

Υπάρχουν ζευγάρια με πολλά χρόνια συμβίωσης στην πλάτη που νομίζουν ότι δεν φαίνεται ο αλληλοσπαραγμός τους. Βλέπουμε συχνά ζευγάρια που η αγάπη μεταξύ τους συμφύρεται με την περιφρόνηση ή την απαξίωση. Με τα χρόνια όλα γίνονται ένα κουβάρι και δεν μπορείς να ξεχωρίσεις ποιο νήμα είναι μίσος, ποιο συνήθεια, ποιο ματαίωση. Απλώς στο έργο αλλάζει ο βαθμός, οι ήρωες περνούν σε άλλο επίπεδο.

Τα αριστουργήματα αντέχουν στον χρόνο ή πρέπει να επικαιροποιούνται; Στο θέατρο δεν υπάρχει πρέπει. Όπως και η ζωή, προχωράει με δοκιμές, κάποιες από τις οποίες είναι καταδικασμένες να αποτύχουν για να δώσουν τη θέση τους σε άλλες που θα πετύχουν. Το συγκεκριμένο έργο, ναι, αντέχει στο χρόνο. Και δεν το πείραξα διότι είναι τόσο κουνημένο από μόνο του που δεν έχει κανένα νόημα να πεις κι εσύ κάτι παραπάνω.

Επέλεξες, δηλαδή, κλασική ανάγνωση ως σκηνοθέτης. Δεν θα την έλεγα κλασική. Θα την έλεγα απλώς ανάγνωση. Έχουμε τόσο πολύ συνηθίσει και κακοχωνέψει τι σημαίνει προσωπική ανάγνωση του σκηνοθέτη δημιουργού που νομίζουμε ότι μονίμως πρέπει να αλλάζουμε τα φώτα στα έργα. Σαν να λέμε ότι ένας μαέστρος κάνει προσωπική ανάγνωση μόνο αν στη θέση του βιολοντσέλου βάλει ηλεκτρική κιθάρα. Ξεχνάμε ότι προσωπική ανάγνωση είναι κάθε ανάγνωση που πηγαίνει σε βάθος.

Ο Λεωνίδας Καβάκος μού είχε πει σε μια συνέντευξη ότι το βιολί παίρνει τον ήχο του εκάστοτε κατόχου του. Και ότι χρειάζεται χρόνος μέχρι να βγάλει τον δικό σου ήχο. Μόνο στο θέατρο έχουμε αυτή την τόσο κακοχωνεμένη εκδοχή του μεταμοντέρνου. Και ενώ υπάρχουν περιπτώσεις πολύ ιδιαίτερων παραστάσεων που δικαιώνονται από το αποτέλεσμα, υπάρχουν και ένα σωρό που αποτυγχάνουν πλήρως. Ξέρεις κάτι; Και να αποφασίσεις να μην πειράξεις ένα έργο, πάλι προσωπική ανάγνωση είναι. Για μένα η μετακίνηση και το πείραγμα δεν πρέπει να φαίνονται, ο τελικός σου στόχος είναι να μην το παίρνει είδηση ο θεατής, να μην του το τρίβεις στη μούρη. Το κάδρο που φτιάχνω στις παραστάσεις μου επιλέγω να μην κουνιέται δυνατά, να μη φωνάζει στον θεατή «Μην ξεχνάς, το έργο το σκηνοθέτησε ο Μαρκουλάκης!».

Μπορεί να φαίνεται πιο εύκολο αυτό, λιγότερο εντυπωσιακό. Όποιος νομίζει ότι είναι εύκολο να κάνεις μια παράσταση καθαρή και διαυγή και να μη σε εμποδίσει αυτό να εμβαθύνεις και να χωθείς μέσα στο έργο, ας το δοκιμάσει. Εξηγούσα σε ένα φίλο ότι οι παραστάσεις που είναι ενταγμένες σε μια πολύ συγκεκριμένη φόρμα έχουν ένα πλεονέκτημα σε σχέση με τις πιο ρεαλιστικές. Ο ρεαλισμός –επίσης μια μορφή φόρμας– είναι άμεσα αναγνωρίσιμος, ο θεατής μπορεί να καταλάβει αμέσως αν κάτι λειτουργεί ή όχι. Είναι λίγο σαν τα μακαρόνια με κιμά. Αν δεν σου αρέσουν με την πρώτη μπουκιά σημαίνει ότι δεν είναι καλά. Ενώ η fusion κουζίνα μπορεί εύκολα να σε μπερδέψει, να μην καταλάβεις αν είναι καλή.

Ο κόσμος έχει κουραστεί να προσπαθεί να καταλάβει τι βλέπει. Να σου πω ένα μυστικό; Όλοι έχουμε βαρεθεί. Και πολλοί συνάδελφοί μου επίσης. Έρχονται ηθοποιοί στο θέατρο και μου λένε «μου αρέσουν οι παραστάσεις σου γιατί βγάζουν νόημα». Δεν ξέρω αν ακούγεται περίεργο να το λέω αυτό, απλώς μεταφέρω τη φράση.

Πώς φανταζόσουν τον εαυτό σου, όταν ήσουν μικρός; Με μεγάλη χαρά μπορώ να σου πω ότι η εικόνα που είχα παιδί για τον εαυτό μου έχει πραγματοποιηθεί. Ζω τη ζωή του ανθρώπου που φανταζόμουν μικρός ότι θα ζήσω. Ο Ελύτης λέει ότι το δυσκολότερο πράγμα είναι να γίνεις αυτός που είσαι, χωρίς να έχει να κάνει αυτό με την επιτυχία ή την αποδοχή, αλλά με κάτι καθαρό, με το πού πιστεύεις ότι πας, πού ονειρευόσουνα ότι θα πας και πού βρίσκεσαι.

Είσαι τυχερός που νιώθεις έτσι. Ναι, δεν είναι συνηθισμένο στη χώρα που υπάρχει ο στίχος «πού είσαι νιότη που 'λεγες πως θα γινόμουν άλλος» και τον οποίο μπορώ να συνδέσω με πολλούς ανθρώπους στη δημόσια ζωή με ένα σωρό συμπλέγματα που απορρέουν από το γεγονός ότι κάτι άλλο τους έλεγε η νεότητά τους και αλλού κατέληξαν.

Δεν μπορεί, θα υπάρχουν και περιοχές στις οποίες δεν έφτασες. Προφανώς και υπάρχουν πράγματα από το σύνολο όλων όσων ονειρεύεται κανείς μικρός που δεν θα τα πραγματοποιήσω. Και λίγα να κάνεις δεν είναι άσχημα, ξέρεις.

Πες μου κάτι που δεν πραγματοποίησες. Μέχρι τα 35 μου ήθελα να μπορώ να έχω τη δυνατότητα πρόσβασης στον υπόλοιπο κόσμο εκτός της Ελλάδας. Ζούμε όμως στην άκρη της Ευρώπης και του κόσμου και καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει ένα σύνορο που έχει να κάνει με τη γλώσσα και με άλλα πράγματα και ότι δεν είναι διαπερατό. Τώρα δεν το θέλω πια. Όχι διότι έπαψε να είναι σημαντικό αλλά επειδή αισθάνομαι πλήρης με τη δουλειά μου και δεν μου λείπει πλέον. Νεότερος έχεις φιλοδοξίες εις πλάτος, ο κόσμος όλος είναι προς κατάκτηση, όσο περνούν τα χρόνια αρχίζεις να διαβάζεις τον κόσμο και τη δημιουργική διαδικασία σε βάθος. Ο Λευτέρης Βογιατζής όλα του τα θαύματα τα έκανε χωρίς να βγει καλά-καλά από κείνο το μικρό θεατράκι της Κυψέλης. Η Λαμπέτη και ο Χατζιδάκις έκλεισαν πίσω τους πόρτες που ήταν ανοιχτές...

Τώρα είναι η στιγμή που είσαι πάνω στο δικό σου κύμα. Πού θα ήθελες να σε βγάλει μετά; Θα ήθελα να προχωρήσω κι άλλο στις σχέσεις μου με τους ανθρώπους, στη δουλειά μου, να έχω μια μόνιμη συζήτηση με τον εαυτό μου. Να παίρνω όλο και πιο πολύ σοβαρά τη δουλειά μου και όλο και λιγότερο σοβαρά τον εαυτό μου.

Μπήκες στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ αλλά δεν θέλησες κάποια δημόσια θέση. Ισχύει ακόμα αυτό; Όσες φορές και να με ρωτήσουν η απάντηση δεν αλλάζει. Είπα κάτι και το τήρησα, όπως πιστεύω ότι αξίζει να κάνει κανείς. Δεν με ενδιέφερε, ούτε επιθυμούσα κάποια θεσμική θέση. Εκείνοι που τοποθετήθηκαν και στο Εθνικό Θέατρο και στο Φεστιβάλ Αθηνών είναι εξαιρετικοί. Εάν τυχαίνει πράγματα που λέω ή υποστηρίζω να βρίσκουν σύμφωνους κάποιους ανθρώπους ή να τους βοηθούν, αυτό, ναι, έχει κάποια αξία.

Πώς μπορεί κάποιος να μην ξεφύγει από το κέντρο του; Υπάρχει τρόπος; Δεν ξέρω να σου πω. Ξέρω μόνο πως δεν μπορούν όλοι οι άνθρωποι να βελτιώνουν τον εαυτό τους μεγαλώνοντας – πολλοί αντιθέτως γίνονται χειρότεροι. Αυτό θα ήταν καλό να το αποφύγει κανείς.

Στη ζωή υπάρχουν και οι αποτυχίες, εξίσου χρήσιμες νομίζω. Δεν ήταν πάντα όλα ρόδινα και στη δική σου ζωή, έτσι δεν είναι; Όχι, δεν ήταν. Είχα μια σειρά από ήττες σε όλους τους τομείς, προσωπικές και επαγγελματικές, που είχαν κόστος. Σκέψου ότι είμαστε σαν μποξέρ. Δεν είναι δύσκολο να πέσεις όταν τα χτυπήματα είναι απανωτά και όλα από την ίδια πλευρά. Ζήτησα βοήθεια ιατρική και φαρμακευτική και το ξεπέρασα. Την κατάθλιψη την έδιωξε η ίδια η ζωή που προχωρούσε.

Είχες οργή; Λένε πως η οργή είναι μεταμφιεσμένη θλίψη. Δεν είμαι οργισμένος άνθρωπος. Ούτε μικρός είχα οργή. Έχω έναν τρόπο, που νομίζω έχει να κάνει με την καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία, να διαβάζω τον πραγματικό κόσμο ως σημείο ενός συμβολικού κόσμου. Αυτή η ενσυναίσθηση σε οδηγεί να διαβάζεις τον κόσμο με έναν τρόπο, ας πούμε μελαγχολικό. Κι αυτό δεν αφήνει χώρο στην οργή, σε μένα τουλάχιστον.

Τι φοβόσουν πιο πολύ όταν ήσουν παιδί; Ο βασικός μου φόβος μικρός ήταν ο θάνατος. Στα 23 μου κοιμόμουνα, θυμάμαι, με τον Εμπειρίκο στο μαξιλάρι. «Όταν οι ευκάλυπτοι θροΐζουν στις αλέες». Ο πιο φωτεινός από τους ποιητές μας, ο Εμπειρίκος, γράφει αυτό το μεγάλο ποιητικό κείμενο για τον πιο μελαγχολικό από τους ποιητές μας, τον Καρυωτάκη.

Γι' αυτό διάλεξες να γίνεις φωτεινός; Επειδή φοβόσουν τα σκοτάδια; Δεν το διάλεξα, έτσι είμαι εκ κατασκευής. Φωτεινός. Ο τρόπος μου να υπάρχω είναι η φωτεινότητα. Από ένα σημείο και μετά η φωτεινότητα έγινε επιλογή.

Τι άλλο θα μπορούσες να είσαι εκτός από ηθοποιός; Η δική μου πετριά –που ευτυχώς περιορίζεται με τα χρόνια– είναι να μπορώ να επηρεάζω ανθρώπους σε δρόμους πέρα από την τέχνη. Να τους μιλάω για την ψυχραιμία, για τη λογική, για την προσεκτική εξέταση των προβλημάτων, την ανεκτικότητα. Κάποια στιγμή είχα σκεφτεί να γίνω «κήρυκας του ορθού λόγου»! Τόσο είχα απελπιστεί με τον ανορθολογισμό γύρω μου. Το κάνω και σήμερα με τον τρόπο μου. Με τις επιλογές μου, με τα έργα που ανεβάζω, με αυτά που λέω, με τις κινήσεις που υποστηρίζω, με τα κείμενα που γράφω για τις παραστάσεις μου. Το κάνω όπως μπορώ.

Στα 23 μου κοιμόμουνα, θυμάμαι, με τον Εμπειρίκο στο μαξιλάρι

Είσαι άνθρωπος που αγαπάει τα βιβλία και τη γνώση. Θέλεις να σε θεωρούν διανοούμενο; Όχι, καθόλου, διότι διανοούμαι έτσι κι αλλιώς, οπότε δεν έχω ανάγκη τέτοιας αναγνώρισης. Όλα έχουν να κάνουν με την εικόνα σου, πώς θέλεις να σε βλέπουν οι άλλοι και δεν μπορείς να καταλάβεις ότι εσύ είσαι κάτι άλλο. Ξέρω συναδέλφους μου, πολύ ταλαντούχους, που το μόνιμο άγχος τους είναι να τους θεωρούν διανοούμενους. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που ευτυχώς δεν έχω.

Θυμάσαι κάποια στιγμή σε παράσταση που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Είναι ένα κορίτσι που θα θυμάμαι για πάντα, που σηκώθηκε όρθιο και χειροκροτούσε στον «Φάρο» ξεσπώντας σε λυγμούς. Κάναμε ώρα να τη συνεφέρουμε μετά στο καμαρίνι. Είναι η ύψιστη τιμή να μπορείς να κάνεις κάτι με την τέχνη σου που να αγγίξει κάποιον βαθιά, να τον μετακινήσει, να δει τη ζωή του λίγο αλλιώς. Είναι μια τιμή που σου επιφυλάσσεται σπάνια, είναι ο ύψιστος στόχος. Μέχρι να φτάσεις εκεί υπάρχει μια σειρά από ενδιάμεσα αποτελέσματα κι εσύ συνεχώς οφείλεις να προσπαθείς, πασχίζεις να δείξεις ότι μέσα στις ατέλειωτες σήραγγες που είναι η ζωή μας υπάρχουν φαροδείκτες, σημεία να πιαστείς, να δεις ότι δεν είσαι μόνος. Με αυτή την έννοια θέλω η τέχνη μου, εκτός από διασκεδαστική και ψυχαγωγική, να είναι και ωφέλιμη. A

12

«Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ» του Έντουαρντ Άλμπι, Θέατρο Αθηνών, Βουκουρεστίου 10, 2103312343

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Μια local περιοχή - σημείο στην Αθήνα αλλά και μια συνεχής global περιγραφή του γενναίου «Νέου Κόσμου», όπως ατέρμονα γεννιέται, αναθεωρείται, πεθαίνει και ξαναγεννιέται. Αυτό είναι το στίγμα της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση και εδώ είναι οι «γέφυρες» - παραστάσεις της φετινής σεζόν, που ενώνουν τα σημεία του χάρτη.

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

12-26

Η Αθήνα μέσα, πάνω, απέναντι, μέσα από μια γέφυρα. Ο δρόμος γίνεται κατηφορικός καθώς περνά από κάτω της, τη διασχίζεις και ξαναβγαίνεις στο φως: πινακίδες, φανάρια, μπετόν, πολυκατοικίες, κλιματιστικά και περιστέρια, παντού περιστέρια, η λερωμένη οικειότητα της πόλης. Το άστυ υπό το πρίσμα της «αστικής αναρχίας», η ζωή μας και η θέα μας στην πόλη, η ζωή μας που εκ πρώτης ως εικόνα για τον ντόπιο αλλά και για τον ξένο κάνει γοητευτική την πρωτεύουσα: περήφανα στο κορμί της συνυπάρχουν όλες οι γοητευτικές εκφάνσεις και αντιφάσεις της. Η αστική ποίηση των ερειπίων και των αγέρωχων κτιρίων, η περιέργεια, η περιπέτεια, η ανακάλυψη των «κόσμων» της πόλης. Η Αθήνα της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση: ευαίσθητη, πολυποίκιλη και πάντα προς ανακάλυψη, σάρωση και αποτύπωση. Κάτι που αντικατοπτρίζεται στο πρόγραμμα παραστάσεων και τα θεάματα της νέας σεζόν. Το local και το global, οι συνομιλίες με τα «μέσα» και τα «έξω», οι συζητήσεις για τη δημοκρατία και το περιβάλλον, την κοινωνική δικαιοσύνη και το ψηφιακό παρόν, την εικονική πραγματικότητα από τη λεωφόρο Συγγρού ως και το Λος Άντζελες, τη Μέση Ανατολή, τη Νέα Υόρκη και το Πεδίον του Άρεως. Όλα ξεκινούν από μια γέφυρα στον Νέο Κόσμο. Χωρίς διδακτισμό, μόνο με επιθυμία καταγραφής, μνήμης, αναθεώρησης και απόλαυσης. Διαλέξαμε μερικά από το νέο πρόγραμμα που νομίζουμε πως πρέπει να τα τσεκάρεις κι εσύ. Αν το παιχνίδι της αναζήτησης του «Νέου Κόσμου» είναι και δικό σου, «Νέου Κόσμου» εντός και εκτός Αθηνών!

ΧΟΡΟΣ

Η ανίχνευση του σώματος μέσα στο σύγχρονο κοινωνικό τοπίο της Ευρώπης. Η **Λενιώ Κακλέα** στη νέα της δουλειά, *«Πρακτική εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις»*, όπως υποδηλώνει και ο τίτλος της, επικεντρώνεται σε σωματικές, καθημερινές δραστηριότητες, κατασκευάζοντας ένα σύγχρονο πορτρέτο της Ευρώπης. Η αφετηρία της έρευνας αυτής τοποθετείται το 2016, όταν η χορογράφος, πλαισιωμένη από συγγραφείς και αναλυτές/αναλύτριες, πραγματοποίησε 600 συνεντεύξεις, συλλέγοντας αφηγήσεις γύρω από τις συνήθειες, τις τελετουργίες και τα συναλλακτικά ήθη των συνεντευξιαζόμενων. Για την παρουσίαση του εγχειρήματος στην Αθήνα –στη σκηνή αλλά και σε μορφή ηχητικής εγκατάστασης-αναγνωστηρίου–, η Κακλέα μαζί με τρεις ακόμη γυναίκες περφόρμερ ανιχνεύει το σύγχρονο τοπίο της Ευρώπης μέσα από τη διασπορά και διάδοση των χειρονομιών-σωματικών τεχνικών που υιοθετούνται από τους/τις πολίτες/κατοίκους της.

10 έως 12 Ιανουαρίου 2020 | 21.00

Πρακτική εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις
Λενιώ Κακλέα

ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ

Τι αφήνει πίσω του ένας πόλεμος; Πώς το ανθρώπινο σώμα ορθώνεται σαν τείχος; Πολιτικός, σκληρός, ποιητικός, ο **Ραμπί Μρουέ** επιστρέφει στη Στέγη με μια χορογραφία για το πανανθρώπινο τραύμα της βίας και του αίματος, της σύγκρουσης και της κτηνωδίας. Παραμένοντας ένας από τους σημαντικότερους δημιουργούς της διεθνούς καλλιτεχνικής σκηνής, ο έντονα πολιτικοποιημένος και πάντα στην κόψη εικαστικός, σκηνοθέτης και περφόρμερ Ραμπί Μρουέ δημιουργεί για το Dance On Ensemble, με το ένα από τα δύο έργα της βραδιάς, το *«You Should Have See Me Dancing Waltz»*, να κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα του στη Στέγη.

Το *«Elephant»* αμφιταλαντεύεται μεταξύ της αίσθησης απομόνωσης και μιας έντονης επιθυμίας για ανθρώπινη επαφή, καθώς δυο σώματα που κινούνται σε δαιδαλώδεις διαδρομές, προσπαθούν μάταια να προσεγγίσουν το ένα το άλλο. Μεταπηδώντας εμπρός και πίσω στον χρόνο αναζητούν στιγμές συντροφικότητας, ενώ συγχρόνως βιώνουν τη βεβαιότητα της μοναξιάς.

Στο νέο έργο του *«You Should Have Seen Me Dancing Waltz»*, φέρνει τους χορευτές αντιμέτωπους με ειδήσεις καθημερινής βίας, φυσικών καταστροφών και πολιτικής. Με ποιον τρόπο τα θέματα της επικαιρότητας επηρεάζουν –και μολύνουν– το corpus των χορευτών; Ποια η επίδρασή τους σε σωματικό επίπεδο; Αλλάζουν τον τρόπο που κινούνται; Μήπως και τον δικό μας;

8 έως 10 Νοεμβρίου 2019 | 20.30

Elephant & You Should Have Seen Me Dancing Waltz
Rabih Mroue & Dance On Ensemble

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Το παράδοξο σκηνικό σύμπαν του **Ευριπίδη Λασκαρίδη** έχει κάτι γνώριμο. Στον πυρήνα των εικόνων και στο βάθος των φωνών παραμονεύει η καθημερινή εμπειρία μας. Η ατέρμονη διαδοχή των ημερών, που μοιάζει αδιάφορη και ξεχασμένη, μας ξαναβρίσκει αγνώριστη. Γελοιότητα και συμπόνια χαρακτηρίζουν το ανοίκειο, αλλά προσιτό σύμπαν του *«Elenit»*, ανάμεσα στο χιούμορ, στην υπερβολή και στην απόλυτη σοβαρότητα. Κι όλα αυτά σε μια παγκόσμια πρεμιέρα και συμπαραγωγή, όπου ο γοητευτικός κόσμος του Ευριπίδη Λασκαρίδη θα γεννηθεί από απλά υλικά. Οι χαρακτήρες μεταμορφώνονται κι αυτοί σε έναν τόπο γεμάτο φωνές που δεν ολοκληρώνονται, αναζητώντας αυτό που ενώνει τα πράγματα πίσω από τα ερείπια και τις αλλαγές. Όλα συμβαίνουν με έναν τρόπο που ακινητοποιεί τις ερμηνείες και αγκαλιάζει το γελοίο μαζί με το τρομακτικό. Η ελευθερία και η τόλμη αυτής της γραφής προϋποθέτει μια εμπιστοσύνη, κάτι ανάμεσα στην αγάπη και την πίστη στη ζωή και την τέχνη. Διαφορετικά, όλα αυτά θα ήταν αδιανόητα. Μια τραγική κωμωδία με ανατρεπτικό και ξεκαρδιστικό χιούμορ. Γύρω όμως από αυτόν τον κεντρικό χαρακτήρα, θα υπάρχει για πρώτη φορά ένας θίασος από παράξενα πλάσματα, σε έναν κόσμο εμπνευσμένο από τα υπερθεάματα, πρωτόγνωρα πλούσιο.

28 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου & 4 έως 7 Δεκεμβρίου 2019 | 20.30

Elenit
Ευριπίδης Λασκαρίδης

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Congo
Faustin Linyekula

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Κονγκό εν ολίγοις: αφήγηση, τραγούδι και χορός θα συνθέσουν ένα πολύμορφο παζλ, με αφορμή τη βίαιη αποικιοκρατία. Στην τελευταία του δουλειά, ο **Φωσταίν Λινυεκουλά** μας προτείνει να ακολουθήσουμε ξανά τους δρόμους της Ιστορίας, μέσα από τις αφηγήσεις του συγγραφέα και κινηματογραφιστή **Éric Vuiilard** για τη βίαιη αποικιοκρατία στο Κονγκό. Σε έναν πολιτισμό όπου η προφορική αφήγηση, το τραγούδι και ο χορός είναι αναπόσπαστα κομμάτια της ζωής, ο Λινυεκουλά παντρεύει τα στοιχεία αυτά στο έργο του, προτείνοντας έτσι μια ιστορία από τον άνθρωπο για τον άνθρωπο. Ένας αφηγητής, μια τραγουδίστρια και ο ίδιος ο χορογράφος ζωντανεύουν επί σκηνής μνήμες και επαγρυπνούν πάνω από όλες τις αλήθειες που αποσιωπήθηκαν για την αιματηρή αυτοκρατορία του Λεοπόλδου Β΄, ο οποίος μετέτρεψε μια επίγεια Εδέμ σε «γη των κολασμένων».

12 έως 14 Φεβρουαρίου 2020 | 20.30

Stones & Bones
Rootlessroot

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Πέντε ερμηνευτές και η μαρμάρινη αιωνιότητα της ποίησης. Οι **RootlessRoot** επιστρέφουν στη Στέγη με το νέο τους έργο, όπου στη σκηνή πέντε ερμηνευτές, με τη συνοδεία ζωντανής μουσικής, θα αναμετρηθούν με το υλικό της αιωνιότητας, το μάρμαρο. Θέλουν να σμιλέψουν ένα ποίημα για την πάλη του ανθρώπου με τον χρόνο και τον χώρο, με τη φθορά και τη βαρύτητα. Σφαίρες, κύβοι, τετράεδρα, εικοσάεδρα, ένα αρχετυπικό σύμπαν θα ξεδιπλωθεί επί σκηνής από τους δημιουργούς, καθώς θα βυθίζονται στο σχήμα και στο βάρος των πραγμάτων. Αν και το ξέρουν πως όλα θα τελειώσουν, γιατί η ανθρώπινη παρουσία δεν διαρκεί. Οι RootlessRoot, με το *«Stones and Bones»*, αναζητούν ένα θέατρο χωρίς ψεύτικα αντικείμενα, προσφέρουν το ανθρώπινο σώμα (τους) σε πραγματικές συνθήκες δημιουργίας, προσπαθώντας να αυξήσουν στο παρόν την πυκνότητα της ανθρώπινης ζωής και να χαράξουν ένα σημάδι που να μαρτυρά ότι κάποτε υπήρξαν.

1 έως 5 Απριλίου 2020 | 20.30

ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ

Βαλσαμωμένα ζώα καταλαμβάνουν τη σκηνή και τραγουδούν για τη μακρά ιστορία θανάτων και φόνων στη Μεσόγειο. Πώς μπορεί το παράλογο τραγούδι τους να αποκαλύψει κάτι για τον κόσμο γύρω μας; Ο **Ράεντ Γιασίν** αποτυπώνει και μεταγράφει σε μια πολυαισθητηριακή θεατρική παράσταση και μια μουσικογλυπτική φαντασμαγορία, ένα ροκ μιούζικαλ με βαλσαμωμένα ζώα στον ρόλο των ερμηνευτών.

Το έργο αποτελεί έναν νοσηρό στοχασμό πάνω στην πολυετή ιστορία θανάτων στη Μεσόγειο Θάλασσα: η νευρική φωνή του **Άλαν Μπίσοπ** των Sun City Girls προσθέτει μια πνοή παραλογισμού στο εσχατολογικό σενάριο για τον σημερινό κόσμο.

13 έως 15 Μαρτίου 2020 | 20.30

The Sea Between My Soul
Raed Yassin

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΟ

Όρνιθες του Αριστοφάνη

Σκηνοθεσία: **Νίκος Καραθάνος**

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Οι «Όρνιθες» του Νίκου Καραθάνου, λίγο πριν πετάξουν με προορισμό τη Χιλή και το μεγαλύτερο φεστιβάλ της Λατινικής Αμερικής, καταλαμβάνουν για δύο μέρες την Κεντρική Σκηνή της Στέγης, σε μια σύμπραξη Ελλήνων και Βραζιλιάνων ηθοποιών. Γιατί αυτή η παράσταση ποτέ δεν ήταν απλώς μια παράσταση. Έμοιαζε, πάντα, με το σκηνικό της: ένα πλωτό νησί, κάπου μεταξύ ελληνικής αμμουδιάς και Αμαζονίου, γεμάτο πεύκα και τροπική βλάστηση, το οποίο ταξιδεύει πέρα από τόπους και χρόνους, εθνικά σύνορα, πολιτείες και πολιτεύματα. Μετά την πρεμιέρα στην Επίδαυρο, το 2016, οι «Όρνιθες» πέταξαν έως το St. Ann's Warehouse του Μπρούκλιν, όπου και συνέβη το πρωτοφανές: μια ελληνική παραγωγή ανακηρύχτηκε από το «New York Magazine» ανάμεσα στις δέκα καλύτερες του 2018. Τώρα, ανανεωμένη στο έπακρο, επιστρέφει για μια παγκόσμια περιοδεία.

29 & 30 Δεκεμβρίου 2019 | 20.30

Rootlessroot, «Stones & Bones»

©KEVIN DEERY AND MIKE RAFAIL

©ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δημήτρης Παπαϊωάννου

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

«Τα έργα μου δεν υπάρχουν από πριν. Έρχονται από το πουθενά»: Περισσότεροι από 70.000 θεατές σε 36 χώρες και 4 ηπείρους έχουν ήδη δει την πρώτη διεθνή συμπαραγωγή του Έλληνα δημιουργού, τον *«Μεγάλο δαμαστή»*. Στις 6 Μαΐου 2020 ξεκινά από τη Στέγη η παγκόσμια πορεία του νέου έργου του Δημήτρη Παπαϊωάννου, που μέχρι τότε θα παραμείνει άτιτλο, ανοιχτό, πιστό στο modus vivendi του καλλιτέχνη. Μερικά πράγματα που μάθαμε για αυτό το καλύτερα κρυμμένο μυστικό της πόλης: 500 και πλέον περφόρμερ και χορευτές από όλο τον κόσμο πέρασαν από οντισιόν την περασμένη άνοιξη. Όσοι επελέγησαν ξεκινούν πρόβες τον Ιανουάριο του 2020. Η πρεμιέρα της δεύτερης αυτής παγκόσμιας συμπαραγωγής του Έλληνα δημιουργού αναμένεται τον Μάιο, στη Στέγη, αλλά είπαμε: ως τότε, σιωπή. Κανένας τίτλος – τα πάντα υπό κατασκευή. 6 έως 10 Μαΐου, 13 έως 17 Μαΐου, 20 έως 24 Μαΐου & 27 έως 31 Μαΐου 2020

Tom In Greece (Tom À La Ferme)

Κείμενο: **Michel Marc Bouchard,** Σκηνοθεσία: **Σαράντος Γεώργιος Ζερβουλάκος**

ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ

Ψυχολογικό θρίλερ, σπουδή στο πένθος ή ανατομία μιας κλειστής κοινωνίας; Ο ανερχόμενος σκηνοθέτης Σαράντος Γεώργιος Ζερβουλάκος μας παρασέρνει σε μια τραγικοκωμική αποκάλυψη ψέματος, απώθησης και βίας με φόντο την Ελλάδα του σήμερα. *«Ο ομοφυλόφιλος, πριν γνωρίσει τον έρωτα, γνωρίζει το ψέμα»* (Michel Marc Bouchard). Έτσι κι ο Τομ: κοσμοπολίτης, πετυχημένος και γκέι, ταξιδεύει στην ελληνική επαρχία για να παραστεί στην κηδεία του εραστή του. Συντετριμμένος από το πένθος του, γνωρίζει την οικογένεια του εκλιπόντος: τη μητέρα του, που δεν έχει ιδέα ποιος είναι ο Τομ και τι έχει ζήσει με τον γιο της, και τον αδερφό του, που θέλει να κρύψει την αλήθεια με κάθε κόστος. 12 έως 15 Δεκεμβρίου, 18 έως 22 Δεκεμβρίου & 25 έως 29 Δεκεμβρίου 2019 | 21.00

Granma: Trombones From Havana

Stefan Kaegi - Rimini Protokoll

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Κι αν ξαναζούσε η Κούβα του Φιντέλ Κάστρο; Κι αν η νέα γενιά των Κουβανών οραματιζόταν μια άλλη ουτοπία; Κι αν οι τρομπέτες της Buena Vista ηχούσαν και πάλι; What if? Ο συνιδρυτής των Rimini Protokoll, Στέφαν Κέγκι, γυρνάει 60 χρόνια πίσω, για να ανασυνθέσει τον μύθο της κουβανέζικης επανάστασης. Αυτή τη φορά, η Ιστορία δεν γράφεται από τον Κάστρο και τους συντρόφους του, αλλά από τα εγγόνια τους. Τέσσερις από τους απογόνους των καμαράντες, που έμελλε να αλλάξουν το τοπίο της Κούβας τη δεκαετία του 1960, ανεβαίνουν στη σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, για να τους υποδυθούν.

19 έως 21 Δεκεμβρίου 2019 | 20.30

Εξημέρωση

Γεωργία Μαυραγάνη & Δημοσθένης Παπαμάρκος

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Μετά το «Γκιακ», ο βραβευμένος ιστορικός-συγγραφέας **Δημοσθένης Παπαμάρκος** και η σκηνοθέτρια **Γεωργία Μαυραγάνη** αναλαμβάνουν τη συγγραφή και τη σκηνοθεσία, αντίστοιχα, μιας σύγχρονης παραβολής. Πού βρίσκεται η είσοδος για τον κόσμο των νεκρών; Άλλοι λένε στα βάθη κάποιου σπηλαίου και άλλοι στην άκρη μιας άγνωστης θάλασσας. Ο Δημοσθένης Παπαμάρκος, στην πρώτη του συνεργασία με τη Στέγη, γράφει την *«Εξημέρωση»* (2019), μια παραβολή για το πώς ο ανθρώπινος λόγος εξημερώνει και υποτάσσει την πραγματικότητα. Και η Γεωργία Μαυραγάνη σκηνοθετεί ένα έργο που ταλαντεύεται ανάμεσα στη μνήμη του παρελθόντος και τη μαρτυρία του παρόντος.

16 έως 19 & 22 έως 26 Ιανουαρίου 2020 | 20.30

Cultural Exchange Rate

Tania El Khoury

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ-1

Μια live performance για τη βάναυση κουλτούρα των συνόρων. Η Λιβανέζα live artist **Τάνια Ελ Χούρυ** διαβάζει, μέσα από ένα οικογενειακό ημερολόγιο συνόρων, την πανανθρώπινη και αέναη ιστορία της μετανάστευσης. Στα βορειανατολικά σύνορα του Λιβάνου με τη Συρία βρίσκεται η περιφέρεια του Άκαρ. Εκεί δηλαδή που γεννήθηκε και μεγάλωσε η Τάνια, εκεί και επιστρέφει, τώρα. Όπως σε όλα τα σκηνικά της πρότζεκτ, έτσι κι εδώ οι θεατές έρχονται να (και θα) διαδραματίσουν δυναμικό ρόλο. Το *«Cultural Exchange Rate»* μοιάζει με μια απόπειρα καταβύθισης του κοινού στα βιώματα, στα ίχνη, στους ήχους και τα αποτυπώματα της οικογένειας των Ελ Χούρυ, που δεν έπαψαν να μετακινούνται, να διασχίζουν σύνορα και να επιβιώνουν.

6 έως 8 Μαρτίου 2020

Ερωτικές Καρτ Ποστάλ από την Ελλάδα

Ανέστης Αζάς

ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ

Μη με λησμόνει! Μια παράσταση για το ελληνικό καλοκαίρι και την προσδοκία του έρωτα, που ισορροπεί ανάμεσα σε ντοκιμαντέρ και μυθοπλασία, ή και η Ελλάδα ως ερωτική φαντασίωση! Στην πρώτη συγγραφική συνεργασία των **Ανέστη Αζά** και **Λένας Κιτσοπούλου**, το θέρος και ο έρως συνυπάρχουν ως καψούρα ή καμάκι. Σώματα, κύματα, ομπρέλες, ψιτ, θέλεις να κάτσεις στη σκιά μου; Και ένας ιστός αφήγησης συνδέει τους σάτυρους και τα όργια των αρχαιοελληνικών αγγείων με τις σέξι εικόνες του instagram! Η ερωτική καρτ ποστάλ θα αποτελέσει τον «χυμό» μιας παράστασης που αποκαλύπτει τη σεξουαλικότητα ως εθνικό μνημείο μας και την εθνική ταυτότητά μας ως τουριστικό προϊόν.

18 έως 22 Μαρτίου, 25 έως 29 Μαρτίου & 1 έως 5 Απριλίου 2020 | 21.00

Onassis Youth Festival 2020

ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ

Το μέλλον δεν είναι μία λέξη. Είναι οι νέοι άνθρωποι που ανεβαίνουν στη σκηνή για να απελευθερώσουν τις δυνάμεις τους και να εκφράσουν δυνατά όλα αυτά που νιώθουν. Γιατί στο Onassis Youth Festival, οι έφηβοι δεν λογοκρίνονται. **Sonic Youth**! Το φεστιβάλ που βάζει στο επίκεντρο της προσοχής του τους εφήβους, φέτος επιστρέφει για να σε ταξιδέψει πίσω στον χρόνο και σε όσα ανήκουν πλέον στην ιστορία. Αντλώντας έμπνευση από τις σύγχρονες και υβριδικές γραφές, εξετάζοντας τα όρια μεταξύ μυθοπλασίας και πραγματικότητας, και ανακαλύπτοντας διαφορετικά πεδία και τρόπους γραφής αυτό το φεστιβάλ θα δώσει την ευκαιρία σε όλα τα ανήσυχα παιδιά της Αθήνας να πάρουν το μέλλον στα χέρια τους. Όπως ακριβώς το θέλουν. 24 έως 26 Απριλίου 2020

www.athens voice.gr

Περισσότερες πληροφορίες και αναλυτική παρουσίαση της νέας σεζόν της Στέγη στον οδηγό της ATHENS VOICE

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΘΕΑΤΡΟ

ΦΕΤΟΣ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ SOLD OUT!

Μελετήσαμε τις παραστάσεις και προτείνουμε τις καλύτερες

PHOTO JOHANNA WEBER

27

Η sold out παράσταση του Θεόδωρου Τερζόπουλου παρουσιάστηκε στο Θέατρο Άττις μόνο για ένα μήνα την περασμένη σεζόν. Τώρα επανέρχεται από 10 Νοεμβρίου για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων με τους εξαιρετικούς Σοφία Χιλλ, Τάσο Δήμα και Αντώνη Μυριαγκό και μουσική του Παναγιώτη Βελιανίτη. Σπεύσατε!

Νόρα

ΘΕΑΤΡΟ ΑΤΤΙΣ

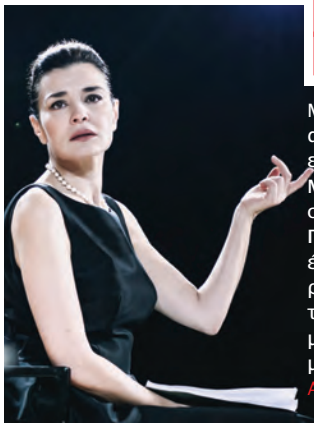
Λεωνίδου 7, 2105226260, Πέμ.-Σάβ., Τετ. 9.00, Κυρ. 7.00. Έως 2 Φεβρουαρίου 2020

Μύρτος

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

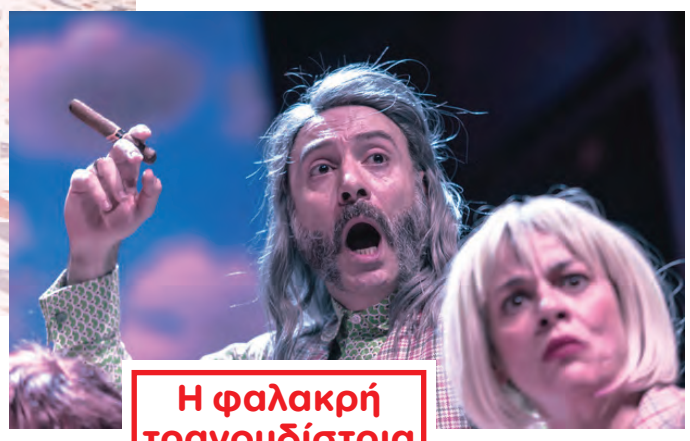
Η ομάδα **4frontal** παίρνει στα χέρια της το έργο του Παύλου Μάτεσι και θίγει επί σκηνής θέματα όπως αυτό της ελληνικής οικογένειας. Δευτέρα & Τρίτη

Masterclass

ΘΕΑΤΡΟ ΧΟΡΝ

Μετά τον καταιγισμό των απανωτών sold outs η εξαιρετική Κάλλας της **Μαρία Ναυπλιώτου** σε σκηνοθεσία **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου** έρχεται και φέτος να παραδώσει μαθήματα ακατάπαυστου χειροκροτήματος, αυτή τη φορά σε μεγαλύτερο θέατρο. Από Τετάρτη έως Κυριακή

Θέατρο στο «repeat»

28+1 παραστάσεις που παίζονται σε επανάληψη και κατά περίπτωση, συνεχίζουν ακάθεκτες τα sold outs

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

ΘΕΑΤΡΟ

28-55

Μια παράφραση της σοφής λαϊκής ρήσης θα ήταν πως η επανάληψη είναι μήτηρ πάσης θεατρικής επιτυχίας. Αφενός γιατί στο βαθμό που το θέατρο δεν είναι κινηματογράφος ή τηλεόραση για να το αναπαράγουμε όποτε θέλουμε, είναι κρίμα κάποιες παραστάσεις να μην τις έχουμε δει όσοι τις χάσαμε. Αφετέρου, γιατί ακόμη και αυτοί που τις είδαν μπορεί να θέλουν λίγο ακόμη. Ότι τι, δηλαδή; Εσείς δεν έχετε ξαναδιαβάσει ποτέ το ίδιο βιβλίο;

Οθέλλος Πέρσι, ο **Χάρης Φραγκούλης** σκηνοθέτησε την ομάδα KURSK σε μια από τις πιο ιδιαίτερες και δυνατές παραστάσεις της σεζόν. Φέτος, τοποθετεί ξανά τα λεμόνια του στη σκηνή του Υπογείου και προσφέρει στο κοινό την γλυκόξινη απόλαυση μιας καλής θεατρικής βραδιάς. Από 16 Δεκεμβρίου, Θέατρο Τέχνης

Άνθρωποι και Ποντίκια Ο σκηνοθετικός ρεαλισμός του **Βασίλη Μπισμπίκη** έκανε το θεατρόφιλο κοινό να μιλά με διθυράμβους για τα «ποντίκια» του. Φέτος, η εμπειρία συνεχίζεται και μαζί με αυτήν και τα sold outs. Από 22 Νοεμβρίου, Πολυχώρος Cartel

Η Μέθοδος Γκρόνχολμ Η επανάληψη της παράστασης άργησε περισσότερο από μια δεκαετία. Όμως η επιστροφή της είναι δυναμική και αφιερωμένη στον **Διαγόρα Χρονόπουλο** (στη σκηνοθεσία του οποίου είναι βασισμένη και η καινούργια παράσταση του **Γιάννη Μόσχου**). Μοναδική διαφορά στην παράσταση του 2007 με αυτήν του 2019 είναι ο **Ορφέας Αυγουστίδης** ο οποίος θα αντικαταστήσει τον Γιώργο Καραμίχο. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Θέατρο Άνεσις

Θείος Βάνιας Η **Μαρία Μαγκανάρη** κατάφερε πέρσι να παρουσιάσει έναν Τσέχοφ άμεσο και άξιο χειροκροτήματος. Φέτος, ο «Βάνιας» ανήκει στην οικογένεια του Θεάτρου του Νέου Κόσμου και παρουσιάζεται με την ίδια νιτσεϊκή φιλοσοφική σκέψη ότι «δεν γίνεται να υποφέρουμε χωρίς να κάνουμε κάποιον να πληρώσει γι' αυτό». Από Τετάρτη έως Κυριακή, BIOS Main

Απόψε αυτοσχεδιάζουμε Το θέατρο μέσα στο θέατρο. Ο θίασος του **Δημήτρη Μαυρικίου** μεταξύ των οποίων βρίσκονται οι μοναδικοί **Γιάννης Βογιατζής** και **Λυδία Φωτοπούλου**, για μια ακόμη χρονιά προσπαθεί να βρει τρόπο να παρουσιάσει Λουίτζι Πιραντέλο και το κοινό χειροκροτά με θέρμη τους αυτοσχεδιασμούς του. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Κεντρική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου

Αρίστος Τρία χρόνια πριν, η ιστορία του Αριστείδη Παγκρατίδη έγινε θεατρική αφήγηση. Ο **Γιώργος Παπαγεωργίου** μέσα από τη μουσική και την τραχύτητα των χαρακτήρων του σκηνοθετεί μια παράσταση που ο κόσμος και οι κριτικοί δεν χόρτασαν να παρακολουθούν. Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο Άνεσις

Ξύπνα Βασίλη Ο **Άρης Μπινιάρης** αποφάσισε πέρσι να μας κάνει να δούμε με άλλα μάτια μία από τις πιο κλασικές κωμωδίες του ελληνικού κινηματογράφου. Και τα κατάφερε με τον πιο ευρηματικό τρόπο. Το «Ξύπνα Βασίλη» με ανανεωμένο καστ και –ακόμα πιο– dark μουσική έρχεται για μία ακόμη χρονιά να μας κάνει να γελάσουμε βλέποντας μια «χολιγουντιανής» σκηνοθετικής σκέψης παράσταση. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Εθνικό Θέατρο

Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα Ο **Γιάννης Νιάρρος** σε ένα ρόλο που έχει ήδη γραφτεί με ανεξίτηλα γράμματα στο βιογραφικό του υποδύεται τον Κρίστιαν, έναν αυτιστικό που όσοι δεν τον είδαν πέρσι πρέπει να τον δουν φέτος. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Θέατρο Τζένη Καρέζη

Επιθεωρητής Ο **Γιώργος Παπαγεωργίου** «μπερδεύεται» με τον Νικολάι Γκόγκολ και το αποτέλεσμα είναι απολαυστικό. Η ύπαρξη δε του **Πάνου Παπαδόπουλου** στο ρόλο του «Επιθεωρητή» κάνει την επιτυχία της κωμωδίας ακόμη πιο άξια επανάληψης. Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο Tempus Verum

Οι δούλες Πριν ξεκινήσουν το ταξίδι τους σε Θεσσαλονίκη και Ιταλία οι «Δούλες» της **Μαριάννας Κάλμπαρη** παρουσιάζονται για τρίτη χρονιά στο Θέατρο Τέχνης για 8 μόνο παραστάσεις. Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο Τέχνης

Ο άνθρωπος που γελά Ο **Θοδωρής Αμπατζής** καταπιάνεται για δεύτερη χρονιά με το αριστούργημα του Βίκτωρος Ουγκώ μαζί με έναν 21μελή θίασο. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Εθνικό Θέατρο

Με λένε Έμμα Η ομάδα **ΝΑΜΑ** και η **Ελένη Σκότη** παρουσίασαν πέρσι την ιστορία της «Έμμας», μιας τοξικομανούς που η **Μαίρη Μηνά** υποδύεται λαμβάνοντας εξαιρετικά σχόλια από τους θεατές της παράστασης. Δευτέρα & Τρίτη, Σύγχρονο Θέατρο

Η αρχή του Αρχιμήδη Ο **Βασίλης Μαυρογεωργίου** φέρνει στη σκηνή το έργο του Ζουζέπ Μαρία Μιρό σε μια παράσταση που πέρσι συζητήθηκε χάρη στην αξιοσημείωτη ερμηνεία του **Μιχάλη Συριόπουλου**. Από Πέμπτη έως Κυριακή, Skrow Theater

Γίδα ή ποια είναι η Σύλβια Ο **Νικορέστης Χανιωτάκης** βρίσκει διέξοδο έκφρασης στην υπαρξιακή κωμωδία του Έντουαρντ Άλμπι και δίνει για μια ακόμη χρονιά στον **Νίκο Κουρή** και τη **Λουκία Μιχαλοπούλου** και την υπόλοιπη ομάδα του τον χώρο να αποδείξουν το ταλέντο τους και τον χρόνο για πολλά ακόμη sold outs. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στο Θέατρο Θησείον.

Γιούγκερμαν Ο **Γιάννης Στάνκογλου** υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες του **Δημήτρη Τάρλοου** υποδύθηκε πέρσι έναν ρόλο καριέρας που φέτος θα έχει την ευκαιρία να μοιραστεί με όσους δεν κατάφεραν να βρεθούν εντός των απανωτών sold outs που σημείωσε η παράσταση. Από Τετάρτη έως Κυριακή στο Θέατρο Πορεία

Φυλές Ο **Τάκης Τζαμαργιάς** «παίρνει» τη Νίνα Ρέιν και τη μεταφέρει σε μια σκηνή που έχει ως βάση της τον ρεαλισμό και τις καλές ερμηνείες. Από Πέμπτη έως Κυριακή, Θέατρο Σταθμός

Η φαλακρή τραγουδίστρια

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Το μοναδικό θέατρο του παραλόγου της **Σοφίας Μαραθάκη** έρχεται για μία ακόμη χρονιά. Μέσα από τον Ιονέσκο και παρέα με εξαιρετικές ερμηνείες η σκηνοθέτρια παρουσιάζει τη δική της εκδοχή πάνω στην κωμωδία και το αποτέλεσμα είναι εξαιρετικό. Δευτέρα & Τρίτη

Το δείπνο Η **Λίλλυ Μελεμέ** αξιοποιεί αριστοτεχνικά το ταλέντο των ηθοποιών της σε μια παράσταση που πέρσι άνοιξε σε πολλούς την όρεξη για θέατρο. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Σύγχρονο Θέατρο

Το δαχτυλίδι της μάνας Ο **Παύλος Παυλίδης** συναντά και φέτος τους **C for Circus** και σκηνοθετεί μια παράσταση που μιλά για την ελληνική παράδοση μέσα από το σώμα και την κίνηση. Δευτέρα & Τρίτη, BIOS

Ύψωμα 731 Ο **Άρης Μπινιάρης** είχε αδιαμφισβήτητα την τιμητική του την περσινή χρονιά. Το «Ύψωμα 731» είναι μία από τις παραστάσεις του που συνεχίζονται και φέτος χάρη στην εξαιρετική πορεία που σημείωσε την προηγούμενη σεζόν. Για δέκα μόνο παραστάσεις. Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο Σταθμός

Οι 12 ένορκοι Τα απανωτά sold outs και οι διθυραμβικές κριτικές κρατούν τους «12 ενόρκους» ζωντανούς επί σκηνής για μία ακόμη χρονιά. Η **Κωνσταντίνα Νικολαΐδη** σκηνοθετεί για έκτη σεζόν μια παράσταση που απέκτησε τη δύναμη της συνήθειας στο θεατρικό γίγνεσθαι. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Θέατρο Αλκμήνη

Εγώ, ο Μάρκος Βαμβακάρης Ο **Θανάσης Παπαγεωργίου** αναλαμβάνει για μία ακόμη χρονιά να μας μιλήσει για τον μεγάλο ρεμπέτη και να παρουσιάσει τις ιστορίες του επί σκηνής. Από Παρασκευή έως Κυριακή, Μικρό Θέατρο Άνεσις

Άγριος σπόρος Ο σαρωτικός **Στάθης Σταμουλακάτος** συνεχίζει τη μοναδική πορεία του Τάκη Σπυριδάκη σε μια παράσταση της ομάδας ΝΑΜΑ που πλέον έγινε θεσμός. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Θέατρο Επί Κολωνώ

Δείπνο ηλιθίων **Σπύρος Παπαδόπουλος** και **Πυγμαλίωνας Δαδακαρίδης** έχουν χάσει το μέτρημα των σεζόν που σημειώνουν επιτυχία ως δυναμικό δίδυμο στην κλασική κωμωδία του Φρανσίς Βεμπέρ σε σκηνοθεσία του πρώτου. Από Τετάρτη έως Κυριακή, Θέατρο Κάππα

Το χελιδόνι Βασίλης Μαυρογεωργίου και **Σοφία Σεϊρλή** παρουσιάζουν για μία ακόμη χρονιά σε επίσημη ελληνική πρώτη το έργο του Γκιγιέμ Κλουά μιλώντας για τις ανθρώπινες σχέσεις. Η σκηνοθεσία της **Ελένης Γκασούκα** συνδέεται άρρηκτα με τη χημεία των δύο ηθοποιών παράγοντας ένα συγκινητικό, μοναδικό αποτέλεσμα. Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο Μικρό Άνεσις

Άρης Ο **Βασίλης Μπισμπίκης**, ένας ακόμη καλλιτέχνης που συζητήθηκε πολύ την προηγούμενη σεζόν χάρη στις σκηνοθετικές του επιλογές, φέρνει για τρίτη χρονιά στη θεατρική σκηνή την ιστορία του Άρη Βελουχιώτη. Δευτέρα & Τρίτη, Πολυχώρος Cartel A

Οι μεγάλες παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος

Τρεις αδελφές

Θέατρο ΕΜΣ

1 Σαράντα χρόνια μετά το πρώτο τους ανέβασμα στο ΚΘΒΕ, το έργο του Αντόν Τσέχοφ επιστρέφει σε σκηνοθεσία Τσέζαρις Γκραουζίνις και μετάφραση Γιώργου Σεβαστίκογλου. Οι τρεις αδελφές και ο αδελφός τους ο Αντρέι, με τον ενθουσιασμό της νιότης, τις αξίες και τα εφόδια της αστικής τους καταγωγής, οραματίζονται μια λαμπερή ζωή μακριά, στη Μόσχα, σε ένα έργο το οποίο, γραμμένο το 1900, αποτελεί ένα κείμενο-σπουδή στον ψυχισμό του δυτικού ανθρώπου που υπό το βάρος της πολυσύνθετης προσωπικότητάς του φανερώνεται απροετοίμαστος στις απαιτήσεις της νέας εποχής.
Θέατρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Πρεμιέρα 9/11. Τετάρτη στις 18.30, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 20.30, Κυριακή στις 19.00. Με αγγλικούς και ρωσικούς υπέρτιτλους κάθε Σάββατο

Υπηρέτης δύο αφεντάδων

Βασιλικό Θέατρο

2 Ο Τρουφαλντίνο, παμπόνηρος αλλά και γκαφατζής υπηρέτης δύο αφεντάδων, δεν μπορεί να υποταχθεί από κανέναν, παρά μόνο από τον έρωτα, στο έργο του αναμορφωτή της ιταλικής κωμωδίας που παραμένει κλασικό και επίκαιρο έως και σήμερα. Η ευρηματική μετάφραση του Ερρίκου Μπελιέ και η δημιουργική σκηνοθεσία του Μιχάλη Σιώνα ζωντανεύουν επί σκηνής μία από τις καλύτερες κωμωδίες του παγκόσμιου θεάτρου, χαρίζοντας άφθονο γέλιο στο κοινό. Για δεύτερο χρόνο στο ΚΘΒΕ.
Βασιλικό Θέατρο, Τετάρτη 18.00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 20.00. Με υπέρτιτλους στα αγγλικά κάθε Παρασκευή

Η μεγάλη πλατεία

Μονή Λαζαριστών-
Σκηνή Σωκράτης Καραντινός

3 Το ΚΘΒΕ τιμά φέτος τον Νίκο Μπακόλα και το έργο του, καλώντας τον Άκη Δήμου να μεταφέρει στη θεατρική σκηνή τη «Μεγάλη πλατεία», ένα εμβληματικό κείμενο της μεταπολεμικής ελληνικής πεζογραφίας. Ο Νίκος Μπακόλας δημιουργεί ένα μυθιστόρημα με κέντρο δράσης την πόλη της Θεσσαλονίκης. Οι προσωπικές ιστορίες των ανθρώπων έρχονται να συναντήσουν την Ιστορία, ενώ η ίδια η πόλη προβάλλεται μέσα από τη συλλογική μνήμη αλλά και το βίωμα των χαρακτήρων της. Η «Μεγάλη πλατεία» τιμήθηκε το 1988 με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος. Σε σκηνοθεσία Ελένης Ευθυμίου.
Μονή Λαζαριστών - Σκηνή Σωκράτης Καραντινός. Τετάρτη 18.00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 20.00, Κυριακή 19.00

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ο μεγαλοπρεπής κερατάς, του Φερνάν Κρομλένκ, σε μετάφραση Έφης Γιαννοπούλου και σκηνοθεσία Ελεάνας Τσίχλη.
Βασιλικό Θέατρο, πρεμιέρα 11/1

Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;, της Χρύσας Σπηλιώτη, σε σκηνοθεσία Σοφίας Πάσχου.
Μικρό Θέατρο Μονής Λαζαριστών, πρεμιέρα 18/1

Νεανική Σκηνή - Παραμύθι για δύο, του Φίλιπ Ρίντλεϊ, σε μετάφραση Ξένιας Καλογεροπούλου και σκηνοθεσία Αλέξανδρου Ράπτη. Μονή Λαζαριστών - Σκηνή Σωκράτης Καραντινός, πρεμιέρα 25/1

Παιδική Σκηνή - Μια γιορτή στου Αλ Νούρι, του Φόλκερ Λούντβιχ, σε μετάφραση, διασκευή και σκηνοθεσία Βασίλη Κουκαλάνι. Βασιλικό Θέατρο, πρεμιέρα 2/2

Οι στυλοβάτες της κοινωνίας, του Χένρικ Ίψεν, σε μετάφραση Γιώργου Δεπάστα και διασκευή και σκηνοθεσία Γιάννη Μόσχου. Πρεμιέρα 15/2

Εδώ ουρανός, της Αγλαΐας Βετεράνι, σε μετάφραση Σοφίας Γεωργακοπούλου και σκηνοθεσία Σίμου Κακάλα.
Φουαγιέ Θεάτρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, πρεμιέρα 7/3

Μόλλυ Σουήνυ

Για πρώτη φορά στο ΚΘΒΕ το έργο του Μπράιαν Φριέλ, ο οποίος εμπνέεται από το δοκίμιο του νευρολόγου Όλιβερ Σακς «Να βλέπεις και να μην βλέπεις» καθώς και από ένα αληθινό περιστατικό. Πρωταγωνιστές η Μόλλυ, μια ανεξάρτητη γυναίκα, τυφλή από δέκα μηνών, που μοιάζει να ζει ευτυχισμένη μέσα στο σκοτάδι της, και ο Φρανκ, ο άντρας της, που είναι πεπεισμένος ότι εκείνη θα ολοκληρωθεί μόνον όταν πάψει να είναι τυφλή. Σε μετάφραση και σκηνοθεσία Γλυκερίας Καλαϊτζή.
Φουαγιέ Θεάτρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, Τετάρτη έως και Κυριακή 21.15

Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου

Παιδική Σκηνή

Το πολυαγαπημένο βιβλίο των παιδικών μας χρόνων της Άλκης Ζέη ζωντανεύει για δεύτερη χρονιά στην παιδική σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου, σε διασκευή των Σάββα Κυριακίδη και Τάκη Τζαμαργιά και σκηνοθεσία του Τάκη Τζαμαργιά, και μας μεταφέρει στην Αθήνα στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής μέσα από τη ματιά του μικρού Πέτρου. Μια παράσταση για όλη την οικογένεια που αγάπησαν μικροί και μεγάλοι.
Βασιλικό Θέατρο. Βραδινές: 25-26/12/2019 & 1/1/2020 στις 20.00. Για σχολεία: Τρίτη έως Παρασκευή 10.00, για το κοινό: Κυριακή 11.00

Έξω πάνω μέσα κάτω

Βρεφικό Θέατρο

Η δροσερή θεατρική βόλτα γεμάτη χαμόγελα, παιδικές φωνές, σαπουνόφουσκες και κομφετί, που κέρδισε από την πρώτη παρουσίαση, την περίοδο 2018-2019, το χαμόγελο των παιδιών, ξεκινά ένα νέο κύκλο παραστάσεων σε σύλληψη ιδέας - σκηνοθεσία Κατερίνας Καραδήμα και μουσική Φοίβου Δεληβοριά. Για βρέφη από 8 μηνών έως νήπια 4 χρόνων.
Βασιλικό Θέατρο, Σάββατο 12.00

Ο Ελέφας

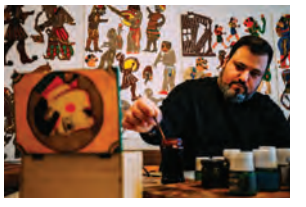
Η παράσταση-έκπληξη της περσινής χρονιάς επιστρέφει για να μας αποκαλύψει τη σκοτεινή πλευρά της ελληνικής επαρχίας και να μας «απογειώσει» με τους ξεκαρδιστικούς διαλόγους του. Ο Κώστας Βοσταντζόγλου προκαλεί το γέλιο και, ταυτόχρονα, την αγανάκτησή μας, προβάλλοντας όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που είναι ριζωμένα στις συνειδήσεις μεγάλης μερίδας του λαού μας. Σε σκηνοθεσία Γιάννη Λεοντάρη.
Μικρό Θέατρο Μονής Λαζαριστών, Τετάρτη 19.00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 21.15, Κυριακή 20.00. Με υπέρτιτλους στα αγγλικά κάθε Παρασκευή

Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα

Νεανική Σκηνή

Η καθηλωτική παράσταση του Simon Stephens, αφού συγκίνησε κοινό και κριτικούς, επιστρέφει για δεύτερη χρονιά, μετά την τεράστια επιτυχία που γνώρισε. Μια θεατρική προσαρμογή του βραβευμένου μυθιστορήματος του Mark Haddon, σε μετάφραση Μαργαρίτας Δαλαμάγκα-Καλογήρου και σκηνοθεσία Ελεάνας Τσίχλη, με κεντρικό ήρωα τον 15χρονο Κρίστοφερ, ένα παιδί στο φάσμα του αυτισμού.
Μονή Λαζαριστών - Σκηνή Σωκράτης Καραντινός, για σχολεία: Τρίτη έως Παρασκευή 10.30, για το κοινό: Σάββατο 17.00

Θέατρο Σκιών - Ο Καραγκιόζης στο ΚΘΒΕ

Το Θέατρο σκιών του Χρήστου Στανίση παρουσιάζει πέντε μουσικές, διαδραστικές παραστάσεις για όλη την οικογένεια, βασισμένες στην ελληνική μυθολογία, σε παραμύθια και διηγήματα. Μαζί του οι Μιχάλης Αναστασίου (τραγούδι, λαούτο, ούτι), Μελίνα Μπιτζίδου (σαντούρι, τραγούδι), Χρήστος Δανάς (βιολί, τραγούδι). Η ενεργή συμμετοχή του κοινού στη δράση της παράστασης, επιτρέπει σε μικρούς και μεγάλους να γίνουν ένα με τους ήρωες, να ζήσουν τις περιπέτειες τους και να διασκεδάσουν.
Θέατρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, πρεμιέρα 23/11

ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Παραστάσεις που χειροκροτούμε για πρώτη φορά στα ελληνικά θέατρα

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

Ερωτόκριτος Travel

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δύο ταξίδια στη χώρα της αγνοημένης ελληνικότητας μετά, η **Bijoux de kant** ξαναερωτεύεται τον «*Ερωτόκριτο*» του Βιτσέντζου Κορνάρου και κλείνει την τριλογία της ταυτότητας στήνοντας τη δική της εκδοχή σε σκηνοθεσία **Γιάννη Σκουρλέτη**.

Χωρίς σπόιλερ: Ο Ερωτόκριτος κι η Αρετούσα, νέοι, όμορφοι και αγαθοί, προσπαθούν να επιβιώσουν και να ζήσουν τον έρωτά τους. Εγκλωβισμένοι σ' ένα αστικό τοπίο σαν εξορία και φυλακή, περιφέρουν την μοναξιά, την εγκατάλειψη, την απελπισία τους αλλά και τους αρχαίους κώδικες ήθους που φέρουν στη γλώσσα τους.

Από 10 Φεβρουαρίου

©DOMNIKIMITROPOULOU

Terror

ΘΕΑΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

Μια πτήση. Μια έκρηξη. Μια δίκη. Το δυνατό έργο του Γερμανού συγγραφέα Φέρντιναντ φον Σίραχ, έχοντας γνωρίσει τεράστια επιτυχία σε εβδομήντα και πλέον σκηνές σε Ευρώπη, Αμερική και Ασία, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε σκηνοθεσία **Γιώργου Οικονόμου**, μετάφραση Ευαγγελίας **Α. Νάνου** και διασκευή **Μιρέλλας Παπαοικονόμου**.

Χωρίς σπόιλερ: Βρισκόμαστε στην αίθουσα του δικαστηρίου. Ο κατηγορούμενος εμφανίζεται φορώντας στολή της πολεμικής αεροπορίας. Κατηγορείται για τον θάνατο και των 164 επιβατών, μετά από εκτόξευση ρουκέτας η οποία είχε ως αποτέλεσμα την κατάρριψη του υπό ομηρία αεροσκάφους και η οποία πραγματοποιήθηκε αποκλειστικά με πρωτοβουλία του ίδιου και όχι κατόπιν εντολής ανωτέρου. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου εισέρχεται στην αίθουσα και απευθύνεται κατευθείαν στο κοινό. Ξεκινά η ακροαματική διαδικασία. Ξεκινά η παράσταση.

Δευτέρα & Τρίτη

©STAVROSHABAKIS

Νέοι συγγραφείς. Έλληνες, ξένοι, αναγνωρισμένοι ή όχι και τόσο. Σε μια αυλαία που ανοίγει και δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα τι μπορεί να έκρυβε τόση ώρα πίσω της. Όσο κι αν αγαπάμε το «αυτό ξέρω, αυτό εμπιστεύομαι» ως λαός, όταν το ελληνικό θέατρο έχει να προτείνει κάτι καινούργιο όλοι σηκώνουμε τα χέρια ψηλά. Και χειροκροτάμε.

Ο χορός της φωτιάς

ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο ταλαντούχος Άρης Μπινιάρης γράφει και σκηνοθετεί ένα έργο ενθύμησης μέσα από τη μουσική, την κίνηση και την αναπαράσταση. Όπως εξήγησε ο ίδιος στην ATHENS VOICE: «Έχουμε να κάνουμε με μία ιστορία που θεωρείται ταμπού για την Ελλάδα, όπως συμβαίνει με οποιοδήποτε ιστορικό θέμα. Ένα καθαρά εθνικιστικό κίνημα, αυτό των νεότουρκων, αποφασίζει στις αρχές του 1900 να δημιουργήσει ένα έθνος μόνο από Τούρκους και μουσουλμάνους και να καθαρίσει, να σφάξει και να εκτοπίσει όσους δεν είναι Τούρκοι ή μουσουλμάνοι, αλλά Πόντιοι, Αρμένιοι, Ασσύριοι. Η παράσταση εστιάζει μόνο σε αυτά τα γεγονότα ακριβώς γιατί θέλει να δείξει το πόσο αποτρόπαιο και φρικτό ήταν αυτό που συνέβη. Ήταν ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας και θεωρώ ότι είναι μια ιστορία που καλό είναι να τη μάθουμε».

Από Τρίτη έως Κυριακή

Περηφάνια και προκατάληψη

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΚΥΟΝΙΣ

Η Ιόλη Ανδρεάδη και ο Άρης Ασπρούλης διασκευάζουν και ανεβάζουν στο Θέατρο Αλκυονίς μία από τις πιο δυνατές ερωτικές ιστορίες όλων των εποχών. Επί σκηνής θα βρεθούν η **Ευγενία Δημητροπούλου** και ο **Δημήτρης Μοθωναίος**.

Από 14 Φεβρουαρίου

Ένας αληθινός καουμπόι

ΜΙΚΡΟ ΧΟΡΝ

Η Ελένη Γκασούκα ανεβάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα το συγκινητικό έργο της Μαρίλια Σάμπερ *«Ένας αληθινός καουμπόι»* προτείνοντας στο κοινό να δει με λίγη περισσότερη συμπάθεια τον ηλικιωμένο που βρίσκεται στο σπίτι του. Ο **Γιάννης Φέρτης**, η **Ιωάννα Μαυρέα** και ο καουμπόι **Βασίλης Μαυρογεωργίου** με έναν ιδιαίτερο και χιουμοριστικό τρόπο κερδίζουν το στόχο αυτής της ευαισθητοποίησης κερδίζοντας το χειροκρότημα.

Από Τετάρτη έως Κυριακή

Η αδερφή μου

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ο Περικλής Μουστάκης σκηνοθετεί τη Δώρα Στυλιανέση στο βιωματικό αφήγημα του Σταύρου Ζουμπουλάκη *«Η αδερφή μου»* μέσα στον ατμοσφαιρικό χώρο της Αγγλικανικής Εκκλησίας του Αγίου Παύλου.

Χωρίς σπόιλερ: Μέσα από την επιληψία της αδερφής του, που σφράγισε τη ζωή της και, με έναν άλλο τρόπο, και τη δική του, ο Σταύρος Ζουμπουλάκης θέλησε να μας μιλήσει για την αρρώστια, τον πόνο, τη χαρά, την πίστη και πάνω από όλα για την καλοσύνη και την αγάπη. Ένα κείμενο τελικά παρηγορητικό.

Από 19 Δεκεμβρίου για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων

Mute

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο Γιώργος Χρυσοστόμου, τρία χρόνια μετά την τεράστια επιτυχία του *«Πέτρες στις τσέπες τους»*, αναλαμβάνει να μας μυήσει στη διακριτική γοητεία τού να μένεις άφωνος με ένα έργο που δούλευε επί χρόνια στο μυαλό του.

Χωρίς σπόιλερ: Ένας άνθρωπος που κυνηγά το μυαλό του, ένας άνθρωπος που αρνείται τις λέξεις. Μια πολυκατοικία. Ένας μαέστρος, ένας ηλικιωμένος, ένας φοβιτσιάρης, ένας γυμναστής, ένας σεξομανής, ένας γκαντέμης... Τι τους συνδέει; Είναι ένας ή περισσότεροι; Κάποτε όλα διαλύονται· οι λέξεις έρχονται απρόσμενα. Μια παράσταση με μουσική χωρίς μουσικούς, με λέξεις χωρίς λέξεις. Μια παράσταση που κάποιος τολμά να ανοίξει την πόρτα του δωματίου του και να δείξει τι πραγματικά υπάρχει μέσα σε αυτό.

Από Τετάρτη έως Παρασκευή

Τα κόκκινα τετράδια

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Πρόκειται για την αληθινή ιστορία της αντιστασιακής Βάσως Στροφύλλα, η οποία στήθηκε σε ένα πρωτότυπο θεατρικό έργο από την εγγονή της και βραβευμένη ηθοποιό **Ελεάνα Γεωργούλη**.

Χωρίς σπόιλερ: Η παράσταση ζωντανεύει την Οδύσσεια της νεαρής Βάσως από το 1940, τα χρόνια της στον αντιφασιστικό αγώνα, τη συνάντησή της με τον έρωτά της, τον Γιάννη, τη δολοφονία της αδελφής της, τη διαδρομή της στην παρανομία και τη φυλακή, μέχρι την απελευθέρωσή της το 1953.

Από 7 Φεβρουαρίου

Love not

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η Θεοδώρα Καπράλου σκηνοθετεί *«το πείραμα μιας σχέσης»*. Πειραματόζωά της, είναι η Μαρία Κωνσταντάκη και ο Θύμιος Κούκιος.

Χωρίς σπόιλερ: Η ιστορία παραδέχεται ότι ο άνθρωπος είναι ον κοινωνικό. Η φυσική –σχεδόν αντανακλαστική– του τάση είναι να διαμορφώνει δυαδικά συστήματα κλειστού τύπου –ευρέως γνωστά με τον όρο «ζευγάρια»– μέσα στα οποία λειτουργεί αβίαστα και πάντα σε απόλυτη αρμονία με τα ένστικτα και τις ενορμήσεις του.

Δευτέρα & Τρίτη

Himmelweg

ΘΕΑΤΡΟ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ

Το έργο του Χουάν Μαγιόρκα βρίσκεται στα χέρια της Ελένης Καρακούλη, που όπως εξήγησε στην ATHENS VOICE: «"Himmelweg" σημαίνει στα γερμανικά "ο δρόμος για τον ουρανό". Έτσι αποκαλούσαν οι Ναζί τη ράμπα που οδηγούσε στους θαλάμους αερίων. Το έργο έχει ως αφετηρία ένα ιστορικό γεγονός που ξεπερνά κάθε φαντασία, όμως δεν είναι ένα έργο μνήμης του ολοκαυτώματος. Περιγράφει ένα τοπίο, ανησυχητικά οικείο. Εμείς, οι θεατές είμαστε "τα μάτια του κόσμου", αυτοί που παρακολουθούν από απόσταση ασφαλείας ειδήσεις, γενοκτονίες, αδικίες, φόνους και εγκλήματα. Καθημερινά αποδεχόμαστε ή συντάσσουμε αναφορές που αθωώνουν τους ενόχους. Είμαστε μάλλον επιρρεπείς στη χειραγώγηση. Άλλοτε επιλέγουμε να στρέψουμε αλλού το βλέμμα, σε άλλα θεάματα πιο ανώδυνα, πιο "διασκεδαστικά". Το "Himmelweg" ξεκίνησε σαν μια βουτιά στο πιο σκοτεινό κομμάτι της νεότερης ιστορίας και μας "ξέβρασε" με έναν παράξενο τρόπο στο τώρα. Το "Himmelweg" μας προκαλεί να αναρωτηθούμε ποιοι είμαστε και ποιο ρόλο παίζουμε στην σκηνή του κόσμου».

Δευτέρα & Τρίτη

75

Top girls

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ

Για τη γυναίκα, τη χειραφέτηση, τα δικαιώματα

Κεντρική πρωίδα του διάσημου θεατρικού της Caryl Churchill είναι η Marlene, μια φιλόδοξη γυναίκα καριέρας, μια «σιδηρά κυρία» που ανέρχεται θυσιάζοντας συνεργάτες, καθώς και τη δική της ευαίσθητη, ανθρώπινη πλευρά στον βωμό της επιτυχίας. Όπως λέει ο σκηνοθέτης, Θωμάς Μοσχόπουλος, το TOP GIRLS είναι μια νηφάλια οπτική στο γυναικείο ζήτημα, που αρνείται τις χρωματισμένες υπερπλουστεύσεις και τη διαρκή συνθηματολογία, που δικαιολογείται μόνο ως θυμός και αμηχανία μπρος σ' έναν κόσμο που αλλάζει βίαια και δραματικά. Παίζουν επτά απ' τις πιο σημαντικές Ελληνίδες ηθοποιούς της γενιάς τους: Μαρία Καβογιάννη, Αλεξάνδρα Αϊδίνη, Βίκυ Βολιώτη, Αλεξία Καλτσίκη, Ευδοκία Ρουμελιώτη, Ειρήνη Μακρή, Άλκηστις Πολυχρόνη.

Θέατρο Πόρτα, Μεσογείων 59, 2107711333. Τετάρτη 20.00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 19.00

76

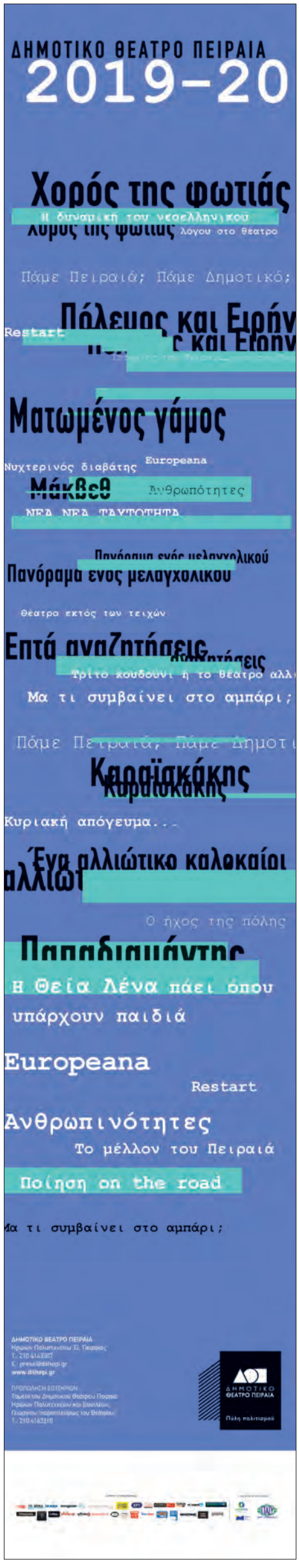
Reigen - Δέκα διάλογοι για το σεξ

ΘΗΣΕΙΟΝ, ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ

*Το απαγορευμένο έργο του **Άρτουρ Σνίτσλερ** ανεβαίνει στο Θησείον, Ένα Θέατρο για τις Τέχνες*

Το πολυσυζητημένο έργο του Αυστριακού Άρτουρ Σνίτσλερ «Reigen - Δέκα διάλογοι για το Σεξ», ανεβαίνει στο Θησείον, Ένα Θέατρο για τις Τέχνες, σε σκηνοθεσία και μετάφραση της Αλίκης Δανέζη Knutsen. Το έργο, που γράφτηκε το 1897 και απαγορεύτηκε ως προκλητικό και αιρετικό, έγινε γνωστό στην Ελλάδα με τον τίτλο «Το Γαϊτανάκι του Έρωτα». Πρόκειται για ένα έργο για το σεξ και τις ανθρώπινες και κοινωνικές σχέσεις που αλλάζουν μορφή, μέσα από τις ιστορίες δέκα ζευγαριών. Όλους τους ρόλους υποδύονται η Θεοδώρα Τζήμου και ο Γιώργος Χρανιώτης, μέσα από ένα παιχνίδι μεταμορφώσεων και συνεχών εναλλαγών. Την πρωτότυπη μουσική της παράστασης υπογράφει ο Blaine Reininger (Tuxedomoon). Σε παραγωγή της Stefi & Lynx Productions.

Θησείον, Ένα Θέατρο για τις Τέχνες, Τουρναβίτου 7, Ψυρρή, 210 3255444. Έως 10/11 Τετάρτη έως Κυριακή 19.00, από 13/11 έως 12/1 Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο, Κυριακή 21.15 και Παρασκευή 19.00.

«Το νερό της Κολωνίας»

© KAROL JAREK

«Τα κόκκινα τετράδια»

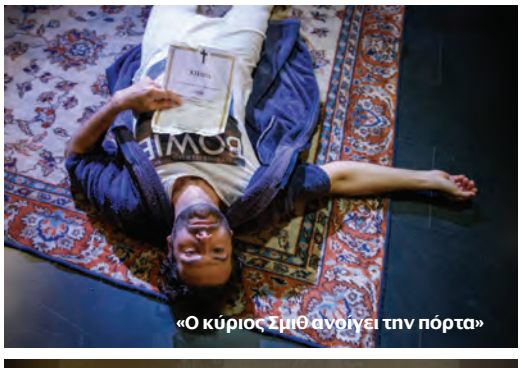

«Himmelweg»

Αφρική

©DOMNIKIMITROPOULOU

«Mute»

©DOMNIKIMITROPOULOU

«Ο κύριος Σμιθ ανοίγει την πόρτα»

©ELINAGIOUNANLI

«Ο χορός της φωτιάς»

ΘΕΑΤΡΟ

Ο γιος

ΘΕΑΤΡΟ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ

Ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος καταπιάνεται με έναν δυνατό σύγχρονο θεατρικό συγγραφέα και φέρνει για πρώτη φορά στην ελληνική σκηνή τον «Γιο» του Φλοριάν Ζελέρ. Λάζαρος Γεωργακόπουλος, Δέσποινα Κούρτη, Άννα Καλαϊτζίδου κάνουν το πρώτο αυτό ανέβασμα, άχαστο.

Χωρίς σπόιλερ: Ο 17χρονος Νικολά περνάει μια δύσκολη φάση ύστερα από το χωρισμό των γονιών του. Είναι αδιάφορος, έχει παρατήσει το σχολείο, λέει ψέματα. Η μητέρα του έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά, κι ο Νικολά σκέφτεται πως θα ήταν καλύτερα να πάει να μείνει με τον πατέρα του, που ζει με την καινούρια του σύντροφο και το μωράκι που έχουν αποκτήσει πρόσφατα. Όμως, παρ' όλες τις προσπάθειες του πατέρα, ανάμεικτες με τις ενοχές του, ο οποίος θέλει να βοηθήσει με κάθε τρόπο τον γιο του, και παρ' όλες τις ελπίδες που γεννάει η καινούρια αυτή αρχή, το πείραμα δεν πετυχαίνει. Όπως πέφτει στο κενό και η προοπτική ψυχιατρικής βοήθειας.

Από 5 Δεκεμβρίου

Ο κύριος Σμιθ ανοίγει την πόρτα

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΚΛΟΡΙΑ

Το καινούργιο έργο του Σάκη Σερέφα παίρνει στα χέρια της η Μαρία Αιγινίτου και σκηνοθετεί στον καινούργιο θεατρικό χώρο του Μικρού Γκλόρια.

Χωρίς σπόιλερ: Ένας ξένος εισβάλλει στο σπίτι του κυρίου Σμιθ και του θέτει ένα εκβιαστικό δίλημμα. Η ζωή του λήγει σε δύο ώρες. Ποιον θα διαλέξει να μπει στη θέση του ώστε να μην πεθάνει; Μια ετοιμοθάνατη γριά στην εντατική, τον Χίτλερ ή τη διαχειρίστρια της πολυκατοικίας που ζει στο διπλανό διαμέρισμα;

Δευτέρα & Τρίτη

Ως την άκρη του κόσμου

ΘΕΑΤΡΟ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ

Η ομάδα C for Circus και ο πάντοτε μοναδικός Θάνος Μικρούτσικος πατούν πάνω στο κείμενο της Μαρίας Παπαγιάννη και στήνουν μια μουσικοχορευτική παράσταση για μικρά και μεγάλα παιδιά.

Χωρίς σπόιλερ: Η ιστορία μας ξεκινάει μετά από μια καταστροφή. Δυο μικρά παιδιά, οι ήρωες της ιστορίας μας, ξεκινούν τη δική τους περιπέτεια για να βρουν το «σημείο Χ». Την ασφάλεια, το σπίτι. Στον δρόμο τους θα συναντήσουν ένα σωρό παράξενα πλάσματα, που θα προσπαθήσουν είτε να τους βοηθήσουν είτε να τους εμποδίσουν να πάνε παρακάτω.

Σάββατο & Κυριακή

Το νερό της Κολωνίας

REX «ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ», ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η Αργυρώ Χιώτη και οι Vasistas συναντούν στη σκηνή του Εθνικού Θεάτρου τον Ευθύμη Φιλίππου. Στο επίκεντρο του ιδιότυπου κόσμου του *«Νερού της Κολωνίας»* βρίσκεται ένας χορός γυναικών και ένας άντρας έτοιμος για ένα προσωπικό, μεταφυσικό ταξίδι.

Χωρίς σπόιλερ: Ένας άντρας έρχεται για να στείλει ένα γράμμα στην –εδώ και σαράντα χρόνια– νεκρή μητέρα του. Οι γυναίκες θέτουν σε λειτουργία τη μηχανή και καθοδηγούν βήμα-βήμα τον άντρα σ' αυτή τη μεταφυσική εμπειρία, τραγουδώντας επίμονα παραλλαγές τραγουδιών. Η αποστολή τους ολοκληρώνεται όταν το γράμμα πάρει τον δρόμο για τον προορισμό του.

Από 29 Νοεμβρίου

Αφρική ή πώς να φυτέψετε τον νεκρό αδερφό σας

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μετά τη νίκη της στο Bob Theatre Festival 2019, η ομάδα Fem Tettix, παρουσιάζει την ολοκληρωμένη εκδοχή του έργου *«Αφρική, ή πώς να φυτέψετε τον νεκρό αδελφό σας»*, ένα πρωτότυπο κείμενο των Κατερίνας Αγγελίτσα, Αγγελικής Γρηγοροπούλου, Ίριδας Κατσούλα.

Χωρίς σπόιλερ: Η Αντιγόνη και η Ισμήνη, δίδυμες αδελφές, συναντιούνται μετά από χρόνια για την κηδεία του αδελφού τους Ορέστη. Ο στρατηγός Αγαμέμνονας, ο πατέρας τους, θέλει να κηδέψει τον γιο του με χριστιανική κηδεία, για να συγχωρεθεί για τον «αμαρτωλό βίο» του, αλλά και για να εξιλεωθεί κι ο ίδιος που τον είχε αποκληρώσει. Μόνο που ο Ορέστης είχε μια τελευταία επιθυμία: Να φυτευτεί και να γίνει ένα περήφανο αφρικανικό δέντρο στους πρόποδες του Κιλιμάντζαρο. Η Αντιγόνη έρχεται να εμποδίσει αυτή την κηδεία κι αν χρειαστεί ακόμα και να... ξεθάψει τον αδελφό της!

Από 3 Φεβρουαρίου

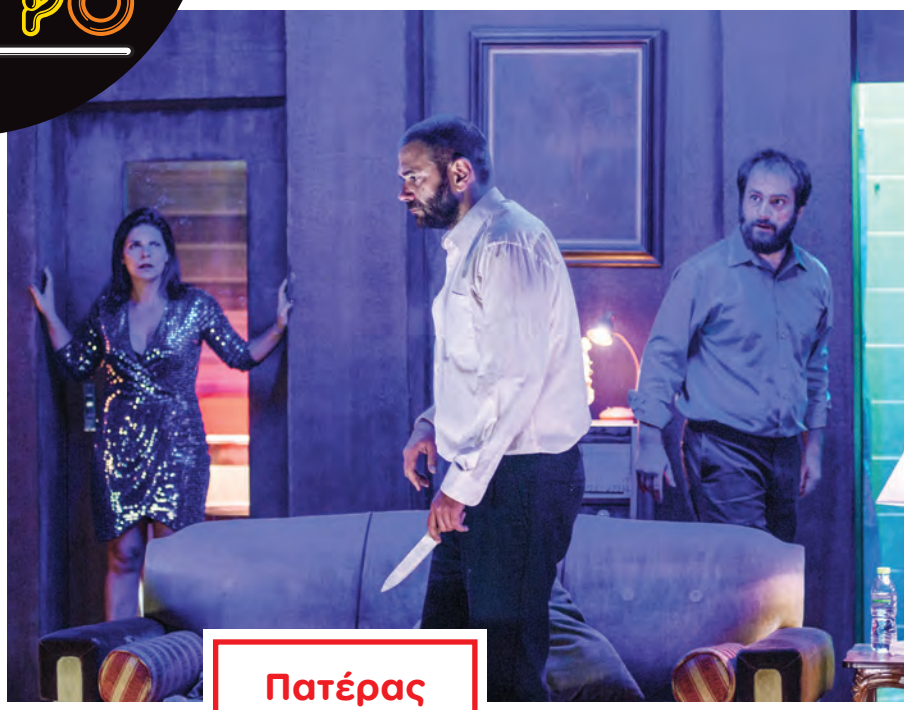

Μάμα Ρόζα

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΙΚΗ

Είμαστε στη Σικελία του 1935, όταν μια πρόσκαιρη «σεξουαλική δυσκολία» του Αντόνιο Μανιάνο, του σούπερ γόη γιου της αγαπητής Τσιτσιλιάνας Μάμα Ρόζα και γνωστού καρδιοκατακτητή Ρώμης και περιχώρων, φέρνει σε κίνδυνο τον γάμο αλλά και τη φήμη του. Η σπαρταριστή κωμωδία του Andre Roussin παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία Κώστα Τσιάνου και μετάφραση Θοδωρή Πετρόπουλου. Πρωταγωνιστούν: Βίκυ Σταυροπούλου, Χρήστος Χατζηπαναγιώτης, Μαρία Φιλίππου, Σωκράτης Πατσίκας, Μαρίνος Κόνσολος, Κωνσταντίνα Κομμάτα κ.ά.

Θέατρο Αλίκη, Αμερικής 4, 2103210021. Τετάρτη & Κυριακή 20.00, Πέμπτη & Παρασκευή 21.00, Σάββατο 18.00 & 21.00

Πατέρας

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΗ

Με αφορμή το κλασσικό αριστούργημα του Α. Στρίντμπεργκ, ο Βασίλης Μπισμπίκης, μετά την επιτυχία της περσινής θεατρικής χρονιάς (Άνθρωποι και ποντίκια), σκηνοθετεί την τραγική κωμωδία «Πατέρας». Στην ιστορία, παραμονή Πρωτοχρονιάς του 2019 κάπου στην Αθήνα, δύο σύζυγοι θα συγκρουστούν μεταξύ τους μέχρι τελικής πτώσεως, με λάφυρο την κυριαρχία πάνω στο παιδί τους. Πρωταγωνιστούν: Μαρίνα Ασλάνογλου, Τάσος Ιορδανίδης, Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Γιάννα Σταυράκη, Νικολέττα Χαρατζόγλου.

Θέατρο Αποθήκη, Σαρρή 40, Ψυρρή, 2103253153. Τετάρτη & Κυριακή 20.00, Πέμπτη & Παρασκευή 21.00, Σάββατο 18.00 & 21.00

5 μεγάλες παραγωγές από τα Αθηναϊκά Θέατρα

Ένας αληθινός κάουμπόι

ΘΕΑΤΡΟ ΜΙΚΡΟ ΧΟΡΝ

Το βραβευμένο γλυκόπικρο κοινωνικό έργο της Μαρίλια Σαμπέρ Τόρρες παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα και στην Ευρώπη! Ένας πατέρας βρίσκεται με την κόρη του λίγο μετά τον θάνατο της συζύγου/μητέρας. Οι δυο τους προσπαθούν να επικοινωνήσουν και να αντιμετωπίσουν τη νέα πραγματικότητα άλλοτε με θυμό και άλλοτε με χιούμορ. Αναπόφευκτα όμως η διαφορά φάσης της ζωής που βρίσκεται αυτή τη στιγμή ο καθένας (νιάτα - γεράματα), αντί να τους ενώσει, τους χωρίζει. Η επικοινωνία μεταξύ τους είναι δύσκολη. Το ίδιο και η αλληλοκατανόηση. Σε μετάφραση Μαρίας Χατζηεμμανουήλ και σκηνοθεσία Ελένης Γκασούκα. Πρωταγωνιστούν: Γιάννης Φέρτης, Ιωάννα Μαυρέα, Βασίλης Μαυρογεωργίου.

Θέατρο Μικρό Χορν, Αμερικής 10. Τετάρτη & Κυριακή 20.00, Πέμπτη & Παρασκευή 21.00, Σάββατο 21.00

Ο θάνατος του εμπόρακου

ΘΕΑΤΡΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Εβδομήντα χρόνια μετά την πρώτη παρουσίαση του έργου στη Νέα Υόρκη (1949), ο Γιώργος Σκεύας σκηνοθετεί το κορυφαίο έργο που χάρισε στον Άρθουρ Μίλλερ το βραβείο Πούλιτζερ. Ο Γουίλυ Λόμαν είναι ένας πλανόδιος πλασιέ που έφαγε τα πόδια του στον δρόμο και τώρα πλέον αισθάνεται άχρηστος. Το αμερικάνικο όνειρο, το κυνήγι του χρήματος, ο καταναλωτισμός και τα υλικά αγαθά είναι μερικά από τα θέματα που πραγματεύεται το έργο, καθιστώντας το ακόμη και σήμερα συγκλονιστικά επίκαιρο. Πρωταγωνιστούν: Δημήτρης Καταλειφός, Μαρία Καλλιμάνη, Γιώργος Νούσης, Γιώργος Ζιόβας, Χρήστος Ευθυμίου, Χαρά Μάτα Γιαννάτου, Τάσος Λέκκας, Δημήτρης Αποστολόπουλος, Γιώργος Πατεράκης, Χρύσα Γκινίκη, Ιοκάστη - Αγαύη Παπανικολάου.

Θέατρο Εμπορικόν, Σαρρή 11, 2103211750. Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 20.30, Τετάρτη & Κυριακή 19.00

ART

ΜΙΚΡΟ ΠΑΛΛΑΣ

Ένας ζωγραφικός πίνακας, εξαιρετικά αφηρημένος, θα γίνει η αιτία να δοκιμαστεί για τα καλά η φιλία τριών ανδρών – άλλωστε πώς μπορούμε να είμαστε φίλοι, όταν ο ένας τολμά κι επενδύει τεράστια ποσά σε ένα έργο που ο άλλος θεωρεί «σκουπίδι»; Η πιο έξυπνη κωμωδία της Γιασμίνα Ρεζά, σε σκηνοθεσία Θοδωρή Αθερίδη, συνεχίζεται για δεύτερη χρονιά, με περισσότερους από 40.000 θεατές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και συνεχόμενα sold out όλη την περσινή θεατρική χρονιά. Σε μετάφραση Σταμάτη Φασουλή, παίζουν Θοδωρής Αθερίδης, Άλκης Κούρκουλος, Μιχάλης Οικονόμου.

Μικρό Παλλάς, Αμερικής 2 (City Link), 2103210025. Τετάρτη & Κυριακή 20.00, Πέμπτη & Παρασκευή 21.00, Σάββατο 18.00 & 21.00

Η σεζόν στο Σύγχρονο Θέατρο

Σύγχρονο Θέατρο, Ευμολπιδών 45, 2103464380,
προπώληση στο ticketplus.gr

87-89

Το Δείπνο

Οκτώβριος 2019 - Ιανουάριος 2020

Μετά τη μεγάλη επιτυχία που γνώρισε την περσινή χρονιά, το διάσημο μπεστ σέλερ του Ολλανδού Χέρμαν Κοχ επιστρέφει και φέτος! Πρόκειται για ένα συγκλονιστικό ψυχολογικό θρίλερ, γραμμένο το 2009, το οποίο προκάλεσε παγκόσμια αίσθηση και έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 25 χώρες στον κόσμο. Στην Ελλάδα ήρθε για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 2018, σε δραματουργική επεξεργασία και σκηνοθεσία της Λίλλυς Μελεμέ και μετάφραση της Κάτιας Σπερελάκη, στο ανανεωμένο Σύγχρονο Θέατρο που πέρασε στα χέρια της Ομάδας Νάμα και της Λυκόφως. Πέντε σημαντικοί πρωταγωνιστές, ο Στέλιος Μάινας, η Άννα Μαρία Παπαχαραλάμπους, ο Λάζαρος Γεωργακόπουλος, η Ευαγγελία Συριοπούλου και ο Γιώργος Κοτανίδης συνεργάζονται με μια ομάδα εξαιρετικών συντελεστών και δημιουργούν μια παράσταση που κινείται στην κόψη του ξυραφιού. Από τη λαμπερή εικόνα δύο ζευγαριών σε ένα υπερπολυτελές εστιατόριο, στις πιο ζοφερές οικογενειακές αποκαλύψεις. Παίζουν επίσης οι Ματίνα Κωστιάνη και Μάτω Μπούκη.

Μεγάλες προσδοκίες

Από 24/1/2020

Το αριστούργημα του Τσαρλς Ντίκενς, η πιο σκοτεινή ερωτική ιστορία όλων των εποχών, ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τις 24 Ιανουαρίου στο Σύγχρονο Θέατρο, σε μια φιλόδοξη παραγωγή σε σκηνοθεσία Λίλλυς Μελεμέ, με τη Φιλαρέτη Κομνηνού, τον Αλέκο Συσσοβίτη, τον Γιώργο Χριστοδούλου και τη Νατάσα Εξηνταβελώνη στους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Οι «Μεγάλες προσδοκίες» έχουν διασκευαστεί για το θέατρο, την τηλεόραση και τον κινηματογράφο, ενώ τους εμβληματικούς ρόλους έχουν ενσαρκώσει κορυφαίοι ηθοποιοί του Χόλιγουντ.

Οι Λαντζέρηδες

Οκτώβριος 2019 - Απρίλιος 2020

Η υπαρξιακή μαύρη κωμωδία του πολυβραβευμένου Καναδού συγγραφέα Morris Panych ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο Σύγχρονο Θέατρο, με την καλλιτεχνική υπογραφή της Ομάδας Νάμα (Ελένη Σκότη - Γιώργος Χατζηνικολάου). Στο υπόγειο ενός πολυτελούς εστιατορίου, οι λαντζέρηδες εργάζονται συντονισμένα ανάμεσα σε ατελείωτες στοίβες πιάτων, αθέατοι απ' τον πάνω κόσμο, που τους στέλνει αδιάκοπα τ' άπλυτά του. Ο Ντρέσλερ, ο αυστηρός προϊστάμενος, για τον οποίο το πλύσιμο των πιάτων είναι τέχνη, καθήκον και αξιοπρέπεια, ο νεοφερμένος Έμετ, που μαθαίνει τη δουλειά και δεν βλέπει την ώρα να ξεφύγει, ο Μος, ο ταλαίπωρος γέρος που εργάζεται εκεί εδώ και δεκαετίες και τέλος, ο Μπάροουζ, που θα έρθει, όταν το προσωπικό ανανεωθεί. Σε διαφορετική φάση της ζωής τους, με ετερόκλητες αντιλήψεις και επιθυμίες, βρίσκονται εκεί κάτω παγιδευμένοι σαν ήρωες του Μπέκετ σε μια ατέρμονη επαναληπτικότητα, σχεδόν σ' ένα κενό χρόνου, και αντιδικούν για το νόημα της δουλειάς τους, για το νόημα της ίδιας της ζωής. Υπάρχει, ωστόσο, νόημα; Σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη και μετάφραση Γιώργου Χατζηνικολάου. Παίζουν: Τάσος Κωστής, Γιάννης Σαρακατσάνης, Κώστας Λάσκος, Αλέξανδρος Μανωλίδης.

*Του **Σωτήρη Πατατζή** σε σκηνοθεσία **Άρη Τρουπάκη**, στην ανακαινισμένη ιστορική σκηνή του **«Αλκυονίς».** Έναρξη στις **13 Νοεμβρίου** για περιορισμένες παραστάσεις.*

Μεθυσμένη Πολιτεία

Κάθε Τετάρτη 19.00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 19.00.

Οι Θεατρικές Σκηνές παρουσιάζουν το λογοτεχνικό έργο του Σωτήρη Πατατζή «Μεθυσμένη Πολιτεία» στην ανακαινισμένη σκηνή του «Αλκυονίς», σε διασκευή Έλσας Ανδριανού και σκηνοθεσία Άρη Τρουπάκη. Η «Μεθυσμένη Πολιτεία» αποτυπώνει μια εποχή, μα αντανακλά ένα θέμα: «Έχω δικαίωμα στην ευτυχία; Και αν ναι, προλαβαίνω να τη γευτώ;»

Στο έργο, η άφιξη ενός μπουλουκιού, εν μέσω μεταξικής δικτατορίας, σε μια επαρχιακή κωμόπολη οδηγεί στην όσμωση των θεατρίνων με τους κατοίκους της περιοχής πυροδοτώντας την ανατροπή μιας «βαλτωμένης» ζωής, μέσα στην οποία οι άνθρωποι επιμένουν πεισματικά να ονειρεύονται· άπαντες! Οι ενδεείς θεατρίνοι ότι θα διαπρέψουν σε μια κοινωνία «πίσω απ' τον ήλιο» με κλασικό ρεπερτόριο, ο Διοικητής της Χωροφυλακής την τελευταία ευκαιρία προαγωγής του, καθώς και τη «διαιώνιση του είδους του», τα μέλη της τοπικής «καλής κοινωνίας» –έκαστος κατά μόνας– ότι δεν έχει χάσει το τρένο της ζωής, μια γυναίκα, που ο γιος της έχει βγει στην παρανομία ως αντιφρονών, τη μετά θάνατον ζωή, ο «λεφτάς» της περιοχής να βρει κάτι άξιο λόγου να ξοδέψει τα λεφτά του, ένας ξενόφερτος επιστήμων να πιστέψει σε κάτι, οι κάτοικοι μια καλύτερη μοίρα. Το αενάως παιδί δεν ονειρεύεται. Ξέρει.

Όλα αυτά, δοσμένα άλλοτε με χιούμορ, άλλοτε με πικρό σαρκασμό και άλλοτε με διάθεση ποιητική κι ονειρική, κάνουν πραγματικά τη **«Μεθυσμένη Πολιτεία»** ένα από τα ωραιότερα βιβλία που γράφτηκαν ποτέ για την καθημερινή ζωή μιας μικρής πολιτείας.

Στον ιστορικό κινηματογράφο **Αλκυονίς**, ο οποίος χαρακτηρίστηκε πρόσφατα μνημείο, μετά την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων. Το σπουδαίο αυτό σημείο πολιτισμού, που λειτούργησε από το 1968 έως το 1990 ως ανεξάρτητο κέντρο δημιουργίας και επανιδρύθηκε το 2014 με τον ίδιο χαρακτήρα, πέρασε πλέον στα χέρια των **Θεατρικών Σκηνών** και από φέτος γίνεται θέατρο.

Παίζουν: *Δημήτρης Ήμελλος, Δημοσθένης Παπαδόπουλος, Κατερίνα Μισιχρόνη, Αλεξάνδρα Παντελάκη, Νίκος Αλεξίου, Βαγγέλης Ψωμάς, Ερατώ Πίσση, Παναγιώτης Κατσώλης, Ερρίκος Μηλιάρης.*

Αλκυονίς, Αμερικής 9, 2103639343, 2103643671, www.theatrikesskines.gr, προπώληση και στο viva.gr

2+2 σπουδαίες παραστάσεις στο Θέατρο Πορεία

Γιούγκερμαν

Τετάρτη & Κυριακή στις 19.30, Πέμπτη & Παρασκευή στις 20.00, Σάββατο στις 20.30

Το εμβληματικό μυθιστόρημα του Μ. Καραγάτση, μετά από 150 sold-out παραστάσεις και 35.000 θεατές, ανεβαίνει ξανά στο θέατρο Πορεία, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Τάρλου και διασκευή Στρατή Πασχάλη. Ο Γιάννης Στάνκογλου και ένα cast 20 πρωταγωνιστών, με μερικές πολύ ενδιαφέρουσες αντικαταστάσεις, θα ξαναζωντανέψουν τη συναρπαστική ιστορία του γοητευτικού και δαιμόνιου Φιλανδού «αλήτη αριστοκράτη», που κάτω απ' τον αδυσώπητο ελληνικό ήλιο θα έρθει αντιμέτωπος με τον εαυτό του, με τον αληθινό έρωτα και με το τραγικό στοιχείο.

Ύψωμα 731

Έως 3/12 Δευτέρα και Τρίτη στις 21.15

Μετά τις διθυραμβικές κριτικές, τη μεγάλη απήχηση που γνώρισε και την επιτυχημένη πορεία του σε Φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού, το Ύψωμα 731 επαναλαμβάνεται στο θέατρο Πορεία για λίγες ακόμη παραστάσεις. Το 1941, στο Ύψωμα 731, ο ολιγάριθμος ελληνικός στρατός κατορθώνει μια συντριπτική νίκη επί του πολυάριθμου ιταλικού στρατού του Μουσολίνι, στην προσπάθεια του τελευταίου να καταλάβει την Ελλάδα. Πληροφορίες που αντλούνται από εφημερίδες και μαρτυρίες της εποχής, καθώς και συνεντεύξεις και απομνημονεύματα ανθρώπων που συμμετείχαν στη μάχη, μεταστοιχειώνονται σε μουσική, κίνηση και λόγο. Σε σκηνοθεσία Άρη Μπινιάρη, με τους Άρη Μπινιάρη, Κωνσταντίνο Σεβδαλή, Βίκτωρα Κουλουμπή, Χρήστο Γεωργόπουλο και Πάνο Σαρδέλη.

Δόξα Κοινή

Πρεμιέρα στις 27 Ιανουαρίου 2020

Ο Δημήτρης Τάρλοου εμπνέεται από το ποίημα του Ανδρέα Εμπειρίκου «Εις την Οδό των Φιλελλήνων» και προτείνει μια παράσταση όπου η ποίηση μετατρέπεται σε δράση, ο θάνατος σε ηδονή και το σκοτάδι διαλύεται κάτω από το υπέρλαμπρο ελληνικό φως. Ο Στρατής Πασχάλης υπογράφει το κείμενο και ενώνει την ποίηση με το θέατρο, ενώ καθημερινές εικόνες, πανάρχαιες τελετουργίες, το γλωσσικό και το πολιτιστικό μας παρελθόν συναιρούνται για να υμνήσουν τον έρωτα, την απόλυτη αξία του ελληνικού πνεύματος, που καθιστά τα πάντα κοινά. Όπως και τη Δόξα. Κοινή. Παίζουν: Αλέξανδρος Βαμβούκος, Λήδα Μανιατάκου, Ηλιάνα Μαυρομάτη, Άρης Μπαλής, Γιάννης Νταλιάνης, Διονύσης Πιφέας, Θάλεια Σταματέλου, Αρετή Τίλη, Σίσσυ Τουμάση, Ορέστης Χαλκιάς.

Η νύχτα της Ιγκουάνα

Πρεμιέρα στις 22 Απριλίου 2020

Ένα από πιο γοητευτικά, αν και λιγότερο παιγμένα στη χώρα μας έργα του Tennessee Williams, έρχεται στο Θέατρο Πορεία σε σκηνοθεσία Μαρίας Μαγκανάρη. Στις αρχές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου σ' έναν απομακρυσμένο λόφο κάπου στο Μεξικό, ένα παρακμιακό ξενοδοχείο γίνεται το καταφύγιο κάποιων περιπλανώμενων ψυχών. Για ένα 24ωρο παρακολουθούμε τους ήρωες να έρχονται αντιμέτωποι με τα ζωτικά τους ψεύδη σχετικά με τη ζωή, τη θρησκεία, την τέχνη. Με τους Κώστα Βασαρδάνη, Μαρία Κεχαγιόγλου, Ανθή Ευστρατιάδου, Σύρμω Κεκέ, Βίκυ Κατσίκα, Θανάση Δόβρη και Γιώργο Μπινιάρη.

91-94

Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5 & 3ης Σεπτεμβρίου 69, Πλατεία Βικτωρίας, 2108210991, 2108210082, www.poreiatheatre.com

*Η sold out κωμωδία των τριών τελευταίων ετών, με τις **580 παραστάσεις** και τους **180.000 θεατές,** επιστρέφει και φέτος στο **Θέατρο Κάππα***

Δείπνο Ηλιθίων

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΠΠΑ

Ο Πιερ Μπροσάν (Πυγμαλίων Δαδακαρίδης), πλούσιος μεγαλοεκδότης στο Παρίσι, οργανώνει κάθε εβδομάδα με τους πλούσιους φίλους του ένα… ιδιότυπο δείπνο: Καθένας βρίσκει έναν «ηλίθιο», τον καλεί στο δείπνο, τρώνε, πίνουν, διασκεδάζουν, γελούν σε βάρος των ανυποψίαστων καλεσμένων τους και στο τέλος, αυτός που έχει φέρει τον πιο τέλειο «ηλίθιο», στέφεται νικητής!

Ο Φρανσουά Πινιόν (Σπύρος Παπαδόπουλος), ένας αθώος, αφελής, καλοπροαίρετος άνθρωπος, είναι ο πολλά υποσχόμενος «ηλίθιος» του Πιερ γι' αυτήν την εβδομάδα. Τον καλεί στον σπίτι του για να γνωριστούν και εν συνεχεία να πάνε στο δείπνο. Κι εδώ αρχίζει μία σειρά από ανατροπές, όπου διαλύονται τα πάντα. Ο Πινιόν με την αφέλεια και την αθωότητά του, προκαλεί απανωτούς σεισμούς. Μέσα σε λίγη ώρα, ο άτρωτος "man of the year", Πιερ, αποδομείται και γίνεται αξιοθρήνητος ανθρωπάκος. Τελικά, ποιος απ' τους δύο είναι ο ηλίθιος;

Εκατό λεπτά γέλιου και ασταμάτητων ανατροπών, στην πολυβραβευμένη κωμωδία του Φρανσίς Βέμπερ, που ανεβαίνει συνεχώς σε ολόκληρο τον κόσμο, ενώ αρκετές είναι και οι κινηματογραφικές του μεταφορές. Σε σκηνοθεσία Σπύρου Παπαδόπουλου και μετάφραση Νικολέτας Κοτσαηλίδου.

Παίζουν: *Σπύρος Παπαδόπουλος, Πυγμαλίων Δαδακαρίδης, Βασίλης Ρίσβας, Άννα Μενενάκου, Χρήστος Σπανός, Ξανθή Γεωργίου, Δημήτρης Μαυρόπουλος.*

Τετάρτη 19.00 (λαϊκή απογευματινή), Πέμπτη 21.00, Παρασκευή 21.00, Σάββατο 18.00 & 21.00, Κυριακή18.00 & 21.00

Θέατρο Κάππα, Κυψέλης 2, Κυψέλη, 2107707227, 2108827000, προπώληση και στο viva.gr

Τρεις εξαιρετικές παραστάσεις στο Επί Κολωνώ

Άγριος σπόρος

Κάθε Τετάρτη, Παρασκευή & Σάββατο 21.15, Κυριακή 19.30

Μία από τις πιο επιτυχημένες παραστάσεις των τελευταίων χρόνων, σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη, από την Ομάδα Νάμα, συνεχίζει για 5η χρονιά στην Κεντρική Σκηνή του Επί Κολωνώ. Ένα έργο για τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία με ανάγλυφες όλες τις παθογένειες ενός λαού που έχει μάθει να είναι θύμα και θύτης την ίδια στιγμή. Ένα επαρχιακό τοπίο όπου η ανυπακοή σε διατάξεις και νόμους αποτελεί καθημερινή άσκηση επιβίωσης. Ο ήρωας δεν κατανοεί ποτέ με ακρίβεια τους λόγους για τους οποίους θεωρείται ύποπτος. Η απολογία του είναι πάντα αδύναμη, γιατί το κατηγορητήριο βασίζεται πάντα σε μισές αλήθειες. Αλλά όταν η μισή αλήθεια συμπληρώνεται από προκατάληψη είναι αρκετή για να σε καταδικάσει. Παίζουν οι Στάθης Σταμουλακάτος, Χριστίνα Μαριάνου, Χρήστος Κοντογεώργης.

Η βασίλισσα της ομορφιάς

Από 13 Δεκεμβρίου

Ένα από τα σημαντικότερα έργα της παγκόσμιας σύγχρονης δραματουργίας έρχεται στο Επί Κολωνώ, από την Ομάδα Νάμα, σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη. Το έργο του Ιρλανδού Μάρτιν ΜακΝτόνα είναι ένα σύγχρονο κλασικό έργο που ακολουθεί τη σπουδαία παράδοση της ιρλανδικής δραματουργίας. Μια τραγωδία για την ανθρώπινη μοναξιά, με μαύρο, διαβρωτικό χιούμορ, με έντονο σασπένς και μεγάλες ανατροπές. Η ιστορία διαδραματίζεται σε μια μικρή επαρχιακή πόλη της Ιρλανδίας στις αρχές της δεκαετίας του '90, όπου δύο γυναίκες ζουν μόνες τους: η ηλικιωμένη αυταρχική Μαγκ Φόλαν και η 40χρονη κόρη της Μωρήν, η οποία τη φροντίζει. Η σχέση τους είναι μια σχέση αγάπης και μίσους, που κάνει τη συμβίωσή τους σχεδόν αφόρητη σε έναν ανελέητο αλληλοσπαραγμό. Τη ζωή τους θα ανατρέψει η εμφάνιση του Πάτο Ντούλυ, ενός άνδρα που επιστρέφει για λίγο στην πόλη του και έχει πάντα στο μυαλό του, είκοσι χρόνια τώρα, τη Μωρήν ως τη βασίλισσα της ομορφιάς της μικρής τους πόλης. Παίζουν: Αγορίτσα Οικονόμου, Σοφία Σεϊρλή, Αντώνης Τσιοτσιόπουλος, Γιώργος Κατσής.

Ο Τζόνι πήρε το όπλο του

Δευτέρα & Τρίτη 21.00

Ο Τζο, ένας νεαρός Αμερικανός στρατιώτης, τραυματίζεται φρικτά κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και ακρωτηριάζεται στα χέρια και τα πόδια, χωρίς όραση και ακοή, με διαλυμένο πρόσωπο και, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των γιατρών, με κατεστραμμένο εγκέφαλο. Όμως ο Τζο, καταδικασμένος σε μια ολοκληρωτική σιωπή, αρχίζει ξαφνικά να σκέφτεται, να αισθάνεται, να ονειρεύεται και να θυμάται, διαψεύδοντας τις εκτιμήσεις της επιστήμης. Το βιβλίο κέρδισε το Εθνικό Βραβείο Βιβλίου των ΗΠΑ, ενώ η ταινία, που σκηνοθέτησε ο συγγραφέας, πήρε το Διεθνές Βραβείο του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ Καννών. Το αντιπολεμικό αριστούργημα του Ντάλτον Τράμπο, σε σκηνοθεσία Θάλειας Ματίκα, με τη μορφή θεατρικού μονόλογου από τον Τάσο Ιορδανίδη στον ρόλο του Τζο.

ℹ Επί Κολωνώ, Ναυπλίου 12 & Λένορμαν 94, Κολωνός, 2105138067

96-98

99

Η μέση διάρκεια ζωής των πλυντηρίων

ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΟΒΑ

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα το έργο της ***Ελίζε Βιλκ***

Μια ιστορία της διπλανής πόρτας που εκτυλίσσεται κάπου στην επαρχία και διηγείται τη ζωή μιας τριμελούς οικογένειας. Με το κλείσιμο ενός μεγάλου εργοστασίου της πόλης τους, λόγω οικονομικής κρίσης, δημιουργήθηκε ένα μεγάλο ποσοστό ανεργίας. Μεταξύ των ανέργων που παρέμειναν στην πόλη και δεν μετανάστευσαν στο εξωτερικό, είναι και αυτή η οικογένεια. Ο πατέρας, ο Τζίκο, είναι άνεργος δύο χρόνια και βρίσκει τον τελευταίο μήνα μια ευκαιριακή δουλειά, ράβει μάτια σε λούτρινα αρκουδάκια στο σπίτι του κρυφά από τη γυναίκα του. Με τα λεφτά που βγάζει θα πάει στη συναυλία της Μαντόνα γιατί είναι ερωτοχτυπημένος μαζί της.
Η μητέρα βρίσκει δουλειά σε μια επιχείρηση που φτιάχνει φέρετρα για χάμστερ. Τον υπόλοιπο χρόνο της τον περνάει μπροστά στην τηλεόραση, εθισμένη στις τηλεαγορές ψωνίζει διάφορες αηδίες. Και η κόρη δουλεύει ως υπάλληλος αλλά είναι εγκλωβισμένη σε έναν παράνομο δεσμό με τον παντρεμένο γείτονα. Καθένας κάνει τα δικά του όνειρα. Ζουν τη δική τους τρέλα, τη δική τους φαντασίωση. Τι είναι όμως αυτό που θα τους αλλάξει τη ζωή;

ℹ Σε σκηνοθεσία Νίκου Σακαλίδη, η μετάφραση είναι του Βαγγέλη Δουκουτσέλη. Παίζουν: Μαίρη Ραζή, Σωτήρης Τσόγκας, Κωνσταντίνα Matwali Κουτουλάκη. Αχαρνών & Ηπείρου 39, 2108818326. Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 20.00

Πέντε παραγωγές που θα μείνουν αξέχαστες από την People Entertainment Group

Chicago

ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Το παγκοσμίου φήμης έργο των Τζον Κάντερ, Φρεντ Εμπ και Μπομπ Φόσι, ένα από τα κορυφαία μιούζικαλ που παρουσιάστηκαν ποτέ, ανεβαίνει στο πιο ιστορικό θέατρο της πόλης, το «Θέατρο Ολύμπια» (πρώην Λυρική Σκηνή), από τις 11 Δεκεμβρίου. Μια υπερπαραγωγή με 34 συντελεστές επί σκηνής, σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, που πραγματεύεται τον κυνισμό των media και τις αδικίες του δικονομικού συστήματος, ενώ βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν τη δεκαετία του 1920. Την απόδοση στα ελληνικά υπογράφει ο Γεράσιμος Ευαγγελάτος. Πρωταγωνιστούν: Νάντια Μπουλέ, Μαρία Διακοπαναγιώτου, Αργύρης Πανταζάρας/Αιμιλιανός Σταματάκης (διπλή διανομή), Μίνως Θεοχάρης, Γιάννης Ποιμενίδης και η Δάφνη Λαμπρόγιαννη.

Θέατρο Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Μαρία Κάλλας. Με τρεις preview παραστάσεις στις 13, 14 & 15/11. Πρεμιέρα στις 11 Δεκεμβρίου. Προπώληση στο viva.gr, πληροφορίες στο 2168004868.

The Phantom of the Opera

Christmas Theater, Αθήνα & Μέγαρο Μουσικής, Θεσσαλονίκη

Το σπουδαιότερο μιούζικαλ όλων των εποχών, του Andrew Lloyd Webber, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, με τους αυθεντικούς πρωταγωνιστές του West End του Λονδίνου! Το Φάντασμα της Όπερας, ένα πλάσμα με φωνή αγγέλου φτιαγμένο από σκοτάδια και θρύλους, ερμηνεύει ο superstar του παγκόσμιου μουσικού θεάτρου Ben Forster, που κατέκτησε όλο τον κόσμο ως Ιησούς στο Jesus Christ Superstar. Στο ρόλο της νεαρής πριμαντόνας Κριστίν η Celinde Schoenmaker, μία από τις πιο αγαπημένες ερμηνεύτριες του West End.

Πρεμιέρα στη Θεσσαλονίκη στις 8 Ιανουαρίου στο Μέγαρο Μουσικής και στην Αθήνα την 1η Φεβρουαρίου στο Christmas Theater. Η παράσταση είναι στα αγγλικά με ελληνικούς υπέρτιτλους. Για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων. Προπώληση στο viva.gr, πληροφορίες στο 2168004868.

ΒΕΡΒΕΡΙΤΣΑ Reloaded

ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΜΠΕΤΗ

Χαρακτηρίστηκε ως η κωμωδία της χρονιάς και έρχεται στο ανακαινισμένο Θέατρο Λαμπέτη για δεύτερη χρονιά. Στο έργο, σε κείμενο και σκηνοθεσία Νίκου Μουτσινά, ένα ζευγάρι που αντιμετωπίζει προβλήματα στο γάμο του, θα χαθεί κάπου στην Πεντέλη και θα βρεθεί σε ένα παρατημένο θερμοκήπιο, όπου ζουν τρεις πολύ παράξενες αδελφές. Η Άινχόνχεν με τις αδερφές της Άινχόνχεν η οποία είναι μουγγή και κουτσή και Άινχόνχεν η οποία είναι τυφλή και κουφή. Τι θα συμβεί μέσα στην κρεβατοκάμαρα του θερμοκηπίου; Θα μπορέσουν να ξεφύγουν από τις τρεις αδερφές; Παίζουν: Νίκος Μουτσινάς, Ματίνα Νικολάου, Φανή Γεωργακοπούλου, Σύνθια Μπατσή, Ελευθερία Μπενοβία.

Θέατρο Λαμπέτη, Λεωφ. Αλεξάνδρας 106, Αμπελόκηποι. Προπώληση στο viva.gr, πληροφορίες στο 2168004868

Μαμά

ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

Το βραβευμένο έργο της Marta Barcelo, που έκανε αίσθηση στο κοινό, αποτελεί ένα εξαίρετο δείγμα της σύγχρονης σκηνής του ισπανικού θεάτρου και μιλάει για την πανανθρώπινη σχέση μεταξύ μάνας και παιδιού. Ο Γιώργος Σουλεϊμάν, μετά τη μεγάλη επιτυχία της «Ουρανίας», που αγαπήθηκε πολύ από το θεατρικό κοινό, κέρδισε ένα ακόμα στοίχημα σκηνοθετώντας την Ελένη Καστάνη, σε έναν ρόλο ζωής για εκείνη και την Ευγενία Σαμαρά, η οποία αποτέλεσε μία αποκάλυψη στο ρόλο της κόρης. Σε μετάφραση Μαρίας Χατζηεμμανουήλ.

Νέο Θέατρο Βασιλάκου, Προφήτου Δανιήλ 3 & Πλαταιών, Κεραμεικός. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.15. Προπώληση στο viva.gr, πληροφορίες στο 2168004868.

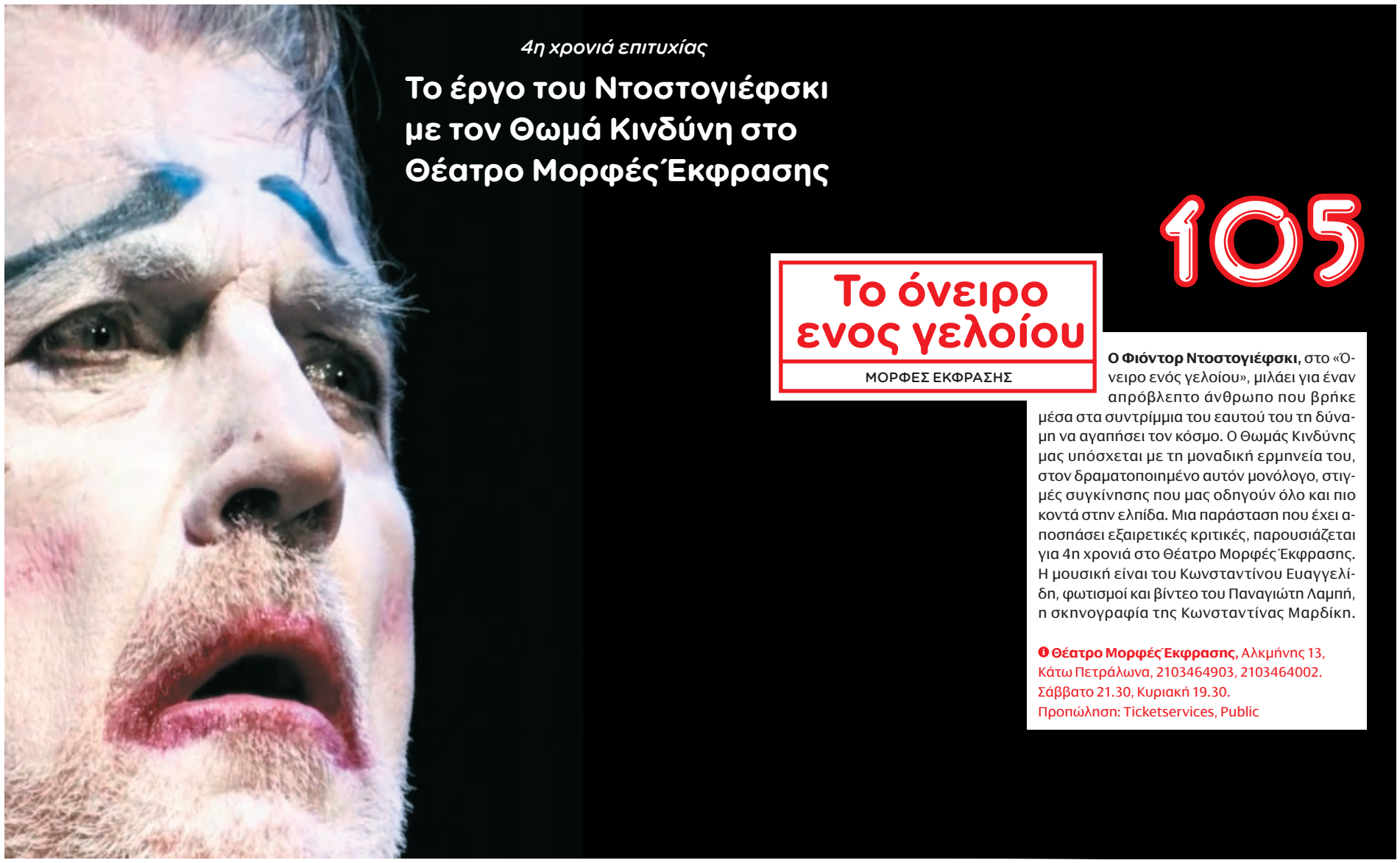

Του Κουτρούλη ο Γάμος

ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

Η Σμαράγδα Καρύδη σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στη σπαρταριστή πολιτική σάτιρα του Ραγκαβή, του 1845, με τον Νίκο Κουρή στο ρόλο του Κουτρούλη. Ο Μανόλης Κουτρούλης, ένας ευκατάστατος ράφτης απ' τη Σύρο, φτάνει στην Αθήνα για να ζητήσει σε γάμο την φιλόδοξη Ανθούσα, κόρη του ξενοδόχου Σπύρου. Η Ανθούσα έχει κρυφά απ' τον πατέρα της σχέση με τον Λεωνίδα Ξανθούλη, έναν νεαρό αστυνομικό γραφέα και προκειμένου να αποφύγει τον γάμο με τον Κουτρούλη του θέτει έναν όρο: Για να γίνει γυναίκα του θα πρέπει να εγκαταλείψει τη ραπτική και να γίνει υπουργός! Στη σκηνή και μια ομάδα καταξιωμένων αλλά και νεότερων ηθοποιών και μουσικών που παίζουν, χορεύουν, τραγουδάνε και ερμηνεύουν τα τραγούδια της παράστασης σε μουσική του Μίνου Μάτσα.

Νέο Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου, Προφήτου Δανιήλ 3 & Πλαταιών, Κεραμεικός. Προπώληση στο viva.gr, πληροφορίες στο 2168004868.

4η χρονιά επιτυχίας

Το έργο του Ντοστογιέφσκι με τον Θωμά Κινδύνη στο Θέατρο Μορφές Έκφρασης

105

Το όνειρο ενος γελοίου

ΜΟΡΦΕΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Ο Φιόντορ Ντοστογιέφσκι, στο «Όνειρο ενός γελοίου», μιλάει για έναν απρόβλεπτο άνθρωπο που βρήκε μέσα στα συντρίμμια του εαυτού του τη δύναμη να αγαπήσει τον κόσμο. Ο Θωμάς Κινδύνης μας υπόσχεται με τη μοναδική ερμηνεία του, στον δραματοποιημένο αυτόν μονόλογο, στιγμές συγκίνησης που μας οδηγούν όλο και πιο κοντά στην ελπίδα. Μια παράσταση που έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές, παρουσιάζεται για 4η χρονιά στο Θέατρο Μορφές Έκφρασης. Η μουσική είναι του Κωνσταντίνου Ευαγγελίδη, φωτισμοί και βίντεο του Παναγιώτη Λαμπή, η σκηνογραφία της Κωνσταντίνας Μαρδίκη.

Θέατρο Μορφές Έκφρασης, Αλκμήνης 13, Κάτω Πετράλωνα, 2103464903, 2103464002.
Σάββατο 21.30, Κυριακή 19.30.
Προπώληση: Ticketservices, Public

1

2

3

4

5

106-111

Η Vision ARTT παρουσιάζει για τη θεατρική σεζόν 2019-2020 έξι δυνατές κομεντί

Κρατήσεις για όλες τις παραστάσεις στο 2108955191

Beginning

ΘΕΑΤΡΟ 104

4 Μια ξεχωριστή κομεντί γεμάτη συγκίνηση. Ένα απρόσμενο ξεκίνημα στο τέλος ενός πάρτι. Μια Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Ο Ντάνυ και η Λώρα δεν έχουν τίποτα κοινό, κι όμως τελικά κάτι θα τους οδηγήσει στον μεγάλο έρωτα. Σκηνοθεσία: Τάσος Ιορδανίδης. Παίζουν: Θάλεια Ματίκα, Γιάννης Δρακόπουλος.
Θέατρο 104, Ευμολπιδών 41, Γκάζι, 2103455020

Εύα & Νόρα

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΚΜΗΝΗ

2 Μια τρυφερή ερωτική ιστορία μεταξύ δύο γυναικών και ενός τρίτου προσώπου που μπαίνει ανάμεσά τους. Μια θεατρική παράσταση γεμάτη χιούμορ και πολλές αλήθειες. Σκηνοθεσία: Γιάννης Διαμαντόπουλος. Παίζουν: Θεοδώρα Σιάρκου, Αννίτα Κούλη, Ελεονώρα Αντωνιάδου. Φιλική συμμετοχή: Σοφία Αδαμίδου.
Θέατρο Αλκμήνη, Αλκμήνης 8-12, Κάτω Πετράλωνα, 2103428650

Striptease

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΚΜΗΝΗ

5 Μια Striptease επιθεώρηση bobó. 4 αγόρια ραπάρουν, σαρκάζουν, συγκινούνται, περιδινίζονται στην παραφορά και την εξάντληση της ζωής των 20s. Σκηνοθεσία: SO 7 (Φρόσω Κορρού, Δημήτρης Κουρούμπαλης). Παίζουν: Σπύρος Κατσιάνος, Σταύρος Τσουμάνης, Σωτήρης Μανίκας, Διονύσης Λάνης.
Θέατρο Αλκμήνη, Αλκμήνης 8-12, Κάτω Πετράλωνα, 2103428650

Ο τρίτος είναι πιο γλυκός

ΘΕΑΤΡΟ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ

3 Ένα ερωτικό γαϊτανάκι που προκαλεί μια γλυκιά παραζάλη στην καλύτερη παράδοση του γαλλικού βουλεβάρτου. Μια ψυχαγωγική εμπειρία αντίδοτο στην καθημερινότητα. Σκηνοθεσία, διασκευή: Αντώνης Γαλέος. Παίζουν: Γιώργος Καφετζόπουλος, Βλάσσης Χρυσικόπουλος, Γιώργης Παρταλίδης.
Θέατρο Μεταξουργείο, Ακαδήμου 14, Μεταξουργείο, 2105234382

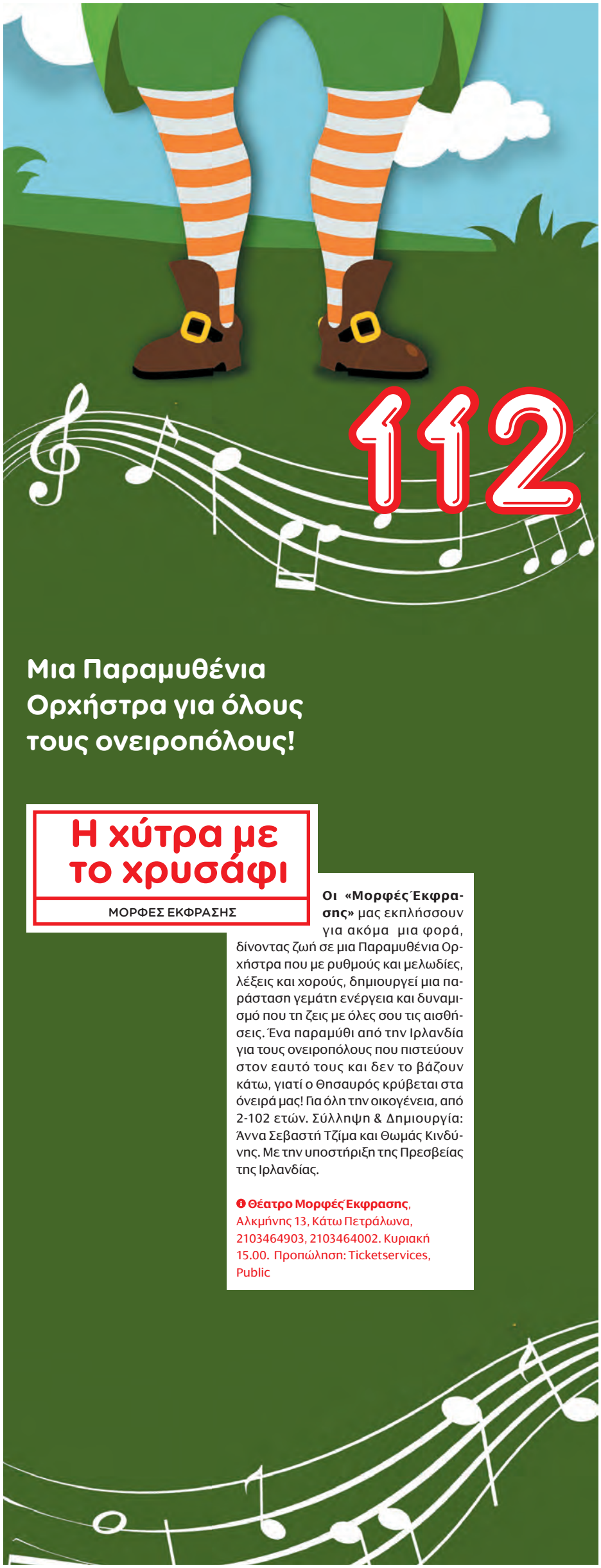
Replay

ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

1 Μια ξεκαρδιστική ρομαντική κωμωδία για όσους ξέρουν από αταίριαστους έρωτες και για όσους θέλουν να μάθουν. Ένας άντρας, μια γυναίκα, μια χαμένη γάτα, οκτώ χρόνια τρελού πάθους και κόντρας. Σκηνοθεσία: Αυγουστίνος Ρεμούνδος. Παίζουν: Αννίτα Κούλη, Τριαντάφυλλος Δελής.
Από Δεκέμβριο στο **Νέο Ελληνικό Θέατρο του Γιώργου Αρμένη**, Σπύρου Τρικούπη 34, 2108253489

ΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Σε θεατρικό κείμενο Σοφίας Αδαμίδου, Μυρώδη Αδαμίδη και σκηνοθεσία Τριαντάφυλλου Δελή. Παίζουν: Σάννυ Χατζηαργύρη, Αντιγόνη Δρακουλάκου.
1 Νέο Ελληνικό Θέατρο του Γιώργου Αρμένη, Σπύρου Τρικούπη 34, 2108253489

Μια Παραμυθένια Ορχήστρα για όλους τους ονειροπόλους!

Η χύτρα με το χρυσάφι

ΜΟΡΦΕΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Οι «Μορφές Έκφρασης» μας εκπλήσσουν για ακόμα μια φορά, δίνοντας ζωή σε μια Παραμυθένια Ορχήστρα που με ρυθμούς και μελωδίες, λέξεις και χορούς, δημιουργεί μια παράσταση γεμάτη ενέργεια και δυναμισμό που τη ζεις με όλες σου τις αισθήσεις. Ένα παραμύθι από την Ιρλανδία για τους ονειροπόλους που πιστεύουν στον εαυτό τους και δεν το βάζουν κάτω, γιατί ο Θησαυρός κρύβεται στα όνειρά μας! Για όλη την οικογένεια, από 2-102 ετών. Σύλληψη & Δημιουργία: Άννα Σεβαστή Τζίμα και Θωμάς Κινδύνης. Με την υποστήριξη της Πρεσβείας της Ιρλανδίας.

Θέατρο Μορφές Έκφρασης, Αλκμήνης 13, Κάτω Πετράλωνα, 2103464903, 2103464002. Κυριακή 15.00. Προπώληση: Ticketservices, Public

Οι Τέσσερις Εποχές του Βιβάλντι

ΚΠΙΣΝ

Μια παράσταση για το μέλλον του πλανήτη, με συμπαραγωγή τη ***LIDL ΕΛΛΑΣ***

Μια εντυπωσιακή παράσταση που πραγματεύεται το «καυτό» θέμα της επιβίωσης του πλανήτη, με έναν τρόπο άμεσο και καθόλου ηθικολογικό, έκανε πρεμιέρα στις 3 Νοεμβρίου στην Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Με αφορμή και όχημα την κυκλικότητα του χρόνου, η παράσταση *«Τέσσερις εποχές»*, βασισμένη στο ομώνυμο έργο του Βιβάλντι, πραγματεύεται με έξυπνο και ευφάνταστο τρόπο τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης της Lidl Ελλάς, η οποία είναι χορηγός και συμπαραγωγός.

Θέματα που συζητιούνται όλο και περισσότερο, όπως η μείωση του πλαστικού, η ανακύκλωση και η κυκλική οικονομία, ζωντανεύουν στη σκηνή με μοναδικό τρόπο. Η ιδέα της ανακύκλωσης βρίσκεται στον πυρήνα της δραματουργίας της παράστασης, ενώ είδη μιας χρήσης, από πλαστικές σακούλες και μπουκάλια μέχρι πλαστικά καλαμάκια και γάντια, μεταμορφώνονται σε εντυπωσιακά κοστούμια. Η παράσταση δεν ηθικολογεί αλλά δίνει μια βιωματική αίσθηση της οικολογικής καταστροφής που έχει επέλθει ήδη από τις συνέπειες της αλόγιστης χρήσης των φυσικών πόρων και της εγωιστικής και υποκριτικής στάσης απέναντι στη φύση.

Παράλληλα με την παράσταση, η εκδήλωση πλαισιώθηκε και από εργαστήρι ισορροπημένης διατροφής για γονείς με διαδραστικό περιεχόμενο με την ψυχολόγο-ψυχοθεραπεύτρια Λάρα Σουές, αλλά και με εργαστήριο σκηνογραφίας από ανακυκλώσιμα υλικά για παιδιά.

Είναι η πρώτη φορά που μια επιχείρηση λιανικού εμπορίου συνεργάζεται με έναν εμβληματικό εθνικό φορέα, καλλιεργώντας την οικολογική συνείδηση και παράγοντας πολιτισμό.

Δύο υπερπαραγωγές από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού

ΘΕΑΤΡΟ

*Το sequel του «Σμύρνη μου αγαπημένη», από τη **Μιμή Ντενίση***

Το έργο της Μιμής Ντενίση *«Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη»* ανεβαίνει στο «ΘΕΑΤΡΟΝ» του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» σε παραγωγή του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού όντας το πρώτο ελληνικό θεατρικό sequel, καθώς αποτελεί συνέχεια του *«Σμύρνη μου αγαπημένη»*, που συγκλόνισε εκατοντάδες χιλιάδες θεατές και έγινε μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες στην ιστορία του ελληνικού θεάτρου. Στο έργο, το οποίο γράφτηκε μετά από ενδελεχή έρευνα σε κείμενα ελληνικά και ξένα, Θεσσαλονικιών συγγραφέων και Εβραίων, η αρχόντισσα της Σμύρνης Φιλιώ Μπαλτατζή και τα παιδιά της καταφέρνουν να επιζήσουν της Μικρασιατικής καταστροφής και μετά από μεγάλες περιπέτειες καταλήγουν στη Μακεδονία. Η Σαλονίκη γίνεται η πατρίδα των προσφύγων. Το έργο είναι μια μεγάλη νωπογραφία της εποχής με φόντο την πολιτική κατάσταση μέσα από προσωπικές ιστορίες και με τη μουσική της εποχής από τα σεφαραδίτικα, μέχρι τα ρεμπέτικα και τον Αττίκ, να αναδεικνύουν τις αισθητικές και πολιτιστικές αντιθέσεις ανάμεσα σε ντόπιους και πρόσφυγες. Κείμενο και σκηνοθεσία: Μιμή Ντενίση. Πρωταγωνιστεί η Μιμή Ντενίση και με αλφαβητική σειρά: Αλέξανδρος Αντωνόπουλος, Γιώργος Αρμένης, Νικολέττα Βλαβιανού, Κατερίνα Γερονικολού, Μαρία Εγγλεζάκη, Λευτέρης Ελευθερίου, Δημήτρης Μακαλιάς, Μιχάλης Μητρούσης, Κωνσταντίνα Μιχαήλ, Νίκη Παλληκαράκη, Όλγα Πολίτου, Δήμητρα Σιγάλα, Αναστασία Σκοπελίτη, Γιάννης Τσιμιτσέλης, Αντιγόνη Ψυχράμη. Ζωντανά επί σκηνής ο Ανδρέας Κατσιγιάννης με τον Σωτήρη Μαργώνη.

Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη

Τετάρτη & Πέμπτη 19.00, Παρασκευή & Σάββατο 20.00, Κυριακή 18.30

*Το σπουδαίο έργο του **Ντίκενς** σε μια υπερπαραγωγή για μικρούς και μεγάλους*

Ο «Όλιβερ Τουίστ» του Καρόλου Ντίκενς, σε απόδοση, θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία της Κωνσταντίνας Νικολαΐδη και έναν 20μελή θίασο εξαιρετικών ηθοποιών, ανεβαίνει στο «ΘΕΑΤΡΟΝ» του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος». Πρόκειται για το κλασικό και διαχρονικό έργο του Ντίκενς με τον νεαρό Όλιβερ, που έχει εμπνεύσει άπειρες κινηματογραφικές και θεατρικές παραγωγές, σε μία υπερπαραγωγή για μικρούς και μεγάλους με την οξυδερκή και φρέσκια σκηνοθετική ματιά, πλούσια κοστούμια και σκηνικά από τη Μαρία Φιλίππου, πρωτότυπη μουσική του Γιάννη Οικονόμου και χορογραφίες από τη Χριστίνα Φωτεινάκη. Ο Όλιβερ Τουίστ είναι ο ήρωας-σύμβολο που καταφέρνει να διατηρήσει την καλοσύνη και την ηθική του μέσα σε ένα ζοφερό και άδικο κόσμο. Ο Ντίκενς, μέσα από αυτό το έργο, στηλιτεύει τις άθλιες συνθήκες που επικρατούσαν στην εποχή του στην Αγγλία, όπου η ανθρώπινη ζωή έχει μικρή αξία και οι πολλοί ζουν σε απόλυτη φτώχεια, σε μία κοινωνία μεγάλων αντιθέσεων. Το έργο είναι επίκαιρο και στις μέρες μας, όπου παιδιά ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και στερούνται βασικών αναγκών. Ο Ντίκενς καταλήγει με μία νότα ελπίδας και αισιοδοξίας, υποστηρίζοντας πως το καλό μπορεί να θριαμβεύσει και πως η αθωότητα, η αλήθεια και η αγνότητα, αρετές που ανάγονται στην ουσία της παιδικότητας, μπορούν να διασωθούν ακόμα και μέσα σε ένα περιβάλλον ανέχειας και κοινωνικών ανισοτήτων. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους: Ρένος Χαραλαμπίδης, Τάσος Κωστής, Κωνσταντίνος Κάππας, Μαρία Αντουλινάκη. Όλιβερ Τουίστ ο Διονύσης Πιφέας.

Όλιβερ Τουίστ

Σάββατο 14.30 & Κυριακή 11.30

«ΘΕΑΤΡΟΝ», Πειραιώς 254, Ταύρος, 2122540300

116

Το Σημείο Τομής (Our Basement)

ALTERA PARS

Για τον έρωτα, τη μοναξιά, τα όνειρα, την επιβίωση

Το πρώτο θεατρικό έργο της Μαρθίλιας Σβάρνα στα Αγγλικά, μεταφράστηκε με τίτλο «Το Σημείο Τομής» και παίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Το έργο αγγίζει θέματα όπως η μοναξιά, η ανάγκη για δημιουργία, για έρωτα, είναι ένα αληθινό έργο που εκφράζει τα όνειρα κάθε ανθρώπου, για ένα καλύτερο μέλλον. Όμως τις περισσότερες φορές μια πραγματικότητα ξυπνάει άλλες ανάγκες, όπως της επιβίωσης και επιστροφή στις ρίζες μας – και τότε όλα μπορεί να ανατραπούν. Στην υπόθεση, δύο νέοι καλλιτέχνες στα τέλη της δεκαετίας του '60 στη Νέα Υόρκη αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον και ονειρεύονται έναν ιδανικό κόσμο. Η σκηνοθεσία είναι του Γιώργου Σίμωνα. Ερμηνεύουν οι Μαρθίλια Σβάρνα και ο Λάμπρος Κωνσταντέας.

Altera Pars, Μεγ. Αλεξάνδρου 123, Κεραμεικός, 2103410011. Δευτέρα και Τρίτη 21.00.

VAULT

*Στη σκηνή του Πολυχώρου **VAULT***

118-119

Η Ψιλικατζού

Κυριακή 21.15 & Δευτέρα 19.00

Μετά από 100 παραστάσεις την περασμένη σεζόν και λόγω της μεγάλης αποδοχής από κοινό και κριτικούς, «Η Ψιλικατζού», βασισμένη στο αιχμηρό, αστείο και βαθιά συγκινητικό Best Seller βιβλίο της Κωνσταντίνας Δελημήτρου, σε θεατρική διασκευή - σκηνοθεσία Δημήτρη Καρατζιά, με την Ελένη Ουζουνίδου στον ομώνυμο ρόλο, συνεχίζει την πετυχημένη πορεία της στον Πολυχώρο VAULT. Μια Ψιλικατζού (Ελένη Ουζουνίδου) που με τη βοήθεια της αδερφής της (Άννα Ψαρρά) θα μας αφηγηθεί την ιστορία της μέσα από το μαγαζάκι της. Την απίστευτη ιστορία μιας γυναίκας που το μόνο που ήθελε ήταν να γίνει μητέρα.

Ο άνθρωπος ελέφαντας

Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 18.15

Η πραγματική ιστορία του Τζον Μέρρικ, γνωστού και ως Ανθρώπου Ελέφαντα, ενός τραγικά παραμορφωμένου άντρα που έζησε στο Βικτωριανό Λονδίνο το 1880. Η ζωή του υπήρξε πηγή έμπνευση για τις τέχνες και τα γράμματα και το πολυβραβευμένο έργο του Bernard Pomerance ανεβαίνει σε διασκευή και σκηνοθεσία Κοραή Δαμάτη στον Πολυχώρο VAULT, με αφορμή τα 40 χρόνια από το πρώτο του ιστορικό ανέβασμα στο Broadway.

Πολυχώρος VAULT Theatre Plus, Μελενίκου 26, Γκάζι, Βοτανικός, 2130356472, 6949534889

117

Ο Πατέρας

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΦΑ

*Το σπουδαίο έργο του **Στρίντμπεργκ,** σε σκηνοθεσία **Άκι Βλουτή**, σε παραγωγή της Εταιρείας **Συν-Επί** στο Θέατρο Άλφα*

Το έργο του Σουηδού δραματουργού Αυγούστου Στρίντμπεργκ περιγράφει τη συγκρουσιακή σχέση ενός ζευγαριού, με αφορμή μια διαφωνία ως προς την ανατροφή και τον τόπο διαμονής της κόρης τους. Στην πραγματικότητα, όμως, ο Στρίντμπεργκ έχει γράψει ένα έργο για τον έρωτα και ταυτόχρονα τη σκληρότητα στη σχέση των συζύγων, τη μέχρι τελικής εξόντωσης «μάχη» άντρα και γυναίκας για την επιβολή στην οικογένεια. Ο Άκις Βλουτής προσεγγίζει το έργο του σημαντικού συγγραφέα ως θέατρο φτιαγμένο από όνειρο και παιδικές μνήμες, ως μοναδικό μέσο με το οποίο κάποιος μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα. Και ως ένα κομμάτι της αστερόσκονης, από την οποία είναι κι ο άνθρωπος πλασμένος. Σε μετάφραση Ερρίκου Μπελιέ, με τον Άκι Βλουτή, συμπρωταγωνιστεί η Δήμητρα Χατούπη.

Παίζουν ακόμη: Λουκία Πιστιόλα, Πέτρος Παπαζήσης, Αλέξης Διαμαντής, Ηλέκτρα Τσαγκανά. Παρασκευή & Σάββατο 21.00, Κυριακή 19.00.
Θέατρο Άλφα, 28ης Οκτωβρίου (Πατησίων) 37 & Στουρνάρη 51, Πολυτεχνείο, 6944966140

120

Δρακοδόντι

ΘΕΑΤΡΟ ΡΟΕΣ

*Η νέα συνεργασία των **Χαϊνηδων** με την ομάδα **Κι όμΩς κινείται** έρχεται στο Θέατρο Ροές από τις 23 Νοεμβρίου*

Μια συνδυαστική παράσταση, βασισμένη στο έργο «Δρακοδόντι», από τη δισκογραφία των Χαΐνηδων, σε στίχους του Δημήτρη Αποστολάκη και σε σκηνοθεσία - χορογραφία της ομάδας χορού και ακροβασίας Κι όμΩς κινείται. Πρόκειται για ένα έμμετρο παραμύθι, χωρισμένο σε αφηγηματικά μέρη, τραγούδια και οργανικά μέρη. Μέσα σε αυτή τη μουσική σύνθεση, η ομάδα Κι όμΩς κινείται δημιουργεί μια παράσταση χορού με στοιχεία ακροβασίας.

Οι Χαΐνδες: *Δημήτρης Αποστολάκης (λύρα, τραγούδι), Δημήτρης Ζαχαριουδάκης (κιθάρα, τραγούδι), Peter Jacques (τρομπέτα, φλικόρνο, κλαρίνο, νέι, Τάκης Κανέλλος (τύμπανα), Σπυριδούλα Μπάκα (τραγούδι), Μιχάλης Νικόπουλος (λαούτο, μαντολίνο, μπουζούκι, τραγούδι), Γιάννης Νόνης (μπάσο).*
Η ομάδα Κι όμΩς κινείται: *Μάλκομ Γεωργούλης, Νώντας Δαμόπουλος, Χριστόφορος Μακατσώρης, Αλέξανδρος Νούσκας - Βαρελάς, Χριστίνα Σουγιουλτζή, Λία Χαμπλοθώρη.*

Θέατρο Ροές, Ιάκχου 16, Γκάζι, 2103474312 Σάββατο & Κυριακή 21.00.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

www.nkt.gr

ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ

του Σάιμον Στήβενς

Βασισμένο στο μυθιστόρημα του Μαρκ Χάντον

2ος ΧΡΟΝΟΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ
Ακαδημίας 3, Αθήνα
Τ: 210 3636144
210 3625520

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΚΡΟΝΧΟΛΜ

του Τζόρντι Γκαλθεράν

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

ΣΤΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΑΝΕΣΙΣ
Λεωφ. Κηφισίας 14,
Αθήνα
Τ: 210 771 8943

Ο ΘΕΙΟΣ ΒΑΝΙΑΣ

του Άντον Τσέχωφ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΚΑΝΑΡΗ

ΣΤΟ
BIOS MAIN
Πειραιώς 84,
Αθήνα
Τ: 210 3425335

Ο ΓΛΑΡΟΣ

του ΆντονΤσέχωφ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
- ΦΡΥΝΙΧΟΥ
Φρυνίχου 14, Αθήνα
Τ: 210 322 2464

style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

H&M
Δερμάτινα μποτάκια, συλλογή H&M x Giambattista Valli, €249

KARL LAGERFELD
Τσαντάκι μέσης €165

IKEA
Συρταριέρα Nikkeby €109

EASTPAK
Βαλίτσα με ροδάκια, συλλογή Eastpak x Andy Warhol, €140

SWATCH
Ρολόι Skinrouge, σειρά Skin Irony 42, €150

Κόκκινο, το χειρότερο χρώμα για πλυντήριο και το καλύτερο χρώμα για χειμώνα

TED BAKER
Καμπαρντίνα €430

YAMAMAY
Παντόφλες με φούντα €16,95

MAHJONG BOUTIQUE
Κουτί και ημερολόγιο Moleskine με θέμα Pokemon €43

ARMANI EXCLUSIVE
Δερμάτινα μποτάκια

BENETTON
Μάλλινο παλτό με μπαλώματα €329

TEZENIS
Κάλτσες με τον Snoopy €6,99

GLAMAZON

Κορίτσια, βαστάτε γερά!

Όλες οι συμμαθήτριές μου, με πρώτη και καλύτερη την Τζένιφερ Άνιστον, έχουν αποκτήσει τις πιο υπέροχες, ξανθές, χρυσομελί και στο χρώμα της ανοιχτής καραμέλας, ανταύγειες

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αυτές είναι οι εικονικές συμμαθήτριές μου, με την παλιοσειρά Τζέι Λο, τη Χάλι με το πιο χάλκινο μπαλαγιάζ που φοιτούσε σε μεγαλύτερη τάξη και τη Ρις Γουίδερσπουν σε μικρότερη. Όλες τους υπέροχες, κουκλάρες. Δίνουν μια γερή σκουντιά στα στερεότυπα.

Οι συμμαθήτριές μου στην κανονική ζωή, αυτές που έχω δει τελευταία, κι αυτές μια χαρά είναι. Και δεν έχουν καμία σχέση με το πώς ήταν μέσα τους και έξω τους οι γυναίκες πριν από καμιά εικοσαετία. Οι πραγματικές συμμαθήτριές μου βαδίζουν άνετα στο κόκκινο χαλί της μικρής, όμορφης επαρχιακής πόλης που ζουν, και ζουν πραγματικά. Μακριά από το άγχος, όπως λένε, της Αθήνας, που κάνει τα νεύρα τους κουρέλια και τσατάλια.

Δεν ξέρουν. Το πιο χαοτικό, αγχωτικό και κουραστικό είναι να δουλεύεις στην τηλεόραση. Μάτια πρησμένα, κουρασμένα, με κύκλους. Η καρδιά σου να λαχανιάζει. Τι τράβηξε και η Μέγκιν Κέλι. Δεν είναι για όλους και για όλες αυτά. Ας πούμε, οι «δικές μου» δεν μασάνε. Έχουν περάσει πολύ πιο δύσκολα. Η Ρις στο *«Big Little Lies»* και η Τζένιφερ στο *«Cake»*.

Πιο ξεκούραστες παρά ποτέ η Άνιστον με τη Γουίδερσπουν συναντιούνται στο *«The Morning Show»* (Apple Tv app), που θέλω άμεσα να κάνω binge watching με ζεστή σοκολάτα, αλλά με στέβια. Παρά το πρωινό ξύπνημα και το κουβάρι της ιστορίας που ξετυλίγεται γύρω από ένα σκάνδαλο σεξουαλικής παρενόχλησης και άλλα πολλά οι δύο ηθοποιοί δείχνουν απίθανα φρέσκες και σέξι. Α, και με υπέροχα ρούχα.

Η δραματική σειρά είναι αυτό που λέμε στα ελληνικά all star cast, με Τζένιφερ Άνιστον και Ρις Γουίδερσπουν να υποδύονται δύο πολύ έξυπνες και δυναμικές γυναίκες, φευ σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο στον οποίο καταφέρνουν να επιβιώσουν και ενίοτε να επιβληθούν, με τη γυναικεία έννοια. Με μια κίνηση. Φλαπ. Όπως γυρίζει η ομελέτα.

CITY GUIDE

ΦΩΤΟ © ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

The Thread
(Το Νήμα)

Η σπουδαία χορευτική παράσταση του **Russell Maliphant** έρχεται στο Μέγαρο

Μετά τη μεγάλη επιτυχία που γνώρισε στη Μέκκα του χορού, το Sadler's Wells του Λονδίνου, αλλά και στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, η χορευτική παράσταση «The Thread» («Το νήμα») έρχεται στο Μέγαρο Μουσικής. Η μεγάλη αυτή διεθνής παραγωγή, στην οποία η ελληνική παράδοση συνυπάρχει αρμονικά με τον σύγχρονο χορό, ανεβαίνει σε σκηνοθεσία – χορογραφία του Russell Maliphant, μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου, φωτισμούς του Michael Hulls και κοστούμια της Μαίρης Κατράντζου, ενώ ερμηνεύει σύνολο 18 χορευτών. Η παράσταση, η οποία αποτελεί μια ιδέα της ιδρύτριας της ΛΑΒΡΥΣ, Γεωργίας Ηλιοπούλου, ονομάστηκε «The Thread» από τον μίτο της Αριάδνης, από το νήμα που ενώνει, που οδηγεί, που μπορεί να μας ταξιδέψει σε κόσμους ασύμβατους φαινομενικά, φωτίζοντας υπόγειες συγγένειες που οι άνθρωποι διστάζουν να αποδεχτούν. Σε μια συμπαραγωγή των ΛΑΒΡΥΣ, Sadler's Wells, Marche Teatro, Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. - **Νατάσσα Καρυστινού**

INFO
20-24/11 και 3,4,6,7,8/12 στην Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη. 2107282333, megaron.gr

After ΘΕΑΤΡΟ

5 στέκια που σε περιμένουν μέχρι αργά με την παρέα μετά την παράσταση

ΚΥΒΕΛΗ

Το στέκι της Κυψέλης για πριν και μετά το θέατρο

Η Κυψέλη δικαίως έχει τον τίτλο της «θεατρικής γειτονιάς». Όχι μόνο για τα δεκάδες θέατρα που έχουν γράψει τη δική τους ιστορία, αλλά και για όλους εκείνους τους ηθοποιούς που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν εδώ. Μια τόσο θεατρόφιλη γειτονιά δεν θα μπορούσε να μην έχει το δικό της θεατρόφιλο στέκι, έναν τόπο συγκέντρωσης για να συζητά τις παραστάσεις μόλις αυτές τελειώσουν. Το στέκι αυτό είναι η Κυβέλη. Ονομάστηκε έτσι από την τρανή ηθοποιό του ελληνικού θεάτρου, Κυβέλη Αδριανού, και είναι σημείο αναφοράς για όλη την Κυψέλη. Πάνω ακριβώς στη –σχεδόν κινηματογραφική– πλατεία Αγίου Γεωργίου θα ευχαριστηθείς δεκάδες νόστιμους μεζέδες και πιάτα της ελληνικής κουζίνας (που ταυτόχρονα όμως έχουν και μια δημιουργική ματιά). Παράγγειλε οπωσδήποτε την τηγανιά από μοσχαρίσιο συκώτι με πιπεριές και κρεμμύδι, το κοτόπουλο «χαρακίρι», τη βελούδινη τυροκαυτερή με φέτα και κόκκινη πιπερίτσα, τα ζουμερά κεμπαπάκια… Με τίποτα μη φύγεις χωρίς να δοκιμάσεις τους ωραιότερους κολοκυθοκεφτέδες που έχεις φάει ποτέ! Οι συχνοί θαμώνες ξέρουν ότι κάπου εκεί στις 22.00-22.30 τα τραπέζια γεμίζουν ξαφνικά από παρέες ηθοποιών και θεατές (για αυτό καλό είναι να κάνεις κράτηση έγκαιρα). Είναι η ώρα που η αυλαία πέφτει, τα θέατρα κλείνουν, αλλά η νύχτα έχει ακόμα πολλές ιστορίες να αφηγηθεί. Ηθοποιοί και κοινό θα συναντηθούν για μία ακόμη φορά εδώ, στα τραπέζια της Κυβέλης. Θα τσουγκρίσουν τα ποτήρια, θα γελάσουν, όλοι θα γίνουν μια παρέα. Έτσι είναι… Το καλό φαγητό πάντα μας ενώνει.

● ***Επτανήσου 15, Κυψέλη, 210 8219406, Fb: @kivelirest Και delivery, Insta: kyveli_kypseli***

ΜΙΓΑΔΑ

Ο γύρος του κόσμου στην Πραξιτέλους

Αν οι μιγάδες έχουν τη φήμη των πιο όμορφων γυναικών, η Μιγάδα Κουζίνα είναι ξακουστή για τη νοστιμιά της. Με ένα μενού που ακολουθεί τα ταξίδια των μεγάλων εξερευνητών, το πιο κοσμογυρισμένο εστιατόριο στην πόλη σε ταξιδεύει στις γεύσεις του κόσμου, μπλέκοντας τις κουζίνες της υφηλίου μεταξύ τους και δημιουργώντας νέες γαστρονομικές εκπλήξεις. Δοκίμασε τη σούπα των Mestizos με γλυκιά κολοκύθα, τις νούγιες (δηλαδή noodles) από μετάξι με τρία τυριά, οπωσδήποτε το «Burrito που ξέρει πολλά και μιλάει λίγο»… Για όποιον θέλει να εξερευνήσει ακόμα περισσότερο τις νοστιμιές του κόσμου, υπάρχουν τα "Explorer's Bowls", που συνδυάζουν διαφορετικές κουζίνες στο ίδιο βαθύ πιάτο. Άρχισε παραγγέλνοντας το Marco Pol(l)o Bowl με ρύζι basmati, chutney γιαουρτιού, φιλέτο κοτόπουλο, guacamole, φασόλια, σαλάτα και cheddar sauce και μη σταματήσεις μέχρι να βρεις την Αμερική… Tip: Στη Μιγάδα θα βρείτε μια μεγάλη ποικιλία vegetarian και vegan πιάτων. Extra tip: Τα ταξίδια συνεχίζονται και στη γειτονιά του Ψυρρή όπου η Μιγάδα μόλις άνοιξε δεύτερο street food spot!

● ***Πραξιτέλους 6, 210 3316488/ Θέμιδος 1, Ψυρρή, 210 3241515, www.migada.gr, Fb: @MigadaStreetFood***

PO' BOYS

Μετά την παράσταση είναι η ώρα για το... μυστικό burger!

Ας κάνουμε μια ομόφωνη παραδοχή: μετά το θέατρο πεινάς. Και πεινάς πολύ. Επιπλέον θες ένα ήσυχο, ζεστό μέρος να συζητήσεις όλα όσα μόλις είδες, ιδανικά μαζί με πολλές μπίρες. Προσθέτοντας λοιπόν όλες τις απαιτήσεις (ακατανίκητη πείνα, ζεστό περιβάλλον κοντά σε θέατρο, μπίρες), αναπόφευκτα έρχεται στο μυαλό το Po' Boys. Ο παράδεισος του αυθεντικού bbq βρίσκεται σε μία από τις μεγαλύτερες θεατρικές πιάτσες της Αθήνας, πράγμα που μάλλον έχεις ήδη καταλάβει, αφού η μυρωδιά του σιγοκαπνισμένου για ώρες κρέατος σε τράβηξε με το που βγήκες από το θέατρο. Θα μπορούσαμε να προτείνουμε όλο τον κατάλογο (το αξίζει άλλωστε) αλλά θα κάνουμε τη διαφορά και θα προτείνουμε κάτι που δεν βρίσκεται καν στο μενού. Το μυστικό burger του Po' Boys είναι μια υπερπαραγωγή, ένας σωστός βασιλιάς των burgers. Ταυτόχρονα όμως είναι και τόσο μυστικό που για να το κάνεις δικό σου πρέπει πρώτα να πεις στη σερβιτόρα τον κωδικό: «Δεν μιλάμε για το μυστικό burger».

● ***Αγαθάρχου 12& Λεπενιώτου, Ψυρρή, 2103234672, Fb: @PoBoysBarbeque***

GYPSY JUNGLE

Ελληνικό sushi, tapas και cocktails σε μια πραγματική... ζούγκλα!

Οι περαστικοί της Αιόλου κοντοστέκονται στον αριθμό 27, με έκπληξη κοιτούν το εσωτερικό του νεοκλασικού κτιρίου. «Είναι δυνατόν να στήθηκε μια τροπική ζούγκλα στο κέντρο της πόλης;». Ναι είναι, αν και οφείλουμε να πούμε ότι αυτή η ζούγκλα δεν είναι καθόλου συνηθισμένη. Σε ένα εντελώς ονειρικό τοπίο, περιτριγυρισμένος από μπλε παπαγάλους, φτερωτά ψάρια, μαϊμούδες, τίγρεις και τροπικά φυτά, στο Gypsy Jungle θα απολαύσεις τον καφέ σου από τις 09.00 το πρωί, θα δοκιμάσεις ένα υπέροχο brunch η συνέχεια, όμως, είναι που θα σε αφήσει με ανοιχτό το στόμα... Έχεις ξανακούσει ποτέ για ελληνικό sushi; Στην άγρια ομορφιά αυτής της ζούγκλας θα δοκιμάσεις nigiri με φαγκρί και γαύρο μαρινάτο, ρολάκια γαρίδες σαγανάκι ή με φάβα και χταπόδι, μέχρι και μια... χωριάτικη σαλάτα που μεταμορφώθηκε sushi! Θα βρεις ακόμα πεντανόστιμα tapas και signature cocktails που θα πιεις με μουσική υπόκρουση τις πιο κεφάτες μουσικές. Στο τέλος θα επιστρέψεις στο αστικό τοπίο της Αγίας Ειρήνης με μικρά χορευτικά βήματα και όλα θα μοιάζουν αλλιώς.

● ***Αιόλου 27, Μοναστηράκι, 2103252335, instagram: gypsyjungleathens***

GULLIVER

Το σαγηνευτικό all day bar που κρύβεται στη στοά της Κολοκοτρώνη

Με έμπνευση τις περιπέτειες του Gulliver το ατμοσφαιρικό αυτό all day bar ξεκίνησε το γευστικό ταξίδι του πριν ένα χρόνο στη στοά της Κολοκοτρώνη, πίσω από την παλιά Βουλή. Ανοίγει από τις 9 το πρωί σερβίροντας υπέροχο καφέ, πλούσια πρωινά και brunch (δοκιμάστε οπωσδήποτε τα αφράτα pancakes που θα συναντήσετε σε διάφορες εκδοχές). Το απόγευμα είναι η ώρα του aperitivo, το οποίο και θα απολαύσετε μαζί με λαχταριστά πλατό αλλαντικών και τυριών ή με κάποιο άλλο εξίσου ακαταμάχητο finger food. Το βράδυ όμως, όταν τα φώτα χαμηλώνουν και οι μαύρες μουσικές δυναμώνουν ελαφρώς είναι που ξεδιπλώνει όλη τη μαγεία του. Είναι αυτή η «μυστηριώδης» ατμόσφαιρα που τυλίγει το Gulliver και το κάνει το ιδανικό σημείο για να πιείτε ένα ποτό (υπάρχει μεγάλη ποικιλία σε ουίσκι) ή ένα signature cocktail μετά την θεατρική παράσταση στα γειτονικά θέατρα. Έχει μια κινηματογραφική γοητεία αυτό το bar, μία σαγήνη που δεν συναντάς εύκολα και που σου εντείνει την αίσθηση ότι εδώ παίρνεις και εσύ μέρος σε μια θεατρική παράσταση. Καθημερινά υπάρχουν residents djs που παίζουν από jazz μέχρι funk, ενώ οι Κυριακές είναι αφιερωμένες σε εκθέσεις, επικά parties και live που σε ταξιδεύουν μουσικά ως την άλλη άκρη της Γης.

● ***Κολοκοτρώνη 11, 2103238199, Fb: @GulliverAthensBar***

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Κεντρικόν, Ξανά ανοιχτό ένα ιστορικό εστιατόριο της Αθήνας

Πάμε σαν άλλοτε με καινούργια «γκάζια»

Περίμενε κατέβασε τα ρολά κάνοντας τους Αθηναίους να κουνήσουν θλιμμένα το κεφάλι… ακόμα ένα αγαπημένο στέκι του κέντρου που δεν άντεξε στον χρόνο, τη κρίση, τα «νέα» δεδομένα. Όμως το Κεντρικόν, ανοιχτό από το 1960 στο ίδιο σημείο, τόπος συνάντησης επιχειρηματιών αλλά και στέκι μεγάλων ονομάτων της αθηναϊκής πολιτικής, καλλιτεχνικής αφρόκρεμας –από τον Κάρολο Κουν και τον Χατζηδάκι μέχρι τον Αντρέα Παπανδρέου και τον Λευτέρη Παπαδόπουλο-, απλά άλλαξε χέρια. Του πήρε ένα χρόνο περίπου να ανακαινισθεί (εκ βάθρων), και εδώ και λίγες μέρες άνοιξε και πάλι τις πόρτες του στο κοινό. Βρέθηκα στα τραπέζια του από τους πρώτους και μεταδίδω. Στην καινούργια του ζωή, το εστιατόριο επιλέγει σύγχρονη αισθητική και «απαλή» πολυτέλεια για να ντύσει τον χώρο του. Έχει αναδείξει κάποια δυνατά στοιχεία του ένδοξου παρελθόντος όπως την σκάλα που οδηγεί στον πάνω όροφο, την πέτρα στους τοίχους, κρατάει κάποιους από τους παλιούς πίνακες. Συμπληρώνει με ξύλο, μάρμαρο Διονύσου, μπρούτζο σε λίγες και κομψές δόσεις, υπέροχα φωτιστικά και υπέρκομψα λειτουργικά έπιπλα όπως οι πολύ ωραίες, ντυμένες με πράσινο δέρμα πολυθρόνες στα τραπέζια φαγητού. Κεντρική ιδέα στην κουζίνα του είναι η επιστροφή στην αυθεντική ελληνική «κατσαρόλα», αυτήν άλλωστε τιμούσε από πάντα και το παλιό, ιστορικό εστιατόριο… «αν θέλαμε κάτι άλλο, δεν θα το λέγαμε Κεντρικόν», μου λέει ο σημερινός ιδιοκτήτης. Το οποίον, το μεσημέρι, τότε που στα πέριξ κινούνται εργαζόμενοι και επιχειρηματίες του κέντρου, η βάση είναι τα γνωστά, χαραγμένα με χρυσά γράμματα στη ιστορία, ελληνικά πιάτα: παπουτσάκια, κατσικάκι στο φούρνο με πατάτες ή φρικασέ, σαλάτα αθηναϊκή με ψάρι, λαχανοντολμάδες, αρακάς, γιουβαρλάκια, μοσχαράκι κοκκινιστό με ρύζι ή πουρέ ενώ τώρα που κρυώνει ο καιρός θα προστεθούν σούπες και όσπρια. Υπάρχει μια σειρά από σαλάτες και ορεκτικά, όπως σπανακόπιτα με χειροποίητο φύλλο, κεφτεδάκια σμυρνέικα, μύδια σαγανάκι. Το βράδυ η κάρτα φαγητού ακολουθεί πιο σύγχρονους δρόμους, κινείται σε ψάρι και κρέας και τότε προτείνει ριζότι και γιουβέτσι αστακού, λαυράκι ceviche, τατάκι τόνου με ταχίνι-γουασάμπι, χτένια με πουρέ κουνουπιδιού, γλώσσα Menier, ψάρι μεγάλο σχάρας ψημένο στο αλάτι. Ή short ribs, αρνίσια παϊδάκια γαλλικής κοπής με κους κους, σπαλομπριζόλα από ελληνική μοσχίδα φυσικής ωρίμανσης με πατάτες οφτές, rib eye από Waguy Αυστραλίας και άλλα πολλά. Το πολύ καλό, -και επικροτώ-, είναι πως ευχαρίστως «μπερδεύουν» μεσημεριανή και βραδινή κάρτα, δηλαδή αν κάποιος πάει βράδυ και ορεχτεί τα μεσημεριανά κολοκυθάκια αυγολέμονο (και φυσικά υπάρχουν) μπορεί να τα παραγγείλει. Και το αντίστροφο. Υπάρχει και μια υπέροχη μπάρα και ψηλά τραπέζια με stools για να πιει κανείς το ποτό του, (κλασικά αλλά και signature cocktails), ή ένα ποτήρι κρασί (πολλές και ενδιαφέρουσες ετικέτες), με κάποιο πλατό τυριών. Μου άρεσε πολύ το καινούργιο, μπορεί να χρειάζεται σε κάποια σημεία βελτίωση όπως κάθε μαγαζί που περπατάει τα πρώτα του βήματα, όμως είδα την χαρά και το πείσμα των ιδιοκτητών που θέλουν να αναβιώσουν στιγμές παλιές και ένδοξες και να χαρίσουν στην Αθήνα αυτό που κάθε πρωτεύουσα δικαιούται: ένα καλό, ιστορικό και διαχρονικό εστιατόριο που σέβεται τον εαυτό του και τον πελάτη του. ●

TASTE POLICE
Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

Κολοκοτρώνη 3, Αθήνα, 2103232482, κάθε μέρα από τις 12 (και με ελληνικό πρωινό)

ΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΝΗ

Προσφύγια
Κιμαδόπιτα καραμανλού
Φετόπιτα καπνιστή
Μπουγιουρντί μπαρούτ
Σουτζουκόπιτα με αυγά μάτια

Γλυκά
Μπακλαβάς Πολίτικος
Καζάν ντιπί
Μαλεμπί με κατσικίσιο γάλα
Κιουνεφέ με τυρί

Νέα πιάτα,
αποκλειστικά στο «Εργαστήρι»

ΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΝΗ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΕΡΜΟΥ 119, 210 3219 119
ΜΕΖΕΤΖΙΔΙΚΟ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 1 & ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, 210 3254 184
ΠΑΣΤΙΡΜΑΤΖΙΔΙΚΟ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 41, 210 3217 238
www.karamanlidika.gr

Ζεστά Πιάτα
Πλιγούρι με κουκουνάρι
Καβουρμάς με αυγά
Σουτζουκάκια Αϊβαλιώτικα
Μουσακάς καραμανλίδικος
Σπαλομίτα αργοψημένη
Μαντί καραμανλίδικο
Χιουνκιάρ μπεγιεντί

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια
του Εργαστηρίου μας
στο νεοκλασικό κτήριο
της οδού Ερμού 119, στην Αθήνα.
Δευτέρα 11 Νοεμβρίου 2019, 16:00 - 19:00

Από τον **ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ***

«Οι Λαντζέρηδες» του Morris Panych σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη στο Σύγχρονο Θέατρο

Τα γρανάζια του συστήματος

Ο Καναδός συγγραφέας, σκηνοθέτης και ηθοποιός, βραβευμένος στην πατρίδα του Μόρις Πάνιτς, ο οποίος το 2004 παντρεύτηκε τον σύντροφο και συνεργάτη του Ken MacDonald, με το έργο του «The Dishwashers» (2005) που ο μεταφραστής του Γιώργος Χατζηνικολάου απέδωσε επιτυχώς ως «Οι λαντζέρηδες», τέμνει το παλιό όσο και πάντοτε επίκαιρο στις καπιταλιστικές κοινωνίες ζήτημα των κοινωνικών ανισοτήτων.

Εικονοποιώντας την κοινωνική διαστρωμάτωση, τοποθετεί την υπόθεση στα έγκατα ενός πολυτελούς εστιατορίου, εκεί όπου εργάζονται οι λαντζέρηδες του τίτλου, έχοντας γύρω τους στοίβες από πιάτα που κατεβαίνουν με το εσωτερικό ασανσεράκι, ενώ με το ίδιο ανεβαίνουν και πάλι στην κουζίνα καλοπλυμένα και γυαλιστερά. Εκεί, τα άμεμπτα στην εμφάνιση πιάτα θα υποδεχτούν τις περίτεχνες σπεσιαλιτέ των μαγείρων για να καταλήξουν στα τραπέζια των πλούσιων πελατών.

Αυτά εξηγεί ο προϊστάμενος λαντζέρης Ντρέσλερ παραστατικά στον νεοαφιχθέντα στη δουλειά Έμετ, ανάγοντας το πλύσιμο των πιάτων όχι μόνο σε τέχνη αλλά και σε ανάδειξη υπευθυνότητας, της «αόρατης υπευθυνότητας», όπως υπο-τιτλοφορείται η ελληνική παράσταση, την οποία οφείλουν οι εργαζόμενοι να συναισθάνονται. Γι' αυτόν, το άρτιο πλύσιμο των πιάτων, των ποτηριών, των άλλων σκευών κουζίνας είναι μια ευθύνη απέναντι στα αόρατα αφεντικά, απέναντι στις γαστριμαργικές συνταγές που υποδέχονται επάνω τους, απέναντι στους πελάτες, οι οποίοι με τον παραμικρό λεκέ πάνω στο πιάτο θα το επιστρέψουν δημιουργώντας τεράστια προβλήματα στη διεύθυνση του εστιατορίου. Ο Ντρέσλερ έχει συμβιβαστεί απόλυτα με τη θέση του και τα καθήκοντα που απορρέουν από αυτήν. Αντίθετα, ο Έμετ, οικονομικά κατεστραμμένος από λάθος κινήσεις, από θαμώνας του εστιατορίου βρίσκεται στη θέση του λαντζέρη, την οποία όμως βλέπει ως κάτι προσωρινό.

Η ένταξη του «νέου» στη νέα δουλειά και, κατ' επέκταση, στη νέα κοινωνική τάξη αποτελεί το αντικείμενο των λεκτικών συγκρούσεων των δύο λαντζέρηδων, την ίδια στιγμή που ο τρίτος, ο ηλικιωμένος και άρρωστος Μος, ένας άνθρωπος που στη ζωή του δεν έκανε άλλο από το να πλένει (πιάτα, αυτοκίνητα, τζάμια) έχει, εν αγνοία του, ήδη απολυθεί από τη διεύθυνση. Ο Ντρέσλερ δεν τολμά να τον ενημερώσει, βοηθώντας τον πλαγίως οικονομικά και αφήνοντάς τον να δουλεύει, ενώ ο Έμετ είναι αυτός που έχει προσληφθεί στη θέση του.

Η κουζίνα επί σκηνής έχει μακρά ιστορία στο θέατρο. Ήδη, από τον 19ο αιώνα, και κυρίως με τον νατουραλισμό, η σκηνογραφία κουζίνας και οι σκηνές κατανάλωσης φαγητού συναντώνται στις σκηνοθεσίες του Αντουάν, του Στανισλάβσκι, σε έργα των Τσέχωφ, Στρίντμπεργκ κ.ά., ενώ στα μέσα του 20ού αιώνα *«Η κουζίνα»* του Άρνολντ Ουέσκερ, με τη σκηνοθεσία της Μνουσκίν, θα αποτελέσει σταθμό για το είδος.[1]

Ο Γιώργος Χατζηνικολάου δημιουργεί ένα εντυπωσιακό σκηνικό για το «αόρατο» μιας κουζίνας, τη σκοτεινή και διόλου δημιουργική πλευρά της. Μια κατασκευή όπου βρίσκονται στοιβαγμένα εκατοντάδες πιάτα, λάστιχα πλυσίματος, πιατοθήκες, ασανσέρ. Σε αυτό τον χώρο, οι τρεις λαντζέρηδες, ακολουθώντας απόλυτα προγραμματισμένες και επαναλαμβανόμενες κινήσεις, παραλαμβάνουν τα βρόμικα πιάτα, τα πλένουν, τα σκουπίζουν, τα τοποθετούν στις θέσεις τους με την ακρίβεια μηχανήματος.

Πρόκειται για τις αρτιότερες σκηνοθετικές στιγμές της παράστασης, τόσο με τον άψογο συγχρονισμό των τριών ηθοποιών όσο και με την ανάδειξη, μέσω της εικόνας, της πλήρους εργαλειοποίησης της ανθρώπινης εργασίας: καταμερισμός έργου και επαναληπτικότητα, παράγοντες αποξένωσης του ανθρώπου από την πραγματική ουσία του υπέρτατου αγαθού που είναι η εργασία του.

Σε μία από τις σκηνές, η ρυθμική επανάληψη των κινήσεων των ηθοποιών και οι ήχοι της φωνής τους υποβοηθούνται από το έντονο, σχεδόν εκκωφαντικό επαναληπτικό ηχητικό εφέ που παραπέμπει σε ήχους εργοστασίου, ενώ σε μιαν άλλη, ο ρυθμικός ήχος και οι κινήσεις συνοδεύονται από τα φωτιστικά εφέ, με τις σκιές τροχών και γραναζιών να προβάλλονται δίπλα, περιβάλλοντας τον χώρο του πλυντηρίου. Γρανάζια ως μεταφορά της αδιάλειπτης κίνησης των εργαζόμενων, ως μεταφορά των ίδιων αυτών ανθρώπων που έχουν μηχανοποιηθεί, χάνοντας την ατομική τους υπόσταση, ξεχνώντας τα όνειρά τους, άλλες φιλοδοξίες. Σαν αυτές που ο Έμετ προσπαθεί να μεταδώσει στον άρρωστο Μος, προτείνοντάς του να ταξιδέψει. Αόρατα γρανάζια, τέλος, που εξασφαλίζουν την απρόσκοπτη λειτουργία της κοινωνίας.

Την ένταξη στη νέα του κατάσταση (εργασιακή, κοινωνική) υπό τον όρο της απο-εργαλειοποίησης, της αλλαγής των συνθηκών εργασίας θα επιδιώξει ο Έμετ, βρίσκοντας όμως αδιαπέραστο εμπόδιο μπροστά του τον πλήρως ενταγμένο Ντρέσλερ, ο οποίος έχει ιδεολογικοποιήσει και δώσει ταυτόχρονα αισθητική διάσταση στη λαντζέρικη δουλειά του. Είναι η προσωποποίηση του μη έχοντος ταξική συνείδηση ατόμου.

Ειρωνική πινελιά, μια μεγάλη πολυθρόνα που ο αρχι-λαντζέρης χρησιμοποιεί για να διαβάζει την εφημερίδα του και απαγορεύει σε όποιον άλλο να την χρησιμοποιεί. Ένα αδιαμφισβήτητο σύμβολο του στάτους που κατέχει στα υπόγεια της κουζίνας. Η κοινωνική ιεραρχία επαναλαμβάνεται πανομοιότυπη και στα κατώτερα στρώματα, όπως έχει δείξει ήδη ο Ζαν Ζενέ με τα έργα του.

Ωστόσο, ο Έμετ, ασυμβίβαστος όχι με την εργασία αλλά με τις συνθήκες, θα αποδράσει, θα βρεθεί με όποιον τρόπο μπορεί ξανά στους πελάτες του εστιατορίου, χωρίς αυτό να σημαίνει τελικά κάποια νίκη. Καθώς, το γρανάζι αντικαθίσταται πάραυτα με έναν άλλο νέο που δείχνει πλήρως πρόθυμος να αφομοιωθεί.

Στον απόλυτα ρεαλιστικό χώρο με τους τενεκέδες, τα τσουβάλια πατάτες και τα ντουλάπια των λαντζέρηδων που σχεδίασε ο Γιώργος Χατζηνικολάου και γεμίζουν ολόκληρο τον μεγάλο χώρο της σκηνής του Σύγχρονου Θεάτρου, οι ηθοποιοί, με ενδύματα δείκτες της κοινωνικής και εργασιακής τους κατάστασης που δημιούργησε ο σκηνογράφος, ακολούθησαν τη δοκιμασμένη υποκριτική που διδάσκει με αποδεδειγμένη επιτυχία η Ελένη Σκότη.

Ο **Τάσος Κωστής** (Ντρέσλερ) είναι ο κεντρικός πυρήνας γύρω από τον οποίο εξελίσσεται η υπόθεση. Σχεδιάζει τον ισχυρογνώμονα, αμετακίνητο από τα πιστεύω του αρχι-λαντζέρη με λιτές γραμμές, σταθερή φωνή και παράστημα στρατηγού που δεν αφήνει κινησιολογικά οιοδήποτε περιθώριο κάμψεων ή ελιγμών ή και αμφισβητήσεων.

Δίπλα του, ο ηλικιωμένος Μος του **Κώστα Λάσκου**, σε πλήρη αντιπαράθεση, με τη δυσκολία στο περπάτημα, τους ιδιόμορφους τονισμούς της φωνής, τη σχεδόν ανεξέλεγκτη κινησιολογία του, αποτελεί συχνά αιτία χιουμοριστικών καταστάσεων, μια μορφή που σπάει τη μονοτονία του χώρου, προκαλώντας θυμηδία και συγκίνηση στον θεατή. Αξιοσημείωτη ερμηνεία.

Ο **Γιάννης Σαρακατσάνης**, ως Έμετ, δίνει δικαιολογημένα νεύρο και υπερκινητικότητα στον ρόλο, αλλά κάποιες στιγμές, οι λεκτικοί τονισμοί του και η υπερεκφραστικότητα ξεφεύγουν από το προδιαγεγραμμένο ερμηνευτικό πλαίσιο της σκηνοθεσίας.

Η κοινωνική ιεραρχία επαναλαμβάνεται πανομοιότυπη και στα κατώτερα στρώματα, όπως έχει δείξει ήδη ο Ζαν Ζενέ με τα έργα του.

Ο **Αλέξανδρος Μανωλίδης**, στον σύντομο ρόλο του νέου που αντικαθιστά τον Έμετ, περισσότερο με τις εκφράσεις του προσώπου παρά με το περιορισμένο λεκτικό του, δίνει επιτυχώς τον εξ αρχής συμβιβασμένο εργαζόμενο.

Τη μουσική και, κυρίως, τους ιδιαίτερα λειτουργικούς ήχους σχεδίασε ο **Στέλιος Γιαννουλάκης**. Οι καθοριστικοί φωτισμοί ήταν του **Αντώνη Παναγιωτόπουλου**, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι το σύντομο σκοτάδι και η επαναφορά του φωτισμού μόνο στο κουβούκλιο των πλυντηρίων με τους τρεις λαντζέρηδες ακίνητους εντός του σε κάθε αλλαγή σκηνής, ως δήλωση περάσματος ενός χρονικού διαστήματος, μιας άδηλης για τη συνέχεια παύσης, ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικό και άρτιο αισθητικά.

Η Ελένη Σκότη γνωρίζει καλά το ρεαλιστικό θέατρο αλλά και τον τρόπο να εισάγει σε αυτό μικρές ρωγμές. Και το αποδεικνύει ακόμη μια φορά με την καλοδουλεμένη της παράσταση πάνω στους «Λαντζέρηδες».

Οι φωτογραφίες είναι της **Μαρίας Αναματερού** και του **Γιώργου Χατζηνικολάου**.

Παραγωγή της «Ομάδας Νάμα» και του «Λυκόφως ΙΚΕ». **A**

1. Σημαντικό για το αντικείμενο το βιβλίο-μελέτη της Αθηνάς-Ελένης Στούρνα «Η κουζίνα στη σκηνή: τρώγοντας και πίνοντας στο θέατρο του 20ού αιώνα» (2011) που κυκλοφορεί προς το παρόν μόνο στα γαλλικά.

* *Ο Δ.Τσ. είναι καθηγητής Σημειωτικής του Θεάτρου και Θεωρίας της Επιτέλεσης στο Πανεπιστήμιο Πατρών*

ΦΩΤΟ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

«Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ» ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΑΓΓΕΛΑΚΑ**

Κυκλοφορεί στις 13 Νοεμβρίου από τις εκδόσεις Καστανιώτη

Μουσικός, στιχουργός, τραγουδιστής, διανοητής. Το βιβλίο του Γιάννη Αγγελάκα *«Ο Μεγάλος Μαθητής και ο Μικρός Δάσκαλος»* κυκλοφορεί στις 13 Νοεμβρίου από τις εκδόσεις Καστανιώτη διανθισμένο με σκίτσα του εικαστικού Γιώργου Κόφτη. Τι θα συναντήσουμε στις σελίδες του; Διαβάστε την περίληψη και μερικά αποσπάσματα...

Περίληψη

ΜΜ: Δάσκαλε, μου ζήτησε ο δημιουργός μας να γράψουμε κάτι για το οπισθόφυλλο του βιβλίου.Έτσι γίνεται, λέει, με όλα τα βιβλία, το απαιτούν οι εκδότες.
ΜΔ: Ωραία, εσύ, που έχεις το ψώνιο του συγγραφέα, σκάρωσε κάτι, και το συζητάμε.
ΜΜ: Εγώ, δάσκαλε, θα έλεγα τα εξής:

Κυρίες και κύριοι, ο Μαθητής και ο Δάσκαλος κου–
ΜΔ: Ο δάσκαλος και ο μαθητής.
ΜΜ: Οκέι...
Ο Δάσκαλος και ο Μαθητής κουβεντιάζουν. Κι όσο κουβεντιάζουν, λύνονται ένας ένας οι γρίφοι, και αποκαλύπτονται τα μυστήρια του άπειρου σύμπαντος, της αιώνιας δημιουργικής ψυχής και της ανθρώπινης βλακείας.
Πρόκειται για ένα φωτεινό ανάγνωσμα.
Για ένα βιβλίο που δεν χρειάζεται να ανάβετε λαμπατέρ τα βράδια, όταν το διαβάζετε.
Είναι εύχρηστο, οικονομικό, εύληπτο, και έχει και ζωγραφιές για να ξεκουράζεται το μυαλό.
Σας αξίζει!
Αυτά.
ΜΔ: Καλή κοτσάνα μού ακούγεται, πρότεινέ την κι ό,τι γίνει. Α! Δεν μου 'πες πώς θα λέγεται το βιβλίο.
ΜΜ: Εεε... Ο Μεγάλος Δάσκαλος και ο Μικρός Μαθητής.
ΜΔ: Σίγουρα;
ΜΜ: Αλίμονο, δάσκαλε, σου 'χω πει ποτέ ψέματα;

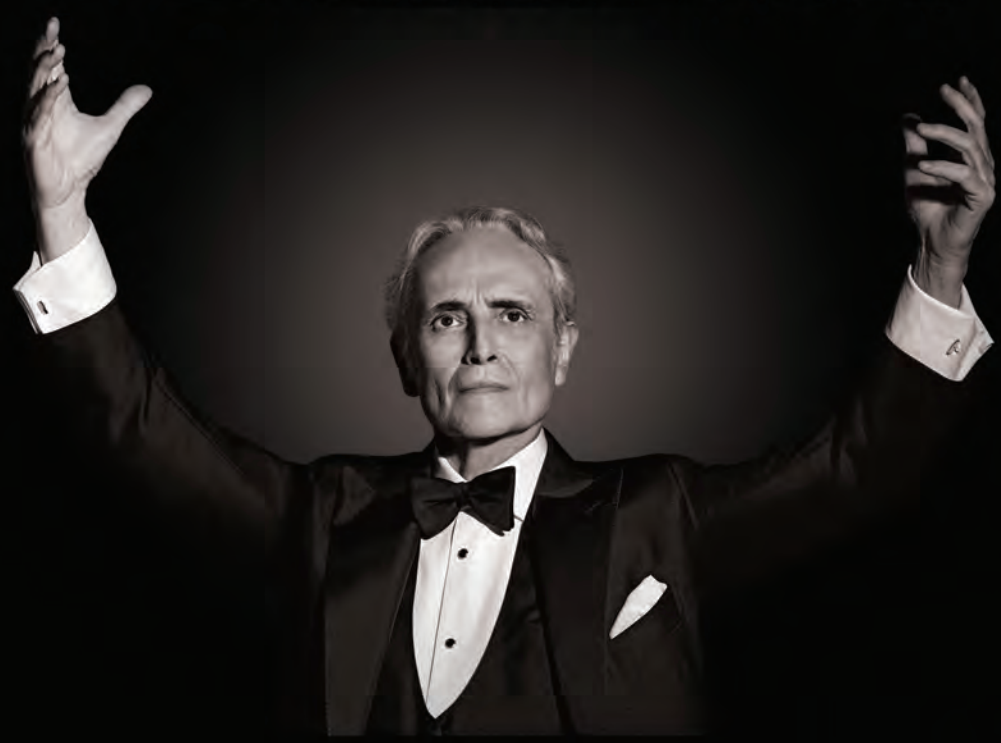
Προδημοσίευση

(5)
ΜΔ: Η ομορφιά κι ο πόνος πηγαίνουν χέρι χέρι. Υπάρχει και ομορφιά χωρίς πόνο, μα είναι σαν ανάλατο τουρσί. Υπάρχει και πόνος χωρίς ομορφιά. Πολύς πόνος χωρίς καθόλου ομορφιά. Σαν βάλτος άηχος, ασάλευτος, σκεπασμένος με νύχτα χωρίς ουρανό, χωρίς άστρα, χωρίς ψυχή, χωρίς μυρωδιές.
ΜΜ: Σαν το θάνατο;
ΜΔ: Σαν τη σκυφτή ζωή, πλίθιε.
(32)
ΜΜ: Σήμερα ξύπνησα γεμάτος ενθουσιασμό που σε έχω δάσκαλο, δάσκαλε! Νιώθω πολύ τυχερός που ζω δίπλα σου και είμαι μαθητής σου. Θαυμάζω τη σκέψη σου, την ψυχραιμία σου, το ανάστημά σου... Υπάρχει κάποιο μυστικό, δάσκαλε; Τι σε οδήγησε σ' αυτά τα ιλιγγιώδη πνευματικά ύψη;
ΜΔ: Τι να σου πω τώρα;Ίσως φταίει αυτό το ασίγαστο, μεγαλειώδες πάθος που ξύπνησε μέσα μου, όταν ήμουν ακόμα παιδί, και μ' οδηγεί μέχρι σήμερα.
ΜΜ: Ποιο είναι αυτό το πάθος, δάσκαλε;
ΜΔ: Να 'χω ελαφριά δουλειά και γεμάτη την κοιλιά!
(52)
ΜΜ: Τόσες επαναστάσεις έγιναν στην ιστορία μας, δάσκαλε, αλλά η ανθρωπότητα δεν πρόκοψε.
ΜΔ: Οι επαναστάσεις είτε αποτυχαίνουν και γίνονται ποίηση, είτε πετυχαίνουν και γίνονται εξουσία.
ΜΜ: Εμένα μου αρέσει η ποίηση, δάσκαλε.
ΜΔ: Είσαι ηττοπαθής, γι' αυτό. Η ήττα είναι ο παράδεισος των ρομαντικών και η εξουσία η μοίρα των σκληρόπετσων.
ΜΜ: Τώρα ποιητολογούμε ή φιλοσοφούμε, δάσκαλε;
ΜΔ: Τι ώρα είναι;
ΜΜ: Εννιά.
ΜΔ: Μάλλον σχολάμε. A

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

JOSÉ CARRERAS

24.11.2019

OAKA BASKETBALL ARENA , ATHENS

Μουσική Διεύθυνση: DAVID GIMENEZ

Συμμετέχει η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΕΡΤ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

Ticket available at viva.gr

ART BG 10 YEARS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
από τις Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τρίλημμα
Τάκης Νταλάκος

Ένα βαθύ ξεκαθάρισμα λογαριασμών με φόντο την πόλη, όπου φυσικά δεν υπάρχουν μόνο καλοί και heavy, ούτε βέβαια μόνο διανοούμενοι ή άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Η δουλειά, οι επιμέρους φιλοσοφικές και ηδονιστικές αναζητήσεις, το κυνήγι της επιβίωσης, ο φόνος, μέρος μιας καθημερινής άσκησης, φτάνουν στην κορύφωσή τους και την επόμενη ημέρα ξεκινούν από την αρχή. «Καθώς έφευγε, σκέφτηκε κατά πόσο και ο ίδιος θεωρείτο συνεργάτης τους και αν το συνεργάτης σήμαινε συνένοχος». Με διαρκές σασπένς και ανατροπές που κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον το συγγραφικό ντεμπούτο του Τάκη Νταλάκου.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ

Το ημερολόγιο ενός αδέξιου εραστή
Θόδωρος Σούμας

Ήρωες της ιστορίας ένας άντρας και οι γυναίκες που ερωτεύεται. Άγονοι έρωτες, αδυναμία πραγμάτωσης κι ενσάρκωσης της σεξουαλικής επιθυμίας, ερωτική αποστέρηση, πίκρα του ατελέσφορου έρωτα. Αλλά και συγκρούσεις ανάμεσα στα δύο φύλα, ανάμεσα στον έρωτα και τον σεξισμό, τον ρομαντισμό και τη φαλλοκρατία, το συναίσθημα και τον κυνισμό, το πάθος και τη ματαίωση. Γύρω από τον Φάνη περιφέρονται δελεαστικές γυναίκες που δεν μπορεί να αδράξει, σε ένα μυθιστόρημα που αφηγείται μία κεντρική, «σύγχρονη», σκοτεινή ερωτική ιστορία του ήρωα, που περιστρέφεται γύρω από την ίδια γυναίκα, την Ηλέκτρα, και, εμβόλιμες, διαφορετικές παλαιότερες ερωτικές σχέσεις του.

Ο Άρης Σφακιανάκης στα άδυτα της ελληνικής επανάστασης

Στο νέο του βιβλίο **«Η σκιά του κυβερνήτη»** ψυχογραφεί τον εμβληματικό Ιωάννη Καποδίστρια

Του **ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ**

Το 2017 ο Άρης Σφακιανάκης «εγκλωβίζεται» σχεδόν οικειοθελώς, ως σύγχρονος όμως περιηγητής, στην πολιορκία του Μεσολογγίου, και μας προσφέρει το υπέροχο και ευφάνταστο ιστορικό μυθιστόρημά του «Έξοδος». Τώρα, δύο χρόνια μετά, στο ίδιο μοτίβο επιχειρεί μία ακόμη χωροχρονική φυγή στο παρελθόν της νεότερης ιστορίας μας. Όπλο του η γοητευτική γραφίδα του. Νέο μυθιστόρημά του «Η σκιά του κυβερνήτη». Ήρωάς του ο Ιωάννης Καποδίστριας.

Η ιστορία, η μυθοπλασία, η λογοτεχνία, μαζί με μία ψύχραιμη εθνική αυτογνωσία σε σπουδαίες στιγμές. Όλα μαζί σε αρμονικές αναλογίες και γρήγορες εναλλαγές. Το κάθε σκηνικό και η κάθε παρένθετη μικροϊστορία ολοκληρώνονται τη σωστή στιγμή, δίνοντας τη σειρά της στην επόμενη, κρατώντας τον αναγνώστη συνεχώς σε μία αγωνιώδη εγρήγορση. Η συγκλονιστική περιπέτεια του κυβερνήτη περνάει σαν πολιτικό θρίλερ μπροστά μας. Και από εκεί και πέρα πάντα τα γνώριμα χαρακτηριστικά της πένας του Σφακιανάκη, το λεπτό αφηγηματικό του ταλέντο, η ώριμη λογοτεχνική στόφα, το πανταχού παρών υποδόριο χιούμορ, ο υπαινικτικός σαρκασμός που δεν διστάζει ενίοτε να μετατρέπεται σε ανελέητο αυτοσαρκασμό.

Ο Άρης Σφακιανάκης εισβάλλει έτσι για μία ακόμη φορά με λογοτεχνικό οίστρο, ένταση και πάθος στα άδυτα των χρόνων της ελληνικής επανάστασης. Δεν το κάνει βέβαια γιατί έχει κάποια παρεξηγημένη εμμονή εθνικιστικής έξαρσης, αλλά ούτε βέβαια διακατέχεται απο αισθήματα αντιεθνικιστικής αποδόμησης. Απλώς δεν ενδιαφέρεται και ούτε αποδέχεται εδώ τρέχοντα πολιτικά σχήματα σκέψης, παρά μόνο τη σαγήνη της λογοτεχνικής αξίας να ενσκήψει, να αφουγκραστεί και να καταλάβει. Αφήνει τον αναγνώστη να διαδράσει υποκειμενικά προσφέροντας μία σφαιρική θέαση, αποτέλεσμα μίας βαθιάς και υποδειγματικής προσωπικής του έρευνας. Αλλά και γιατί διαπιστώνει πως ο θησαυρός αυτών των ιστοριών έχουν κακοπέσει ίσως, είτε σε στεγνές και υποκειμενικές βιογραφίες πρώων, είτε σε ιστορικές ανατμήσεις, χωρίς το δέον στοιχείο της ανθρώπινης ατέλειας, χωρίς την απαραίτητη ψυχογράφηση της φθαρτότητας των πρωταγωνιστών. Μένοντας στην καλά διασταυρωμένη και αντικειμενική ιστορική εξιστόρηση, ενδιαφέρεται για την ανθρώπινη υπόσταση και τη διεκτραγώδηση της ύπαρξης αυτής καθ' εαυτής. Έτσι η φιλοδοξία του δεν περιορίζεται τελικά μόνο στην εξιστόρηση γεγονότων, ούτε στη λογοτεχνική πρόζα μίας μοναδικής ατμόσφαιρας που ξέρει να πλάθει περίτεχνα, αλλά στη διείσδυση μέσα στα απόκρυφα των υπαρξιακών αγωνιών. Θέλει να αναδείξει τη σημαντικότητα της ατομικής επίδρασης και του υποκειμενισμού των προσώπων στην τελική διαμόρφωση της ιστορίας της δημόσιας σφαίρας. Κανείς δεν μπορεί εύκολα να υποψιαστεί πως η ιστορία γράφεται μέσα σε ένα συνονθύλευμα ανθρώπινων παρεξηγήσεων, συμπτώσεων και παρανοήσεων. Ακόμη πιο δύσκολα ότι είναι πάντα αποτέλεσμα της διάδρασης και εμπλοκής της ατομικότητας των πρωταγωνιστών. Αναλαμβάνει τη γοητευτική αποστολή να μας συστήσει τον εμβληματικό κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, εκ των ένδον. Μέσα από την ιστορική μυθιστοριογράφηση που πλησιάζει τόσο κοντά στην ιδιοσυγκρασία και το βαθύτερο πνεύμα του ήρωά του, όσο ίσως κανένα άλλο μεμονωμένο κείμενο. Κανένα γραπτό δεν τον ψυχογράφησε μέχρι σήμερα τόσο ενδοσκοπικά. Και εδώ έγκειται και η ύψιστη δυνατότητα της λογοτεχνικής γραφής.

Το βιβλίο προσφέρεται για μια πληθώρα αναγνώσεων και αυτό το κάνει τόσο ελκυστικό. Μπορεί να κοιτάξει κάποιος από την οπτική γωνία του ιστορικού ντοκουμέντου ή να αναστοχαστεί πολιτικά για την παθογένεια της ελληνικής κοινωνίας εν τη γενέσει της. Να εστιάσει στην κοινωνιογραφία της εποχής, της μικρής χώρας ή να αναψηλαφήσει ρομαντισμούς και σατραπείες του ερωτικού επιμύθιου της εποχής. Μπορεί ακόμη να διαβάσει αλλιώς μέσα από τη μοίρα της διεθνούς εξάρτησης μίας χώρας που προσπαθεί να αναγεννηθεί μεταξύ του κυνισμού των μεγάλων δυνάμεων ή τέλος απλώς να περιπλανηθεί στις ψυχαναλυτικές φιοριτούρες των ευάλωτων ανθρωπίνων ερωτικών εμμονών ή αντίστροφα την ιδεαλιστική και ολοκληρωτική άρνησή τους. Μπορεί και όλα μαζί όμως. Ο συγγραφέας αυτό επιδιώκει. Ξέρει ότι η αλήθεια είναι σύνθετη και πολυπαραμετρική. Ότι δεν υπάρχουν εύκολες συνταγές, ούτε μανιχαϊστικές ερμηνείες.

Δίπλα στην ασκητική φιγούρα του Ιωάννη Καποδίστρια τοποθετεί ευφυώς τον τυχοδιωκτικό χαρακτήρα του σωματοφύλακα Σκοτεινού, και έτσι καταφέρνει να μας περιηγήσει μέρα-μέρα τα τρία χρόνια της πρώτης διακυβέρνησης της μικρής χώρας, από το περίκλειστο γραφείο και την απέριττη κρεβατοκάμαρα του κυβερνήτη. Δίπλα στην αστική και ευρωπαϊκών προδιαγραφών μόρφωση και καλλιέργεια του Καποδίστρια βάζει την πρακτική σκέψη του λαϊκού, του ανθρώπου της πιάτσας. Χρησιμοποιώντας αυτή την εκκωφαντική αντίθεση χαρακτήρων καταφέρνει να περικλείσει τα όρια της πραγματικής ζωής, όπως διαδραματίζεται το ίδιο απαράλλακτα σε κάθε ιστορική εποχή και σε κάθε τόπο. Εντός του πεδίου αυτού παρελαύνουν τα γνωστά σε όλους μας πρόσωπα της εποχής, ο Κολοκοτρώνης, ο Μακρυγιάννης, ο Νικηταράς, οι Μαυρομιχαλαίοι, παρεμβάλλονται τα μεγάλα γεγονότα, οι εθνοσυνελεύσεις, οι εκλογές του 1928, η ναυτική εξέγερση του Πόρου και της Ύδρας, και ξεδιπλώνονται οι ιστορικοί τόποι της Αίγινας, του Ναυπλίου, της Αθήνας, του Μοριά, μέσα στην πρωτόλεια και απόλυτα πεζή προαστική τους μορφή. Μέσα στις αγκύλες αυτές συμπυκνώνονται και αντιπαραβάλλονται δύο στάσεις ζωής. Το απαρέγκλιτο, η πειθαρχία, ο ορθολογισμός και η ιδεαλιστική αφοσίωση από τη μία, και ο αυθορμητισμός, η ενδοτικότητα, το ρίσκο, ο αυτοσχεδιασμός χωρίς τα βάρη καμίας ηθικής και δεσμευτικής στράτευσης από την άλλη. Τα όρια της ζωής όπως ακριβώς κινείται και εξελίσσεται διαχρονικά, με τις χιλιάδες ενδιάμεσες πολυπρόσωπες αποχρώσεις.

Το έργο κορυφώνεται στο τέλος όταν η πλατωνική και πραγματική ερωτική σχέση του Καποδίστρια με τη Λωξάντρα Στρούτζα μπλέκει μυθοπλαστικά στη λογοτεχνική σκηνοθεσία. Είναι οι στιγμές εκείνες που οι διαφορετικοί κόσμοι των δύο πρωταγωνιστών, του κυβερνήτη και του σωματοφύλακα, συγκλίνουν στιγμιαία. Είναι η τραγική ειρωνεία του αναπόδραστου της ανθρώπινης φύσης. Είναι η ευαλωτότητα της ψυχής απέναντι στα προαιώνια ένστικτα. Είναι το μεγαλείο του έρωτα... Ίσως ο καλύτερος Άρης Σφακιανάκης, σοφός, ώριμος, ταλαντούχος. ●

ΣΙΝΕΜΑ

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

critic's **CHOICE**

Δόκτωρ ύπνος (DOCTOR SLEEP) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικ Φλάναγκαν
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γιούαν ΜακΓκρέγκορ, Ρεμπέκα Φέργκιουσον, Κάιλεχ Κάραν, Κλιφ Κέρτις

Εξακολουθώντας να υποφέρει από το ψυχολογικό τραύμα που υπέστη ως παιδί στο ξενοδοχείο Overlook, ο μεσήλικας πλέον Νταν Τόρανς προσπαθεί να βρει την εσωτερική γαλήνη μέσω μιας εσκεμμένα μονότονης, άχρωμης και προσεγμένης ζωής. Όμως όταν συναντά την Άμπρα, μία θαρραλέα έφηβη που διαθέτει ένα υπερφυσικό χάρισμα παρόμοιο με το δικό του, θα αναγκαστεί να αλλάξει στάση καθώς μια συμμορία μεταφυσικών δολοφόνων καιροφυλακτεί.

Συγκρίσεις δεν γίνονται. Η πρώτη *«Λάμψη»* από το μακρινό 1980, όσο κι αν θύμωσε σε σημείο εμμονής τον Στίβεν Κινγκ (χρησιμοποιώντας ακόμη και χοντρές εκφράσεις του τύπου «Ο Κιούμπρικ γάμ... το βιβλίο μου με το οποίο η υπερτιμημένη ταινία του –δεν ξέρω τι της βρίσκουν όλοι οι κριτικοί!– δεν έχει καμία σχέση») απέκτησε τρομακτικό cult status με τα χρόνια και παραμένει ένα φιλμ αξεπέραστο ακόμη και σήμερα. Στο διάστημα αυτό ο παραγωγικότατος συγγραφέας έχει καταφέρει να γιγαντώσει το μέγεθός του στον χώρο της λογοτεχνίας του φανταστικού με μια σειρά από σημαντικά best seller, πολλά από τα οποία βρήκαν την έξοδό τους στη μεγάλη αλλά και τη μικρή οθόνη. Ο *«Δόκτωρ ύπνος»*, η πολυαναμενόμενη συνέχεια της «Λάμψης», γράφτηκε πριν από ακριβώς 6 χρόνια. Η κινηματογραφική απόδοση του σύγχρονου σίκουελ δεν καθυστέρησε πολύ. Έχει μεν τις ευλογίες του Κινγκ αλλά δεν διαθέτει την ευφυΐα ενός Κιούμπρικ πίσω από την κάμερα (ο αμερικανός σκηνοθέτης έφυγε από τη ζωή πριν από 20 χρόνια ακριβώς) παρά τη φιλότιμη προσπάθεια του Φλάναγκαν να φτιάξει μια ισάξια συνέχεια της πρώτης ταινίας. Το «Δόκτωρ ύπνος» δεν είναι κακό φιλμ, παρακολουθείται με αμείωτο ενδιαφέρον παρά τις 2,5 ώρες που διαρκεί και είναι ξεκάθαρα πιο κοντά στο πνεύμα του συγγραφέα, παρά σε εκείνο του Κιούμπρικ. Με τον τρόπο αυτό επιχειρούνται να δοθούν οι εύκολες απαντήσεις στα βασανιστικά διαχρονικά ερωτήματα που αφορούσαν στην πρώτη «Λάμψη» τα οποία έχει έντεχνα καλύψει με μαεστρία αλλά και πονηριά ο Κιούμπρικ. Φροντισμένο στην εντέλεια, με στρωτή αφήγηση, κάποια τρομερά ξεσπάσματα βίας, ένα ικανό πρώτο ρόλο που δίνει την ευκαιρία στον Γιούαν ΜακΓκρέγκορ να δώσει μια βαθιά τρυφερή κι ανθρώπινη μορφή στον ενήλικα Νταν αλλά και μια αφοπλιστικά δυναμική Ρεμπέκα Φέργκιουσον ως αρχιέρεια του Κακού, το «Δόκτωρ ύπνος» είναι μια ταινία που εκτός του προφανούς (η εκδίκηση του Στίβεν Κινγκ) έχει εντέλει και νόημα, καθώς κλείνει με απόλυτα πειστικό και συμβολικό τρόπο ένα κινηματογραφικό μύθο του φανταστικού.

ΑΚΟΜΗ

▶ Η animation μορφή της **«Οικογένειας Άνταμς»** *(The Addams Family)* **(**)** μας φέρνει πιο κοντά στο πνεύμα του αρχικού κόμικ που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1938 ως μια σειρά κινουμένων σχεδίων στο περιοδικό «The New Yorker». Τρυφερό, συμπαθέστατο, γλυκό και διδακτικό αλλά ως εκεί.

▶ Η αποσπασματική, σκληρή και με ψήγματα μαύρου χιούμορ **«Δύναμη της αλήθειας»** *(Donbass)* **(**½)** του Σεργκέι Λόζνιτσα αναζητά την αλήθεια και το νόημα (;) σε ένα σκηνικό πολέμου και απύθμενης βίας, όπως είναι η σύγχρονη καθημερινότητα στην Ουκρανία. Βραβείο σκηνοθεσίας στο «Ένα Κάποιο Βλέμμα» του φεστιβάλ Καννών.

▶ Το **«Zombieland: Διπλή βολή»** *(-)* του Ρούμπεν Φλάισερ είναι η συνέχεια του προ 10ετίας cult φιλμ με τους ίδιους πρωταγωνιστές (Γούντι Χάρελσον, Τζέσι Άιζενμπεργκ, Αμπιγκεϊλ Μπρέσλιν, Έμα Στόουν) σε παρόμοιες εξωφρενικές ζομπο-καταστάσεις.

«Από τι θες να ξεφύγεις;» «Από τον εαυτό μου, υποθέτω» («Δόκτωρ ύπνος»)

*	ΑΔΙΑΦΟΡΗ
**	ΜΕΤΡΙΑ
***	ΚΑΛΗ
****	ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
*****	ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Το δωμάτιο 237, παρακαλώ*

Δυστυχώς απουσιάζατε (SORRY WE MISSED YOU) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κεν Λόουτς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κρις Χίτσεν, Ντέμπι Χάνιγουντ, Ρις Στόουν, Κέιτι Πρόκτορ

Ο Ρίκι, ένας μεσήλικας κούριερ που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα αλλάζοντας τη μια δουλειά μετά από την άλλη, ζει με τη σύζυγό του Άμπι που φροντίζει ηλικιωμένους και τα δύο τους παιδιά στο Νιούκασλ. Αν και είναι μια δεμένη οικογένεια, όπου ο ένας νοιάζεται για τον άλλον, η καθημερινότητα μοιάζει να τους καταβάλλει.

Τρία χρόνια μετά από το εξαίσιο «Εγώ ο Ντάνιελ Μπλέικ» που του χάρισε τον δεύτερο Χρυσό Φοίνικά του, ο Κεν Λόουτς επιστρέφει ξανά στις επάλξεις του καθήκοντος που δεν είναι άλλο από τη δυναμική προάσπιση της βρετανικής εργατικής τάξης, επιλέγοντας ερασιτέχνες ηθοποιούς για τους βασικούς ρόλους. Με τον μόνιμο συνεργάτη του Πολ Λάβερτι υπογράφουν μια συγκινητική αλλά και γεμάτη οργή ταινία που ως συνήθως πίσω από το μικρό μέγεθός της κρύβει μεγάλες αλήθειες. Κι αν για κάποιους το έργο μοιάζει σαν να «το έχουμε ξαναδεί» θα υποχρεωθούμε να χρησιμοποιήσουμε μια αφοπλιστική ατάκα του 83χρονου σκηνοθέτη από μια παλιά συνέντευξη που μας είχε δώσει: «Όταν πάψει να υπάρχει αδικία στον κόσμο τότε θα πάψω κι εγώ να γυρίζω τέτοια φιλμ».

Ποτέ δεν είναι αργά, κύριε καθηγητά (RICHARD SAYS GOODBYE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γουέιν Ρόμπερτ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζόνι Ντεπ, Ρόζμαρι Ντε-Γουίτ, Ντάνι Χιούστον

Όταν ο Ρίτσαρντ, καθηγητής αγγλικών σε φημισμένο πανεπιστήμιο, διαγνωστεί με μια ανίατη ασθένεια, αποφασίζει να εγκαταλείψει τα προσχήματα και τις κοινωνικές συμβάσεις και να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του όσο πιο έντονα και ελεύθερα γίνεται.

Το «Richard Says Goodbye», χωρίς πάντως να εκπλήσσει, είναι μια συμπαθητική ματιά πάνω στον απολογισμό της ζωής και τη συνειδητοποίηση που έρχεται χωρίς προειδοποίηση. Μια πιασάρικη δραμεντί που φαίνεται να βρίσκει τον αντιπροσωπευτικό ερμηνευτή της στο πρόσωπο του κουρασμένου και παραιτημένου Τζόνι Ντεπ (ο σταρ φαίνεται να συμπάσχει αρκετά με τον χαρακτήρα του), ενώ προσφέρει απλόχερα κάποια δωρεάν μαθήματα ζωής που θα τα «ακούσουν» πιο εύκολα όσοι δεν φοράνε παρωπίδες.

Κλέφτης αλόγων (OUT STEALING HORSES) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χανς Πέτερ Μόλαντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Στέλαν Σκάρσγκαρντ, Τομπίας Σάντελμαν, Μπγιορν Φλόμπεργκ

Τον Νοέμβριο του 1999, ο 67χρονος Τροντ μετακομίζει σε έναν απομονωμένο οικισμό στη νορβηγική ενδοχώρα, όπου σκοπεύει να περάσει την Πρωτοχρονιά. Εκεί ανακαλύπτει πως έχει γείτονα έναν άντρα που είχε γνωρίσει παιδί το καλοκαίρι του 1948, όταν ο πατέρας του τον προετοίμαζε για την επερχόμενη εξαφάνισή του.

Μακριά από το σκοτεινό χιούμορ του προ 3ετίας διασημότερου φιλμ του *«Με σειρά εξαφάνισης»* , ο νορβηγός Χανς Πέτερ Μόλαντ υπογράφει μια βαριά ιστορία ενηλικίωσης που διαβάζεται και ως τρυφερός απολογισμός ζωής. Λυρικά ενστάντανέ, τρυφερές εικόνες ερωτισμού, αυθόρμητη συγκίνηση συνυπάρχουν με απίθανα παιχνίδια της μοίρας που αναδεικνύονται μέσα από τις υπέροχες εικόνες του σκανδιναβικού τοπίου και από τη χαμηλόφωνη παρουσία του Στέλαν Σκάρσγκαρντ.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της **ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ**

Δεν στο καταλογίζω, αγαπητή Μυρτώ, αλλά στατιστικά οι αγνώστριές σου (τρεις από τις πέντε που ξέρω εγώ) πάσχουν από χρόνια ανωριμότητα και σύγχυση. Ο λόγος που σου γράφω σήμερα είναι εξαιτίας μιας τέτοιας αναγνώστριας που μπαινοβγαίνει στη ζωή μου επί έξι χρόνια και δεν ξέρει τι θέλει. Ξεκινήσαμε μαγικά, ερωτευμένοι και οι δύο χωρίς κανένα πρόβλημα τα πρώτα τρία χρόνια (σημειώνω ότι ο εκρηκτικός χαρακτήρας της προκαλούσε διάφορες μικρές ρήξεις που ξεχνιόντουσαν αμέσως όταν πέφταμε στο κρεβάτι). Τέταρτο χρόνο της κάνω πρόταση και δέχεται, όμως σιγά-σιγά παρατηρώ αλλαγές στη συμπεριφορά της. Συχνά έχει νεύρα, βαριέται να βγούμε, όλο και βρίσκει κάτι να την ενοχλεί πάνω μου, οι συνήθειές μου, πώς μασάω, γιατί δεν είμαι αποφασιστικός στη δουλειά μου. Τρεις βδομάδες μετά μου λέει δεν είναι έτοιμη για οικογένεια, δεν ξέρει τι θέλει και να της δώσω χρόνο. Χωρίζουμε. Περνάω χάλια τέσσερις μήνες και ξαφνικά επιστρέφει μετανιωμένη και τα ξαναβρίσκουμε. Από τότε μέχρι και τώρα γίνεται το ίδιο πράγμα. Τη μία είμαστε μαζί, την άλλη χωρίζουμε. Στο μεταξύ προσπάθησα μια άλλη σχέση, η οποία δεν προχώρησε, το έμαθε εκείνη και έσπευσε εννοείται να με διεκδικήσει. Αυτή την περίοδο δεν είχαμε καμία επαφή και έμαθα ότι έβγαινε με κάποιον από τη δουλειά της, τώρα χώρισε και μου έστειλε μήνυμα ότι μόνο μαζί μου ήταν ο εαυτός της αλλά δεν την καλύπτει η σχέση μας. Από τη μία δεν βλέπω κανένα μέλλον, απ' την άλλη δεν έχω πειστεί ότι τέλειωσε ο έρωτας (τουλάχιστον ο δικός μου). Αυτά.

Εγώ λέω να της πείτε να πάει να κόψει τον λαιμό της.

Υ.Γ. 1 *Η φάση πέθανε, πάει, γιοκ. Τι δεν καταλαβαίνετε; Αντί να θρηνείτε πάνω απ' τη στάχτη που σκεπάζει τον Παράδεισο, βάλτε τη σ' ένα βάζο και ρίξτε την απ' το Πάμπλικ του Συντάγματος. Δεν έχω τοποθέτηση προϊόντος, διάλεξα το πάμπλικ που δίνει και μια πνευματικότητα στη φάση, λόγω βιβλίου. Και ελπίζω να φυσάει απ' την άλλη μεριά, μην την πάθετε σαν τον Λεμπόφσκι και σας έρθει όλη η στάχτη στα μούτρα.*

Υ.Γ. 2 *Έβλεπα κάπου τις δηλώσεις του Τζόνι Ντεπ για τη Γουινόνα το χίλια εννιακόσια τόσο που έλεγε ότι την αγαπάει πιο πολύ απ' τον εαυτό του, λιώνει, ψοφάει, ψοφολογάει. Δεν έχω να προσθέσω κάτι άλλο σχετικά με τον έρωτα.*

Μυρτούδι μου, αναγνώστριά σου από τα πρώτα χρόνια εδώ. Ε και πέρασαν τα γαμημένα. Ε κι εγώ έμεινα κάπως με τα παλιά στάνταρντς και ήθη των 90s. Όχι πως ξεχάστηκα, μάλλον το αντίθετο, ήμουν διαρκώς στην τσίτα μη χάσω το τρένο, μη δεν προλάβω το ένα ή το άλλο, να τα καταφέρω με τη δουλειά, τη ζωή, να κρατήσω τις φιλίες μου, να κάνω μια σχέση της προκοπής, να βρω τον εαυτό μου, να δυναμώσω, να με μεγαλώσω, να κάνω μια όμορφη οικογένεια. Ψυχανάλυση δέκα χρόνια. Και τι βγήκε; Σκληρές αλήθειες. Μέχρι που σκέφτομαι ότι ίσως θα ήταν καλύτερα να μην έβρισκα τον εαυτό μου γιατί όσο έφευγαν τα πάνω πάνω, ανακάλυπτα πως ούτε οικογένεια ήθελα να κάνω ούτε η ιδέα αυτού του τύπου οικογένειας μου φαινόταν όμορφη. Απεναντίας. Οπότε τι γίνεται παρακάτω; Ναι, είμαι πιο σοφή και ήρεμη, αλλά βαθιά μέσα η παλιά θλίψη ζει και βασιλεύει. Μόνο που δεν τρέχω τόσο πολύ πια...

Τέτοια ώρα τέτοια λόγια, αγαπημένη. Κι αν ρωτάς τη γνώμη μου, δεν έχω γνώμη, βασικά δεν υπάρχει απάντηση στο θέμα σου ούτε στο θέμα μου ούτε στο θέμα κανενός ανθρώπου διότι το θέμα είναι υπαρξιακό και δεν λύνεται άντε άντε, θέλει κόπο, άσε που και με κόπο, πάλι άλυτο μένει. Και αυτό δεν έχει να κάνει με απογόνους –όσο κι αν οι απόγονοι χρυσώνουν κάπως το χάπι– και με οικογένειες, μπαμπάς, μαμά, παιδί. Το διαπίστωσες κι εσύ, η παλιά θλίψη δεν φεύγει οκ, καλά κάνει και είναι εκεί που είναι – ήσυχη ήσυχη και χωρίς εξάρσεις να μας θυμίζει από πού ξεκίνησαν όλα. Σας φιλώ. Επίσης, ό,τι διάβασα το συμμερίζομαι για να ξέρετε.

Υ.Γ. *Όλα θα 'ναι πάντα μαύρα, μα θα κρύβουν μια φωτιά που λέει κι ο ποιητής.*

Μυρτώ, τι φάση με το Tinder, μόνο η μάνα μου δεν έχει μπει ακόμα. Εγώ πάντως το λέω ξεφτίλα 30 και 35 χρονών άνθρωποι να ασχολούνται με ματσαρίσματα και σούπερ λάικ λες και δεν υπάρχει ζωή εκεί έξω να πας να γνωρίσεις κάποιον από κοντά, να πιεις ένα ποτό, να πεις δυο κουβέντες και να τσεκάρεις αν σου πάει ο άλλος. Θα τρελαθούμε τελείως, δηλαδή; Τόσο πολύ φτωχύναμε όλοι, ρε Μυρτώ; Ανδιάσα και σιχάθηκα από την έλλειψη επικοινωνίας, είναι δυνατόν να μας λέει το Tinder αν και με ποιον ταιριάζουμε; Έλεος, πού θα το φτάσουμε;

Στην ερώτησή σας υπάρχει συγκεκριμένη απάντηση, αρκεί να παρακολουθήσετε το σχετικό επεισόδιο «Black Mirror». Ε, και γενικά πρεμήστε. Το πρόβλημα είναι πρόβλημα, όταν το ορίζεις ως πρόβλημα. Αν δε σας αφορά, τι σχέση έχει με τη δική σας ζωή; Ε;

Υ.Γ. *Πάντως αν μπει η μάνα σας πείτε μου να πω στον πατέρα μου να μπει κι αυτός, μήπως γίνει κάνα καλό ματσάρισμα.*

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

ATHENS VOICE RADIO 102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Πανέμορφη Δικηγόρος 35χρονη, πολύγλωσση, με πολλά ενδιαφέροντα, €10.000 μηνιαίως, 4 σπίτια, εξοχικά, οικόπεδα, ψηλή, λεπτή, κοκκινομάλλα, έξυπνη και με χιούμορ, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147 www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Κάθε επιλογή σου έχει τον αντίκτυπό της, οπότε άνοιξε στο καινούργιο και βούτα

Οι κινήσεις σου στη σχέση και τις συνεργασίες σου, ακόμη κι αν γίνονται με τις καλύτερες προθέσεις, οδηγούν σε ραγδαίες εξελίξεις. Σε προσωπικό επίπεδο οποιαδήποτε συναισθηματική ανισορροπία, οποιοδήποτε πάθος, χρησιμεύει για να σου δείξει τι συμφωνεί και τι όχι με τους στόχους σου. Σε επαγγελματικό επίπεδο, όλες οι επιλογές στις συνεργασίες σου είναι φορτισμένες και όπως και να τις προσεγγίσεις είναι δύσκολο να έχεις και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Κάποια ξεκαθαρίσματα είναι στο πρόγραμμα. Στην ερωτική ζωή υπάρχει σίγουρα συναισθηματική και σεξουαλική φόρτιση που δυσκολεύει το έργο της επικοινωνίας. Παρά το ότι οι μικροσυγκρούσεις και διαφορές απόψεων υποδεικνύουν ότι η επαφή δεν εξελίσσεται όπως θα ήθελες, παραμένει ταμπού το να πάψεις να εξωραΐζεις κάποιες πτυχές. Το τέλος της εβδομάδας προσφέρεται για να καλύψεις χαμένο έδαφος σε συζητήσεις για πρακτικές υποθέσεις και χρήματα ή για να προσπαθήσεις για μεγαλύτερη ειλικρίνεια συναισθηματικά.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Επιλέγεις και κινείσαι μονομερώς και μετά εκπλήσσεσαι που δεν σου βγαίνει

Οι συνεργάτες και η σχέση σου ίσως έχουν διαφορετική άποψη από σένα για το ποιο θα πρέπει να είναι το επόμενο βήμα σας. Κοπιάζεις πρακτικά, αρκετά και σταθερά, για να διασφαλίσεις τη ροή στη δουλειά και τη ρουτίνα σου, ωστόσο αυτό αναπόφευκτα σε σπρώχνει παρακάτω έστω κι αν εσύ θέλεις απλώς να μείνουν όλα ως έχουν. Προσπάθησε να δεις θετικά την όποια ανακατάταξη στον τρόπο που σχετίζεσαι με τους συγγενείς σου, όπως και τις όποιες εξελίξεις στις συνεργασίες σου, έστω κι αν αρχικά φαίνονται ιδιαίτερα απαιτητικές, δύσκολες, ακόμη και σαν αποτυχία. Παραμένουν πρόοδος. Φρόντισε να μην αναμείξεις αναίτια την οικογένεια ή τις οικογενειακές σου πεποιθήσεις είτε στην κοινωνική σου ζωή είτε στη σχέση σου. Αν έχεις δεύτερες σκέψεις για οποιοδήποτε θέμα, από πρακτικό μέχρι βαθιά συναισθηματικό, ο σύντροφός σου είναι αυτός που πρέπει να το ακούσει. Να είσαι όσο μπορείς πιο ελαστικός στα σχέδιά σου για το μέλλον και στη στάση σου απέναντι στους φίλους σου, τα πράγματα δεν έχουν όπως νομίζεις.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Δύσκολη η σύνδεση ανάμεσα στα ωραία που θέλεις να κάνεις και στο αποτέλεσμα

Η απόσταση ανάμεσα στο χαρούμενο και παιχνιδιάρικο κομμάτι της προσωπικής σου ζωής και το βαθύτερο, συναισθηματικό και πρακτικό μοίρασμα γίνεται αρκετά μεγάλη στην αρχή της εβδομάδας. Παράλληλα είναι αρκετά δύσκολο σε επαγγελματικό επίπεδο να καλύψεις το έδαφος ανάμεσα στη δημιουργική κι ωραία δουλειά για τα σχέδιά σου, και στο πρακτικό τους αντίκρισμα σε χρήμα και επαγγελματικό κεφάλαιο στην καθημερινότητά σου. Και στις δύο περιπτώσεις, σεβαστή κάθε προσπάθεια να είσαι ομαδικός και δημιουργικός, όμως υπάρχουν ορισμένα στεγανά που λέγονται πρακτικές υποχρεώσεις και φοβίες που θα σου χαλάνε το γλυκό όσο δεν είσαι απολύτως ευέλικτος. Εξέτασε προσεκτικά τα δεδομένα της ρουτίνας σου σε προσωπικό κι επαγγελματικό επίπεδο και πάσχισε να βάλεις μια τάξη τουλάχιστον σε μικροκλίμακα. Όσον αφορά το απώτερο μέλλον και τους μεγάλους στόχους σου, άραξε, δεν είναι η ώρα τους, είναι πολύ δύσκολο να δεις σαφώς πού πηγαίνει η καριέρα, ο γάμος, η κοινωνική σου ζωή. Κουβέντιασε και τακτοποίησε πρακτικές υποθέσεις που αφορούν την οικογένεια και το σπίτι σου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Μπλέκεις δουλειά, διασκέδαση και οικογένεια, όμως κάπως διατηρείς το κέφι σου

Όταν μπλέκεις τη δουλειά με την οικογένεια ή φέρνεις τον προβληματισμό της καριέρας σου στο σπίτι, διαταράσσεις μόνος σου την οικογενειακή ή σπιτική ή εσωτερική σου γαλήνη. Σε προσωπικό επίπεδο είναι αρκετά δύσκολο να βρεις τη στήριξη που φαντάζεσαι, ακόμη κι αν τα πράγματα πηγαίνουν υπέροχα. Σε επίπεδο δουλειάς εσύ και οι συνεργάτες σου ίσως έχετε διαφορετική άποψη για το τι είναι σημαντικό και ευεργετικό για τη συνεργασία σας. Δύσκολο να βρεις ευήκοα ώτα. Από την άλλη, το συναίσθημα και η φαντασία σου δουλεύουν υπερωρίες, πράγμα που σου δίνει από τη μία διάθεση για ερωτικά παιχνίδια και φλερτ αλλά και για διασκέδαση. Επαγγελματικά δε, υπάρχουν ιδέες και υπάρχουν πραγματάκια να κάνεις που βρίσκεις αρκετά ευχάριστα. Το ότι και στις δύο περιπτώσεις χρειάζεται να ισιώσεις κάποιες παρανοήσεις, κάποια πισωγυρίσματα σε αρνητικούς τρόπους σκέψης και συμπεριφορές, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν πράγματα να απολαύσεις. Μη στηρίζεις πάρα πολλά στους συγγενείς σου, μη στηρίζεις πάρα πολλά στις πεποιθήσεις σου.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αντιμετωπίζεις εύθραυστες ισορροπίες, όμως η υπερβολική σοβαρότητα βλάπτει

Με μπαμ ξεκινάει η εβδομάδα, του οποίου τα απόνερα πιάνουν την καθημερινότητά σου, τη δουλειά σου και τις πρακτικές σου υποθέσεις. Οι εξελίξεις που κινητοποιούνται στο οικογενειακό σου περιβάλλον, όπως και οι δικές σου προσπάθειες να κρατήσεις τις ισορροπίες ανάμεσα σε ανανεωτικές δραστηριότητες και το πρόγραμμά σου ως έχει, κάνουν τη ρουτίνα σου να μοιάζει με ναρκοπέδιο. Πρόσεχε τα λόγια σου όπως και τα "ναι" που λες σε προτάσεις και συναντήσεις, ίσως δεν είναι τόσο απλό να τα υποστηρίξεις, όπως νόμιζες. Στο γραφείο και στο σπίτι τα πράγματα από αλλού ξεκινάνε και αλλού καταλήγουν κι όχι πάντα ευχάριστα, αν δεν κάνεις τον κόπο να κρατάς το κλίμα ανάλαφρο. Γενικά καλό θα 'ναι να είσαι ανοιχτός σε αναθεωρήσεις, ειδικά όπου ανακατεύονται χρήματα για δραστηριότητες ή σχέδια. Ίσως χρειαστεί να περιοριστείς κάπως και να συγκεντρωθείς στα σημαντικά. Αυτό ίσως είναι αναγκαίο και στη δουλειά, έστω κι αν σε πρώτη φάση φαίνεται να εντείνει οικονομικές ανησυχίες και να διαταράσσει το κοινό ταμείο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Αν και είσαι σχετικά καλά, η ζωή σου κινείται ανάμεσα σε άκρα κι αυτό σε σαστίζει

Στην αρχή της εβδομάδας κινείσαι ανάμεσα σε μεγάλες αντιθέσεις στην ερωτική σου ζωή και στην τσέπη σου. Μεγάλα κέρδη και στα δύο μέτωπα και μεγάλες απώλειες ταυτόχρονα. Σε προσωπικό επίπεδο, η σεξουαλική σου ζωή είναι σε φόρμα όμως η επικοινωνία και το πιο ευχάριστο ερωτικό στοιχείο περνούν περίοδο ανακατατάξεων που, όσο καλή κι αν είναι, σε αφήνει σαστισμένο. Σε οικονομικό επίπεδο, ό,τι μπαίνει στην τσέπη σου φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι κοπιάζεις πάρα πολύ για να το κερδίσεις ή απλώς ότι κάπως πρέπει να συντονίσεις καλύτερα έσοδα-έξοδα μήπως και καταφέρεις να απολαμβάνεις λίγο περισσότερο. Προς το τέλος της εβδομάδας ίσως έχεις εξελίξεις σε ανοιχτά θέματα που αφορούν την καριέρα σου, ωστόσο πριν βιαστείς να στηρίξεις οτιδήποτε πάνω σε αυτές τις εξελίξεις, κάνε τον κόπο να ξαναδείς πού στέκονται οι συνεργάτες σου σχετικά. Δεν είναι κακή ιδέα να δεις μήπως έχουν αλλάξει και οι δικοί σου στόχοι. Αυτό ισχύει τόσο για τη δουλειά όσο και για τα προσωπικά.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Πολλή προσπάθεια εκεί που χρειάζονται πιο εύστοχες κινήσεις και μία παύση

Στην αρχή της εβδομάδας τρέχεις ελαφρώς στον αυτόματο πιλότο για να κάνεις θεωρητικά αυτά που θέλεις, πρακτικά μάλλον για να ικανοποιήσεις το αίτημα των επαγγελματικών και προσωπικών σου σχέσεων. Προσπάθησε να μην μπεις στη λογική ότι όσο περισσότερο προσπαθήσεις τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες έχεις να αισθανθείς ικανοποιημένος από όσα συμβαίνουν στο γραφείο και την τσέπη σου ή από όσα συμβαίνουν στα ερωτικά σου και στην οικογενειακή σου ζωή. Πάρε μία ανάσα, απόλαυσε περισσότερο τους φίλους σου και ξανακοίταξε τις προσωπικές σου δραστηριότητες και παρέες. Λιγότερες κι έξυπνες κινήσεις χρειάζονται τα υπόλοιπα. Προς το τέλος της εβδομάδας αισθάνεσαι πιο σίγουρος και ίσως ένα κλικ πιο χαλαρός, όμως είναι βασικό αυτό να μη γίνει δικαιολογία για να συνεχίσεις το μπάχαλο που συσσωρεύεις στη ρουτίνα σου. Στον επόμενο τόνο οδηγεί σε σωματική αδιαθεσία. Δεν γίνεται να παραμελείς επ' αόριστον τα δικά σου σχέδια και την οριοθέτηση απέναντι στους συγγενείς σου, έχεις κι εσύ τα όριά σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Αγχώνεσαι με πρακτικά και υγεία, αν και οικονομικά είσαι καλύτερα

Οι πρακτικές σου υποχρεώσεις και τα θέματα που καλείσαι να διευθετήσεις, κυρίως οικονομικής φύσεως, γίνονται αγκάθι στο πλευρό σου αυτές τις ημέρες. Όσο εσύ στήνεις τόσο αυτά ξεστήνονται και όσο επιθυμείς να χαλαρώσεις τόσο βρίσκεσαι αντιμέτωπος με εκκρεμότητες, άγχη, ακόμη και σωματικές αδιαθεσίες. Μεγάλο κλειδί και κάτι που σίγουρα θα βοηθήσει είναι το να μην το κρατήσεις μέσα σου, ούτε και να το αφήσεις να σε παρασύρει να εγκαταλείψεις πιο σημαντικές εξελίξεις στην καριέρα και τον γάμο σου. Εδώ που τα λέμε, ό,τι προσπαθείς να καταπιέσεις ή να κρύψεις, απλώς βγαίνει στη φόρα. Καλύτερα να βγει με τους δικούς σου όρους. Παράλληλα προκύπτουν κάποιες αναποδιές, κακές συνεννοήσεις και τελικώς ίσως καθυστερήσεις σε ό,τι αφορά τα σχέδια της προσωπικής σου ζωής και γενικότερα τη χρηματοδότηση των πραγμάτων που προγραμματίζεις. Κάποιες προτάσεις, συναντήσεις, ακόμη και γνωριμίες, όσο υποσχόμενες κι αν φαίνονται, πιθανώς να διακοπούν άδοξα. Παραμένουν ωστόσο στο τραπέζι κάποια σοβαρά πράγματα επαγγελματικά, όπως και οι πλέον σοβαρές σχέσεις της καθημερινής σου ζωής.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Δεν σου βγαίνει ως συνήθως ο προϋπολογισμός, όμως στην πορεία κάτι κερδίζεις

Κάτι σύνηθες πάει να γίνει στην αρχή της εβδομάδας με τα χρήματά σου, δηλαδή κάνεις πραγματάκια, περνάς καλά, κανονίζεις με φίλους και σύντροφο, είσαι προσεκτικός στο να κρατήσεις ένα μέτρο και ξαφνικά ουης, κάτι γίνεται και σου φεύγει, δραματικά όμως. Συναισθηματικά δε, ξεκινάς με τις καλύτερες προθέσεις και καταλήγεις σε κάτι βαθυστόχαστους προβληματισμούς που τουλάχιστον αφού σου αλλάξουν τα φώτα, σε χαλαρώνουν κιόλας. Το πρόβλημα είναι ότι παραμένουν πολλά που ακόμη είναι σε εκκρεμότητα μέσα σου όσον αφορά τις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις, κι έτσι ακόμη και τα πιο λάιτ δύσκολα μένουν έτσι. Γίνεται φανερό βέβαια πόσο δεν γίνεται να αγνοείς για πάντα τον ελέφαντα στο δωμάτιο, δηλαδή παλιές κακές συνήθειες, άγχη και ιστορίες, αν θέλεις να ελπίζεις να χαλαρώσεις και να απολαύσεις σε κάποια φάση. Παραμένει κέρδος όσο το καταφέρεις και όντως το καταφέρνεις. Και πάλι, όμως, όσο πιο μαζεμένος παραμείνεις σε σχέση με τις προσδοκίες σου εσωτερικά, για τον τρόπο που αυτό αντανακλά στην οικογένειά σου, στο γραφείο, στο σπίτι, τόσο το καλύτερο για σένα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Θέλεις να είσαι ο εαυτός σου, συνεπώς χρειάζεται να κάνεις ανάλογες επιλογές

Δεν είσαι από τους ανθρώπους που έχουν πρόβλημα με το καθήκον όμως αυτές τις ημέρες σε σέρνει από τη μύτη κανονικότατα. Βρίσκεσαι να παλεύεις επαγγελματικά και προσωπικά με αρκετά και η κατάληξη βασικά είναι είτε να γίνεις πτώμα, είτε να συνειδητοποιήσεις ότι αυτό δεν γίνεται να συνεχιστεί και να πεις ορισμένα όχι ακόμη κι αν αφορούν δρομολογημένα σχέδια. Με το πρέπει μόνο δεν γίνεται δουλειά. Σ' αυτό το πνεύμα καλό θα ήταν να ξαναδείς το πρόγραμμα της ρουτίνας σου, ψάχνοντας περισσότερο ή καλύτερο ελεύθερο χρόνο γιατί κι αυτός έχει αρχίσει να θυμίζει επικίνδυνα δουλειά. Αυτόν τον καιρό χρειάζεσαι περισσότερη επιβεβαίωση από ό,τι συνήθως σε ερωτικό ή απλά ανθρώπινο συναισθηματικό επίπεδο και ίσως μπεις στη διαδικασία να την επιδιώξεις μέσα από πολύ κόσμο, πολλές δραστηριότητες. Κάνε στροφή στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση κι ασχολήσου μόνο με ό,τι κι όποιον επιτρέπει να είσαι ο εαυτός σου. Αν αυτό συμπεριλαμβάνει ψέματα ή απόκρυψη, ειδικά σε ερωτικό επίπεδο, είναι αμφίβολο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Κυνηγάς φρέσκες παραστάσεις όμως με καθεμιά, το παλιό γίνεται πιεστικότερο

Με διάθεση για κάτι σε εκδρομή, σε καινούρια δραστηριότητα, σε διαφορετική παρέα και εικόνες ξεκινάει η εβδομάδα. Σεβαστή η προσπάθειά σου να το συνδυάσεις με ό,τι ήδη κάνεις και να κάνεις τις καλύτερες δυνατές επιλογές. Ωστόσο κάθε επαφή με καινούριες προοπτικές, ειδικά σε επίπεδο καριέρας και προσωπικής εξέλιξης, προσδίδει προβληματισμό, άγχος και βέβαια ψυχολογική και σωματική κούραση, αφού ορισμένοι στόχοι και παλιές δεσμεύσεις συνεχίζουν να σε βαραίνουν. Σε προσωπικό επίπεδο κάθε πρόοδος σε συνεννόηση ή άνοιγμα σε καινούριες πιθανότητες φαίνεται να ανακινεί βαθύτερες και πιο καλά κρυμμένες επώδυνες ιστορίες. Πάντως είναι ευκαιρία να κουβεντιάσεις από το πιο λάιτ μέχρι το πιο φορτισμένο και ίσως να αναπροσαρμόσεις τους στόχους σου. Απλώς δεν τρελαίνεσαι να το κάνεις εξαιτίας φόβου, ενοχών και των κρατημάτων σου. Φύλαξε καλά τα υπάρχοντά σου, μην είσαι απρόσεκτος με τα πράγματά σου για να αποφύγεις απώλειες ή και να αφήσεις να σε εκμεταλλευτούν. Γενναιοδωρία χρειάζεται ως εκεί που σε παίρνει.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Δίκιο έχεις σ' αυτά που θέλεις και που σκέφτεσαι, όμως δεν το πιστεύεις ούτε εσυ

Κάνεις πολύ καλά που κυνηγάς τις επιθυμίες σου σε ερωτικό και συναισθηματικό επίπεδο, όπως και σε οικονομικό επίπεδο. Να είσαι προετοιμασμένος ότι οι προσπάθειές σου θα έχουν αποτέλεσμα, ίσως πιο δραστικό και ραγδαίο από ό,τι περίμενες. Κοινώς καινούριες σχέσεις και οπτική γωνία πιθανώς να ταράξουν τις υπάρχουσες ισορροπίες στον φιλικό και συγγενικό σου κύκλο. Επίσης καινούρια ανοίγματα, γνώσεις, σχέδια είναι βέβαιο ότι θα χρειαστεί να εκτοπίσουν τα παλιά, αν πρόκειται τελικά να έχεις αυτό που επιθυμείς. Πάντως αξίζει να μπεις είτε σε φιλοσοφική ή έστω σε αμπελοφιλοσοφική διάθεση και κουβέντα για το τι γίνεται στο οικογενειακό σου περιβάλλον και τη σχέση σου, τι γίνεται με τους συγγενείς και τελικά πού βρίσκεσαι εσύ σε όλο αυτό. Αξίζει τον κόπο και σίγουρα θα σε σπρώξει εν καιρώ παρακάτω. Όσο βάλεις χέρι για να πειράξεις το οτιδήποτε από πρόγραμμα, σχέσεις, το με ποιον βγαίνεις και ποιος είσαι, τόσο μπορεί να βρεθείς με ανακατατάξεις σε φιλίες και στον τρόπο που βλέπεις το μέλλον σου. A

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Αντικαρταβολή.

Αντικαταβολή, και με κάρτα Visa, από το σπίτι.

ACS Card on delivery, η νέα υπηρεσία της ACS
που σου επιτρέπει να πληρώνεις και με τη Visa σου
τα δέματα που παραλαμβάνεις στο σπίτι.
Εύκολα, γρήγορα και με την ασφάλεια που
σου παρέχει το δίκτυο πληρωμών της Cardlink.
Χωρίς να ψάχνεις μετρητά, χωρίς να περιμένεις ρέστα.

ΠΑΡΕ ΤΩΡΑ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ* ΤΗΣ ACS ΜΕ ΤΗ VISA!

Κράτα το απόκομμα Visa από την πληρωμή της ACS και μπες από 1/11 έως 15/12 στο Facebook Messenger της Visa, για να διεκδικήσεις ένα από τα μοναδικά δώρα! (Samsung Smart TV, Apple MacBook Pro Touch, GoPro Camera, Apple Smartwatch).

FRANK&FAME

* Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις. Περισσότερα στο www.visa.gr

VISA | cardlink

Quest GROUP

Έδρα: **ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25**, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ,
τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311, **www.acscourier.gr**

ACS
Τα πάντα, παντού.

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΠΟ

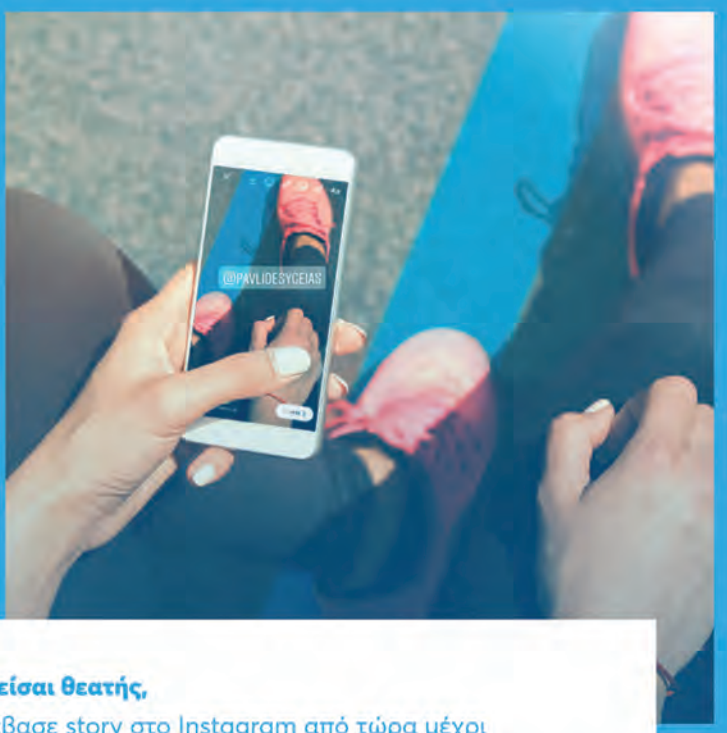
ΠΑΝΤΑ ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ

Φέτος, κάθε μας βήμα στην μπλε γραμμή μάς φέρνει πιο κοντά σε όσους μας χρειάζονται.

Την ημέρα του αγώνα του Αυθεντικού Μαραθωνίου, η Σοκολάτα Υγείας Παυλίδη μάς καλεί να βρεθούμε δίπλα στους συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη, προσφέροντας μία σοκολάτα για κάθε μας βήμα πάνω σε αυτοκόλλητα - αισθητήρες με ειδική σήμανση, που είναι τοποθετημένα σε συγκεκριμένα σημεία της μπλε γραμμής.

Αν είσαι δρομέας,
την ημέρα του Κλασικού Μαραθωνίου, πάτα τα αυτοκόλλητα - αισθητήρες με ειδική σήμανση σε συγκεκριμένα σημεία της μπλε γραμμής, και για κάθε πάτημα μία Σοκολάτα Υγείας Παυλίδη θα προστίθεται στη virtual μπλε γραμμή του **apopantadiplasou.gr**.

Αν είσαι θεατής,
ανέβασε story στο Instagram από τώρα μέχρι και την ημέρα του Κλασικού Μαραθωνίου, πατώντας την μπλε γραμμή σε οποιοδήποτε σημείο, με mention **@pavlidesygeias**. Για κάθε σου story, μία Σοκολάτα Υγείας Παυλίδη θα προστίθεται στη virtual μπλε γραμμή του **apopantadiplasou.gr**.

Στόχος μας να προσφέρουμε **42.195 σοκολάτες**, ακριβώς όσα και τα μέτρα της διαδρομής, σε Κοινωνικά Παντοπωλεία σε όλη την Ελλάδα.
Γιατί όταν τρέχουμε για καλό σκοπό, είμαστε όλοι νικητές!
Ανακάλυψε περισσότερα στο **apopantadiplasou.gr**

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗ
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΕΓΑΣ

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ

ΟΠΑΠ